

IJA # 3392

[Judeo-Arabic and Hebrew Prayer Book]

2	1
4	2
6	3

Handwritten text at the bottom of the right page, possibly a signature or date, including the characters "१५" and "१९१५".

הסכמת

הרב הכולל חין ערכו מי ימלל ה"ה שר"ר מע"ק צפת
ת"ו כמוה"רר ה"ר אברהם חיים הי"ו בן מעלת
הרב המופלא חוק לישראל בכמות"רר שמואל עבו
זל"חת

אנכי בדרך בשלתותייתו רבנן קדישי אלה ראשי ע"ק
צפת היאור נחני ח' ובאתי פח במביי יע"א ומצאתי
את שאהבה נפשי מעלת הרב ועצום ח"ר נסים אלישע
אליהו זכריה אלישע הי"ו והראני את מחברתו מה
שפירש ותיגם את תפלת שמ"ע בערבית של הול
ושל שבת קודש בלשון צח ומצותצח לשון המדברים בו
בע"ת בנר"אד וכל אנפיהאוערי אינדייא יע"א ובאמת
כי בדאותי את יופי המלאכה ותוקף תרופותיו אמדתי כמה
גדולים מעשה נסים: ולפעולא סבא אמדתי אישור
חיליות וחפץ ה' בידו יצלה כי בו ערך שלחן פרי מגדים.
מזהב נחמדים בינה לכל העתים וגם לבעלי בתים.
לדעת מה מוציא מפיו וכל אשר נגע יראת ה' אברהם
בלבו ועבודת ה' שם בקרבו ונפשו משחוקקת לידע
את התפלה עבודת ה' מלתא מסתברא בו ימצא
עונג גם אם לא ידע במיב שתי הלשונות כי הוא לוע"ז
לה בלשון המדברת והקורא בזאת המחברת משתעשע בו
ודומה לאבן ספיר ומאיר ולשם שבו מתוק לנפש ומרפה.
והקונדה ממנו לא ירפא. הרואה יראה פרי מגדים וכל
מחמדים לקומי שושנים דינים על התפלה אשר לקט
ואסף מן הספרים חדשים גמ' ישנים וגם עשה פירוש המלות

הסכמה

בלה"ק לדעת את שורש המלה מהיכן מוצאה וקרא אותו

לקומי פרחים:

והן מזכירין מעשה נסים • ריחו הטוב נודף מה יפה
ומה נעים • דבריו אשר הטעים • בלקומי שושנים
ובלקומי פרחים וגם • בד"ברו המע"ריב
ערב"ים יפים וזכים:

והן מזכירין לשון של זהרית לכל ישיג איש את גבול הרב
המחבר מעשה נסים והעובר על הדברים האלה עובר על
כל תשיג גבול ריע המים כי הוא עון פלילי ולימטין
ליה שתין חבלי גם כל חולי ומחלה עד שיקה רשות מהו ב
המחבר או מבאי כוחו להדפיס את הספרים הנז"ל
כומהם או כמקצתם בדומים ושומע לי ישכון בטח וישכון
באהולו נחת וזרח שבע רצון ומלא ועליו תבא ברכת
טוב ויאריך ימים ושנות חיים וקיימים לעד ולעולמי
עולמים הלא כה דברי שד"ר ע"ק צפת ת"ו הכותב והחוחם
פה במבוי יע"א ביום ר"ח תמוז בהאי שחא בא סימן
אורך ימים ושנות חיים • ל"פק הצעיר אברהם חיים
בכמוה"דר שמואל

עבו ס"ט

הסכמת

הרב הכולל שד"ר מעיר אר"ץ רבה יע"א כמה"ר
יעקב חיים בכמוה"ר יצחק אלפיה הי"ו
כאן נמציתי וכאן הייתי פה עי"ת במבוי יע"א בהיותי

הסכמה

עובר אורח בשליחותיהו דרבנן קדישי הקדושים
אשר באר"ץ • לק"בין על הגבאות לשום בארץ • עבוד
תלמוד תורה לבני ישראל הדלים והאביונים • הנהו
תלמידי דבי רב לומדים מקרא ותנ"ך וגפר"ת להיות
משכילים ונכונים • בכל חכמה ומדע כהימן ודרדע •
ואראה מדאות מעשה ידי אומן • נטע נעמן מעשה ידיו
כוננה • מעשה נסים קרא ושנה • ומצוף דבש אטעים
לן במיני תרני"מא • בעבודה שבלב זו תפלה • אשר
תקנו אנשי כנסת הגדולה דברים העומדים ברזמו • לעבור
את ה' ולרוממו • ובעת הן בעון כל אתנו יודע עד מה •
מכוונת התפלה האמתיות אשר באו בסוד ה' בהיכל
המלך פנימה • אך שיח שפתותינו להבין פירוש המלות
כפשוטן המה עולות • יראו וירצו לאל איום נורא עלילות •
להתחנן אליו ולחלות • ומחסדי האל יתקבלו תפלותנו
כקרבן אשה ועולות • ומחשבה טובה מצרפה למעשה •
ובאמירה בעלמא סגי ברוך אומ"ר ועושה • הן הן
הדברים הנקנים באמירה • כאלו תקננו וכווננו בעולמות
העליונים אספקלריא המאירה • ובזה הזמן הלוך ותסוד
ארעא אזלא ומדלדלא • באין מבין אפילו פירוש המלה •
רוב ההמון אנשים ונשים רק שפתים נעות • ולא זו אף זו
אפילו דברי התפלה בעצמם קארי תלת ופארי חדא נתן
מגרעות • וזו היא הסכה דלא ידע מאי קאמר • דלא תני
ולא גמר • וכעת ציץ רפואה פרה ויצץ ציץ ופרח העיר ה'

את

הסכמה

את לב טוב רב רחומאי לשם שבו הרב המחבר
יצו ביראת ה' אשר בקרבו . לעשות פתרון המלות
אשר ברברו מער"ב ערב"ים . ישרים וטובים . בלשון
אנשי ככל על ער"בום אשר בתוכה . אשר מקדם נסוכה
עיר ממלכה . וחתונג בהם . יבין פשמי המלות ועניניהם .
אנשים ונשים . נערים וישישים . להבין דברי חכמים
לעוברו שכם אחד . הפה וחלב שוין כאחד . לפעלא סבא
אמדינן איישר ואיישר . והיה העקב למישור דרך הטוב
וחישר בעני אלהים ואדם . לידע בשפה ברורה בלב
מבין מה אומר לפני יוצר האדם מרה יפיו ומה טובו .
לשם שבו . האי ספרא נהר שכינות החמדה . אשר לו
יערה . זכה וזכה את הרבים . באשר עשה לאהבת ה'
שוכן כרובים . מעשה נסים יהיו נקראים . מלאים
זיו ומפיקים בפז מסולאים . ישלם ה' פעולו עושה
נפלאות ונסים :

כאן מאהבת . ברבות הטובה . ונוסף גם הוא . עין ראתה
ותאשרהו . זר זהב סביב כל דבר ודבר הלמד
מענינו . מאין מוצאו אשורו ומכוננו . ודין אהניין . מאיזה
ענין . דבר רצוי וראוי מתקבל על הלב . לכל איש ח'
לב . הכי קרא שמו . סעמו ונימוקו עמו . לקומי
פרחים . כל רואיהם ששים ושמחים . חביבים על
לומדיהם . הם וביאוריהם . וישמה האדם וישתעשע .
במעשה נסים ואל--ישע :

כאן

הסכמה

כאן שנה פרחי שושנים . לקומי שושנים . בחדושי
דינים סדורים ונכונים . אלו הן נאמדין מפומייהו
דרכנן קדישי תנאי דאורייתא . הלכתא גברותא . בענין
התפלה . גמר לה לה . לקומי בתר לקומי אמרה צרופה .
מנופרי בי"ג נפה . אשרי עין תחות הדרת הספר
ומתכונתו . חוד תחלתו . אשרי איש אשר יביאהו אל
חדר הורתו . זה הספר . הנותן אמרי שפר . שלשה ספרים
נפתחים טובים וידידים . שלשתן יחד נצמדים . והן לאחדים .
כל אלה נעולת האי גברא דמעלי . גבר ה' בעוז רב
גובריה ורב חיליה . רב אחאי . ורב רחומאי . יתיב בתווגי
דלכאי . ידידי אהובי . איזי חביבי . מעלת הרב ועצום
כמה'ר נסים אלישע אליהו זכריה אלישע יצו
יהא רעוא די ישכון באהליה . אורכא דחייז יתיחב ליה כל
מלי דמעלי . הכמה ובינה יהבינהו נהליה . במעלות יהי
עולה בשם א' חי אשר בו חוסים . עושה נפלאות ונסים .
ולהם אלי--שע עד יבא אליהו .

כאן מיראה כל אשר נגע יראת ה' בלבו . לבלתי בא
אל הקודש לאדפיסי ספרא רבא הדין איש אשר לא
עמל בו . ולא גדלו . להשיג את גבולו . כי אם ברשות
הרב המחבר לעומת מחברתו . כח גברא גבר בגוברין רב
תהלתו . והגם שידעתי אנכי הצעיר בבית אבי מיעוט
ערכי ואיכותי . ומי אנכי כי אערך שיה לתת הסכמתני .
מ"מ מעלת הרב יצו עשה שאינו זוכה בזוכה . וכבר
ראיתי מעלת הרב הכולל בישראל להלל שר"ד מע"הק
צפת וארץ הקדושה צפ"ת אמת אשר הוא מגדולי הארץ

שרי

הסכמה

שרי ונסיכי השולח אמרתו דרך קסתו קסת הסופר הנותן
אמרי שפר הנה ארש'ו אר"ש שיטה ויסכם אברהם
בהסכמה עלה על כל מי שיבא להשיג גבולו מחייה
בחוויה דרבנן דלית ליה אסוותא ליטה ובר ליטה ואשר
נזהר ונשמר אשר יעשה טוב ולא יחטא יהי ה' אתו
ויניקו דבש מסלע דבש וחלב חלב חטה אמרתי אנכי
לעשות רצון הרב המחבר לבא בשתי שורות אנב דיהמא
אחת למעלה ושבע למטה כיהודה ועוד לקרא עיקר
ועמו טפילה מיסמך סמכינן על אילן גדול אילנא רבא
ותקיפה שכבר זקן הורה מפיו לפידים יהלכו זקוקין
דנורא הסכמה חמורה ולעת הזאת עתה באתי ויאמר

יעקב אחי ורעי אלופי ומיודעי שמעו אל **אברהם**
אביכם ואל אשר יצוה אתכם וה' יתן לכם ברכת
אברהם רב ברכות דהבא פריכא אורך ימים ושנות חיים
יצו ה' אתכם את הברכה ובכך עינינו צופיות למלך
מלכויא ראה נא ופקוד גפן פוריה אנא ה' עשה לנו
נסים אתיאי ותמהיאי ואנא ה' הושע **אלי-שע** אם לא
למענינו למען שכינתך יעלה יפה פיה הן משיח
לישראל ינון **ואליה** וברית אבות **זכר-יה** ואז נגיל
ונשמה שמהת עולם במשוש קריה **ירושלים** הכנויה

בהר המוריה ויהי ה' שלם ושמו שלם **זכר-יה** :

כה דברי צעיר המשתלח מארץ רבה ארם צובה ומצפה
לה דרכו יצליח ברכות הטובה בטלמולא דגברי כאן בצערי
בחודש השביעי שנת השמטה שנת **יהי ב' שרון מלך**
הבוטח בא אהיה הצעיר יעקב

חיים יצחק אפייה ס"ט אמר

הקרמת המחבר

אמר המחבר נסים בין לאדוני אבי אלישע אליהו זכריה
אלישע יצ'ו ברוך ה' אהי אבינו אברהם אשר בחר
בו ובזרעו אחריו עד עולם נצר מטעיו מעשה ידיו כולם
ואשר לא הסיר חסדו מאתם כשמוע נאקתם נכמרו רחמיו
לעשות מצרים כלית לפניהם הובילם למדבר והציף ים
עליהם ובני ישראל נסעו להר סיני לקבל שם התורה
בקדשה ובטהרה והביאם לארץ הקדושה והטהורה ובנה
להם בית הבחירה ובהיות על מכונו בית קדשנו היינו
מביאים קרבנותינו לכפר על עונותינו ובעת הקריבנו
היינו מתודים על חטאתינו והיתה מכפרת עלינו ועתה
מרוכב אשמתנו הרב בית קדשנו וגלינו מארצינו ואין
אנחנו יכולין להעלות חובתינו ואין עבודה מכפרת עלינו
עד שהקרו ודרשו אנשי כנסת הגדולה בתורת עילת כל
עילא בפסוק ולעבדו בכל לבבכם אי זו היא עבודה שהיא
בלב הוי אומר זו תפלה ותקנו לה באהבה ובחמלה
להיותינו לרצון בארץ עינינו שגשלה פדים שפתינו
בכל יום שלשה תפלות סדורים שתים כנגד שני תמידים
ואחת כנגד אברים ופדרים בלשון צהה מעולפת ספירים
ובשבתות ובראשי חדישים ובימים טובים הוסיפו תפלה
רביעית כנגד מוספים הקרבים ועוד הוסיפותפלה חמישית
ביום כפרת חובים כדי להוסיף תחנון ובקשה מפני תענית
השבים ומפני אורך הגלות וגודל הצרות רוב ההמון
נושאים קולם בהתפללם לפני אלהי עולם באין
מבין דברי התפלה ופירושה וכאשר ראיתי כי דבר זה
מוכרח עלה ברעיוני לבבי לחבר זה הספר הנותן
אמרי שפר תפלת שמ"ע של חול ושל ש"ק בלשון

ערב צח ומצוחצח המדברים בו בעי"ת בנדא"ד וערי אינדייא יע"א וחלקתים לשני חלקים חלק הראשון של חול וחלק השני של שבת קודש וקראתי לו שם בשם מעשה נסים [רת' מנחה ערבית שחרית ה"מה נגדך סדורים יחד מתורגמים]: כלשון ערבי מערכה לקראת מערכה בסדר נאה ומתוקן והחונים לו סביב שני לקומים לאחד קראתי לקומי שושנים • פסקי דינים וחלופי גרסאות ומנהגים מספרי ראשונים ואחרונים • ולשני קראתי לקומי פרחים • יפרש המלות כלשון קצר ואקראם אחד מעיר ושנים ממשפחה ציצים ופרחים:

ובכן יהי רצון מלפני שוכן עליה • שתהיה כוונתי רצויה • לזכות את הרבים • ולשמור תורתו ומצותיו תמיד כל הימים בעזר שוכן כרובים • וירחם ה' עלינו • וימחר לגאלנו • ויבנה בת קדשנו ותפארתינו • ויקבץ נפוצותינו • במהרה בימינו • יראו עינינו וישמח לבינו כיר"א:

מודעה רבה

עדה נאמנה • אלקים אישים אקרא ברוב חנינה • לבלתי יקרב איש זר להרפים הספר הזה להשיג את גבולי בלתי רשות מאתי או מב"ך כתיקונה • כדי שהיו לא ליקום באמ"ג ויהיה לו למנה • ונוסף עוד כי כל הקרב אשר לו שלח ידו במלאכת רעהו ה"ן עונשין מן הדין דינא דמלכותא דינא • ושומע לנו יש"ב ועליו תבא ברכת טוב מן הברכה העליונה • כיר"א:

ממני המחבר בשנת ה'תל"ח במעגלי ישר לפ"ק

מנחה לערב שבת

קודם כל תפלה יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכניע כל המקורגים וכל הקליפות החיצונים המשוממים בעולם ומעכבים תפילתי לעלות לפניך כי אתה יודע שרצוני לעשות רצונך אך שאור שבעיסה מעכב אותי לכן געור בהם שאל יוקוני ואל יעכבו את תפילתי ואל ישלטו בי לא בנופי ולא כנשמתי ושתהא תפילתי רצויה ומקובלת לפניך כן יהי רצון

לל דק עלא אל גתית
 לבנין קורח תמגיד:
 איש אעזאז מסאפנד א
 רב אל עסאפר:
 אשתאקת ואיזה אשתהת
 נפסי לאחוואש א קלבי
 ולהמי יפכרון אלא
 טאייק הי: איזה עצפור
 וגדת בית ולבלתייה
 בדג להא אלדי געלת
 מציאה בית ודרור קן לה אשר שתה

לקומי פרחים

ידידות אהובות נכספה תאזה כלתה גם הוא ל תאזה וחשק ודרור שם עוף מה קן מדור העוף שתה שמה

אפרחיה את מזבחותיך
 יהוה צבאות מלכי
 ואלהי : אשרי יושבי
 ביתך עוד יהללך סלה :
 אשרי אדם עזו לו
 בך מסלות בלבכם :
 עוברי בעמק הבכא
 מעין ישיתוהו גם ברכות
 יעטה מורה : ילכו
 מחיל אל חיל יראה אל
 אלהים בציון : יהוה
 אלהים צבאות שמעה
 חפלתי האזינה אלהי
 יעקב סלה : מגננו ראה
 אלהים והבט פני
 משיחך : כי טוב יום

אפראלהא אלא מדאכתך
 א רב אל עסאפר צלטאני
 ואלאהי : נייאל גאלסין
 בירך בעד ימדהוך לל
 אבר: נייאל אדמי קווא לו
 בך סכך בקלבהום .
 עאברין בעמק א בפא
 מנבע יגעלוהו איצה
 ברפאת ינלף א פאתי :
 ימשון מן עספר אלא
 עספר ינבאן אלא אל
 אלאה בציון : א אלאה
 רב אל עסאפר אסמע
 צלאתי אצטנט אלאה
 יעקוב לל אבר : דדקתנא
 אנצר א ואפתבר וגה
 מדהונך . אל מליח יום
 באחוואשך מן אלף
 אסתכיורתו

בחצריך מאלף בחרתי

לקוטי פרחים

אפרוחיה בניהא הקטנים מסלות מל מסלה
 ושכיל יעטה ל עטיפה ולבישה מורה מל הוראה
 ולמוד הסתופף מל סף ומזודה מדור מל דירה

אתעתב בבית אהי מן
 אספן באליים א צלם אד
 שמש ודרקה א א אה תן
 וואגב יעמי א לס ימנע
 מליח למאשיין בתכמיל .
 א רב א עסאפר נייאל
 אדמי מנתפל בך :
 ותפלס א אמוסאקאילן
 וצי אאבנין יסראילות קול
 אליהום אלא קרבאני
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם את קרבני

לקוטי פרחים

לאמר לאחרים צו לשון זרוז (ספרי) קרבני זה
 הדם לחמי אלו אמורין לאשי אלו קומצין
 ולבונה ריח ניהחי אלו בזכי לתם הפנים תשמרו
 שלא יביא אלא מן השמור תשמרו שלא יביא אלא
 מתרומת הלשכה תשמרו שיהיו כהנים ולוים וישראל עומדין
 על גביו תשמרו נאמר כאן שמירה ונאמר להלן שמירה
 מה להלן מבקרו ארבעה ימים קודם שחיטתו אף כאן מבקרו
 ארבעה ימים קודם שחיטתו (עכ"ל) וע"ד הפשט קרבני
 אנקלוס תרגם קורבני :

לחמי לאשי ריח ניהחי
תשמרו להקריב לי
במועדו : ואמרת להם
זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים
בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד :
את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת

לכזו לקרא בני רצא
מרצי החפצון לתקרבון
לי בווקתו: ותקול לחום
האלא אל קרבאן אלדי
תקרבון לא אפכאש בנין
סנה פאמלין תנין לנהאר
צעידא דאיימן: אלא אל
כבש ואחד תצנע בל
צבה ואלא אל כבש אל
תאני תצנע בין א גרובין:
ועשור

הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית

לקומי פרחים

לחמי אנקלוס תרגם לחם סדור ורש"י פי' לחמי אלו
אמורין וכן הוא אומד (ויקרא ג' י"א) והקמרים הכהן המזבחה
לחם אשה ופירש שם לחם אשה לה' לחמו של אש לשם
גבוה לחם לשון מאכל וכן עבד לחם רב (דניאל ה) וכן
דאב"ע פי' לחם שהוא מאכל וימצא על הפרי ועל הבשר
לאשי אנקלוס תרגם לקורבני ניהחי לשון נחת רוח
שאמרתי ונעשה רצוני במועדו רש"י פי' בכל יום הוא
מועד התמידין ודאב"ע פי' במועדו שלא יקדמו קודם הבוקר
ושלא יאחר אחר הערב והר' חסל"א פי' במועדו אפילו בשבת
ואפילו בטומאה לה' לשם ה' שנה ולא יותר אחד
מיוחד שבעדר הערבים כשהשמש נוטה לצד מערב

האיפה סלת למנחה
בלילה בשמן כתיבת
רביעית ההין : עלת
תמיד העשיה בהר
סיני לריח ניהח אשה
ליהוה : ונסכו רביעית
ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר
ליהוה : ואת הכבש
השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר

אל בילה מקסוף
להדייא מעמוכה ברהן
מסחוק רבע ארטל: צעידת
א דאיימן א מצנועה בגבל
סיני לרצא מרצי קרבאן
לא: ומסגו רבע אל
דטל לכבש אל ואחד
בל קדם מסג מסג ערק
לא: ואלא אל כבש אל
תאני תצנע בין אל
גרובין פהדיית אל
צבה ולמסגו תצנע
קרבאן רצא מרצי לא:

וכנסכו תעשה אשה ריח ניהח ליהוה :

לקומי פרחים

סולת היא מנחת נסכים כתיבת כתוש העשויה בהר
סיני כאותן שנעשו בימי המלוואים ד"א העשויה בהר
סיני הקיש עולת תמיד לעולת הר סיני אותה שנקרבה
לפני מתן תורה שכתוב בה (שמות כ"ד) וישם באגנות
מלמד שטעונה כלי ונסכו יין לנסך בקדש במזבחה
ובכלי שרת הסך נסך בשאר ימות השנה ניסוך היין
ובחג מים שכר פרט ליין מגתו שאינו משכר השני
הנז"ל כמנחת לומר שטעון מנחה ונסוך

אתה הוא יהוה אלהינו
 שהקטירו אבותינו
 לפניך את קטרת
 הסמים בזמן שבית
 המקדש קיים כאשר
 צוית אותם על יד
 משה נביאך בכתוב
 בתורתך : ויאמר יהוה
 אל-משה קח-לך סמים
 נמף ושהלת וחלבנה
 סמים ולבנה זפה בד
 בכד יהיה : ועשית אתה
 קטרת רקח מעשה
 רקח ממלח שהוד קדש : ושהקת ממנה הדק
 ונתתה ממנה לפני העדת

לקומי פרחים

הסמים בשמים נמף באלסמו והוא הצרי ושהלת
 הוא הצפורן שורש בושם חלק ומצהיר כצפורן וחלבנה
 שרף עץ שריחו רע ולבנה הוא ג'כ שרף אילן שריחו
 הטוב נודף בד בכד כל אחד מהן לבדו יהיה משקלו
 משקל אחד רוקח דבר המתערב בחבירו רוקח
 אומן ממולח מעורב יפה

בלימת אל מחצר
 אלדי אתוואעד לך תם
 קדם אקדאס תכון לפום :
 ונקא וייבכר עליהא אהרן
 בכור צמוג בל צבח בל
 צבח בתחסנו אלא אל
 סרג יבכרהא : ובתשעל
 אהרון אלא אל סרג בין
 אל גרובין יבכרהא בכור
 דאיימן קדאס :
 לאג'יאלפום :
 פסרו א' עולמא תסתק אל
 בכור אשלוז תלת
 מאייה וסתין ותמאניא
 נפייאת פאנו ביהא תלת
 מאייה וסתין ולמסה
 באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש
 קדשים תהיה לכם :
 ונאמר והקטיר עליו
 אהרן קטרת סמים
 בבקר בבקר בהימיכון
 את הנרות יקטירנה :
 ובה עלת אהרן
 את הנרות בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדרתיכם :
 תנו רבנן פטום הקטרת
 כיצד שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה שלש
 מאות וששים וחמשה

לקומי פרחים

באהל מועד ששם ההכל . אועד לדבר עמך .
 עליו על מזבח הנז' בבקר בבקר חלקהו לשני
 בקרים לא הקטיר שחרית יקטיר בין הערבים הנרות
 שתי נרות . ובהעלות לשון הדלקה עד שתהא שלהבת
 עולה פטום לשון כתישה ותקון .

כַּמְנִין יְמוֹת הַחֲמֵה מְנָה
בְּכָל יוֹם • מַחְצִיתוֹ
בַּבֶּקֶר וּמַחְצִיתוֹ בְּעֶרְבִי
וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים
שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כִּהֵן גְּדוֹל
וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
וּמַחְזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת
בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכְּפוּרִים •
כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה
מִן הַדְּקָה • וְאַחַד
עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ •

כַּעֲדֵר אֵיִיִּאִם אֵל שְׁמֵם
גְּכִי בְּגַמִּיעַ נִהַאֵד נִצְפּוֹ
בַּל צַבַח וְנִצְפּוֹ בַּל מְגַרְבִּי
וְתִלְת גְּכִיִּיאַת זְאִיִּדִין
אֵלֵי מִנְהוּם מִדְּלִל אֵימָאם
אֵל כְּבִיר וִיאַכְד מִנְהוּם
תֵּרַם חֲפָנָתוֹ בְּיוֹם אֵל
גְּפֵרָאן וִיִּרְגָעְהוּם לֵל
הָאוּזוֹן בְּמִגְרַב יוֹם אֵל
גְּפֵרָאן כְּאִטֵּר לִיתְכַּת
וְזְאִיִּית נִאֲעֵמָה מִן אֵל
נִאֲעֵמָה וְאִידַעֲשֵׁר אֲגִזָּא
כְּאֵנוּ בִּיהָא וְהָאוּלִי הוּם •
אֵל בַּלְסָאן • וְאֵל צִפִּירָה •
וְאֵל גְּוִיפָא •

וְאֵלוֹ הֵן טוֹב וַיִּשָׁר לְמִנּוֹת הַסְּמָנִים הָאֵלוֹ בְּאֲצַבַּע
כֶּתֶר (א) הַצְּרִי • יִסוּד (ב) וְהַצְּפָרָן • מַלְכוּת (ג)
וְהַחֲלִבְנָה • אֹר מְקִיף (ד)

לקוטי פרחים

יְמוֹת הַחֲמֵה בְּכָל יוֹם הָיוּ מְקַטְרִין מִנָּה אַחַד • חֲצִי
בְּשַׁחַר וְחֲצִי בֵּין הָעֶרְבִים וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים אֵפִי
שֶׁשְׁחָקָן עִם שְׂאֵר סְמָנִים מַחְזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעִי"כ וְשׁוֹחֲקָן
יִפְתַּיְפָה כְּדֵי שֶׁתְּהֵא דְקָה מִן הַדְּקָה לְהַכְנִים לִפְנֵי וּלְפָנִים
שְׁצַרִיכָה שֶׁתְּהֵא דְקָה יוֹתֵר מִשָּׁל כָּל הַשָּׁנָה •

וְאֵל בְּסַתְגֵּי זְוֹאן סְבַעִין
סְבַעִין גְּכִי • מִסְךְ וְצִרִירָה •
וּסְנַבְלַת אֵל גְּרֵדִי וְזַעֲפֵרָאן
זְוֹאן סְטַעֲשֵׁר סְטַעֲשֵׁר גְּכִי
אֵל קוֹשֵׁט תְּנַעֲשֵׁר קֶשֶׁר
אֵסְלִיכָה תְּלֵאֲתָה עוֹד אֵל
טִיב תְּסַעַח שְׁנָאן פֵּרֶשְׁנָה
חֲסַע חֲקִיִּשְׂרָאב קְפָרִיסִין
אֲמִנָּאן תְּלֵאֲתָא וְחֲקֵק
תְּלֵאֲתָא וְאֲנַכְּאָן לִם וְגֵד
שְׂרָאב קְפָרִיסִין יִגִּיב לְמֵד
אֲבִיִּין עֲתִיק מִלַּחֲסוּדוּמִית
רְבַע מִצְעָדֵי דְכֵאֲנָן גְּמִיעַ אֵלֵי
הוּא: רְבִי נִתָּן אֵל בְּבִלִי יִקוּל
חֲתָא עֲשַׁב אֵל יִרְדָּן גְּמִיעַ

וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה •
חֲסֵד (ה) מוֹר • גְּבוּרָה (ו)
וְקִצְיָעָה • ת"ת (ז) וְשִׁבּוֹלֶת
נְרָד • נֶצַח (ח) וְכִרְכּוּם
מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר
שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה •
חֲכֵמָה (ט) הַקְּשֵׁט שְׁנַיִם
עֶשֶׂר • כִּינָה (י"ד) קְלוּפָה
שְׁלֹשָׁה הוֹד (י"א) קְנָמוֹן
תְּשַׁעָה • כְּחוֹל יִכוּיִן
לְהַעֲלוֹת י"א סְמָנִים מְכַל נִגְה

דְּאֲבִי"ע בּוֹרִית בְּרִשְׁיָא תְּשַׁעָה קְבִין • יִין
קְפָרִיסִין סְאִין תְּלַת וְקְבִין תְּלַתָּא • וְאֵם לֹא
מְצִיא יִין קְפָרִיסִין מְבִיא חֲמֵר חִיּוֹר עֲתִיק •
מְלַח סְרוּמִית רוֹבַע • מְעֵלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא •
רְבִי נִתָּן הַבְּבִלִי אֹמֵר אֵף כִּפְתַת הַיִּרְדָּן כָּל

לקוטי פרחים

הַקְּשֵׁט שׁוֹרֵשׁ לְבָן רְטוֹב כֵּךְ שְׁמוֹ בַלְשׁוֹן עֶרְבִי
קְנָמוֹן הַנְּקֵרָא בְּעֶרְבִי עוֹד אֵל טִיב כ"כ הַרְד"א

שהיא אם נתן בה
דבש פסלה ואם חסר
אחת מכל סממניה
חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו
אלא שרף הנוסף מעצי
הקטף בורית ברשינא
למה היא באה כדי
לשפות בה את הצפורן
כדי שתהא נאה יין
קפריסין למה הוא
בא כדי לשרות בו
את הצפורן כדי שתהא

עזה והלא מי רגלים

לקוטי פרחים

(א) שהיא כצ"ל דבש וה"ה לכל מיני מתיקה ולרבותא
נקט דבש אף על גב דמעלי מיתה אם
היה ביום הכפורים לא כן בשאר ימים שנכנס להיכל הוא
באזהרה אללא שרף לאפוקי תריאקא הנקרא אפיון

לאיוקין להא אלא אלדי
ליס מדכלין מאי רגלים
בל מקדם מן סרף
אל ואגב :

פסרת א בדויתא רבי נתן
יקול לפן אלדי
הוא יצחן יקול נעם מליה
מליה נעם מן סבת
אלדי א צוט לאיוק לל
בלור סחקהא לנצוץ
לאיוקא לתלת ולרבע
לם סמענא קאל רבי
יהודא האדא אל
קאנון אל פאן פקדוהא
לאיוקא לנצוץ ואן פאן
נקץ ואחדא מן גמיע
אנזאהא מלתזם מות :

חייב מיתה :

לקוטי פרחים

הדק היטב י"א הממונה אומר לשוחק היטב הדק
וי"א שהשוחק עצמו אומר היטב הדק פממה
לחצאין שלא עשה ממנה אלא משקאל קפ"ד מנים
בבת אחת כשרה לשליש ולרביע אם עשאה
לא שמענו אם היא כשרה

תני בר קפרא אחת
 לששים או לשבעים
 שנה היתה באה של
 שירים לחצאין ועוד
 תני בר קפרא אלו
 היה נותן בה קרטוב
 של דבש אין אדם
 יכול לעמוד מפני
 ריחה ולמה אין
 מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי כל
 שאור וכל דבש לא
 תקטירו ממנו אשה
 ליהנה : יהנה צבאות
 עמנו משנב לנו אלהי
 יעקב סלה : יהנה
 צבאות אשרי אדם כמח
 בך : יהנה הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו : וערכה ליהנה מנחת
 יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות :

קאל אבן קפרא ואחרא
 לסתין יא לסבעין
 סנה פאנת תני מאל א
 פצאה לנצוץ ובעד קאל
 אבן קפרא לו פאן יעמי
 ביהא קיראט מאל עסל
 לים אדמי יקדר יוקף מן
 סבכרוואייתהא וליש לס
 יכלטון ביהא עסל מן
 סבת אל שריעה קאלת
 אד גמיע למיר וגמיע
 עסל לס תכלרון מנר
 קרבאן לא : א דב אל
 עסאפר מענא קווא לנא
 אלאה יעקוב לל אבד : א
 דב א עסאפר נייאל אל
 אדמי מתנפל ביד : א
 סאעד א צלטאן יגאוונא
 ביום ציחתנא ותחלה לא
 הדיית יהודא ודאר אל
 סלאם כאייאם א אוול
 ולסנין א קדימאת :

אשרי יושבי ביתך . עוד
 יהללוך סלה : אשרי
 העם שפכה לו . אשרי
 העם שיהוה כתר אלהיו :
 תהלה לדוד ארוממך
 אלהי המלך . ואברכה
 שמך לעולם ועד : בכל
 יום אברכך ואהללה
 שמך לעולם ועד :
 גדול יהוה חכמה ומהלל
 מאד . ולגדלתו אין
 חקר : דוד לדוד ישבח
 מעשיך . ונבורתיך
 יגידו : הדר כבוד הודך .
 ודברי נפלאותיך
 אשיחה : ועוז
 נוראותיך יאמרו .
 וגדלתך אספרנה :
 זכר רב טובך יביעו . וצדקתך ירננו : חנון
 ורחום יהוה . כינה ארך אפים וגדל חסד : טוב

נייאל גאסין ביתך .
 בעד ימדהוך לל
 אבד : נייאל אל קום
 אדי האפדא לו . נייאל
 א קום אדי א אלאהו :
 תמדיהא לדוד אעליך
 אאהי א צלטאן ואבארך
 אסמך לל אבד ואבד :
 בגמיע יום אבארךך .
 ואמדה אסמך לל אבד
 ואבד : פביר א וממרוח
 גרא . ולפברוותו לים
 תפתך : גיל לגיל יסבח
 צנאייך . וגברוואתך
 יכברון : בהגואגבהגך .
 וכלאם עגאייבך אחפי :
 וקוות מליפאתך יקולון .
 וכברוותך אחפיהא :
 דכר פתרת כירך
 ילפצון וחסנאתך יסתרון :
 חנין ורחים א . טויל
 לרק ופביר פצל : מליח

יהוה חסד לכל •
 ורחמיו על כל מעשיו :
 יודוך יהוה גבורה כל
 מעשיך • וחסידך
 יברכוכה : כבוד
 מלכותך • אמרו •
 ונבורתך ידברו :
 להודיע לבני האדם
 גבורתיו • וכבוד הדר
 מלכותו : מלכותך
 מלכות כל-עולמים •
 וממשלתך בכל דור
 ודר : סומך יהוה תפארת
 לכל הנפלים • וזוקף
 לכל הכפופים : עיני
 כל אליך ישברו • ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו : פותח את-ידך • (יכוין מאד
 בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גמ'
 יאהרונהי גמ' סאל ס"ת חתך) ומשביע (גמ'
 חתך • לכל חי רצון :

צאלה • בלמיע
 דרובו • ופאצל בלמיע
 צנאייעו : קריב • ללמיע
 מנאדינו • ללמיע אלדי
 ינאדוהו בצדק : רצאת
 כאייפינו יצנע • ואלא
 צומהום יסמע
 ויסאעדהום : האפיץ •
 אלא גמיע מחבינו • ואלא
 גמיע אל צאלמין יהפי :
 תמדיחת • יתכלם תמי •
 ויבארך גמיע בשר אסם
 קדסו לל אבד ואבד :
 ונתנא נבארך • מן הל
 סאע ולא א אבד אמרהו
 :
 תתרתב צלאתי בכור
 קדאמך חמלאת כפופי
 הדיית מגרב : אצטנט
 לצוט ציחתי • צלשאני
 ואלאהי אד אליך אצלי :
 תכון תפלתי קמורת לפניך משאת כפי
 מנחת ערב : הקשיבה לקול שועי
 מלכי ואלהי כי אליך אתפלל :

צדיק יורהו והו יסוד
 בכל דרכיו • וחסיד
 בכל מעשיו : קרוב
 יהוה מלכות לכל קראיו •
 לכל אשר יקראהו
 באמת : רצון יראיו
 יעשה • ואת שועתם
 ישמע וישיעם : שומר
 יהוה נצח את כל
 אהביו • ואת כל
 הרשעים ישמיד :
 תהלת יהוה חוד ידבר
 פי • ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו נברך יה •
 מעתה ועד עולם
 הללויה :

יְתַדְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שָׁמַיָּה
 רָבָא . בְּעֶלְמָא דִּי
 בְּרָא כְרַעוּתִיהּ . וְנִמְלֵךְ
 מְלִכּוּתִיהּ . וַיִּצְמַח פּוּרְקָנִיהּ
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ . בְּחִיכּוּזַן
 וּבְיוֹמִיכּוּזַן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שָׁמַיָּה
 רָבָא מְבָרַךְ לְעַלְמָא
 עֶלְמָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח .
 וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא .
 וַיִּתְהַדְּדֵר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל
 שָׁמַיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא .
 לְעִילָא מְבַל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא .
 תְּשִׁבְתָּא . וְנִחְמָתָא בְּאִמְרֵן
 בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
 אַדּוּן הַכֹּל יֵאָהְדוּנְהִי הִיֵּה
 הוּה וִיהִי
 אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי
 יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

יתפבר ויתקדם אסמו אל
 פכיר . כל דנייא
 אלדי כלק פרצאתו .
 ויצלמן צלטנתו . וינבת
 פכאפו . ויקרב מדהונו .
 בחיאתפום ובאיאמפום
 ובהיאת גמיע בית
 ישראל בעגלה וכווקת
 קריב וקולו אמין : יפון
 אסמו אל פכיר מבארך
 לל אבד לאבאדת אל
 אבאדת יתבארך ויתסבת
 ויתפכר ויתעלא ויתפכר
 ויתבהג ותצעדי ויתמדתי
 אסמו אל מקדם תבארך
 הוא לפוק מן גמיע ברבא
 תפכיר . תסכיח . ותסלי
 אלדי אנקאלו ברנייא
 וקולו אמין :
 א שפאפי תפתח ותמי
 יכבר תמדיחתך :

מבארך אנתא א אלאהנא
 ואלאה אבהאתנא
 אלאה אברהים . אלאה
 יצחק . ואלאה יעקוב .
 אל טאייק אל פכיר אל
 גבאר ואל מליף . טאייק
 עאלי מגאזי אפצאל
 מליחין מסתמלך אל
 גמיע . ודאפר אפצאל
 אבהאת . ומגיב פאכך
 לבנין בנינהום לכאטר
 אסמו כל מחבה :
 (אדפרנא לל חייא
 צלטאן ראצי כל חייא
 אפתבנא בדפתר חייא
 לכאטרך אלאה חיי)
 צלטאן מעין ומסאעד
 ודרקה . מבארך אנתא א
 ודרקת אברהים :
 אנתא גבאר לל אבד
 א מעיישמיאאא אנתא
 פכיר לתסאעד (מנזל
 מחיה מתים אנתא . רב להושיע) בקיז מוריד
 ברוך אתה יהוה (יא)
 אהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם . אלהי
 יצחק . ואלהי יעקב .
 האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון נומל
 חסדים טובים קונה
 הכל . וזוכר חסדי
 אבות . ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו
 באהבה :
 בימי תשובת אומרים
 זכרנו לתנים מלך חפץ
 בתנים פתבנו בספר תנים
 למענך אלהים תנים :
 מלך עוזר ומושיע ומגן .
 ברוך אתה יהוה (הד)
 מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני
 רב להושיע) בקיז מוריד

הַפֶּל) (ובחורף משיב
הרוח ומוריד הגשם)
מכלכל חיים בחדר
מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים
ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :
בימי תשובה אומרים
מי כמוך אב הרחמן זוכר
יצוריו ברחמים לחיים :
ונאמן אתה להחיות
מתים ברוך אתה
יהוה מחיה המתים :
נקדישך ונעריצך בנועם שית
סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדשה וכן
פתוב על יד נביאך וקרא

אל סל) (מהב אל
הוא ומנזל אל מטר
מעייש א חייא כל פצל
מעייש מייאתא ברחמאת
פתירין סאנד ואקעין
ומעאפי וגאעא ומחל
מרבוסין ומתבת אמאנתו
לנניאמא כל מראב מני
מתלך צאתב גברוואת
ומני ישבה לך צלמאן
ממירת ומעייש ומנבת
אל מסאעדא :
(מני מתלך אב אל רחים
דאנד כלאיין ברחמאת
לל חייא)
ואמין אנתא לתעייש א
מייאתא מבארך
אנתא א מעייש אל
מייאתא :
נקדישך ונמוויך בלספ
חפי גמעת מלאיפת
אל קדם אל מתלתין
לך תקדיסיה והאפודא
מכתוב עלא יד נבייך
ונאדא

האלא אלא האלא
וייקול מקדם מקדם
מקדם א רב א עסאנד
תדם גמיע אל ארץ
ואנבו לקבאלהום
מסבחין וקאילין מבארך
ואנב א מן מוצעו
ובכלאם קדסך מכתוב
ליינקאל יתצלמן א לל
אנד אאהך ציון לגיל
וגיל אמדחו א :
אנתא מקדם ואסמך
מקדם ומקדסין
בגמיע יום ימרחוך
דאיימן מבארך אנתא א
אל טאייק אל מקדם :
צלמאן אל מקדם :
אנתא מהן לל ארמי
מערפא ומערם
לל אנסאן פהם וחננא
מן ענדך עלם ופהם
ומערפא מבארך

זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו לעמקם
משבחים ואומרים ברוך
כבוד יהוה ממקומו ויבדברי
קדשך פתוב לאמר ומלך
יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללניה :
אתה קדוש ושםך קדוש
וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך
אתה יהוה האל
הקדוש : בימי תשובה
אומרים המלך הקדוש :
אתה חונן לאדם דעת
ומלמד לאנוש בינה
וחננו מאתך חכמה
ובינה ודעת ברוך

לקוטי פרחים

חכמה ובינה ודעת כצל

אתה יהוה חונן הדעת :
השיבנו אבינו לתורתך
וקרבנו מלכנו
לעבודתך ותחזירנו
לעבודתך ושלמה
לפניך ברוך אתה
יהוה הרוצה בתשובה :
סלח לנו אבינו כי
חטאנו מהול לנו
מלכנו כי פשענו כי
אל מוב וסלח אתה :
ברוך אתה יהוה חנון
המרחם לסלוח :
ראה נא בעינינו וריבה
ריבנו ומהר לנאלנו
נאלה שלמה למען
שםך כי אל גוא
חזק אתה : ברוך אתה
יהוה גואל ישראל :
רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי

אתא א מהין מערפאת :
רגענא אבונא לתורתך
וקרבנא צלסאננא
לעבאדתך ורנא בתוכה
כאמלא קדאמך מבאדך
אתא א אל דאשי כל
תוכה :
אנפר לנא אבונא אד
כטינא אמחל לנא
צלסאננא אד עשינא אד
טאייק מליח ונפאר
אתא מבאדך אתא א
חנון אל מפתח ליגפר :
אנאר אל אן בעדאבנא
וקאתל קתילנא
וסתעגל לתפנא פפאך
כאמל לכאטר אסמך אד
טאייק פאפך קווי אתא
מבאדך אתא א פאפך
יסראיל :
עאפינא א ונתעאפא
סאערנא ונתסאעד אד
יהוה גואל ישראל :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי

תמדיחתנא אתא ועעד
משאפא ועפייא לגמיע
אמראנא ולגמיע
אונגאנא ולגמיע
צרבאתנא אד טאייק
מעאפי רחים ואמין
אתא מבאדך אתא א
מעאפי אמראן קומו
יסראיל :
בארפנא א אלאהנא
בלגמיע צנעת ידינא
זבאדך סנתנא בטלא
אל דא ברפא וצלווא
ותציר אלריותהא חינא
ושבע וסלאם כסנין א
מליחאת לל ברפא אד
טאייק מליח ומלייק
אתא ומבאדך א סנין
מבאדך אתא א מבאדך
א סנין :
באדך עלינא א אלאהנא
אא א סנה

תהלתנו אתה והעלה
ארוכה ומרפא לכל
תחלואינו ולכל
מכאובינו ולכל
מכותינו כי אל רופא
רחמן ונאמן אתה
ברוך אתה יהוה רופא
חולי עמו ישראל :
בקיז ברכנו יהוה אהינו
בכל מעשה ידינו
וברך שנתנו בטללי
רצון ברכה ונדבה
ותהי אחריתה חיים
ושבע ושלוש פשנים
השובות לברכה כי
אל מוב ומטיב אתה
ומברך השנים ברוך
אתה יהוה מברך
השנים :

בחורף בריך עלינו יהוה אלהינו את השנה

הזאת ואת כל מיני
 תבואתה לטובה ותן
 טל ומטר לברכה על
 כל פני האדמה
 ורוח פני תבל
 ושבע את העולם כלו
 מטובך ומלא ידנו
 מברכותיך ומעשר
 מתנותיך שמה
 והצילה שנה זו מכל
 דבר רע ומכל מיני
 משחית ומכל מיני
 פורענות ועשה לה
 תקנה טובה ואחרית
 שלום חוס ורחם עליה
 ועל כל תבואתה
 ופירותיה וברכה
 בגשמי רצון ברכה
 ונדבה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלו

האדי ולא גמיע אנגאם
 גלטהא למליחה ועמי
 טל ומטר לברכא עלא
 גמיע וגה אל ארציה
 ורוחי וגה א דנייא
 ושבע אלא אל דנייא
 גמיעהא מן לירך ומלי
 ידינא מן ברפאתך ומן אנא
 עמאייאת יריך אחפץ
 וכלץ א סנה האדי מן
 גמיע שי לאש ומן
 גמיע אנגאם הלך ומן
 גמיע אנגאם
 אסתנקאמת וצנע להא
 דגווא מליחה ואכר
 סלאם אשפק ורחם
 עליהא ועלא גמיע
 גלטהא ותמראתהא
 ובארפהא באמטאר רצא
 ברפא וצלוא ותציר
 אכרייתהא חייא ושבע
 וסלאם

כשנים הטובות
 לברכה כי אל טוב
 ומטיב אתה ומברך
 השנים ברוך אתה
 יהוה מברך השנים
 תקע בשופר גדול
 לחרותנו ושא גם
 לקבץ גליותינו וקבצנו
 מהרה יחד מארבע
 כנפות הארץ לארצנו
 ברוך אתה יהוה
 (יחהבויה) מקבץ נדחי
 עמו ישראל
 השיבה שופמינו
 כבראשונה ויזעצנו
 כבתחלה והסר ממנו
 יגון ואנחה ומלוד
 עלינו מהרה אתה יהוה לברך בחסד
 לקומי פרחים
 מהרה יחד כצל לברך בחסד וברחמים כצל

כסנין אל מליחהא
 לל ברפא אד סאייק
 מליח ומלייק אנתא
 ומברך אל סנין מברך
 אנתא א מברך אל
 סנין

אתקע בשופר אל כביר
 למלאקנא ועלי
 בירק לתנמע תהולנא
 וגמענא סריע סווא
 מן ארבע טראפאת אל
 ארץ לארצנא מברך
 אנתא א מנמע תאייחין
 קומו ישראל

דנע שארעיננא כל אל
 אוולאנייא
 ומשאוודיננא כל אל
 אוולא וזויל מננא הצרא
 וקהרא ותצלטן עלינא
 עגלה אנתא א וחרך
 בפצל

וּבְרַחֲמִים וּבְמִשְׁפָּט בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: בימי תשובה אומרים
הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

לְמִיָּנִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה וְכָל הַזֹּדִים כִּרְנֵעַ יֵאָבְדוּ וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מִהֲרָה יִכְרְתוּ וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעַם וְתִשְׁמַדֵּם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים

וּמַכְנִיעַ מִיָּנִים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵית

לקוטי פרחים

וּמַכְנִיעַ מִיָּנִים כְּצֵל יְהוֹ רַחֲמֶיךָ כְּצֵל וְכֵן הוּא בְּסֵפֶר תַּפְּלַת כָּל פֶּה

וּבְרַחֲמַת בְּעַדְל וּבִשְׂרֵעַ מִבְּאֵרְךָ אֲנָתָא א צְלִטָאן מַחֵב חֲסֵנָא וּשְׂרֵעַ: (אל צלסאן אל שרע :)
לֵל מִגְּנִסִין וְלֵל מִשְׂאֵלִיָּא לֹא תִצִיר רְגוּוֹא וְגַמִּיעַ א מִתְקַצְדִין מִתַּל אֵל רַמְשָׁא יִנְהַפּוּן וְגַמִּיעַ עֲדוּיִינְךָ וְגַמִּיעַ בִּאֲגִצִינְךָ סְרִיעַ יִנְקִצוּן וְצִלְסָנָתָא א צִלְמָה סְרִיעַ תִּשְׁלַע וְתַפְסֹר וְתִלְלַצְהוּם וְתִנְצִיָּהוּם וְתַהֲפִיָּהוּם בְּסַרְעָה בְּאִיָּאמְנָא מִבְּאֵרְךָ אֲנָתָא א פֹּאסֵר א עֲדוּוֹאן וּמִנְצִי א מִגְּנִסִין: עֵלָא א צֵאחִין וְעֵלָא א פֹּאצְלִין וְעֵלָא בְּאִקִי

קוּמְךָ בֵּית יִסְרָאֵל וְעֵלָא שְׂרִידַת בֵּית פִּאֲתִינְהוּם וְעֵלָא גְרַבָּא אֵל עֵדֵל וְעֵלִינָא יְהַאֲזוֹן רַחֲמַתְךָ א אֵלֵאֲהֵנָא וְעַמִּי אֲגֵר מְלִיחַ לְגַמִּיעַ א מִנְתַּפְלִין בְּאִסְמְךָ בֵּל צִדְקָה וְגַעַל חֲצֵתָנָא מֵעַהוּם וְלֵל אֲבֵר לֵם נִסְתַּחִי אֵל בִּיךְ אֲנִתְפִּלְנָא וְעֵלָא פֹּאצְלִךְ א פְּבִיר בֵּל צִדְקָא אֲנִסְנֵרְנָא מִבְּאֵרְךָ אֲנָתָא א סֵאנֵד וּמִתְפַּל לֵל צֵאֲלַחִין:

רַסְפֵּן בּוּצְט דֹּאֵר אֵל סְלֵאֵם בְּלִדְךָ פִּמָּא אֲלֹדֵי תַפְלֵמַת וּפְרִסֵי דוּיַד עֲבַדְךָ עֲגֵלָה בּוּצְטָהָא תִרְתַּב וּבְנִיָּהָא בְּנִיָּאן אֲבֵר בְּעֲגֵלָה בְּאִיָּאמְנָא מִבְּאֵרְךָ אֲנָתָא א בְּאֵנִי דֹּאֵר אֵל סְלֵאֵם:

עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְדָּק וְעֵלֵינוּ יְהוֹמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֵלֵהֵינוּ וְתֵן שְׂכָר מִזֵּב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת וְשֵׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וְלֵעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כֶךָ בְּמַחְנוּ וְעַל חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעַנְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים: תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא דָוִד עֲבַדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנִין עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

את צמח דוד עבדך
מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי
לישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יהוה
מצמיח קרן ישועה:
שמע קולנו יהוה
אלהינו אב הרחמן
רחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את
תפלתנו כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה
ומלפניך מלכנו ריקם
אל תשיבנו חננו
ועננו ושמע תפלתנו
בתענית אומר כאן עננו ואם לא אמרו אין מחזירין אותו
ויאמר אותו קודם שיעקור רגליו:
עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה

לקוטי פרחים

אלא נבת דויד עבדך
בסרעה תנבת
ושאנו תעלא במסא עדתך
אד למסא עדתך
אסתר גינא טול א נהאר
מבארך אנתא א מנבת
שאן אל מסא עדא:
אסמע צוטנא א אלאנתא
אב אל רתים ארחם
עלינא ואקבל כל רחמאת
וברצא אא צלאנתא אד
טאייק סאמע צלאווארת
ותחנין אנתא ומן קראמך
צלטאננא פאר גין לא
תרגענא חננא וגאוווננא
וסמע צלאנתא:
(גאוווננא אבוונא גאוווננא
ביום צום א עדאב
האדא אד ביציקה כבירה
ותו

אב הרחמן רחם עלינו כצ"ל וכן הוא בתקון תפלה

נחנא לא תתוזה לצלמנא
ולא תתלפא צלטאננא מן
מלכא ייתנא בון א אין
קריב לצלאנתא קבל נציה
אליך אנתא תגאוווב
נתפללם ואנתא תסמע כל
פלאם אדי אנקאל ויפון
קבל יציוון ואנא
אגאוווב בעד הום
מתפלמין ואנא אסמע
אד אנתא פאכך ומללך
ומגאוווב ומרחם בלמיע
וקת ציקה ושדא:
מבארך אנתא א אל
מגאוווב לקומו ישראל
בווקת אל ציקה:
אד אנתא סאמע צלאנת
גמיע תס מבארך אנתא
א סאמע אל צלא:
ארצא א אלאהנא בקומך
ישראל ולצלאתהוום
אקבל ורגע אל עבאדא
לקצר ביתך וקראבין

לדביר ביתך ואשי

אנחנו אל תפן לדשענו ואל
תתעלם מלכנו מבקשתנו היה
נא קרוב לשושנתנו מרם נקרא
אליך אתה תענה נדביר ואתה
תשמע כדביר שנאמר והיה
מרם יקראי ואני אענה עוד
הם מדברים ואני אשמע כי
אתה יי פודה ומציל ועונה
ומרחם בכל עת צרה וצוקה:
והשליח צבור בין גואל
לרופא חותם
ברוך אתה יהוה העונה לעמו
ישראל בעת צרה:
כי אתה שומע תפלת
כל פה ברוך אתה יהוה
שומע תפלה:
רצה יהוה אלהינו בעמך
ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה

ישראל ותפלתם
(מהרה) באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה
ונבא נגיע ונראה ונרצה
ישמע יפקד ויזכר זכרוננו
וזכרון אבותינו זכרון
ירושלים עירך וזכרון משיח
בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים טובים
ולשלום ביום ראש החדש
הזה לרחם בו עלינו
ולהושיענו זכרנו יהיה
אלהינו בו לטובה ופקדנו
בו לברכה והושיענו בו
לחיים טובים בך בך ישועה

ישראל וצלאתהום(עגלה
במחבה תקבל ברצא
ותציר לרצא דאיימן
עבאדת ישראל קומך:
אאהנא ואלאה אבהאתנא
יעעד ויגי יוצל

ינשאף וינרצו ינסמע
ינפטן וינדפר דפרנא
ודפר אבהאתנא דפר
דאר אל סלאם בלדך
ודפר מדהון אבן דוד
עבדך ודפר גמיע
קומך בית ישראל
קדאמך לשרידא
למליחה לחן ולפצל
ולרחמאת לחייאת מליחין
ולסלאם ביום ראם אל
שהר האדא לירחם ביה
עלינא ולייסא עדנא
אזכרנא א אלאהנא
ביה למליחה ופטנא
ביה לברכא וסאעדנא
ביה לחייאת מליחין
בכלאם מסאעדא

ורחמאת אשפק
וחן עלינא ושפק ורחם
עלינא וסאעדנא אל
אליך עיוננא אל מאייק
צלמאן חנין ורחים אנתא:
ואנתא בדחמאתך אל
כתירין תרצא בינא

ותרצאנא ותשוף עיוננא
ברגועך לציון כל
רחמאת: מבארך אנתא
א אל מרגע נורו לציון:
שאפרין נחנא לך אלדי
אנתא הוא א אלאהנא
ואלאה אבהאתנא לל
אבד ואבד קוותנא קוות
חייאתנא ודרקת
מסאעדתנא אנתא הוא
לגיל וגיל נשפרלך ונחפי
חמדיחתך עלא חייאתנא
א מתסלמין בירך ועלא
נסמאתנא א מתאמנא
ענדך ועלא ענאייבך
אדי בגמיע נהאר
נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום

ברחמים חוס ותננו ותמול
ברחם עלינו והושיענו פי
אליך עינינו פי אל מלך
חננו ורחום אתה:

ואתה ברחמך הרבים
תחפוץ בנו ותרצנו

ותחזינה עינינו בשוכך
לציון ברחמים: ברוך
אתה יהוה המחזיר
שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך

שאתה הוא יהוה (וג)

אלהינו ואלהי אבותינו

לעולם ועד צורנו צור

חיינו ומגן ישענו

אתה הוא לדר ודר

נודה לך ונספר

תהלתך על חיינו

המסורים בידך ועל

נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך
ושוכותיך • שבכל עת
ערב ובקר וצהרים •
הטוב כי לא כלו
רחמיך המרחם • כי
לא תמו חסדיך כי
מעולם קוינו לך:

מורים דרבנן

מורים אנהנו לך שאפה הוא
יהנה אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחיינו וקיימתנו • פן
תחיינו ורתוננו ורנאסוף
בליותינו לחצרות מדשך
לשמור חקיך ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנהנו מורים
לך • ברנך אל ההודאות :

עלא א עגיבאת ועלא
א פכאך ועלא אל
גברוואת ועלא אל
מסאעדאת ועלא אל
ברהאנאת ועלא אל תסלאת
אלדי צנעת לאבהאתנא
בדאלך אל איאם כל
וקת האלא :

באיאם מתתיה אבן
יוחנן אמאם א כביד
חשמונאי ובנינו למן
אלדי וקפת צלטנת יוואן
אל צאלמא עלא קומך
יסראיל ליינסוהום
שריעתך • ולייעברוהום
עלא רסום רצאתך ואנתא
ברחמאתך אל כתירין
וקפת להום בווקת
ציקתהום • קאתלת אא
קתילהום • שרעת אלא
שרעהום אסתנקמת אלא
אסתנקאמהום סלמרת
גבאברא ביד רפיפין ופתירין ביד קלילין וצאלמין ביד

בחנוכה ובפורים אומרים
על הנסים ועל הפרקן ועל
הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו
כשעמדה מלכות גזון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך וילתעבירם חקירצונך
ואתה ברחמיך הרבים עמדת
להם בעת צרתם רכת את ריבם
בנת את דינם • נקמת את
נקמתם • מסרת גבורים ביד
חלשים • ורבים ביד מעטים •
ורשעים ביד צדיקים • וממאים
ביד טהורים • וזדים ביד
צאלחין • ונגסים ביד נציפין ומתקצדין ביד

צאלחין • ונגסים ביד נציפין ומתקצדין ביד

עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ לְךָ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וּלְעַמְּךָ וְיִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה וּפְרוּרָקִין כְּתִיּוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדְבִיר
בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ
וּמְהֵרָה אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ
גִּדְוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ
שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנוּכָה אֵלֶי
בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ
עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדַּרְהָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה :

לפורים

בְּיָמֵי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן
הַבִּידָה כְּשֶׁעָמְדוּ עֲלֵיהֶם הָמָן
הָרָשָׁע בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַד
וְעַד זְמַן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
וְאֵלֶּא שְׂאִיב טַפָּאֵל וְנִסּוּאָן
לְשָׁחַר

מִשְׁתַּגְּלִין בְּשִׁרְעֵרְךָ
לְךָ צְנֵעַת אַסְס
כְּבִיר וּמְקַדֵּם בְּדִנְיָאֲתָךְ
וּלְקוֹמְךָ יִסְרָאֵל צְנֵעַת
מִסְּאֵעֵדָא כְּבִירָה וּפְכַאֲךָ
כַּהֵל יוֹם הָאֵלֶּא וְעֵקֶב
דְּאַלְךָ לֹוּ בְּנִינְךָ לְקַצֵּר
בֵּיתְךָ וְעֵזְלוּ אֵלֶּא קַצֵּרְךָ
וְנִצְפֹּא אֵלֶּא מִקְדָּשְׁךָ וְיִשְׁעֵלוּ
מִסְּרִגְאָתָא בְּאֲחוּוַאֲשׁ קְדָשְׁךָ
וְדַסְמוּ תְּמַאֲנִיית אִיַּאֲס
דְּשֵׁן הָאוּלֵי בַל תְּמַדִּית
וּבַל שְׁפִדְרָאן וְצְנֵעַת מַעְהוּם
עֲגָאִיב וְאַבְרַהֲמָא
וְנִשְׁפֵּר לְאַסְמְךָ אֵל כְּבִיר
דְּאִיַּיִמָן :

כל פורים

בְּאִיַּאֲס מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר
בְּשִׁשְׁתֵּר אֵל קִלְעָא לְמָן
אֵדִי וְקַף עֲלֵיהוּם הָמָן אֵל
צְאֵלִם טַלַּב לִיהִפִּי
לִיקְתַּל וּלִיתְלַף אֵלֶּא גְּמִיעַ
אֵל יְהוּד מִן צְבִי
בְּיוֹם וְאַחַר כַּתְּלַמְעֵשֶׁר

תְּנַעֲשֵׁר הוֹוֵא שְׁחַד אֲדָר
וּפְסֻכְהוּם לְנַהִיבָא וְאַנְתָּא
כְּרַחֲמָאֲתָךְ אֵל כְּתִירִין
פְּצַלְתָּ אֵלֶּא מִשְׁאוּרְתוֹ
וְצַקְמַת אֵל מַחְסַבְנָתוֹ
וְרַגְעַתְלוּ גְּזֵאתוֹ כְּרַאסוֹ
וְצַלְבוּלָהוּוֹלָא בְּנִינְוֹ עֵלֶּא
אֵל לְשַׁבָּא וְצְנֵעַת מַעְהוּם
עֲגָאִיב וְאַבְרַהֲמָא
וְנִשְׁפֵּר לְאַסְמְךָ אֵל כְּבִיר
דְּאִיַּיִמָן :

וְעֵלֶּא גְּמִיעֵהוּם יִתְבַּאֲרָךְ
וְיִתְעַלָּא וְיִתְפַּכְּדָר
דְּאִיַּיִמָן אַסְמְךָ צַלְסָאֲנָא
לְאַכְד וְאַכְד וְגְּמִיעַ אֵל
חֵיַּא יְמַדְחוּךָ דְּאִיַּיִמָן
וּפְתַב לְחֵיַּא מְלִיחִין
גְּמִיעַ בְּנִין אֲחֵדְךָ :

וְיִמְרַחוּן וְיִבְאַרְכּוּן אֵלֶּא
אַסְמְךָ אֵל כְּבִיר
כַּחֲקֵל לְאַכְד אֵל מְלִיחַ
אֵל סְאִיִּיק מִסְּאֵעֵדְתָּא
וְקוּוֹתָּא דְּאִיַּיִמָן אֵל
סְאִיִּיק אֵל מְלִיחַ מְבַאֲרָךְ

שְׁנַיִם עָשָׂר הוּוֵא חֹדֶשׁ אֲדָר
וְשִׁלְלָם לְכוּזוֹ וְאַתָּה כְּרַחֲמִיךָ
הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ
אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבֹּתָ
לוֹ גְּמוּלוֹ כְּרַאשׁוֹ וְתִלּוּ
אוֹתוֹ וְאַתָּה בְּנִי עַל הָעֵץ
וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת
וְנִזְדַּרְהָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה :

וְעַל כָּלִם יִתְבַּרְךָ
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד
שִׁמְךָ מְלַכְנּוּ לְעוֹלָם
וְעַד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סְלָה : בְּיָמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים
וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי
בְּרִיתְךָ :

וְיִהְלָלוּ וְיִבְרַכּוּ אֶת
שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמְתָּ
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁנַעֲתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה
הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ

אתה יהוה (הי) הטוב
 שמך ולך נאה להודות:
 שים שלום טובה וברכה
 חיים חן וחסד (צדקה)
 ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך .
 וברכנו אבינו כלנו
 כאחד באור פניך . כי
 באור פניך נתת לנו
 יהוה אלהינו תורה
 וחיים . אהבה וחסד .
 צדקה ורחמים . ברכה
 ושלום . ומוב בעיניך
 לברכנו ולברך את כל
 עמך ישראל ברוב
 עוז ושלום :

בימי תשובה אומרים

ובספר תיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

לקוטי פרחים

והסדר ורחמים כצ"ל וכן הוא בספר תפלת כל פה

וחסרי וקסמאת מליחאת
 ננלפר וננפתב קדאמך
 נתנאו גמיע קומך ישראל
 לחייה מליחין ולסלאם:
 מבארך אנתא א א
 מבארך אא קומו
 ישראל בסלאם אמין:
 יבונון לרצא אקוואל
 תמי ותחסב קלבי
 קדאמך א כלקי ופאכפי:
 אלאהי אחפץ לסאני מן
 א לאש . ושפאפי
 מן תתכלם חילה
 ולמשתמיני נפסי תספת .
 ונפסי כל מראב לל גמיע
 תציר . אפתח קלבי
 בשריעתך וורא פראייצך
 תלחק נפסי . וגמיע אל
 קאיימין עליה לל לאשה .
 עגלה אפצך שורהום וצקט
 מחס בנאתהום יצירון כל
 קש קדאם אל הווא ומלך
 עלי לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל
 מחשבתם : יהיו כמץ לפני רוח ומלאך

ונחמה ונגרות טובות
 נזכר ונפתב לפניך אנחנו וכל
 עמך ישראל לתיים טובים
 ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך
 את עמו ישראל
 בשלום אמן : יהיו
 לרצון אמרי פי והניח
 לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי :

אלהי נצור לשוני מרע
 ושפתותי מדבר
 מרמה . ולמקללי
 נפשי תדום . ונפשי
 כעפר לכל תהיה .
 פתח לבי בתורתך .
 ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי . וכל הקמים
 עלי לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל
 מחשבתם : יהיו כמץ לפני רוח ומלאך

יהוה דוחה • עשה
 למען שמך • עשה
 למען ימנך • עשה
 למען תורתך • עשה
 למען קדשתך : למען
 יחלצונו ידידיה הושיעה
 ימינך וענני : יהיו לרצון
 אמרי פי והניחון לבי
 לפניך יהוה צורי ונאלי :
 עושה שלום במרומי
 הוא ברחמי • עשה
 שלום עלינו ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן :
 יהי שם יהוה מבורך
 מעתה ועד עולם :
 ממזרח שמש עד
 מבואו מהלל שם
 יהוה : רם על כל גוים
 יהוה על השמים כבודו : יהוה אדנינו מה
 אדיר שמך בכל הארץ :

א דאפע : אצנע לכאמר
 אסמך : אצנע לכאמר
 אימנך • אצנע לכאמר
 שריעתך • אצנע לכאמר
 קרסתך • לכאמר יתנגון
 מחבובינך סאעד אימנך
 ונאוובני • יפונון לרצא
 אקווא תמי ותחטב קלבי
 קדאמך אלאקי ופאכפי :
 צאנע סלאם בסמוואתו
 הוא ברחמאתו יצנע
 סלאם עלינא ועלא גמיע
 קומו ישראל וקולו אמין :
 יפון אסם א מבארך מן
 אל סעה ואלא אל
 אכד • מן משרק אל
 שמש ואלא מגיבו ממרוח
 אסם א • עאלי עלא
 גמיע אל שעוב א עלא
 אל סמא ואנבו • א
 סידנא איש קווי אסמך
 בגמיע אל ארץ :

יתגדל ויתקדש שמיא רבא • בעלמא די
 ברך ברעוניה • וימליך מלכותיה • ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה • בתייכוון וביזמיכוון ובחגי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמיא
 רבא מברך לעדום לעלמי עלמא יתברך • וישתבח •
 ויתפאר • ויתרום ויתנשא • ויתחדר • ויתעלה • ויתהלל
 שמיא דקודשא בריך הוא • לעילא מפל ברכתא • שירתא •
 תשבחתא • ונחמאתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
 חנקבל צלא חנא ותקבל צלותנא ובעותנא
 עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם
 אבונא דבשמיא ואמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן
 שמיא • תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיזבא ורפואה
 ונאילה וסליחה ונפחה ורינת
 והצלה • לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמן :
 עושה שלום במרומי הוא
 ברחמי • ועשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו
 אמן :

וטלביאיתנא מע
 צלאתהום וטלביאיתהום
 אלדי גמיע בית ישראל
 קדאם אבונא אלדי
 כל סמא וקולו אמין :
 יפון סלאם פכירמן א סמא
 חייא ושבע ומסאעדא
 ותסלי ותסייב ועאפייא
 ופכאך וסתנפאר גפדה
 ונפה ותללץ אנא וגמיע
 קומו ישראל וקולו אמין :
 צאנע סלאם בסמוואתו
 הוא ברחמאתו יצנע
 סלאם עלינא ועלא גמיע
 קומו ישראל וקולו אמין :

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ
 לְבַשׁ יְהוָה עֹז הַתְּאֵזֶר
 אֶף תְּכוּן תָּבַל בַּל
 תְּמוֹט : נְכוּן כֶּסֶף
 מֵאֵז : מְעוֹלָם אֶתָּה :
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים :
 מְקִלוֹת מִיַּם רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם
 אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה :

א אתצלטן אשתמלאד
 לבסלבס א קוואאתהום
 חתא תתרתב דנייא מן
 גיר תמיל : מרתב פרסיך
 מן חניד מן קדים אנתא
 עלו נהורא א עלו נהורא
 צוסהום יערון נהורא
 רוגהום : מן אצוואט מאי
 פתירין קוויין רוגאת בחר
 גליל כל סמא א :
 שהאיידך תאמנו פתיר
 לביחד מווסן קדם א
 למול אייאם :

עֲדִתְךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ
 יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שָׁמַיָּה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי
 בְּרָא כְרַעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה
 וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיָּה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה בְּחַיִּיכוּן
 וּבִיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וַאֲמָרוּ אַמֵּן : יְהֵא שָׁמַיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָּא יִתְבָּרַךְ

וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִירָן
 בְּעֵלְמָא וַאֲמָרוּ אַמֵּן :

יְהוָה שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָּא חַיִּים וְשִׁבְעָה
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחֲמָה וַיִּשְׁזַבֵּא וַרְפוּאָה וַנְּאֵלָה
 וְסִלְיָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ אַמֵּן :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ אַמֵּן :
 עֲלֵינוּ לְנִסְכַּח לְסִיר אֵל
 כָּל לְנַעֲטֵי כְּבוֹדָא
 לְכַאֲלֵק אֵל אוּלַּא אֲדִי
 לָם צַנְעָנָא פִּשְׁעוּב אֵל
 אֲרַאצִּי וְלָם גְּעֻלְנָא
 פִּעֲשַׁאֲיִיר אֵל אֲרַצִּיָּה אֲדִי
 לָם גְּעַל חֲצֻרְנָא
 מִתְּלַהוּס וְקֻרְעֻתְנָא כְּלָמִיע
 אֲנַתְהוּם אֲלֹדֵי הוּם
 סַאגְרִין לַעֲבַת
 לְיוֹצֵר בְּרַאשִׁית
 שְׁלֵא עֲשׂוּנוּ כְּגוּי
 הָאֲרֻצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ
 כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָמָה
 שְׁלֵא שֵׁם חֲלַקְנוּ כְּהֵם
 וְנוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם
 שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַכֵּל

וְרִיק • וּמִתְפַּלְלִים אֵל
 אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ •
 וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
 שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אֶרֶץ • וּמוֹשֵׁב
 יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל •
 וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי
 מְרוֹמִים • הוּא אֱלֹהֵינוּ •
 וְאֵין עוֹד אַחֵר •
 אִמַּת מִלְּפָנָיו • וְאַפְס
 זוּלָתוֹ • כִּפְתוּב בַּתּוֹרָה •
 וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת
 אֵל לְבַבְךָ • כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד •
 עַל בֶּן נִקְוָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה
 בַּתְּפָאֶרֶת עֲזָךְ (ס"ת כה"ת)

ופארג ומצלין לא מעבוד
 לם יסאעדיונחנא סאגדין
 קראם צלסטאן מצלסטן א
 צלאטין א מקדם תבארך
 הוא • אלדי הוא ממיל
 סמא ומאסם ארץ וגלום
 אווקארו כל סמא מן פוק
 ונור קוותו בעלוואת
 סמאוואת • הוא אלאהנא
 וליס בעד גיר • חק
 צלסטאננא וליס מן גירו
 כמא מפתוב בשריעה •
 ותערף אל יום ותדנע
 אלא קלבך אד א הוא
 אל אלאה כל סמא מן
 פוק ועלא א ארץ מן
 תחת לים בעד •
 עלא האכדא נסחרגי לך
 א אלאהנא לנשוף
 עגלה בתפכרת קוותך

לַחֲעֵבֵר צִנְמַת מִן א
 אֶרֶץ וְאֵל מַעֲבִיד קִטְעָא
 יִנְקִטְעוּן לַחֲרֵב דְנִיָּא
 בְּצִלְמִנְאֵת אֵל כַּאֲפִי
 וְגַמִּיעַ בְּנִין בְּשֵׁר יִנְאֵרוּ
 בְּאִסְמֵךְ לִיתּוּוֹגְהוּן אִיךְ
 גַּמִּיעַ צְאֵלְמִין א אֶרֶץ •
 יִפְתַּחְמוּן וְיַעֲרְפוּן גַּמִּיעַ
 גְּאֵלְסִין דְנִיָּא אֵד לְךָ
 תִּכְרַע גַּמִּיעַ רַכְבָּא תַחֲלַף
 גַּמִּיעַ לִסְאֵן • קְדַאמְךָ א
 אֵלֵאֵהֵנָּא יִרְכַּעוּן וְיוֹקְעוּן
 וְלוֹאֲגַב אִסְמֵךְ אוֹוֹקֵאֵר
 יַעֲטוּן וְיִקְבְּלוּן גַּמִּיעַ הוּם
 אֵא נִיר צִלְמִנְתְּךָ וְתַחֲצִלְטָן
 עֲלֵיהוּם סַדְעָה לֵאבֵר
 וְאֵבֵר • אֵד אֵל צִלְמִנָּא
 מֵאֵלְךָ הִיָּא וְלֵאבֵרֵאֵתֵאֵבֵר
 תַחֲצִלְטָן בּוֹאֲגַב • כַּמָּא
 מִפְתּוּב בְּשֵׁרִיעַתְךָ • א
 יִתְצִלְטָן לֵאבֵר וְאֵבֵר •
 וְיִכּוּן אֵל צִלְמִנְאָן עֵלֵא גַּמִּיעַ
 כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ יְהוָה יְמִלּוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְהָיָה
 יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל

להעביר גלולים מן
 הארץ והאלילים
 כרות יברתון לתקן
 עולם במלכות שדי
 וכל בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אליך
 כל רשעי ארץ יכירו
 וידעו כל יושבי תבל
 כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון לפניך
 יהוה אלהינו יברעו
 ויפלו ולכבוד שמך
 יקר יתנו ויקבלו כלם
 את עול מלכותך
 ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד כי המלכות
 שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד
 כפתוב בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד והיה
 יהוה למלך על כל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

א ארץ בלאך איום יציר
א ואחד ואסמו ואחד:

קבלת שבת

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים
יָשֶׁב בְּרוּבִים תְּנוּמָה
הָאָרֶץ: יְהוָה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל
וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים:
יִוְדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אֶהָב אֶתְּךָ כּוֹנֵנֶת
מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְיִצְדָּקָה
בִּי עַקֵּב אֶתְּךָ עֲשִׂית:
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵלֶם רַגְלֵי
קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה
וְאַתְרוֹן בְּכִהְנִיּוֹ וּשְׁמוֹ אֵל
בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם:

א אתצלטן ירגפון אל
אקוואם גאלם
אל צוור תמיל אל
ארץ א בציון פביר
ועאלי הוא עלא גמיע
א אקוואם: ישפרון אסמך
פביר ומכיף מקדס
הוא וקוות צלטאן שרע
מתב אנתא רתבת עאדלין
שרע וחסנה ביעקוב
אנתא צנעה: פכרו
א אאהנא ואסגרו למווטן
רגליה מקדס הוא: מוסא
ואתרון באיימאתו ושמואל
במנאדין אסמו מנאדין
אא א והוא יגאוובתהום:
אל יתהוה והוא יענם:

לקוטי פרחים

ירגזו ירעדו ועוז מלך העוז הוא למלך מישרים
התורה להדרום הוא שרפרף קראים אלף נחה

בעמוד גמאם יתכלם
איהום תפצו שהאיירו
ורסם עמא להום: א
אאהנא אנתא גאוובתהום
טאייק גאפר סרת להום
ומסתנקם עלא
עמא ילהום: פכרו א
אאהנא ואסגרו לגבל
קדמו אד מקדס א
אאהנא:

בְּעִמּוּד עֵינֵי יִדְבַר
אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֲדוּתִיו
וְחֵק נָתַן לָמוֹ: יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם
אֵל נִשְׂא הֵייתָ לָהֶם
וְנָקַם עַל עֲלִילוֹתָם:
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵר קְדוֹשׁ כִּי
קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
מִזְמוֹר לְתוֹדָה הֲרִיעֵנו
לְיְהוָה כָּל הָאָרֶץ:
עֲבְדוּ אֵת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנְנָה: דְּעוּ
כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעֵיתוֹ: בְּאוֹ

לקוטי פרחים

אל נושא עון ישראל היית להם בשבילם
להר קדשו בית המקדש עלילותם מעשיהם:
לתודה פירושו שתורו לו החסד שעשה הריעו יביבו
כתרגומו עשנו גדלנו ורוממנו ולא אנחנו כתיב
באלף פירושו שלא נוכל לומר כחנו ועוצם ירינו
וקרי בואו פירושו שאנחנו נקראים בשמו

שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו
בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ
שְׁמוֹ : כִּי מוֹב יְהוּה
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דֹּר
וְדֹר אֲמוֹנָתוֹ :

אין לומר במה מדליקין בבית האבל
בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה
אֵין מְדַלִּיקִין . אֵין
מְדַלִּיקִין לֹא בְּלֶכֶשׁ
וְלֹא בְּחוּסָן . וְלֹא
בְּכֶלֶךְ . וְלֹא בְּפִתִּילֹת
הָאֵידָן וְלֹא בְּפִתִּילֹת

אכּוואכו בשכראן
אחוואשו בתמדיה אשפרו
לו בארפו אסמו : אל
גייד א לל אבד פצלו
ואלא גיל וגיל אמאנתו:
ביש ישעלון וביש לים
ישעלון . לים ישעלון
לא בארו . ולא בפתאן
ולא בקז . ולא בפתילת
הוד ולא בפתילת אל
בר . ולא בכלצאר ארי
עלא וגה אל מאי . לם
בזפת ולם בשמעיה ולם
ברחן לרווע ולם

הַמְדַבֵּר . וְלֹא בִירוּקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם . לֹא
בְּזַפֵּת וְלֹא בֶשׁ עוֹה וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק . וְלֹא

לקוטי פרחים

בתודה שתודו לו חסדיו דך ודר כל לכל הדורות
לכש . כמין צמר גדל בעץ ארו . בחוסן פשתן שאינו
מנופץ . בכלך . פסולת משי . האידן . כמין צמר
גדל בערבי נחל . בפתילת המדבר . עשב כמין
פתילה . בירוקה . עשב בדופני הספינה גדל . קיק .
גרעין של צמר גפן .

ברחן חריקה ולם בלייה
ולם בשחם נחום א מדי
יקול ישעלון בשחם
מטבוך . ולעולמא יקולון
ואחד מטבוך וואחד
ליסו מטבוך לים ישעלון
ביה לים ישעלון ברהן
חריקה ביום א עיד . רבי
ישמעאל יקול לים
ישעלון בקטראן מן סבת
ואגב א סבת ולעולמא
מחללון בגמיע אל
דהונאת . ברהן סמסם .
ברהן גוז . ברהן פגל
ברהן סמך . ברהן חמצל
בקטראן ובנפט . רבי
טרפון יקול לים

בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה . וְלֹא
בְּאֵלֶיהָ . וְלֹא בְּחֶלֶב .
נְחוּם הַמְדִי אֹמֵר
מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל .
וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד
מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ
מְבֻשָּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ :
אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן
שְׂרָפָה בְּיוֹם מוֹב . רַבִּי
יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין
מְדַלִּיקִין בְּעֵטְרָן מְפִנֵי
כְבוֹד הַשֶּׁבֶת . וְחֲכָמִים
מְתִירִין בְּכֹל הַשְּׂמָנִים .
בְּשֶׁמֶן שְׂמֵשְׁמִין . בְּשֶׁמֶן
אֲגוּזִים . בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת . בְּשֶׁמֶן דְּגָנִים . בְּשֶׁמֶן
פְּקוּעוֹת . בְּעֵטְרָן וּבְנֶפֶט . רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר אֵין

לקוטי פרחים

שרפה תרומה טמאה שראויה לישרף עיטרין פסולה
דזפתא . פקועות . דלעת מדברית .

מדליקין אלא בשמן
 זית בלבד : כל היוצא
 מן העץ אין מדליקין
 בו אלא פשתן וכל
 היוצא מן העץ אינו
 משמא טומאת אהלים
 אלא פשתן פתילת
 הבגד שקפלה ולא
 הבהבה רבי אליעזר
 אומר טמאה היא ואין
 מדליקין בה רבי
 עקיבא אומר שהורה
 היא ומדליקין בה : לא
 יקוב אדם שפופרת של
 ביצה ומלאנה שמן
 ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנשפת
 ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר

ישעלון אלא ברהן
 זית בס : גמיע אל
 יסלע מן אל כשב
 לים ישעלון ביה אלא
 א פתאן וגמיע א יסלע
 מן אל כשב ליסו יתנגס
 נגאסת אכייאם אלא אל
 פתאן פתילת א חוואס
 אלדי טוואהא ולם
 שעווסהא רבי אליעזר
 יקול נגסה הייא ולים
 ישעלון ביהא רבי עקיבא
 יקול נציפה הייא וישעלון
 ביהא : לם ינקב א אדמי
 קשר מאל ביצה ויתרסהא
 דהן ויעמיהא עלא תם א
 סריג בסבב אלדי תציר
 תנקפ ולאונו הייא מאל
 גזף ורבי יהודה מחלל

לקוטי פרחים

שקפלה שכלה שפופרת קליפת הביצה

לאפן אן פאן לפקהא אל
 פוואז מן א אוולא חלאל
 מן סבת אדי הווא מאעון
 ואחר לם יתרס אדמי
 טבשירדהן ויעמיהא בטורף
 אל סריג ויעמי דאס אל
 פתילה בווצטהא בסבב
 אלדי תציר תסתקי
 ורבי יהודה מחלל : אל
 יספי אלא אל סריג מן
 סבת אלדי הוא מתכווץ
 מן סבת אל שעוב מן
 סבת אל חדאמייא מן
 סבת הווא רדייה מן
 סבת אל וגעאן אלדי
 ינאס מצרוף אל ישפק
 עלא א סראג אל ישפק
 עלא אל דהן אל ישפק
 עלא א פתילה מלתום
 ורבי יוסף יצרף בפלהום
 מן גיר אל פתילה
 מן סבב הווא מסויהא
 פחס : עלא תלת זלאת
 אל נסוואן

אבל אם חברה היוצר
 מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחד : לא
 ימלא אדם קערה
 שמן ויתננה בצד הנר
 ויתן ראש הפתילה
 בתוכה בשביל שתהא
 שואבת ורבי יהודה
 מתיר : המכבה את
 הנר מפני שהוא מתירא
 מפני נזים מפני
 לסמים מפני רוח רעה
 מפני החולה שישן
 פטור כחם על הנר
 כחם על השמן כחם
 על הפתילה חייב
 ורבי יוסי פומר בכלן
 חוץ מן הפתילה מפני
 שהוא עושה פחם : על
 שלש עבירות נשים

מתות בשעת לדתן •
על שאינן זהירות בנדה
ובחלה • ובהדלקת
הנר : שלשה דברים
צריך אדם לומר בתוך
ביתו ערב שבת עם
השכה • עשרתן •
ערבתן • הדליקו את
הנר • ספק השכה ספק
אינה השכה • אין
מעשרין את הודאי •
ואין מטבילין את
הכלים • ואין מדליקין
את הנרות • אבל
מעשרין את הדמאי

ומערבין ומזמנין את החמין :

לקוטי פרחים

הדמאי • כלומר דא מאי ספק הוציאו מעשר ספק לא
הוציאו :

ימותון בסאעת ולידתהום •
עלא אלדי ליסהום
יתקידון כל חיצה
כל גרדקה ובשעלה
אל סראג תלת
אשייאה מלתום א אנסאן
ליקול בווצט ביתו גרוב
א סבת מע אל עתמיה
עשרתום ללמתום אשעלו
אלא אל סראג צני
עתמאת צני ליסה עתמאת
ליס מעשרין אלא אל
מאפד וליס ישמסון אלא
א מוואעין וליס ישעלון
אלא אל סרג • לאבן
יעשרון אלא אל מצנון
ויכלסון ויבייתון אלא
אל תבית :

קא רבי אלעזר קאל רבי
חנינא תלאמיד
א עולמא מפתרין סלאם
כל דנייא פמא אנקאל
ונמיע בנינג מתעלמין
א ופתיד סלאם בנינג לא
תקרא בנינג אלא
בנאינג יפון סלאם
כלנגרדק דאחא בקצורד
לכאטר אלוואני ואצחאבי
אתכלם אל אן סלאם
ביכי לכאטר בית א
אאתנא אפתש מליח לפי •
ושוף בנין לבנינג סלאם
עלא יסראיל סלאם כתיד
לחאביבין שריעתך וליס
לבנינג שלום על ישראל :
למעינ תורתך ואין

לקוטי פרחים

בחילך • היא החומה הנמוכה אשר היא מחוץ להחומה
הגבוהה • (ונקראת בערבי עיון א סור) ויש מפרשים
החפירה שהיא סביב להומה יקרא חיל (ונקראת בערבי
לנגרדק ופירוש השני נראה לי עיקר • בארמנותיך •
ענין היכלות ופלטרין :

לְמוּ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עֵז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

להום מעתרה א קוֹא
לקומו יעמיא יבארך א
קומו כל סלאם :

ואמרו קדיש על ישראל

יְתַבָּרַל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי
בְּרָא בְרֵעוּתִיהּ . וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ . וַיַּצְמַח שׁוֹרְקִנְיָהּ
וַיַּקְרַב מְשִׁיחִיהּ . בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֵלְמָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר . וַיְתַדַּמֵּם וַיְתַנְשֵׂא . וַיְתַתְּדֵר . וַיְתַחַלְלֵל
שְׁמִיהּ דְקִדְוֵשׂא בְרוּךְ הוּא . לְעֵילָא מְכַל בְּרַבְתָּא . שְׁרֵתָא .
תְּשַׁבְּחָתָא . וְנַחְמָתָא בְּאִמְרֵין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאִוְרִיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא
הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר . יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן
תְּנָא וְחַסְדָּא וּבְרִתֵי מִן קַדָּם מֵאֲרִיָּה שְׁמִיָּא
וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא . תַּיִם וְשַׁבְּע וַיִּשׁוּעָה
וְנַחְמָה וְשׁוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִינוּחַ
וְהַצְלָה . לְנָא וּלְכָל עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

מְזֻמָּר לְדוֹד הָבוּ לַיהוָה
בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וְעֵז : הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶהוּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ :
קוֹל (כַּנְגֵד יוֹם א') יְהוָה
עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד
הָרַעִים יְהוָה עַל מַיִם
רַבִּים : קוֹל (כַּנְגֵד יוֹם ב')
יְהוָה בְּפִי קוֹל (כַּנְגֵד יוֹם
ג') יְהוָה בְּהַדְרַת : קוֹל
(כַּנְגֵד יוֹם ד') יְהוָה שֹׁכֵר
אֲרָזִים וַיִּשְׁכַּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן :
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׁרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן
רְאֵמִים : קוֹל (כַּנְגֵד יוֹם ה')

תמגיד לדוד אעמו לא
בנין אל קוויז
אעמו לא ואגב וקווא
אעמו לא ואגב אסמו
אסגרו לא בכהנת קדם
צוט א עלא אל מאי
טאייק א ואגב גרגם
א עלא מאי פתירין צוט
א כל קווא צוט א בכהג
צוט א פאסר ארוז ופסר
א אלא ארוז אל לבנאן
ודקצהום מתל אל עגל
לבנון ושריון מתל אבן
רים צוט א נאחת להבת
נאר :

לקוטי פרחים

הָבוּ . תְּנוּ אֱלִים . חֲזִקִים הָרַעִים . מַלְשׁוֹן רַעַם וְרַעֲשֵׁי
הַלְּבָנוֹן . שֵׁם יַעֲר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל . לְבָנוֹן וּשְׁרִיזוֹן .
שְׁמוֹת הָרִים בֶּן רְאֵמִים ר"ל רֵאִם קִטָּן . חוֹצֵב . עֲנִין
חַמִּיבָה וְחַתוּךְ

קול (כנגד יום ו') יוהוזהו
יחיל מדבר יחיל יהוה
מדבר קדש : קול
כנגד יום ו') יהוה יחולל
אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר
כבוד : יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם :
יהוה עז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום :
לכה דודי לקראת בלה :

צום א ידגף בר
ידגף א בר קדש : צום
א ידגף גזאלאת ופשף
אזוואר ובקצרו גמיעהום
יקולון ואגב : אלל טופאן
גלם וגלם א צלטאן
לל אבר : א קווא לקומו
יעמי א יבארף אלא קומו
בסלאם :
אמשי עזיזי לקבאל אל
ערוץ . וגה א סבת
נקאבלהא : חפץ ולבר
בפלמא

פני שבת נקבלה : שמור וזכור בדבור

לקוטי שושנים

מדבר קדש . הוא מדבר סיני כמו ש רז"ל במסכת
שבת חמשה שמות נקראו לו . מדבר סיני . מדבר
ציון . מדבר קדש . מדבר קדמות . מדבר פארן . מדבר
קדש שנתקדשו ישראל . יחיל יחולל . לשון הלחלה .
כאילות אמר רבי פינחס כאילים אין כתיב כאן אלא
כאילות כנקבות שרגלי הנקבות עומדות ביושר יותר
מן הזכרים . ויחשוף ענין גלוי . רמבול . כמו במבול :

ואחד . סמענא טאייק
אל מוותר . א ואחד
ואסמו ואחד . לאסם
ולתפורה ולתמדיחה :
לקבאל אל סבת אמשו
ונמשי . אל הייא
מנבע אל ברפה . מן
ראס מן א קדים מחכמה
תאלי צנעה במחסבה
אוולא :

מקדם צלטאן בלד
צלטנא . קומי
אטלעי מן וצט אל
קלבה . פתיר לכי גלום
בעמק א בכא . והוא
ישפק עליפי שפקה :
(אתנפצי מן אל טראב
קומי . אלבסי חוואס
תפלתך

אחד . השמיענו אל
המיוחד . יהוה אחד
ושמו אחד . לשם
ולתפארת ולתהלה :
לקראת שבת לכו
ונלכה . פי היא
מקור הברכה . מראש
מקדם נסוכה . סוף
מעשה במחשבה
תחלה :
מקדש מלך עיר
מלוכה . קומי צאי
מתוך ההפכה . רב לך
שבת בעמק הבכא .
והוא יחמול עליך
חמלה :

(התנערי מעפר קומי . לבשי בגדי תפארתך)

לקוטי שושנים

דאיתי בהגהות הרב כמו הדר איהו סלימאן מני נר"ו שמחק
או שני פסוקים התנערי וכו' והתעוררדי וכו' ואני נהגתי כשאני
ש"צ אומרם עם הקהל וכשאני מתפלל ביחוד אין אומרם

עמי • על יד בן ישי
 בית הלחמי • קרבה אל
 נפשי גאלה:
 התעוררי התעוררי • כי
 בא אורך קומי
 אורי • עורי עורי שיר
 דברי • כבוד יהוה
 עליך נגלה •
 לא תבושי ולא תכלמי •
 מה תשתוּחחי ומה
 תהמי • בך יחסו עניי
 עמי • ונבנתה עיר על
 תלה •
 והיו למשסה שוסיק •
 ורחקו כל מבלעיק •
 ישיש עליך אלהיך •
 כמשוש חתן על כלה •
 ימין ושמאל תפרוּצי • ואת יהוה תעריצי •
 על יד איש בן פּרצי • ונשמחה ונגילה •

קומי • עלא יד אבן
 ישי בית אל לחמי
 קרב לא נפסי פכהא:
 אנתבהי אנתבהי • אד גא
 צוואתך קומי צווי •
 אנתבהי אנתבהי תפכיר
 תכלמי • ואנב א עליפי •
 אנפשף •
 לא תסתחין ולא תכתזין
 איש תנחנין ואיש
 תצגין ביפי יסתצלון
 פקראת קומי ותנבני
 בלד עלא תלהא:
 ויסירוּן למדוּס מדוּס ינך •
 ויתבעדון גמיע
 האלפינך • יסתר עליפי
 אאהך פסרור עריץ עלא א
 ערוץ: אימן ואיסר תנמין
 ואלא א תקוין עלא
 יד רגאל אבן פרצי
 ונפרח ונסתר:

ימין ושמאל תפרוּצי • ואת יהוה תעריצי •
 על יד איש בן פּרצי • ונשמחה ונגילה •

תעאלי כסלאם תאג
 זוגהא • איצה בפרח
 בסרור ובפיפיה וצט
 אמינין קום לזנה •
 תעאי ערוץ תעאלי ערוץ:
 (תעאלי ערוץ סבת
 ראחה) סבת צלטאנה:
 תמגיד תפכיר ליום אל
 סבת: מליח לנשפר לא
 ולנמגד לאסמך עאלי:
 לנכבר כל צבח פצלך •
 ואמאנתך כל לויאלי:
 עלא גוגר אל עאשר
 ועלא טנבורה עלא חפי
 כל גוגר: אד
 וּאמוּנתך בלילות: עלי עשור וְעלי נבל •
 עלי הגיון בכנור: כי

באי בשלום עמרת
 בעלה • גם בשמחה
 ברנה וכצהלה • תוך
 אמוני עם סגלה • באי
 כלה באי כלה:
 [ואומר בלחש באי כלה
 שבת מנוחה] שבת
 מלכתא:
 מזמור שיר ליום השבת:
 טוב להודות ליהוה •
 ולזמר לשמך עליון:
 להגיד בבקר חסדך •
 עלי עשור וְעלי נבל •
 עלי הגיון בכנור: כי

לקוטי שושנים

כתב הר' ש"צ ז"ל בשם גורי האר"י ז"ל וז"ל כתבו כפי
 הסוד על פי דברי הרב ז"ל דאין לומר בואי כלה רק
 שלושה פעמים וכל המוסף גורע והשני פעמים ראשונים
 בואי כלה בואי כלה יאמר אותם בקול דם אמנם פעם
 השלישי יאמר בלחש עכ"ל וכן אני נהגתי

שִׁמְחָתָנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ •
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן •
 מֵהַגְדִּילוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה •
 מְאֹד עִמָּקוֹ מַחֲשֻׁבוֹתֶיךָ •
 אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל
 לֹא יֵבִין אֶת זֹאת •
 בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב
 וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹזֶן •
 לְהַשְׁמֵדֵם עֲדֵי עַד •
 וְאֶתְהַ מְרוֹם לְעוֹלָם
 יְהוָה • כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
 יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
 יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי
 אֹזֶן וְתָרַם כְּרָאִם קִרְנֵי
 בַּלְתִּי בְּשִׁמְן רַעֲנָן וְתַבַּט
 עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָלַי
 מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזִנִּי •
 צִדִּיק בְּתִמְרֵי פְּרָחֵי כְּאֲרוֹן

פְּרָחָתָנִי אֲ בְּפַעֲלֵיךָ
 בְּצִנְאֵי יַעֲדִיךָ אֶסְתֵּרִי אִישׁ
 פְּכֵרוֹ צִנְאֵי עֶדְךָ אֲ • גֵדָא
 עִמָּקוֹ מַחֲסֻבָּאתֶךָ רַגְלָא
 מִגְהוּל לֹא יַעֲרַף וּמִגְנוֹן
 לֹא יִפְתַּחֵם אֵלֵּי הָאֲדִי •
 בְּתוֹרֵד צִלְמִין מִתַּל עֵשֶׁב
 וּנְבָתוֹ גְּמִיעַ פֶּאֶעֲלִין
 עוֹג • לְהַפִּיִּיאֲנָהוּם אֵלֵּי
 אֲבָד • וְאַנְתָּא עֲאֵלֵי • לֵל
 אֲבָד • אֵל הוּלָא עֲרוּוִינְךָ
 אֲ אֵל הוּלָא עֲרוּוִינְךָ
 יִנְהַפּוֹן • יִפְתַּרְקוֹן גְּמִיעַ
 פֶּאֶעֲלִין עוֹג • וְעֲלִית
 פְּדִים קוֹתֵי • עִמְפִי בְּדַהֲן
 דִּיֵּאֶן • וּפְתַפְרַת עֵינֵי
 בְּלֵאמֲחִינֵי בְּקֵאִימִין עֲלִי
 רִדִּין • יִסְמַעוֹן אֲדֵאֲנִי •
 צֵאלַח כֹּל תִּמְרֵי יוֹרְדֵי
 כֹּל אֲרֻזֵּי כֹל לִבְנָאן יִפְתֵּר •
 מִשְׁתוּלִין בְּבֵית אֲ •
 בִּאֲחוּוֹאשׁ

בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת

אֵלֵּי הֵינוּ יִפְרִיחוּ • עוֹד
 יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ • לְהַגִּיד
 כִּי יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָהּ בּוֹ •
 אֵלֵּי אֲתַצְלִמֵן אֶשְׁתַּמְכֵּלֵךְ
 לִבְסֵי לִבְסֵי אֲ קוֹוֵא
 אֲתַחֲזֵם • חֲתָא תַתְרַתֵּב
 דְּנִיֵּיא מִן גִּיד תְּמִיל • מִרְתֵּב
 פְּרַסִּיךְ מִן חֲנִידֵי מִן קִדִּים
 אֲנַתָּא • עֲלוֹ נְהוּרָא אֲ עֲלוֹ
 נְהוּרָא צוּמְהוּם • יַעֲלוֹן
 נְהוּרָא רֹגְהוּם • מִן אֲצוּוֹאֵם
 מֵאֵי כְּתִירִין קוּוִיִּין רֹגְהָת
 בְּחַד • גְּלִיל כֹּל סְמָא אֲ •
 שְׁהֲאִיִּידֶךָ חֲאֲמִנּוּ כְּתִיר
 לְבִיתֶךָ מוּוֹסֵן קִדִּים • אֲ
 לְמוֹל אִיִּיאֵם •

אֵלֵּי הֵינוּ יִפְרִיחוּ • עוֹד
 יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ • לְהַגִּיד
 כִּי יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָהּ בּוֹ •
 יְהוָה מְלֶכֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׂ
 לְבֶשׂ יְהוָה עוֹז
 הַתְּאֲזֵרֵי אֵיךְ תִּכּוֹן תִּבְל
 כֹּל תְּמוּזָה • נְכוֹן כְּסֵאֶךָ
 מֵאֵז • מַעוֹלָם אֲתָה •
 נְשֵׂאוֹ נְהָרוֹת יְהוָה
 נְשֵׂאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם •
 יִשְׂאוֹ נְהָרוֹת דְּכָיִים •
 מְקוֹלוֹת מֵיָם רַבִּים
 אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם •

אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה • עֲדִתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד
 לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ • יְהוָה לְאֲרֶךְ יָמִים •

לקומי שושנים

בשבת ר"ח מנחנינו לומר כאן ברכי נפשי ובשבת ר"ח סבת אחר ברכי
 נפשי מזמור שיר הנזכרת הבית ואח"ך ימלוך וכ"ו

בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹדִי
 הוֹדוּ וְהַדְרֵה לְבָשֶׁת: עוֹמֵה
 אֹר כְּשֶׁלֶמָה • נוֹמֵה
 שְׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרְה
 בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם
 עֲבִים רְכוּבוֹ • הַמְחַלֵּךְ
 עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה
 מְלֶאכֶי וְרוּחוֹתֵי מִשְׁדֵּתָיו
 אֵשׁ לְהַטֵּ: יִסֵּד אֶרֶץ
 עַל מְכוּנֵיהָ • בַּל תִּמְוֹט
 עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם
 כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל הָרִים
 יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעֵרְתֶךָ
 יְנוֹסוּן • מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יַרְדּוּ

לקוטי פרחים

עוֹמֵה עֲנִין עֲטִיפָה כְּשֶׁלֶמָה כְּמַלְבוֹשׁ כִּירִיעָה
 כּוֹיָלוֹן הַמְקַרְה עֲנִין כְּסוּי עֲלִיּוֹתָיו מַלְשׁוֹן עֲלִיהָ וְהוּא
 הַדְרֵה מִמֶּעַל לְהַדְרֵה עֲבִים עֲנִינִים לְוַהֵם שׁוֹרֵף תְּהוֹם
 הוּא הַיָּם עַל הָרִים מִי אֹקִינוֹס גְּבוּהָ מְכַל הָעוֹלָם
 עוֹמֵד עַל הָהָרִים יִחְפְּזוּן מַלְשׁוֹן חֲפְזוֹן וּמַהִירוֹת

צַפְצַפֵּי אֲחֵי יֵאֵת • אֵל מוֹצֵעַ
 הָאֵלֹהִים אֲסַסְתָּ לְהוֹם:
 חַדְגָּעַלְתָּ מִן גִּיר יַעֲבְרוּן •
 מִן גִּיר יִרְגְעוּן לִיגְמוֹן אֵל
 אֶרֶץ: אֵל רֵאֶסֶל עֵייוֹן בַּל
 וְדִיאוֹן בֵּין אֵל גְּבוּלֵי תִמְשׁוֹן:
 יִסְקוֹן גְּמִיעַ וְחוֹשׁ אֵל
 בְּרִיָּא יִפְסְרוֹן אֵל וְחוֹשׁ
 עֲטִשְׁהוּם: עֲלִיהוּם מִיד
 אֵל סְמֵא יִסְכֵּן מִן בֵּין
 וְדֹאק יַעֲטוֹן צוֹט: סֹאקִי
 גְּבֹאֵל מִן קִבְבוֹ מִן תִּמְדַת
 צִנְאִי עֵד תִּשְׁבַּע אֵל אֶרֶץ:
 מִנְבַּת חֲשִׁישׁ לַל בְּהִימָה
 וְעֵשֶׁב לְכַדְמַת אֵל אֶרְמִי
 לִיִּסְלַע טַעֲאִם מִן אֵל
 אֶרֶץ: וְשִׂרָאֵב יִפְרַח
 קִלָּב אֲנִסְאֵן לִיִּצְוִי וְגוֹה

בְּקַעוֹת • אֵל מְקוּם זֶה
 יִסְדַּת לְהֵם: גְּבוּל שְׁמַת
 בַּל יַעֲבְרוּן • בַּל יִשְׁבוּן
 לְכִסּוֹת הָאֶרֶץ: הַמְשַׁלַּח
 מְעֵינִים בְּנַחֲלִים • בֵּין
 הָרִים יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ בַּל
 חִיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
 צְמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן • מִבֵּין
 עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל:
 מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו
 מִפְּרִי מְעַשֵּׂיךָ תִּשְׁפַּע
 הָאֶרֶץ: מִצְמִיחַ הַצִּיר
 לְבַהֲמָה וְעֵשֶׁב לְעִבּוֹדַת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לְחֵם מִן
 הָאֶרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לְבָב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים

לקוטי פרחים

גְּבוּל הַחוּל אֲשֶׁר סְכִיב שַׁפְתּוֹ עֲלֵיהֶם עַל הַמְעִינּוֹת
 עֲפָאִים אֵף נַחַח וּפִי לֵי עֲלִים וּמִכֵּן עֲלֵי הָאֵילָנוֹת הַמְצוּיִם
 אֲצֵל הַנַּחֲלִים מִשֶּׁם יִתְנוּ קוֹל שִׂיר לְהַצְהִיל עֲנִין הָאֵרֶה

משמן ולחם לבב אנוש
יסעד ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע
אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה
הרים הגבהים ליעלים
סלעים מהסה לשפנים
עשה ירח למועדים
שמש ירע מבואו תשת
חשך ויהי לילה בו
תרמש כל חיתו יער
הכפירים שאגים למרף
ולבקש מאל אכלם
תזרח השמש יאספון
ואל מעונתם ירבצון יצא אדם לפעלו

לקוטי פרחים

יסעד ישעו צפרים הוא שם כולל לכל העופות יקננו קו
ומדוד חסידה שם עוף ברושים מין אילן סירק ליעלים
מין היה יעל לשפנים שם היה שפן תרמש הזוח ו
מעונתם כמו ובמעונתם ירבצון היא השכיבה לנוח

מן א דהן וטעאם קלב
אנסאן יסנד : ישבעון
אשגאר א ארוז לבנאן
אלדי גרם : אלדי תם
עצאפיר יברגון ענבובה
בל בקץ ביתהא : גבאל
אל עאליין לל ועולה
צכר צלאל לל ובר
צנע קמר לל וקות שמס
ערף מגיבו תגעל עתמיה
ויציר ליל ביה תרבי
גמיע וחשת א זור : פראך
א סבאע צאייחין לל
פריסה ולימלכון מן א
טאייק אפלהום : תשרק
אל שמס ינגמעון ואלא
מוזגנהום ירבצון : ימלע
א אדמי לפעלו

ולכדמתו אאמנרב: איש
כברוצנאייעד א גמיעהום
בעלם צנשת אנתרסת א
ארץ אסתמלאכך : האלא
א בחר כבירועריץ מואצע
תם רביבולים עדרותוש
זגאר מע פבאר : תם א
מראכב ימצון לויתן
האלא כלקת לייכף ביה
גמיעהום אליך יסתרגון
לתעמי אפלהום בווקתו
תעמי להום ילקטון תפתח
ידיך ישבעון כיר : תלפי
ונהך ינמרקון תגמע
ארוואחהום יתוופון ואל
טראבהום ירגעון : תרסל
הוואך יכתלקון ותגדד
ונה ארצייה: יכון ואגב א

ולעבדתו עדי ערב: מה
רבו מעשיך יהוה כלם
בחכמה עשית מלאה
הארץ קניניך : זה הים
גדול ורחב ידיים שם
רמש ואין מספר חיות
קמנות עם גדלות : שם
אניות הלכון לויתן זה
יצרת לשחק בו : כלם
אליך ישברון לתת
אכלם בעתו : תתן להם
ילקטון תפתח ידך
ישבעון טוב : תסתיר
פניך יבהלון תספ רוחם
יגועון ואל עפרם
ישוכון : תשלח רוחך יבראון ותחדש פני
אדמה : יהי כבוד יהוה

לקוטי פרחים

ידיים ר"ל מקום שברון ענין תקוה תוסף כמות אסף הוא
ענין מיתה והכנסת רוח א מקום גניזתו יגועון ענין מיתה

לְעוֹלָם • יִשְׁמַח יְהוָה
בְּמַעֲשָׂיו • הַמְבִיט לְאָרֶץ
וְתִרְעַד • יַנַּע בַּהָרִים
וַיַּעֲשֶׂנוּ • אֲשִׁירָה לַיהוָה
בְּחַיֵּי • אֲזַמְרָה לַאלֹהֵי
בְּעוֹדִי • יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּיהוָה •
יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי
נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הִלְלוּנִי •

בשבת/ר/ח/סבת אחר ברכי מנהגיניו לומר

מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת
לְדוֹד • אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה
כִּי דָלִיתָנִי • וְלֹא שִׁמַּחַת
אוֹיְבֵי לִי • יְהוָה אֱלֹהֵי •

לל אבד • יפרח א
בצנאייעו : אל מפתפר
לל ארץ ותרגף • ינדק
בל גבאל ויידלנון : אסבח
לא בחיאתי אמגד לאאתי
בזגרי : יחלא עליה חפתי
אנא אפרח בא : יכלצון א
לאטיין מן אל ארץ
ולצאלמין בעד ליסהום •
בארפי נפסי אלא א
אמדהו א :
תמגיד תפליר דשן אל
בית לדויד : אפכרף א
אד עליתני • ולם פרחת
עדוויני לי : א אהי •
צליתו ארף ועאפיתני :
א צעדת מן קבר נפסי •
עיישתני מן נולתי לל
גב : מגרו לא

שׁוֹנַעְתִּי אֵלַיךָ וְתִרְפְּאֵנִי • יְהוָה הֵעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹל
נַפְשִׁי • חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר • זְמַרוּ לַיהוָה

לקוטי פרחים

יערב ענין מתיקות שיחי דבורי דליתני דוממתני

חֲסִידָיו • וְהוֹדוּ לְזִכְר
קִדְשׁוֹ • כִּי רִנַּע בְּאִפּוֹ
חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעַרְב
יְלִין בְּכִי • וְלִבְקַר רִנָּה •
וְאֲנִי אֲמַרְתִּי כְשִׁלּוֹי • בַּל
אֲמוֹט לְעוֹלָם • יְהוָה
בְּרִצּוֹנֶךָ הֵעֲמַדְתָּה
לְהַרְרֵי עוֹ • הַסְתַּרְתָּ
פְּיֶךָ הַיְיִתִי נִבְהַל • אֵלַיךָ
יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה
אֶתְחַנֵּן • מַה בַּצַּע בְּדַמִּי
בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ
עֶפְר • הַיְגִיד אֲמַתְךָ •
שָׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי • יְהוָה
הָיָה עֲזָר לִי • הִפְכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי
פִתְחַת שִׁקִּי • וְתִאֲזַרְנִי שִׁמְחָה • לִמְעַן יִזְמַרְךָ

לקוטי פרחים

מירדי קרי ותויד דגושה ופי כמו מירדתי שלא ארד
לגהנם מה בצע מה תועלת וחמדה למחול מלשון
מחולות ורקוד פתחת ענין התרת הקשר כבוד היא
הנשמה שהיא כבוד הגוף

כבוד ולא ידם יהוה
 אלהי לעולם אורך
 ימלוך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדור
 נדור הללויה : יומם
 יצוה יהוה חסדו וכלילה
 שירה עמי תפלה לאל
 חיי : כל הנשמה תהלל
 יה הללויה : ויברכו שם
 כבודך ומרום על כל ברכה ותהלה :

ערבית של שבת

תגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
 ברא ברעיתיה וימליך מלכותיה וינצמח פורקניה
 ויקרב משיתיה בתיכון וביומיכון ובתיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
 רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מפל ברכתא שירתא
 תשבחתא וינחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

בארפו לא א מברך :
 מברך א אל מברך
 לל אבר ואלא א אבר :
 מברך אנתא א אלהנא
 צלמאן אדנייא ארי
 בפלאמו מברכ א גרוב
 בשמארה פאתח אבוואב
 בפתח מגייר וקות
 ומבדל אלא אל זמאנאת
 ומצף אלא אל נגום
 באנטארהום כל סמא
 פרצאתו כאלק אייאם
 וליל לאפף צוואמן קדאם
 עתמיה ועתמיה מן
 קדאם צווא אל מפות
 נהאר ומגיב ליל ועאזל
 בין נהאר ובין ליל א
 חשך וחשך מפני אור המעביר יום ומביא
 לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה

לקוטי פרחים

מעריב ערבים ל רבים ופוי הראב"ע שיש ב ערבים
 הא ביאת השמש מתחת לארץ והב ביאת אורו
 הנראה בעבים שיש בניהם שעה ושליש בקירוב עתים
 שלשה פעמים היום משחנה ערב ובקר וצהרים ומחליף

שרח א צלא כל ערבי

צבאות שמו ברוך אתה יהוה המעריב ערבים רב א עסאפר אסמו מבארך אנתא א א מגרב גרוב : מחבת אבד בית יסראיל

קומך חבית שריעה

ופראייץ רסום ושראייע

עלמתנא עלא האכלא

א אלאהנא בנומנא

ובקומנא נחפי ברסומך

ונפרח ונבייף בפלאם

תעלום שריעתך

ובפראייץ ורסומך לל

אבד ולרהר אד הום

חייאתנא וטול עמרנא

וביהום נחסב נהאראת

וליל ומחבתך (ושפקתך)

לסתזול מנא לאכזאת

מבארך אנתא א מחב א

קומו יסראיל :

וקהם נהנה יומם ולילה

ואהבתך (וחמלתך) לאחסור ממנו לעולמים

ברוך אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

לקומי פרחים

מאוד לחושך ומחשך לאור אהבת עולם שאינה תלויה בדבר נשיח למוד בעלמא שאין רשות להרהר ובמצותך כצל לעולמים בזה ובכא

(משרוחא דף קל"ח)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל-

נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה

אשר אנכי מצוה היום על לבבך : ושננתם

לקומי פרחים

שמע עיין גדולה אחד דלית גדולה והוא עד ה' אלהינו ה' אחד

ה' שהוא אלהינו עתה ולא אלהי האומות ע"א הוא עתיד לתיות ה' אחד

שנאמר כי אז אהפוך א העמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' (צפניה ג) ונאמר ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה י"ד) בכל

לבבך בשני יצריך ד"א בכל לבבך שלא יהא לבך חלוק על ה' (ספריו)

ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך ובכל מאדך בכל ממונך יש

לך אדם שממונו חביב עליו יותר מגופו לכך נאמר בכל מאדך (בדכות

נ"ד) ושננתם לשון חרוד הוא שיהיו מחודדים בפיוך שאם ישאך אדם

דבר לא תהא צריך לגמגם אא אמור לו מיד

לקומי שושנים

חייב אדם לקבל עליו מצות יחוד ה' ב"ה באהבה שלימה

ומי שאינו יודע לכויץ לפחות יזהר לקראות פ' שמע

ישראל בכזונה להמליך הא' ב"ה עליו בשמים ממעל

ועל הארץ מתחת (ורמוז במלת אחד א שהוא אחד ה' בז' רקיעים ובארץ ד' בארבע רוחות העולם) ועיין לקמן בשחרית דף ל"ו מה שפירשתי בלקומי פרחים

לבניך ודברת גם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות
על-ידך והיו למטפת בין עיניך : וכתבתם
על-מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל-מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-
יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-
נפשכם : ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה

לקוטי פרחים

לבניך או התלמידים מצונו בכל מקום שהתלמידים קרוים בנים
שנאמר בנים אתם לה' אהיכם (הברים י"ד) ואומר בני הנביאים אשר
בבית א' (מלכים ב' ב') וכן בחוקיהו שלמד תורה לכל ישראל וקוראם בנים
שנאמר ועתה בני א' תשאו (ד"ה ב' נ"ט) על ידיך או תפלין
שכורוע בין עיניך או תפלין שבראש מזוזות מזוזות כתיב שאין
צריך לא אחת ובשעריך לרבות שערי הצרות ושערי מדינות ושערי
עוירות (יומה י"א) : ולעבדו בכל לבבכם עבודה שהיא בלב וזו
היא תפלה שהתפלה קרויה עבודה שנאמר אהך די אנת פלה ליה
בתורא (הנול ו') וכי יש פולחן בבבל אא על שהיה מתפלל שנאמר
וכיון פתיחן ליה וכו' (שם) וכן בדוד הוא אומר תכון תפילתי קסורת
(תהלים קמ"א) בעתו בלילות שלא יסריחו אתכם ד"א בעתו בלילי
שבתות שהכל מצוין בבתיכם (ספרי) יורה היא רביעה הנופלת לאחד
הרביעה שמרוה את הארץ ואת הזרעים (תענית)

ומלקוש ואכפת דגנך ותירשך ויצהרך :
ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פני-יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם :
וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-
יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה
ואבדתם : מהרה מעל הארץ הטבה אשר
יהוה נתן לכם : ושמתם את-דברי אלה על-
לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות
על-ידכם והיו למזמפת בין עיניכם : ולמדתם
אתם את-בניכם לדבר גם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם

לקוטי פרחים

ומלקוש רביעה היורדת סמוך לקציר למלאת התבואה בקשיא (שם)
ולשון מלקוש דבר המאוחר כדמתרגמנן והיו העשופים ללבן לקשיא
ד"אלכך נקראת מלקוש שמורדת על המלילות ועל הקשין ואספת דגנך
אתה תאספינו א' הבית ולא אויביך ואכלת ושבעת הרי זו ברכה אחרת
שתהא ברכה מצויה בפת בתוך המעים ואכלת ושבעת וסרתם לפרוש
מן התורה ומתוך כך ועבדתם אהים אחרים אהים אחרים שהם אחרים
לעובדיהם צועק איו ואינו עוניחו (ספרי) לדבר בס' משעה שהבן יודע
לדבר למדהו תורה צוה לנו משה שיהא זה למוד דבורו מכאן אמרו
כשהתנוק מתחיל לדבר אביו משיח עמו בלשון הקודש ומלמדו תורה
זכ"י (ספרי)

על-מיוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
 להם ציצית על-כנפי בגדיהם לזכרתם ונתתם
 על-ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות
 יהוה ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנאים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-
 מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:
 (יהוה אלהיכם אמת:)

לקוטי שושנים

פסוק שמע ישראל ופסוק ברוך שם חס ו"ב תיבות מואהבת עד ובשעריך
 מ"ב תיבות מוהיה עד ושמתם ע"ב תיבות מאת דברי אה עד על הארץ
 ו' תיבות מואמר עד אהיכם ע"ב תיבות חסר ג' נמצא שיש בקריאת
 שמע רמ"ח תיבות חסר ג' וחזור שלוח צבור יהוה אתיכם אמת
 ומשלים רמ"ח תיבות כמנין איבריו של אדם משועבדים כלם לעבודת
 הכורא יתברך שמו וישמע מפי השליח צבור וישתוק:

חק ואמאנה גמיע האדי
 ותאבת עלניא אד
 הוא א אהנא וליס מן
 גירו ונחנא יסראיל
 קומו א פאכפנא מן יד
 צלאסין א פאכפנא
 צלמאנא מן פה גמיע
 קויין א טאייק א
 מסתנקם לנא מן
 מצאיקינא א ואפי
 גזא לגמיע עדוויין
 נפסנא: א גאעל נפסנא
 בל חויה ולס עמא
 לתמייל רגלינא: א
 מדווסנא עלא דפיך
 עדויננא ועלא שאננא
 עלא גמיע באגליננא
 א טאייק א צאנע לנא
 אסתנקאמא בפרעוואיאת
 ואברהין בארצייאת בנין
 אמת ואמונה כל זאת
 וקיים עלינו: כי הוא
 יהוה אלהינו ואין זולתו
 ואנחנו ישראל עמו:
 הפודנו מיד מלכים
 הנאלנו מלכנו מבפ
 כל עריצים: האל
 הנפרע לנו מצרינו
 המשלם גמול לכל
 אויבי נפשנו: השם
 נפשנו בחיים ולא
 נתן למוט רגלנו:
 המדריכנו על במות
 אויבינו וירם קרננו
 על כל שונאינו: האל
 העושה לנו נקמה
 בפרעה ומופתים באדמת בני

לקוטי שושנים

צ"ל אותות ומופתים ולא יאמר באותות ומופתים
 וכך הוא בהגהות הרב כמוה"רד אליהו סלימאן מני נר"ו

חם : המכה בעברתו
 כל בכורי מצרים
 ויזיז את עמו
 ישראל מתוכם לחרות
 עולם : המעביר בניו
 בין גזרי ים סוף ואת
 רודפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע : ראו
 בנים את גבורתו שבתו
 והזרו לשמו : ומלכותו
 בדרצון קבלו עליהם :
 משה ובני ישראל לך
 ענו שירה בשמחה
 רבה : ואמרו כלם מי
 כמכה באלים יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש
 נזרא תהלת עשה
 פלא : מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך על
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה

והצלטן לל אבר ולל
 דהר : ונקא אל פך א
 אא יעקוב ופכו מן יד
 אקווא מנו מבארך
 אנתא א פאך ישראל :
 ניימנא אבונא לסלאם
 ווקפנא צלטאננא לחייאת
 מליחין ולסלאם ופרש
 עלינא צלאל סלאמך
 ורתבנא צלטאננא
 במשאורא מליחה מן
 קראמך וסאעדנא סרעה
 לכאטר אסמך וצלל
 עננא
 ופרש עלינא ועלא דאר א
 סלאם צלאל סלאם
 מבארך אנתא א אל פארש
 צלאל סלאם עלינא ועלא
 גמיע קומו ישראל ועלא
 דאר א סלאם אמין :
 ירושלים אמן :

לקומי שושנים

צ'ל ופרוש עלינו ועל ירושלים סבת שלום וכו' וכן
 ריאתי בהנהות הרב כמוה' רר איהו סלימאן מני נריו

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשְּׁבֻט לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשְּׁבֻט לְדַרְתֵּם בְּרִית
עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹת הִיא
לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם

וַיַּחַפְּצוּן בְּנֵי יִסְרָאֵל אֶל
אֵל סַבְת לִיצְנֵעוֹן
אַלֵּא אֵל סַבְת לֵאנִי־אֵלֵהוּם
אַחַד אֵבֵר : בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִסְרָאֵל נִישָׂאן הִיֵּא
לֵל אֵבֵר אֵד סַתֵּת אִיֵּאֵם
צַנַּע אֵ אֵלֵא אֵ סַמֵּאֵוֵאֵ
אַל אֵרֶץ וּבַיּוֹם אֵל סֵאֵבַע
בְּטָל וּצַמְרָאח :

הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפֹּשׁ :

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַּ בְּבֵא . בְּעֶלְמָא דִּי
בְּרֵא בְרַעוּתִיהַּ . וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַּ . וַיַּצְמַח פּוּרְקַנְיֵיהַּ
וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהַּ . בְּתַיְכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְתַנּוּי דְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַּ
בְּבֵא מְבַרְךְ לְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבַּרְךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְתַּדֵּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְחַלַּל
שְׁמִיהַּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מְבַל בְּרַכְתָּא . שְׂוֵרְתָא
תִּשְׁבַּחְתָּא . וְנִחְמַתָּא בְּאַמִּירֵן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

(משורחא פי מנחה ערב שבת דף ו' ופי שחרית דף קמ"ו)
ארוז הכל יאהדונהי היה הוה ויהיה
אֵדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֵם . אֱלֹהֵי יִצְחָק . וְאֵלֵי עֵקֵב .
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל
חֲסִדִים מְזֻכָּרִים קוֹנֵה הַכֹּל . וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן

שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה : בשבת תשובה אומרים

זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלַךְ חַפְצֵי בְּתַיִם בְּתַבְּנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
(הד) מְגַן אֲבֹרָהֵם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֵדְנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוריד הטל)
(ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מְכַלְכֵּל
חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים .
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים . וּמַתִּיר אֲסוּרִים .
וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֶפְרַיִם . מִי כְמוֹךָ בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלַךְ מֵמִית וּמְחִיָּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה : בשבת תשובה אומרים

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר וְצוֹרֵר בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :
וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה

יהוה מחיה המתים :

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

בשבת תשובה אומרים

המלך הקדוש :

אתה קדשת את יום
השביעי לשמך יפסיק

אנתא קדסת אלא יום אל
סאבע לאסמך .
כלוי צנעת סמא וארץ
ובירכתו מן גמיע א
אייאם וקדסתו מן גמיע
אל אעייד . והאפלא

תכלית מעשה שמים

וארץ וברכתו מכל

הימים וקדשתו מכל

הזמנים וכן כתוב

בתורתך ויכלו השמים

והארץ וכל צבאם :

ויכלו הים ביום השביעי

מלאכתו אשר עשה

וישבת ביום השביעי

מכל מלאכתו אשר

עשה ויברך אלהים את

יום השביעי ויקדש אותו כי

בו שבת מכל

מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

יפרחון בצלטנתך האפצין

סבת ומנאדין כוף

קוח מקדסין סאבע

גמיעהום ישבעון

וייכייפון מן לירך ואל

סאבע רצית ביה וקדסתו

אפתלאר אייאם סמיתהו

דכר לצנעת אוול :

אאהנא ואלאה אבהאתנא

ארצה אל אן

בראתנא קדסנא

בפראייצך אנעל הצתנא

בשריעתך שבענא מן

לירך פרח נפסנא

במסאעדתך ונצף קלבנא

לנעבדך בחק וורתנא

אאהנא במחבה וברצא

סבת קדסך וירתחון

ביהא גמיע יסראיל

מקדסין אסמך מבארך

אנתא א מקדס אל סבת :

קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך .

ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

ישמחו במלכותך

שומרי שבת וקוראי

ענג עם מקדשי שביעי

כלם ישובעו ויתענגו

משובך והשביעי רצית

בו וקדשתו המדת

ימים אותו קראת .

זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו

רצה נא במנוחתנו

קדשנו במצותיך שים

חלקנו בתורתך שבענו

משובך שמח נפשנו

בישועתך ומהר לבנו

לעבדך באמת .

והנחילנו יהוה אלהינו

באהבה וברצון שבת

קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך .

ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא גייע יראה וירצה
 ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
 ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום ראש החדש הזה
 לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו
 לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
 טובים בדבר ישועה ורחמים חנם וחנו ותמול
 ורחם עלינו והושיענו פי אליך עינינו פי אל מלך
 חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך
 אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:
 מזדים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (וג) אלהינו
 ואהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו

ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך
 ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום
 עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו
 רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך:

בהנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות
 ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
 ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול תשמונאי ובניו
 כשעמדה מלכות גוון הרשעה על עמך ישראל לשפחם
 תורתך ולהעבירם חקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
 עמדת להם בשעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת
 את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
 מעטים ורשעים ביד צדיקים וממאים ביד טהורים ונזדים
 ביד עוסקי תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
 ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופירקן כהיום הזה
 ואחר כך באו בגיף לדביר ביתך ופנו את היכלך:

וַיִּטְהָרוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ • וַיְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ •
 וַיִּקְבְּעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנוּכָּה אֵלָיו בְּחֵלֶל וּבְהוֹרָאָה וְעִשִׂית
 עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת • וְנִזְרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מְלָה •
 וְעַל כָּל־מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעַד • וְכָל הַחַיִּים
 יִזְדַּקְּךָ סֵלָה •

בשבת תשובה אומרים וכתוב לתיום טובים כל בני בריתך:
 וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעַתָנוּ וְעִזְרַתָנוּ
 סֵלָה הָאֵל הַטוֹב • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (ה')

הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד (צְדָקָה)
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ •
 וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךָ • כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיָּךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים • אֲהַבָה וְחֶסֶד • צְדָקָה וְרַחֲמִים • בְּרַכָּה
 וְשְׁלוֹם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם •

בשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

וּנְחַמְךָ וְנַזְרֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁלוֹם אָמֵן • יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנוֹאֲלִי •

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשׁוֹפְתוֹתֵי מַדְבַּר
 מַרְמָה • וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם • וְנַפְשֵׁי
 כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲיֶיהָ • פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ •
 וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹף נַפְשֵׁי • וְכָל הַקָּמִים
 עָלַי לְרַעָה • מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
 מַחְשַׁבְתָּם • יְהִיו כְּמִץ לְפָנֵי רוּחַ וּמַלְאָךְ
 יְהוָה דוּחָה • עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ • לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרֵדֶיךָ הוֹשִׁיעָה
 יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי • יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנוֹאֲלִי •

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן •
 ואומר השליח צבור עם הקהל בקול רם (יום הששי)

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות:

ברוך אתה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הנבור
והנורא אל עליון
קונה ברחמי שמים
וארץ מגן אבות
בדברו מחיה מתים
במאמרו ה' (בשבת השוכה
המלך) הקדוש שאין
כמהו: המניח לעמו

ביום שבת קדשו כי כס רצה להניח
להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה

לאסמו בנמיע יום
דאיימן מן שפל אל
ברפאת ואל שפראנאת
לסיד א סלאם מקדם
אל סבת ומבארך
א סאבע וזמריח בתקדיסה
לקום מסרין א כיוף
דכר לצנעת אל אוול:
אלאהנא ואלאה
אבהאתנא ארצא
אל אין בדאחתנא
קדסנא בפראייץ אנעל
הצתנא בשרועתך שבענא
מן לירך פרח נפסנא
במסאערתך ונצף

בראשית:
אלהינו ואלהי אבותינו
רצה נא במנוחתנו
קדשנו במצותיך
שים חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך ומהר

לקוטי שושנים

צ'ל מעין הברכות וההודאות לארון השלום וכו' אבל
ראיתי בהגהות הרב כמוה'דר אליהו סלימאן מני נ'רו
שגרם מעין הברכות אל ההודאות לארון השלום וכו'
ולוי לא נראה אם כפי גרסתו צ'ל אל ההודאות ארץ
השלום:

לבנו לעבדך באמת • קלבנא לנעבדך בחק •
 והנחילנו יהוה אלהינו • וורתנא א אלהנא במחבה
 באהבה ובכרצון שבת • וברצא סבת קרסך וירתחון
 קדשך • וינוחו בה כל • גמיע יסראיל
 ישראל מקדשי שמך • מקדסין אסמך • מבארך
 אנתא א מקדס אל סבת •

ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

יתגדל • ויתקדש שמייה רבא • בעלמא די
 ברא ברעותיה • ונמליך מלכותיה • ונצמח פורקניה
 ויקרב משיתיה • בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
 רבא מבך לעלם לעלמי עלמא יתברך • וישתבח
 ויתפאר • ויתרום ויתנשא • ויתתדר • ויתעלה • ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך הוא • לעילא מפל ברכתא • שירתא
 תשבתתא • ונתמתא דאמרון בעלמא ואמרו אמן :

תתקבל

צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמא • תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיזבא ורפואה ונאלה וסליחה ונפדה ורינוח
 ונצלה • לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :

עושה שלום במרו מיו הוא ברתמיו ועשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

חמליר לדוד א ראעי לם • מןמור לדוד יהוה רעי
 אנקץ : במווסן • לא אחר : בנאות
 כצאר ירבצני עלא מאי • דשא ירביצני על מי
 ראהאת יסירני : מנחות ינהלני : נפשי
 נפסי יריח יסירני • בשפאך עדל לכאמר
 בסמו : איצה אל אמשי • ישוכב ינחני במעגלי
 בנצוות צל אל מות לם • צדק למען שמו : גם
 אכאף לאש אל אנתא • כי אלך בגיא צלמות
 מעי עצאיתך ועבאזתך • לא אירא רע כי אתה
 הומא יסלוני : תצף קדאמי • עמדי שבטך ומשענתך
 מאיידא קבאל מצאייקיני • הקמה ינחמוני : תערך
 סרית בדהן ראסי • לפני שלחן נגד צוררי
 פאסי מתרוואי : דשנת בשמן ראשי כוס
 מליחופצל ילחקוני גמיע • רגיה : אך טוב וחסד
 אייאם חייאתי ואגלם • ירדפוני כל ימי חי
 בבית א לסול א אייאם :

ושכתי בבית יהוה לארך ימים :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא • בעלמא די
 רבא ברעותיה • ונמליך מלכותיה •

וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהָ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֶיהָ בְּחַיֵּיכוֹן
 וּבְיִזְמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא
 מְבָרַךְ . לְעֵלְמָא לְעֵלְמִי עֵלְמִיא יְתְבָרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל . שְׁמִיהָ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנַחְמְתָא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא . חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה . וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִאֲלָה
 וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה . לָנוּ וּלְכָל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ :
 בְּרוּךְ בָּשֵׁשׁ יְהוָה רוּחַ הַמְּבֹרָךְ נִשְׁמַח לְעוֹלָם חַיִּים
 וְעַד יְחִידָה :

(משורח פי מנחה ערב שבת דף ס"ל)

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָא לְאֲדוֹן הַכֹּל . לְתַת גְּדֻלָּה
 לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּנוּיִ

הָאָרְצוֹת . וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה .
 שְׁלֵא שֵׁם הִלְקֵנוּ כְּהֵם . וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנִם .
 שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַכֵּל וְרִיק . וּמִתְפַּלְלִים
 אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ . וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא .
 שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וַיּוֹסֵד אֶרֶץ . וּמוֹשֵׁב
 יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל . וְשֹׁכֵינֵת עִזּוֹ בְּגַבְהַי
 מְרוֹמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ . וְאִין עוֹד אַחֵר .
 אֲמַת מַלְכָּנוּ . וְאַפְסֵי זוּלָתוֹ . כְּכַתוּב בְּתוֹרָה .
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֵל לְבַבְךָ . כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אִין עוֹד :

עַל בֶּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה
 בְּתַפְאֲרַת עֲזָרְךָ (ס"ת כה"ת) לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרִתוּן לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ . יִכִּירוּ
 וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵרֵי כִי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרִיךְ .
 תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ

ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהיה
ימלוך לעולם ועד: והיה יהיה למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה יהיה אחר
ושמו אחר: (משרוח פי מוסף דף צ"א)

רבי הננייה בן עקשיא אומר. רצה הקדוש
ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך
הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר יהיה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די
ברא ברעותיה. וימליך מלכותיה.
ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה. בחייכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא
מברך. לעלם לעלמי עלמייה יתברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא
ויתקדר. ויתעלה. ויתהלל. שמייה

דקודשא בריך הוא. לעילא מכל ברכתא.
שידתא. תשבחתא. ונחמתא דאמרון
בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע
וישועה ונחמה. ושינבא ורפואה ונאלה
וסליחה וכפרה ורינוח ותצלה. לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום
במרומו הוא ברחמי. עושה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון דעסקין
באורייתא קדישתא די באתרא הדין ודי
ככל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכון
חנא וחסדא ורחמי מן קדם מאריה שמיא
ואמרו אמן:

ליל שבת בכלם צ"ל מלך

אסלאם	עליבום	שלום עליכם מלאכי
מלאייכאת א כדאם		השרת מלאכי עליזן
מלאייכאת א עאי צלמאן		מלך מלכי המלכים
מצלטן אל צלאטין		

הקדוש ברוך הוא: ג"פ
 בואכם לשלום מלאכי
 השלום מלאכי עליון
 מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: ג"פ
 ברכוני לשלום מלאכי
 השלום מלאכי עליון
 מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: ג"פ
 בצאתכם לשלום
 מלאכי השלום מלאכי
 עליון . מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך
 הוא: ג"פ
 כי מלאכיו יצוה לך
 לשמך בכל דרכיך:
 יהוה ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד
 עולם:
 אשרת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים

אל מקדם תבארך הוא:
 מגיבום לסלאם
 מלאייפאת אל
 סלאם מלאייפאת א עלי
 צלטאן מצלטן א צלאטין
 אל מקדם תבארך הוא:
 בירבונני לסלאם
 מלאייפאת א סלאם
 מלאייפאת אל עלי
 צלטאן מצלטן א צלאטין
 אל מקדם תבארך הוא:
 בטלועפום לסלאם
 מלאייפאת אל סלאם
 מלאייפאת א עלי צלטאן
 מצלטן אל צלאטין אל
 מקדם תבארך הוא:
 אל מלאייפתי יווצי לך
 ליתפצף בגמיע
 דרוכך: א יחפץ סלועף
 ומגידך מן א סעה ולא
 אל אכר:
 מרה נציחה מני
 יוגרובעיד מן א גווהר

חמנהא: אנתפל ביהא
 קלב זוגהא ופסב לם
 ינקץ: גאזתהו מליה
 ולם לאש גמיע אייאם
 חיאתהא: פתשת צוף
 ופתאן וצנעת ברצא
 כפופהא: פאנת כמרפב
 א תאגר מן בעיד חגיב
 מעאמהא: וקאמת בעד
 ליל ועמת עישא לביתהא
 ורסם לצבייאתהא: חסבת
 עלא ברייא ואכדתהו
 מן תמרת כפופהא
 גרסת בסתאן: הזמת
 בקווא צהרהא וקוות
 זנודהא: אתשאורת אל
 מליה תגארתהא לם
 ינטפי בליל סראגהא:
 ידיהא מדת כל דולאב
 וכפופהא

מכרה: במה ביה לב
 בעלה ושלל לא יחסר:
 גמלתהו טוב ולא רע
 כל ימי חייה: הרשה
 צמר ופשתים ותעש
 בחפץ כפיה: היתה
 כאניות סוחר ממרחק
 תביא לחמה: ותקם
 בעוד לילה ותתן סרף
 לביתה וחק לנ ערתייה:
 זממה שרה ותקחהו
 מפרי כפיה נטעה
 ברם: חגרה בעוז
 מתניה ותאמן
 זרועותיה: טעמה כי
 טוב סחרה לא יכבה
 בלילה נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה

לקומי פרחים
 אשת חיל ר"ל זריזה וישרה ושלל בות המלחמה
 זממה חשבה מעמה ל' עיזה שלחה ל' הושטה

תִּמְכוּ פֶלֶךְ : כִּפְּהָא תִּכּוּ מוֹזֵל : כִּפְּהָא
 פִּרְשָׁה לְעֵנִי וַיְרִיחַ פִּרְשָׁה לֵל פִּקִּיר וַיְרִיחַ
 שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן : לֹא מִדַּת לֵל מִסְכִּין : לֹא
 תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַנְּכִי חֲמֹק לְבֵיתָהּ מִבֵּיתָהּ
 כָּל בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים : מַלְבָּס קִרְמִז : פִּרְשָׁתָא
 מִרְבָּדִים עֲשֶׂתָהּ לָהּ צִנְעַת לְהַא פְּתָאן וְאַרְגֻּוֹאן
 שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה : לְבַסְתָּהּ : אֲנַעְרָף בַּל
 נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלָה דְיוֹוִאן זֹנְהָא בְּלוֹסוּ
 בְּשַׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ : מַע שִׁיאֵב אֵל אֶרֶץ :
 סִדִּין עֲשֶׂתָהּ וְתִמְכּוּר חֲרָאִים צִנְעַת וּבֹאֲעַת
 וְחֲנֹר נִתְּנָה לְפָנַי עֵנִי : וְחֻוָּאִים עִמַּת לֵל תֵּאֲנֵר :
 עֹז וְהִדְר לְבוּשָׁה קוּוֹא וּבְהֵג לְבַסְתָּהּ וְצִחְכַּת
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן : לְיוֹם אֵל תְּלֹאֲנִי : תְּמַהֲא
 פִּיחַת בַּעֲלָם וּשְׂרִיעַת פְּתַח בַּעֲלָם לְסַאֲנָהּ :
 פִּיחַ פְּתַחָהּ בְּחִכְמָה אֲפִתְכַרַת מִשׁוּוֹאֵת בֵּיתָהּ
 וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ : וּכְבוֹ כֶסֶל לֹא תֹאכַל :
 צוּפִיחַ הַלִּיכוֹרַת בֵּיתָהּ קִאֲמוּ בְּנִינָהּ וּפְלֹרוּהָ
 וְלֶחֶם עֲצֵלוֹת לֹא תֹאכַל : קִמּוּ בְּנֵיהֶּ וַיֵּאֲשֶׁרוּהָ

לקוטי פרחים

בכישור הוא הכלי שהפשתן כרוך בו תמכו ל' השענה פלך כלי שבו המטוה מרבדים מצעות

זֹנְהָא וּמִדְחָהּא : כְּתֹרַת בְּנֵינָא זְמַעוּ מֵאֵל וְאַנְתִּי
 עֲלִיתִי עֲלָא זְמִיעָהוּם : עֲלִיתִי עֲלָא זְמִיעָהוּם :
 שְׁקֵר חֲחֹן וְהִכַּל הַיּוֹפִי כֹּלֵב אֵל חֲחֹן וְעַבְתָּ אֵל חֲסֹן
 אֲשֶׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא מִדָּה כֹּאֲיִפְתָּ אֵל הַיּוֹפִי
 תְּתַהַלֵּל : תִּנְנוּ לָהּ מִפְּרֵי חֲתֻמְרָח : אַעֲטוּ לְהָא מִן
 יְדִיָּהּ וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים בַּל דְּיוֹוִאן צִנְאִיעָהּא :

מעשיה :

אֲתִקְיֵנוּ סְעוּדְתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא
 חֲדוּתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא אֲתִקְיֵנוּ סְעוּדְתָא
 דְמַלְכָּא דָּא הִיא סְעוּדְתָא דְחַקֵּל תְּפוּחִין
 קְדִישִׁין וְזַעִיר אֲנִפִין וְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתִיא
 לְסַעֲדָא בְּהַדָּה :

אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאַנְדְּלֵנוּ בְּתוֹדָה :
 יְהוָה עֲזֵי וּמְגִנֵי בּוֹ בְּמַח לְבִי וּנְעוּרֹתַי
 וַיַּעֲלוּ לְבִי וּמְשִׁירֵי אֲהוּרְנוּ :

לקוטי שושנים

פיוט זה אין להסתפק בו דהא'די ז'ל סדרו ושמו חתום בו והאר'י ז'ל היה אומרו תוך הסעודה בליל שבת . והעולם נהגו לאומרו קודם קדוש (מחבר'ד)

יאמר בשבתיו . למיעל גו פתחיו . דבתקל תפוחיו .
 דאינון קדישין : נזמין לה השתא . בפחורא
 חרפא . ובמנרתא סבתא . דנהרא על רישין : ימינא
 ושמאלא . ובניהו בלה . בקשוטין אלא . ומאנין
 ולבושין : יתבק לה בעלה . וביסודא דילה . דעבוד
 ניהא לה . יהא בתיש פתישין : צוהיו אף עקתין .
 במליון ושבתין . ברם אנפין חרפין . ורוחין עם נפשין
 תדו כגי יתי . ועל חרפא תרתי . נהורא לה וממי .
 וברכאן דנפישין : קריבו שושבינין . עבירו תקונין .
 לאפשא זינין . ונונין עם רחשין : למעבר נשמתין .
 ורוחין חרפין . בתרפין ובתלתין . ובתלתא שבשין :
 ועטורין שבשין לה . ומלכא דלעילא . דתתעטר בלה .
 בקדיש קדישין : דשימין וסתימין . בגו כל עלמין .
 ברם עתיק יומין . הלא בטיש בטישין : יהא רעוא
 קמיה . דתשרי על עמיה . דיתענג לשמיה . במתיקין .
 ורובשין : אסדר לדרומא . מנרתא דסתימא . ושלחן
 עם נהמא . ובצפונא ארשין : בחמרא גו פסא .
 ומדאני אסא . לארום וארוסה . להתקפא חלשין :
 בעביר להון פתרון . במליון יקירין . בשבעין
 עטורין . דעל גבי חמשין : שכינתא תתעטר בשית נהמי
 לסמר . בגוין תתקטר . וזינין דכנישין : (שבתין
 ושביקין . מסאבין דרתיקין . תבילין דמעיקין . וכל
 זיני חרשין :)

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל

קדישין שמירא דכל שמירין סתימא דכלא
 דיתמשך מלא עלאה מיניה למליא רישיה
 דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין
 בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא .
 ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל
 קדישין שמירא דכל שמירין סתימא דכלא .
 רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה
 ברעותא וחדוה עלי ועל כל בני ביתי . ועל
 כל הנלוים אלי ועל כל ישראל עמיה .
 (ויפרקינן מכל עקתין בישין דייתון לעלמא
 ויזמין ויתיהיב לנא מזונא ופרנסתא סבתא
 בלי צרה ועקתא ממזלא דכל מזוניה ביה
 תלין וישזבינן מעינא כישא . ומחרבא דמלאך
 המות ומדינה של גהינם . וייתי לנא ולכל
 נפשתנא חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני
 רויחי ורחמי מן קדמיה) . אמן בן יהי רצון
 אמן ואמן :

לקוטי שושנים

בקשה זו דויהא רעוא אינה מהאר"י ז"ל ומ"מ אפשר
 לאומרה: אך יש מקפידים ואינם או"דק עד ישראל עמיה

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות:

סברי מרנן (ועונין מפתרין סאדאתי מבארך
 לתים) ברוך אתה
 יהוה אלהינו מלך
 העולם בורא פרי הנפן:
 ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו

ורצה בנו וישבת קדשו באהבה וברצון
 הנהילנו וברון למעשה בראשית תהלה

למנאדא קדם דכר לכרוג
 מצר וסבת קוסך במחבה
 וברצא ורתתנא מבארך
 אנתא א מקדם אל סבת:

הנהלתנו ברוך אתה יהוה מקדש השבת:
 מיד אחר הקידוש יסול ידיו ויברך על נמי
 מבארך אנתא א אהנא
 צלמאן א דנייא
 אלדי קדסנא בפראייצו
 ווצאנא עלא תעלי אל
 אירין:

למבצע על רפתא בנותא וקביעתא תרין יודין
 נקמא סתימין ופרישין: משח ויתא דכנא
 דסחנין היתנא וננדין נחליא בננה בלחשין: תלא
 נימא קזין ומילין דגניזין דליתתהון מתתזין
 סמירין וקבישין: אעטר ית פלה ברזין דלעילא
 בגו האי הלולא דעירין קדישין:

לקוטי שושנים

בסעודת שבת הוינן לרבנן קדישו דאחר נמילה חס אומרים פיוט הרב
 הקדוש האר"י וצוק ללמבצע על ריפתא וכו' ואח"כ בוצעים
 וכבר ידוע דפיוטים אלו האר"י וצ"ל תקנם לשורר על השולחן אחר
 האכילה וכן למבצע הוא סיום אסדר לסעודתא האמנם נהגו לשוררם
 קודם קדוש ובסעודה שלישית קודם נמילת ידים לסעודה מחבר:

ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם המוציא
 לחם מן הארץ :
 מבארך אתה אלהי אלהינו
 צלמאן א דנייא אל
 מסלע לבז מן אל ארץ :

פזמונים לשבת

סימן אני נסים זכרי (לחן מהלל א)

אפתח פי בסוד ישרים ועדה • להודות
 שמך אלהי ברעדה :
 נאור אתה מלך אדיר ועליון • אהללך אלי
 דר • פרום הביון :
 יודו שמך רום ותחת אל איום • ימלא פי
 תהלתך כל היום :
 נערץ אל בסוד קדושים רבה • ממלא את
 פני תבל תנובה :
 סובל תבל ושמים בלימה • תברך שמך
 בפי כל נשמה :
 יושב שחק תלה שני מאורות • מאור גדול
 מאור קטן לאורות :
 מזמור אשיר לך שחרי גם ערבי • כל עצמותי
 תאמרנה לך משנבי :

זכרי לפניך • עלה למוכה • מהר קבץ
 נפוצתי באהבה :

חזק שלח אליהו התשבי • עמו בן ישי הוא
 חמדת לבבי :

סימן אלישע אליהו חזק (לחן נגיבאני)

אודה לאל ברוב חבת • חי • כי הוא ממלאכתו
 שבת • הוהירם בשמירת שבת • חי •
 לעמו עדה סגלה • מיום ראשון עד ששי •
 לקראתו צמאה נפשי • אשר בו אהיה
 חפשי • צנה נורא עליה • בו אשבות
 ממלאכתי • חשתי לא התמהמהתי • שלותי
 גם שקטתי • בשמחה ובצהלה :

לענג את יום שביעי • חי • כי הוא נמע
 שעשועי • אל הוא אבי והוא רועי •
 חי • ירעיני ברוב צהלה • בו אערוד את
 שולחני • בפתבג וכוס ייני • אלי צורי
 עזרני • צור מחסה לנו סלה • בו אלבוש
 כסות נאוה • ואשמח ברוב חדוה • גם
 בהשקט ובשלוח • תמיד אהיה בנגילה :

ישראל שישו ושמחו • חי • ביום שבת שובו
 נוחו • וכל מלאכה בו תדחו • חי •
 כי כן צוה דר מעלה • הבו כבוד רוב
 אהבת • עונג לקרוא יום שבת • וינצרכם
 כבבת • ותעלו לגדלה • תנו תודה בניב
 פה • בלב מהור ויפה • שבת קדש אצפה •
 כל יום וגם כל לילה :

שמרו פיהם מדברים • חי • של חול אל
 יהיו נזכרים • ויצילכם מאכזרים • חי •
 מלכותו בכל משלה • צוה לערוך סעודות •
 שלוש בשלושה עתות • בשר דגים ועופות •
 לחם משנה כפולה • בו נזכה למל אורות •
 גם נשמות יתירות • ונשיר לאל שירות • כי
 לו נאנה תהלה :

עפרתו בכתר תורה • חי • היא זכה ברה
 וטהורה • רחוק מפגנים סהרה • חי •
 גם זהב לא יערוך לה • ישעי אודך
 בעמים • אומרך בלאמים • צורי שוכן
 מרומים • ישר לי המסלה • יה בנה לי

אפריון • אתה שוכן רום הביון • קבץ עמך
 תוך ציון • ופרנו מן הגולה :

אליהו נביאנו • חי • על ההרים בשרנו •
 וגעלה לארצנו • חי • בשירה ומרה
 ותהלה • קומי אורי בא אורך יהוה שב אהלך •
 בן ישי יהיה מלך ותהי לו הממשלה • עת
 אלך לירושלים • אפרוש לך כפים • אשא
 קול בשמים • לצור שוכן זבולה :

חזק נא חסדך עלינו • חי • כי כך ישמח
 לבינו • ובשם קדשך אל בטחנו • חי •
 חיש פדה לעם שפלה • תנה עז לעבדך •
 אתה צור לבדך • הראנו כבודך • כקדם
 וכתחלה • חושה לעזרתנו • לעיר ציון
 העלינו • ולביתך השיבנו • כי בתך בית
 תפלה :

סימן נסים זכריה חזק • (לחן עלי עין)

נפשי תשיר לאל שירה • כי נתן שבת
 במרה • נאמן ובהר סיני הנחיל תורה •
 לעדתו היא סגלה • נאמן עונג קרא • ליום

שֶׁבֶת • צוֹר וְנוֹרָא • כִּי בּוֹ שֶׁבֶת • בְּלָה כָּל
מְלֹאכְתּוֹ • יוֹם וְלַיִל • אֶהְלֵל • לְאֵל שִׁירָה
וּתְהַלָּה :

סִלְעֵי אוֹרֶךְ בְּקוֹל זְמֵרָה • תוֹךְ עֵדָה זָכָה
וּמְהוֹרָה • נְאֻמָּן צִוָּה לְשִׁבוֹת לְאוֹם
בְּרָה • יְהִי צוֹר יוֹשֵׁב קֶדֶם סֵלָה : נאמן
עונג וכו'

יָפָה לְבָשִׁי כְּסוּת נְאוּה • וְשִׁירֵי לְאֵל בְּחֵדוּה •
נְאֻמָּן נֶהַל עֲדַתְךָ בְּשִׁלּוּה • אֵל שׁוֹכֵן
בְּשָׁמַי זְבוּלָה • נאמן עונג וכו'

מִזְמוֹר אֲשִׁיר לַיוֹם שֶׁבֶת • וְאֶהְלֵל לְאֵל
בְּחֵבֶת • נְאֻמָּן שְׁמוֹר עֲבָדְךָ כְּבִבְת •
וַיִּרְגַּז לְךָ יוֹם וְלַיִלָה • נאמן עונג וכו'

זָכַר יְהִי לִי בְרִית הוֹרִים • וְשִׁלַּח מְבַשֵּׁר עַל
הַהָרִים • נְאֻמָּן קִבֵּץ עֲמֻד הַפְּזוּרִים • וּבְנָה
לָהֶם בֵּית תְּפִלָּה : נאמן עונג וכו'

חֲזַק אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא • גְּאוֹת לְבַשׁ עוֹז
וְנִבְוֵרָה • נְאֻמָּן הוּא יְבַנֶּה לִי בֵּית תְּפִלָּה •
וְלִבִּי יִשִּׁי יִתֵּן מִמְּשָׁלָה : נאמן עונג וכו'

סִימָן נְסִים זְכוּרֵיה חֲזַק (לחן יחידה רעיה)
נְדָבוֹת פִּי רָצָה אֵל עֲלִיּוֹן • אֶהְלֵלְךָ דָּר
רוֹם חֲבִיּוֹן • מְחוֹלֵל כָּל בְּהַגִּיּוֹן • צוֹרֵי
אֵל אֲדוֹן • יְהִי לִבִּי נְכוֹן • לְשְׁמוֹר שֶׁבֶתוֹן •
נְעֻלָם מִרְעִיּוֹן • עַל עֲמֻד חוֹן • וְסִלַּח שְׁגִיּוֹן •
לְבַנֵּי צִיּוֹן • נוֹרָא • תֵּן אוֹרָה • בְּנִבְוֵרָה •
בְּקֶדֶם :

סִלְעֵי שֶׁבֶת מִמְּלֹאכְתּוֹ • וַיְבָרֶךְ וַיִּקְדַּשׁ אוֹתוֹ •
אֵלֵי צִוָּה לְעֵדַתוֹ • יִשְׁמְרוּ אוֹתוֹ • יְהִי
לִבִּי נְכוֹן וְכו' :

יוֹם שֶׁבֶת אֲעֲרוֹךְ שׁוֹלְחָנִי • בְּלַחֵם מִשְׁנֵה
וְכוֹס יַיִן • רֵיחַ בּוֹשֵׂם בִּימִינִי • אֶפְקַח
אֵת עֵינַי • יְהִי לִבִּי נְכוֹן וְכו' :

מִיוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁשִׁי • לְקִרְאֵת שֶׁבֶת
אוֹתָה נִפְשִׁי • אֲשֶׁר בּוֹ אֶהְיֶה חֲפֹשִׁי •
צִוָּה קְדוּשִׁי • יְהִי לִבִּי נְכוֹן וְכו' :

זָכַר יוֹם שֶׁבֶת לְקִדְשׁוֹ • גַּם בְּגֵרֵי פֶאֶר
לְלִבּוֹשׁוֹ • וּבְמֵאוּדוֹ וְנִפְשׁוֹ • בְּכוֹא שְׁמִשׁוֹ •
יְהִי לִבִּי נְכוֹן וְכו' :

יה צורי חדש ששונני • מיר צר עושקי
פדיני • נא קבץ את המוני • תוך מעוני •
יהי לבי נכון וכו'

חזק נחה צאן מרעיתך • סביבות ציון
תפארתך • יחיד ואין בלתיך מה אהבתך •
יהי לבי נכון וכו'

סימן נסים (לחן ידיר חניני חנינו)

נאזר בגבורה • בגבורה • הנחיל במרה •
לאום נבחרה • נבחרה • שבת יקרה •
חי עשרו תורה • ונשמה יתירה • בו היא
מאירה מאירה • לך אשירה • צור ונורא •
תוך עדה ברה • בך במחתי לא אירא •
הזרה לי אורה :

סתרי וישעי • וישעי • צורי אל רועי • וביום
שביעי • שביעי • חושה הרגיעי • חי צוה
מושיעי • לשתות נביעי • הקשבן קול שועי קול
שועי • לך אשירה צור ונורא וכו'

ידיך עשונני • עשונני • ויכוננוני • אלי עזריני •
עזריני • לערוך שולחני • חי אתה אור

עיני • חושה העליני • לבית מלוני • מלוני •
לך אשירה • צור ונורא • וכו'

מחסי וצלי • וצלי • רב מחוללי • מלא משאלי •
משאלי • הרם גם הנלי • חי קבץ קהלי •
לגוה היכלי • שוכן זבולי • זבולי • לך אשירה •
צור ונורא • וכו'

כי אשמרה שבת אל ישמרני • אורת היא
לעולמי עד בינו וביני • אסור מצא חפץ
לעשות דרכים • גם מלדבר בו דברי צדקים •
דברי סחורה או דברי מלכים • אהנה
בתורת אל ותחכמני • כי בו אמצאה תמיד
נוח לנפשי • הנה לדור ראשון נתן קדושי •
מופת בחת לחם משנה בששי • ככה בכל
ששי וכפיל מזוני • כי רשם בדת האל חוק
אל סגניו • בו לערוך לחם פנים לפניו • על
כן להתענות בו על פי נבוניו • אסור לבד
מיום כפור עוני • כי היום מכבד הויה
יום תענוגים • לחם ויין טוב בשר ודגים •
השימחים בזה שמהם משינים • כי יום שמחות

הוא ותשמחני : כי מחל מלאכה בו סופו
להכרית . על כן אכבס בו לבי כבודית .
אתפללה אל אל ערבית ושחרית . מוסף וגם
מנחה הוא יענני : כי

דרור יקרא לבן עם בתי . וינצרכם כמו
קבתי . נעים שמכם ולא יושבת . שבו
נוחו ביום שבת : דרוש נוי ואולמי . ואות
ישע עשה עמי . גשע שורק בתוך ברמי .
שעה שועת בני עמי : דרוך פורה בתוך
בצרה . וגם אדום אשר גברה . נתוץ צרי
באף ועברה . שמע קולי ביום אקרא :
אלהים תן במדבר הר . הדס שטה ברוש
תדהר . ולמזהיר ולנזהר : שלומים תן כמי
נהר : הרוך קמי אל קניא . במוג לבב
ובמנינה . ונרחיב פה ונמלאנה . לשוננו לה
רנה : דעה חכמה לנפשך . והיא כתר
לראשך . נצור מצות אלהיך . שמור שבת
קדשך :

יום זה מכבד מכל ימים . כי בו שבת צור

עולמים : יום זה ששת ימים תעשה
מלאכתך . ויום השביעי לאלהיך . שבת לא
תעשה בו כל מלאכה . כי כל עשה ששת
ימים : יום זה ראשון הוא למקראי קדש . יום
שבתון יום שבת קדש . על כן כל איש
על יינו יקדש . על שתי לחם יבצעו תמימים :
יום זה אכול משמנים . שתה ממתקים . כי אל
יתן לכל בו דבקים . בנדר ללבוש לחם
חקים . בשר ודגים וכל מטעמים : יום זה
לא תחסר כל בו ואכלת . ושבעת וברכת .
את יהוה אלהיך אשר אהבת . כי ברכך
מכל העמים : יום זה השמים מספרים כבודו .
וגם הארץ מלאה חסדו . ראו כי כל אלה
עשתה ידו . כי הוא הצור פעלו תמים : יום זה
יום שבתון אין לשכח . זכרו פריח הניחת .
יונה מצאה בו מנוח . ושם ינוחו יגיעי
כח : יונה היום נכבד לפני אמונים . זהירים
לשמרו אבות ובנים . חקוק בשני לחות
אבנים . מרוב אזונים ואמיץ כח : יונה ובאו

כלם בכרית יחד . נעשה ונשמע אמרו באחד .
 ופתחו וענו יהוה אחד . ברוך הנותן ליעף
 כח : יונה העם אשר נע כצאן מעה . יזכר
 לפקדו בכרית ושבועה . לכל יעבור גם
 מקרה רעה . כאשר גשבעת על מי נה : יונה
 יום השבת אין כמוהו . ברכו אלהים
 ויקדשהו : מיום ראשון עד יום ששי .
 לקראת שבת נכספה נפשי . כי בשבת
 אצא חפשי . וכי יום מנוחה אקראהו : ברכו
 נגיל ונשמח כי טוב להודות . ולומר עליון
 על כל אודות . כי בשבת לנו חמודות .
 איש בער לא ידעהו : ברכו צדיק לעשות
 שבת כהלכה . אז מסיני מצוה ערוכה .
 גם היא לשומרה כתר מלוכה . וכבוד
 והדר תעמרהו : ברכו ומאזהביה ימים
 יאריכו . וגם מועמיה חיים זכו . ובנתיב
 יושר הם ילכו . עדותיו בכל לב ידרשהו :
 ברכו רצה יהוה ובחר בנו . ומכל לשון
 הבדילנו . וקדשת השבת הנחיל לנו . כל זרע

יעקב כבדהו : ברכו

יודוך רעיוני יהוה רועי . ביום שבת קדש
 יום השביעי : יום אשר כלית בו
 כל מלאכתך . אומר כי ערית על כל
 זולתך . ומעשים עשית אין לבלותך . לי
 בן אמתך חיש להרגיעי : יודוך שביעי
 בחרת מכל המנינים . ואותו קדשת
 בשבועות ושנים . חיש אשר נשאת לגזע
 אמונים . ופרם מאסונים ארחי ורבעי : יודוך
 רצה במנוחתי יום זה יום מנוחה . וביום
 עבודתי המציא לי הרוחה . והכן לשביתתי
 משירת וארוחה . וששון ושמחה יהיה
 שעשועי : יודוך אל עולם שכלו שבת תופני .
 ונרך בהלו שים אור בעדני . ואל משכן
 שילו תשוב תעלני . מהרה ענני אלהי
 ישעי : יודוך

סימן אני אברהם חזק

ארץ ודום בהבראם . בה' א בראם . בלי עמל
 אל המציאם . ארון עולם צור נשיאם .
 שבת ביום השבת : חי חי חי שבת

נְקִי כַפַּיִם וּמְהוּר • מְאוֹר הַנְּאוֹר • בְּלִתִּי
 חוֹמֵר קוֹדֵם שְׁאוֹר • בְּרֵאשִׁית הַכֹּל בְּרֵא
 אֹר • בְּיוֹם אֶחָד בַּשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בְּיוֹם
 יְחִירֵי בְּלִי שָׁנִים • עֲשֵׂה שָׁמַיִם • בְּלִתִּי עוֹר
 וְיָדִים • הַמְּבַדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם • בְּיוֹם
 שְׁנֵי בַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בְּיוֹם

אֵל יוֹצֵר עוֹלָמִים בְּיָה • הַמְּצִיא וְהִיָּה •
 שְׁתּוֹצִיא הָאָרֶץ פְּרִיָּה • גֹּזֵר אִמֵּר וְכֵן
 הָיָה • בְּשִׁלְשִׁי בַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בְּשִׁלְשִׁי
 בְּלִי אֹזֶן בְּלִי גְבוּרֹת • יַעַר הָאוֹרוֹת • לְאוֹר
 וּלְהַצְמִיחַ פְּרוֹת • גֹּזֵר וְנִתְּלוּ מְאוֹרוֹת
 בְּרַבִּיעֵי בַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בְּרַבִּיעֵי
 רַב כַּח אֵלֵי אֲנוּהוּ • אֲרוֹמְמָנְהוּ • כָּל נֶפֶשׁ
 תִּיָּה הַמְּצִיא הוּא • כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינְהוּ •
 בַּחֲמִישִׁי בַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בַחֲמִישִׁי
 הָאֵל חִי נִמְלֵךְ בְּתוֹמּוֹ • בְּנִפְשׁוֹת עַמּוֹ וּבְכֹרָא
 אָדָם בְּצִלְמוֹ • הַשְּׁלִימוֹ עַל כָּל עוֹלָמוֹ •
 בְּיוֹם שְׁשִׁי בַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי בְּיוֹם
 מְלָכֵי הַשָּׁלִים כָּל מְלֹאכְתּוֹ • בְּיוֹם שַׁבְּתוֹ •

וַיִּקְדַּשׁ וַיְבַרֵךְ אוֹתוֹ • עַל כֵּן יִשְׁמְרוּ
 עֲדַתּוֹ • יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת : חִי חִי חִי יִשְׂרָא
 חֲזוֹק הוּא וְנוֹרָא עֲלִיּוֹן • נִעְלָם מֵרַעֲיוֹן •
 וּמְהֵר יִבְנֶה הַר צִיּוֹן • וַיִּנְחַל עִם דָּל
 וְאַכְזִיב • עוֹלָם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת : חִי חִי חִי עוֹלָם
 סִימָן אֲנִי אֲבִרְחָם חוֹזֵק

אֵלֵינוּ מִי הַקְּשָׁה וַיִּשְׁלַם • שָׁמַיִם וָאָרֶץ כֻּלָּם •
 בַּשַּׁבָּת בּוֹ גֹזְהָרִים עַמִּי כֻלָּם • לִכֵּן
 יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת : לִכֵּן יִזְכּוּ
 נוֹשָׂאִים וְנוֹתְנִים בְּהַלְכוֹת • תִּשְׁעוּ וּשְׁלֹשִׁים
 מְלֹאכְוֹת בַּשַּׁבָּת • מְשֻׁלְמִים מֵאָה
 בְּרַכּוֹת : לִכֵּן יִזְכּוּ
 יוֹצֵאִים שִׁיעוֹר גְּבוּלֵיהֶם • אֲלֵפִים אֲמוֹת
 רִגְלֵיהֶם בַּשַּׁבָּת • חוּץ מֵאַרְבַּע אֲמוֹת
 שְׁלָהֶם : לִכֵּן יִזְכּוּ
 אַרְבַּע רְשׁוּיֹת סְפוּרוֹת • הֵן הֵן בְּמִשְׁנֵה
 סְדוּרוֹת • בַּשַּׁבָּת וְדִין עֲרוּכֵי
 חֲצֵרוֹת : לִכֵּן יִזְכּוּ
 בּוֹצְעִים עַל שְׁתֵּי כַּכְרוֹת • כַּמְּפוֹת יְפוֹת

מפוארות • בשבת ובהם ממיני פרות : לכן יזכו רצים לכל תענוגים • בשר שמן עופות ודגים • בשבת שמחים ולא דואגים : לכן יזכו הם מדליקין המנורה • בשמן זית זך וברכה • בשבת בניהם יזכו לתורה : לכן יזכו מרהיקים כל מיני סחורה • גם דבר דבר אסורה • בשבת וגם כל מחשבה זרה : לכן יזכו חזק אל גדול ונורא • מוריד נשמה יתרה • בשבת לבני בני הנבירה : לכן יזכו ברוך אל עליון • אשר נתן מנוחה • לנפשנו פדיון • משאת והנחה • יבנה אפריון • ועיר הנדחה • ישיבנו לציון • בששון ושמחה • השומר שבת הבן עם הבת • לאל ירצו • כמנחה על מחבת :

רוכב בערבות • מלך עולמים • את עמו לשבות • און בנעמים • במאכלי

ערבות • במיני מטעמים במלבושי כבוד • זבח משפחה : השומר ואשרי כל חוכי • לתשלומי כפל • מאת כל סוכי • שוכן בערפל • נחלה לו יזכה • בהר ובשפל • נחלה ומנוחה • כשמש לו זרחה : השומר כל שומר שבת • כדת מחוללו • הן הכשר חפת קדש גורלו • ואם יצא חובת • היום אשרי לו • אל אדון מחול לו • מנחה היא שלוחה : השומר חמדת הימים קראו אלי צור • ואשרי לתמימים • אם יהיה נצור • כתר יהלומים על ראשם יצור • צור העולמים • רוחו בם נחה : השומר זכור את יום השבת לקדשו • קרנו גבהה נזר על ראשו • על כן יתן האדם לנפשו • עונג וגם שמחה • בהם למשחה : השומר קודש היא לכם שבת המלכה • אל תוך

ביתכם • להניח ברכה • בכל

מושבותיכם • לא תעשו מלאכה • בניכם

ובנותיכם • עבד וגם שפחה : השומר

סימן ישראל

יהלל ניב שפתינו • לשם חיים באפינו •

מחולל כל בדבור פה • וברצון צר

יצורנו • ויום בו ממלאכתו נח • מנוחה

הנחיל לנו • ושבת שם ברירת עולם

לאות בינו ובינינו :

שחקים יצרו ידיו • בראשית כל אשר ברא •

וארץ על פני מים • ופנתה בים ירה •

והשך לאור הכדיל • והכריק והרי

אורה • מאורות שם לאור עולם •

ולמנות בם שנותינו •

רצונו השלמה רגע • וברא כל בניב שפה •

דשאים ועצי פרי • ועץ ארז וצפצפה •

וצר חיות למיניהם • וגם דגים ועוף

עפה • והכין עשבות הרים • למחיתם

יכונונו :

אזי און וחקר כל • ואיש ברא כמו צלמו •

והמשילו עלי כלם • ושם משרה עלי

שכמו • ונתן בו תבנית כל • להנדיל

מהלל לשמו • לזאת יום יום נהלל

לו • ושיר תרון לשוננו :

לעננ יום שביעי אל סגלתו • הלא צנה •

בפתג טוב ויין רקח • וללבוש בו

כסות נאווה • לומר בו גבורותיו •

ולשמוח ברוב חדנה • בכך נשמח בגיל

ישע • וימלא שחוק פינו :

פזמון קודם ברכת המזון

צור משלו אכלנו • ברכו אמוני • שבענו

והותרנו בדבר יהוה : הזן את עולמו •

רוענו אבינו • אכלנו מלחמו • ומיינו שתינו •

על כן נודה לשמו • ונהללו בפינו • אמרנו

וענינו • אין קדוש כיהוה : צור בשיר וקול

תודה • נברך לאלהינו • על ארץ חמדה

שובה • שהנחיל לאבותינו • ומזון וצידה •

השביע לנפשנו • חסדו נבר עלינו • ואמת

יהוה : צור רחם בחסדך • על עמך צורנו •

על ציון משכן כבודך • זבול בית תפארתנו •
 וכן דוד עבדך • יבא ויגאלנו • רוח אפינו •
 משיח יהוה: צור יבנה המקדש • עיר ציון
 תמלא • ושם נשיר שיר חדש • וברננה שם
 געלה • הרחמן הנקדש • יתברך ויתעלה •
 על כוס יין מלא • בברכת יהוה: צור
 (א) ידי אסחי אנא • לגבי חד מנא לסטרא חוריא • דלית
 בה ממשא: אַזמן בתלתא • בכפא דברכתא • לעלת •
 עלתא • עתיקא קדישא:

סדר ברכת המזון

אומר מזמור שיר ליום השבת וה' מלך שהוא ברוך צ"ט ולמנצח וכ"ו
 (משרוח פי ערבית למוצאי שבת דף רל"א)

לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ
 ויְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: לְדַעַת
 בְּאֶרֶץ דְּרָכָךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וירַנְנוּ
 לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ

לקומי שושנים

(א) כתבו גורי האר"י זצ"ל שאין להפסיק בין מים אחרונים לברכת
 המזון אפילו ברכי תורה: (ברכ"י • וכ"ב הב"ח)

תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּלֵם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים ויִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי
 אֶרֶץ:

אֲבָרְכָה אֵת יְהוָה כָּלֵל עֵת תְּמִיד תִּהְלְתוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר
 הַכָּל נִשְׁמַע אֵת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר
 כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תִּהְלַת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בְּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ויְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר
 לִפְנֵי יְהוָה:

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליהוד שם י"ה ברו"ה ביחודא
 שלים על ידי ההוא שמיר ונעלם בשם כל ישראל הנני מוכן ומזומן
 לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את
 ה' אלהיך • ויהי נועם ה' אלהינו וגו':
 אם המסובין שלשה יאמר המברך:

נבארך אלדי אפלנא מן נברך שאכלנו משלו:
 מאלו: מבארך ועונין המסובין ברוך
 אלדי אפלנא מן מאלו שאכלנו משלו ובטובו
 ובכירו אחתינא: מבארך חיינו: וחוזר המברך ברוך

לקומי שושנים

מצוה מן המובחר לברך ברכת המזון על הכוס אפילו יחיד:
 כיון דאנשים חייבם לברך ב"ה מן התורה על כן אם אכלו הנשים גם
 כן עמהם מחוייבות הנשים גם כן לישב עמהם כשמזמנין בג' וכל בעל
 הבית ינהוג לאשתו לעשות כן • (ס"ז)
 כל המשנה נוסחה זו של ברכת הוימון כגון שאמר נברך על המזון

שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :
אלדי אפלנא מן מאלו
ובכירו אחתינא :

ואם הם עשרה או יותר ואמר המברך :

נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ
מִשְׁלוֹ : ועונין המסובין
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ
מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :
ותזור המברך בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ
ובכירו אחתינא :
ובכירו אחתינא :

לקומי שושנים

שאכלנו • או שאומר במקום ובטובו מסובו • או במקום חיינו אומר
חיים • הרי זה בור • (ש"ע סי' קצ"ב)

ורבים נהגו לומר ובטובו הגדול חיינו ואין צורך • אלא כצ"ל ובטובו
חיינו: אין לומר נברך לאהינו בלמ"ד דגבי ברכה לא כתיב בלמ"ד דכתיב
ברכו אהינו • ש"ע

ברוך הוא וברוך שמו • כתב בספר מס"מ שאין לאומרו אפילו בעשרה •
גם הל"ח ערער על זה • שכנה"ג • וכן כתב בס' אור חדש לדיני ברכות
דאין שייך לומר כאן כלל ברוך הוא וברוך שמו בין ביחיד בין בזמן
ואפילו בעשרה • וכן עיקר :

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם האל הוּן אותנו וכו'
כצ"ל וכן הוא בהנהות כמהר"ר אליהו סלימאן מני נר"ו :
בטובו בחן כחסד כצ"ל וברחמים רבים כצ"ל ובטובו הגדול
כצ"ל כי הוא אל זן כצ"ל בריותיו שו"א תחת הבית הידק תחת
הרא"ש חו"לם על הוא"ו קמץ תחת הת"ו

יכוין אצילות יוד ה' ויו ה' :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אל סאייק אל מקווח
אנא ולא א דנייא למיעה
בכירו בחן בפצל בנפה
וברחמאת בתירין עאמי
לכו לגמיע בשר אל
לל דחר פצלון ובכירו
אל פביר דאיימאן
לם נקץ לנא ולא
ינקץ לנא קות דאיימאן
לל דחר ואבד • אל הוא
סאייק מקווח ומע"יש
לל גמיע • ומאידתו
מצפוף לל גמיע ורחב
עישח וקורת לגמיע
ללאייקו אלדי כלק
ברחמאתו ובכרתת
אפצאלו • עמא אנקאל
פאתח אל יריך ומשבע
לגמיע חי רצא מבארך
אנתא א א מקווח אא א
גמיע :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הוּן אֶת הַכֹּל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
הוּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם
כֹּל בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִינָה וּבְרַחֲמִים רַבִּים •
נוֹתֵן לֶחֶם לְכֹל
בְּשֶׁר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תָּמִיד
לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל
יְחֶסֶד לָנוּ מְזוֹן תָּמִיד
לְעוֹלָם וְעַד כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמִפְרָנִם לְכֹל •
וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל
וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמְזוֹן לְכֹל
בְּרִיּוֹתָיו • אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֶסְדָּיו •
כְּאֲמוֹר פּוֹתַח אֶת יָדְךָ
וּמְשׁוֹבֵיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן

[על ארצנו ועל נחלת]
 אבותינו [נזרה לך]
 יהוה אלהינו על
 שהנחלת לאבותינו
 ארץ חמדה טובה
 ורחבה גם הנשים תאמרנה
 ברית ותורה חיים ומזון
 על שהוצאתנו מארץ
 מצרים ופדיתנו מבית
 עבדים גם הנשים תאמרנה
 ועל בריתך שהתמת
 בכשרנו ועל תורתך
 שלמדנו ועל חקי
 רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה זן

[על ארצנו ועל נחלת]
 אבותינו [נזרה לך]
 יהוה אלהינו על
 שהנחלת לאבותינו
 ארץ חמדה טובה
 ורחבה גם הנשים תאמרנה
 ברית ותורה חיים ומזון
 על שהוצאתנו מארץ
 מצרים ופדיתנו מבית
 עבדים גם הנשים תאמרנה
 ועל בריתך שהתמת
 בכשרנו ועל תורתך
 שלמדנו ועל חקי
 רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה זן

ומפרנס אותנו :

לקוטי שושנים

גם הנשים אומרות ברית ותורה . דגם הם חייבות במצות שלהם .
 ואיתתא כמאן דמהילא דמוא . מג"א . וכ"ב הרב המאורי ז"ל בפסקי
 ברכות כ"ו הביאו הרב חיד"א במת"ב דאף הנשים אומרות ברית
 ותורה מידי דהוה אברכת דארץ אף שאין להם חלק בארץ שהרי בכלל
 ישראל הן ועל ישראל אומרות כן . וכן דעת מר"ן הש"ע מדהשמיט
 זה וכן המנהג שהנשים אומרות כאנשים :

בחנוכה אומרים

משוחא דף ל"א

על הנסים ועל תפוקתן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
 הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
 בזמן הזה :

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו
 בשעמדה מלכות יגון הרשעה על עמך ישראל
 לשפחם תורתך ולהעבירם חקי רצונך . ואתה ברחמיך
 תדבירם עמדת להם בעת צרתם . רבת את ריבם . דגת
 את דינם . נקמת את נקמתם . מסדת גבורים ביד תלשים .
 וזבים ביד מעמים . ורשעים ביד צדיקים . וממאים ביד
 טהורים . וזדים ביד עוסקי תורתך . לך עשית שם גדול
 וקדוש בעולמך ובעמך ישראל עשית תשועה גדולה
 ופסקן כהיום הזה . ואחר כך באו בניך לרביר ביתך .
 ופנו את היכלך . ומהרו את מקדשך . והדליקו גרות
 בחצרות קדשך . וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בחלל
 ובהודאה . ועשית עמם נסים ונפלאות . ונזרה לשמך
 הגדול סלה :

לקוטי שושנים

ואם לא אמר על הנסים ונוכר אחר שסיים ברכת על הארץ ועל
 המזון ואמר אותו בהרחמן אלא שמתחיל . הרחמן הוא יעשה
 לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם
 בזמן הזה . בימי וגומר . ואם שכח אין מחזירין אותו :
 אנחנו כצ"ל ואין לומר אנו דאנו לשון קלה כמו ואנו הדיונים
 וכ"ו . (קצור של"ה)

ועל הכל יהוה אלהינו
 אנחנו מודים לך
 ומברכים את שמך
 כאמור ואכלת ושבעת
 וברכת את ומזוגין את הכוס
 כשאומרים תיבת את הארץ
 יהוה אלהיך על הארץ
 הטובה אשר נתן לך
 ברוך אתה יהוה (בריאה
 ה' יוד הי ואו הי) על
 הארץ ועל המזון:
 רחם יהוה אלהינו עלינו
 ועל ישראל עמך
 ועל ירושלים עירך
 ועל הר ציון משכן
 כבודך ועל היכלך
 ועל מעונך ועל דבירך

ועלא א גמיע א אהנא
 נחנא שאברין לך
 ומבארבין אז אסמך
 כמא אנקאל ותאכל
 ותשבע ותבירך אז א
 אהך עלא א ארץ א
 מליחה אדי עמא לך
 מבארך אנתא א עלא א
 א ארץ ועלא א קות:
 ארחם א אהנא עלינא
 ועלא ישראל קומך
 ועלא דאר א סלאם
 בלדך ועלא גבל ציון
 מסכן ואנבך ועלא
 קצרך ועלא מווסנדך
 ועלא קצרך ועלא א בית
 א כביר וא מקדם אדי
 אחסמא אסמך עליה
 אבונא ארעינא קווחנא
 עיישנא וסענא

ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
 עליו אבינו רענו זוננו פרנסנו כלכלנו

נפהנא נפה לנא סרעה
 מן גמיע ציקאתנא
 זכסלבא לא תעוונא
 א אהנא לירין עסאיאת
 לחם ודם ולם לירין
 דינהום אלא לירך א
 מלייאנא וא עריצא א
 גנייה ואל מפתוחה
 יפון רצא אדי לם נסתחי
 בל דנייא האלא ולם
 גלתזי לדניית א גאיא
 ועלסנת בית דוד מדהונך
 תרגעהא למוצעהא
 בסרעה באייאמנא
 ארצא ונגינא א אהנא
 בפראייצך ובוצאייתיום
 א סאבע

הריוחנו הרוח לנו
 מהרה מכל צרותינו
 ונא אל תצריכנו יהוה
 אלהינו לידי מתנות
 בשר ודם ולא לידי
 הלואתם אלא לירך
 המלאה והרחבה
 העשירה והפתוחה
 יהי רצון שלא נבוש
 בעולם הזה ולא נכלם
 לעולם הבא ומלכות
 בית דוד משיחך
 תחזירנה למקומה
 במהרה בימינו:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך
 ובמצות יום השביעי

לקומי שושנים

ונא אל תצריכנו כצ"ל וכן הוא בהגהות כמהר"ר איהו סלימאן מני
 נר"ו ולא לידי הלואתם אלא לירך כ"צל וצריך למחוק מלת
 שמתנתם מעוטה והרפתם מרובה וכן הוא בהגהות (הנו"ל) יהי
 רצון שלא נבוש כצ"ל (הנו"ל) כלולה בה ביום בו כצ"ל

השבת הגדול והקדוש
 הזה כי יום גדול
 וקדוש הוא מלפניך
 נשבות כלילה יאמר [כה]
 וביום יאמר בו וננוח
 כלילה יאמר [כה] וביום
 יאמר בו ונתענג כלילה
 יאמר [כה] וביום יאמר בו
 באהבה כמצות חקי
 רצונך ואל תהי צרה
 ויגון ביום מנוחתנו
 והראנו בנחמות ציון
 במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות
 ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו:

לקושי שושנים

ונתענג [כה] בו כצ"ל וכן הוא בהגהות כמהר"ד א"חו סלימאן מני
 נר"ו יצריך למחוק מן תבת ויאף על פי וכו' עד וקדוש אתה וכן הוא
 בהגהות (הנו"ל)

ואם שכח להזכיר שבת אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב
 יאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
 לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה ה' מקדש השבת:
 בשבת ור"ח אין מזכירין ביעלה ויבא של שבת ש"ע:

בראש חדש יאמר

משרוחא דף כ"ח

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר וזכרונו
 וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
 משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית
 ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום
 ראש החדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו
 וזכרונו יהיה אלהינו בו לטובה ופקדנו
 בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים
 בדבר ישועה ורחמים חוס וחנו וחנוך
 ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו
 כי אל מלך חנון ורחום אתה: ע"כ

מבארך אנתא א באני ברוך אתה יהוה (היצירה)
 דאר א סלאם אמין: ו יוד הא ואו הא

בונה ירושלים ואומר בלחש אמן:

לקושי שושנים

בונה ירושלים כצ"ל מרן בב"י ברכ"י ומח'בר: אם שכח אלהינו ולא
 התחיל ברכת הטוב והמטיב יאמר ברוך שנתן ראשי חרשים לעמו
 ישראל לזכרון בלא הזכרת שם ומלכות ואם התחיל ברכת הטוב
 והמטיב אין מחזירין אותו אא כוללו בחרחמן כמו על הנסים:

ברוך אתה יהוה (עשה

ה' יוד הה וו הה)

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַאֵל

אֲבֵינוּ מִלְּפָנָיו אֲדִירָנוּ

בֹּרְאָנוּ גֹאֲלָנוּ

קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב

רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל

הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב

לְכָל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא

הַמְּטִיב מְטִיב יְמִיב לָנוּ

הוּא גֹמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ

הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד הַיּוֹם

וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֵיחַ

וְהַצְלָה וְכָל טוֹב :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל

כָּפָא כְבוֹדוֹ : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם

וּבְאָרֶץ : הַרְחֵמְנוּ הוּא

לקוטי שושנים

מבארך אנתא א אאתנא

צלסאן א דנייא

אטאייק אבונא צלסאננא

קוינא כאלקנא פאפננא

מקדסנא . מקדס

יעקוב ראעינא ראעי

יסראיל . אל צלסאן אל

לאייק ואל מלייק לל כל

בלמייע יום ויום הוא לייק

מלייק ילייק לנא . הוא

גאזאנא הוא מנאזינא

הוא יגאזינא לל דהר

חץ ופצל ורחמאת

ונפהותכלץ וגמייעמליח:

א רחים הוא יתסבח עלא

פרסי ואגבו: א רחים הוא

יתסבח כל סמאובל ארץ:

א רחים הוא

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם

וּבְאָרֶץ : הַרְחֵמְנוּ הוּא

צריך למחוק מן תבת בחוינו עד כבראשונה: העולם האר
כצ"ל . בכל יום כצ"ל המיוב מטיב יטיב כצ"ל :

יתסבח בינא לגיל

אגייא: א רחים הוא

שאן לקומו יעלי: א

רחים הוא יתפאלר בינא

לאבד אבדאת . א רחים

הוא יעיישנא כוואגבולא

בתנהדל . בתחלל ולא

בחאסר . בראחא ולא

בעלאב: א רחים הוא

יעמי סלאס ביננא: א

רחים הוא יבעת ברפה

נפחא ותעדילא בלמייע

צנעת ידינא: א רחים

הוא יעדל אא דרובנא:

א רחים הוא יפסר המל

תהוגל סרעה מן עלא

רקבתנא: א רחים הוא

ימשינא סרעה תווקיף

לארצנא: א רחים הוא

יעאפינא עאפייא:

באמלא . עאפיאת א נפס

ועאפיאת

יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דוֹרִים:

הַרְחֵמְנוּ הוּא קָרַן לְעַמּוֹ

יָרִים: הַרְחֵמְנוּ הוּא

יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחַת נְצָחִים:

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ

בְּכִבוֹד וְלֹא בְּכִזּוּי

בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסוּר .

בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם

בֵּינֵינוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא

יִשְׁלַח בְּרַכָּה רוּחָה

וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה

יָדֵינוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא

יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל

גְּלוֹת מִהַרְדָּה מֵעַל

צְוָארֵנוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא

יֹדִיעֵנוּ מִהַרְדָּה קוֹמְמִיּוֹת

לְאָרְצֵנוּ: הַרְחֵמְנוּ הוּא יִרְפּוּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה .

רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת

הנוף : הַרְחֵמֵן הוּא
 יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ
 הַרְחֵבָה : הַרְחֵמֵן הוּא
 יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמוֹ
 שְׁנֵת תְּבָרְכוּ אַבּוֹתֵינוּ
 אֲבֹרָהֶם בְּכָל יִצְחָק
 מִכָּל יַעֲקֹב כָּל כֵּן יְבָרֵךְ
 אֹרְתָנוּ יַחַד בְּרָכָה
 שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן
 וְנֵאמַר אָמֵן : הַרְחֵמֵן
 הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת
 שְׁלוֹמוֹ : הַרְחֵמֵן הוּא
 יַגְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפֵלוֹ
 שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָמִים : בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ
 הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֶּשׁ
 עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :

אל גִּסְרֵי : אֵל רַחִים
 הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֵל
 יְדוֹ אֵל עֲרִיצָא : אֵל רַחִים
 הוּא יְבָאֲרֵךְ גְּמִיעַ וְאֶחָד
 וְאֶחָד מִמֶּנָּה כְּאִסְמוֹ אֵל
 כְּבִיד כְּמֵא אֵלֵי אֲתֵבְרֵנוּ
 אֲבָהָאֲתָנָא אֲבֹרָהִים
 בְּגִמְיעַ יִצְחָק מִן גְּמִיעַ
 יַעֲקֹב גְּמִיעַ הָאֲפֵלָא
 יְבָאֲרֵךְ אֵלֵינוּ סוּא בְּרַפָּא
 כְּאִמְלָא וְהָאֲפֵלָא יִפּוֹן
 רַפָּא וְנִקּוּל אִמְיָן : אֵל
 רַחִים הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ
 צִלָּא סְלֵאֲמוֹ : אֵל רַחִים
 הוּא יוֹרְתָנָא דְנִיּוּא אֵלֵי
 גְּמִיעַ סֶכֶת וְרֵאֲתָא
 לְחַיֵּיִתָא אֵל דְנִיּוּאִתָּא : אֵל
 רַחִים הוּא יִגְדֵר עֲלֵינוּ
 אֵל אֵל שְׁהַר הָאֵלָא
 לְמַלְיָתָא וְלִבְרַפָּא : אֵל
 רַחִים הוּא יִגְרַם שׁוּעִתָּו
 וּמַחֲבָתוֹ בְּקִלְבָּנָא וְתַצִּיר
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיִה

יִרְאֶתוּ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי
 נַחֲמָא :

ברכת האורח

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחֵן
 הַזֶּה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלָיו
 וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם
 וְיִהְיֶה כְּשֵׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבֹרָהֶם
 אֲבִינוּ כָּל רַעֲב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל
 וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה :
 הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל הַבַּיִת
 הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת
 הוּא וּבְבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר
 לוֹ בְּבָנִים שְׁלֵא וּמוֹתוֹ
 וּבְנִקְסִים שְׁלֵא יִתְמוּ לֹא
 יִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם
 לְעוֹלָם הַבָּא וְנִהְיִי וְנִכְסֵי
 מְצֻלְחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר וְלֹא
 יִשְׁלֹט שָׂטָן בְּמַעֲשֵׂה יְדָיו
 וְאֵל יִבְרַק לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר
 חֲמָא וְהַרְהוּר עוֹן מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם : ע"כ

כּוֹפְתוֹ עֲלָא וְזֵהנָא לִמֵּן
 גִּיר נְלִמָּא
 אֵל רַחִים הוּא יְבָאֲרֵךְ אֵל
 אֵל מֵאִידָא הָאֵלָא אֵלֵי
 אֲפֵלָא עֲלֵיהּ וְיִצְף בֵּיהּ
 גְּמִיעַ תְּפַחֵן אֵל דְנִיּוּא
 וְיִצִּיר כְּמֵאִידָת אֲבֹרָהִים
 אֲבֹנָא גְּמִיעַ גּוֹעָאן מִנּוּ
 יֵאָכֵל וְגְּמִיעַ עֲמִשָּׂאן
 מִנּוּ יִשְׁרַב אֵל רַחִים הוּא
 יְבָאֲרֵךְ צֹאחֵב אֵל בֵּית
 הָאֵלָא וְצֹאחֵב אֵל גְּרוּיָא
 הָאֵלֵי הוּא וּבְנֵינוּ וּמְרֵאֲתוֹ
 וְגְּמִיעַ אֵלֵי לוֹ בְּבָנָיו אֵלֵי
 לִסְיִמּוֹתוֹן וּבְפִלוֹס אֵלִים
 יִכְלִצוֹן לִסְ יִסְתְּחִי כָּל
 דְנִיּוּא הָאֵלָא וְלִסְ יִכְתּוּי
 לְדְנִיּוּת אֵל גְּאִיָּא וְיִכּוֹנּוֹן
 פְּלוֹסוֹ מַעֲדָלִין וְקְרוֹיבִין
 לֵל כְּלָד וְלֹא יִחַכֵּם שִׁימָאן
 בְּצַנְעַת יָדֵיהּ וְלֹא יִתְחַצֵּר
 קְדָאֲמוֹ שִׁי כְּלָאֵם כְּמֵא
 וּמַחֲסֶבֶת דְנֵב מִן הַל
 סָאֵעָה וְלֹא אֵל אֲבָד :

הַרְחֵמֵנו הוּא יְחַיֵּנו וְיַזְכֵּנו
 וְיִקְרַבְנוּ לִמּוֹת
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא : מְגִדּוֹל
 יְשׁוּעוֹת מִלְכוּ וְעִשָּׂה
 חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ לְדָוִד
 וְלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם : כְּפִירִים
 רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדוֹרְשֵׁי
 יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב :
 נַעַר הַיִּתִּי גַם זָקְנֵתִי
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב
 וְזָרְעוֹ מִבִּקְשׁ לָהֶם : כָּל
 הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה וְזָרְעוֹ
 לְבָרְכָה : מַה שְׂאֵכְלָנוּ
 יִהְיֶה לְשֹׂבְעָה וּמַה
 שְׁשֵׁתֵינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה :
 וּמַה שְׁהוֹתָרְנוּ יִהְיֶה
 לְבָרְכָה : כְּדַכְתִּיב וְיִתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ

כָּלֵאָם אֲ : מִבְּאֲרֵי
 אֲנַתוֹם לֹא צֹאנֵעַ סְמָא
 וְאַרְץ : מִבְּאֲרֵךְ אֵל רִגְלָא
 אֲדִי יִנְתַּכֵּל בָּא וְיִצִּיר אֲ
 מִנְתַּכְּאוּ : אֲ קוּוֹא לְקוּמוּ
 יַעֲמִי אֲ יִבְאָרְךְ אֲא קוּמוּ
 בְּסִלָּאָם : צֹאנֵעַ סְלָאָם
 בְּסִמּוּוֹאָתוֹ הוּא בְּרַחֲמָאָתוֹ
 יִצְנֵעַ סְלָאָם עֲלֵינוּ
 וְעֵלָא גְמִיעַ קוּמוּ
 יִסְרָאֵל וְקוּלוּ אֲמִין : הוּא
 בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אֲמֵן :
 כּוּס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם
 יְהוָה אֲקַרָּא סְבָרֵי
 מְרַנֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן :

מִבְּאֲרֵךְ אֲנַתָּא אֲ אֲהֵנָּא
 צִלְטָאָן אֲ דִנְיָא
 עַל אֲ גַפְן וְעֵלָא תְּמֵרָאָת
 אֲ גַפְן וְעֵלָא כִּירָאָת אֲ
 בְרִיָּאָ וְעֵלָא אֲרֵץ
 מִפְּתַכְרָא מְלִיחָא וְעֵרִיצָא
 אֲלִדִי רִצִּית
 בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה עַל הַיַּיִן :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי
 הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת
 הַשִּׁדָּה וְעַל אֲרֵץ חֲמֵדָה
 טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית

והנהלת לאבותינו
 לאכול מפרה ולשבע
 משובה: רחם יהוה
 אלהינו עלינו ועל
 ישראל עמך ועל
 יהושלים עירך ועל הר
 ציון משכן כבודך ועל
 מזבחך ועל היכלך
 ובנה יהושלים עיר
 הקדש במהרה בימינו
 והעלנו לתוכה ושמחנו
 בכנינה: ונחמנו ביום
 השבת הזה. בר"ה
 וזכרנו ביום ראש
 החודש הזה. פי אתה
 טוב ומטיב לכל.

וורחת לאבהאנתא לנאפל
 מן תמרהא ולנשבע מן
 לידהא: ארחם א אלהנא
 עלינא ועלא יסראיל
 קומך ועלא דאר א סלאם
 בלדך ועלא גבל ציון
 מסכנ וזאגבך ועלא
 מדבכך ועלא קצרך ובני
 דאר א סלאם בלד א
 קדם בסדעה באיאמנא
 וצעדנא לוצמחא ופרהנא
 בבניאנהא וסלינא ביום
 א סבת האדא: ולפרנא
 ביום ראם א שהר האדא:
 אז אנתא לאייק ומלייק
 לל גמיע: ונשפר לך
 עלא א ארץ ועלא תמר א
 נפן מבארך אנתא א עלא
 א ארץ ועלא תמר א נפן:

ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן:
 ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן:
 כתב האר"י ו"ל כלול שבת יעיה אחר ברכת המזון על השולחן הכוס
 של ברכת המזון עם מעט יין וקצת פת מן הלחם אבל לא לחם שלם
 שחרית של שבת

מסתקר אנא קדאמך
 צלמאן חי
 וקיום אלדי רדית ביי
 נסמתי בשפקה כבירה
 אמאנתך:
 מבארך אנתא א אלהנא
 צלמאן אל דנייא
 אלדי קדסנא כפראייצו
 ווצאנא עלא תעלי אל
 אידין:

הנהגת הבוקר
 מודה אני לפניך מלך
 חי וקים שהחזרת
 בי נשמת ביהמלה
 רבה אמונתך:
 ברוך אתה יי אלהנו
 מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על נטילת ידים:

לקוטי פרחים

ברוך. כמו רחום שהוא עצמו מקור הברכות ואינו
 מקבלם מאחרים קדשנו. מלשון והתקדשתם
 והייתם קדושים וי"מ לשון אירוסין וקודשים. ופירוש
 הראשון נראה לי עיקר נטילת מלשון וינטלם וינשאם.

לקוטי שושנים

כשיעור האדם משנתו יאמר מודה אני לפניך וכ"ו:
 הזהר בכל פעם שתברך שתוציא שם מפיך לכלול שם
 הוי"ה עם אדנו"ת יאהדוניה בשלוב כי כנתיבתו
 הוא הוי"ה ובקריאתו הוא אדני:
 יסול ידיו ויברך על נטילת ידים:
 אם היה נעור כל הלילה לא יברך על נטילת ידים (בר"כ):
 עיין להר"י עיקרי הדם בתלק א"ה סי' א' שהתיר לשתות
 קאפי עם סוקר קודם תפלה:

שרח א צלא כל ערבי

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
יצר את האדם בחכמה
וברא בו נקבים נקבים
חלולים חלולים גלוי
זידוע לפני כסא כבודך
שאים יסתם (א) יו
אם יפתח אחר מהם
אי אפשר להתקיים
אפילו שעה אחת

מבארך אתה א אלאהנא
צלמאן א דנייא
אלדי כלק אלא א אדמי
בשמארא וכלק ביה נקוב
נקוב רבווש רבווש
מכשוף ומערוף קראם
ברסי ואנבך אלדי אנפאן
ינסד יא אנפאן ינפתה
ואחד מנהום לים ימכן
ליסתקים לאווננו סאעא
ואחדא מבארך אתה א
מעאפי גמיע בשר ומעגב
לתצנע:

ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות:

לקוטי פרחים

בחכמה שכריאתו בחכמה נפלאה ויימ על שם שהגוף
מלא נקבים כנוד ורוחו משתמרת בו ויימ
שהתקין מזונותיו ואח"ך בראו נקבים כגון פה והוטם
ופי הטבעת חלולים כמו לב וכרס ומעים יסתם
יותר מזמן הקצוב רופה על ידי פתיחת הנקבים להוציא
הפסולת מבטנו שאם יתעפש שם ימות אחת אל"ף
סיגול ומפליא על פי שמלא נקבים כנוד ורוחו משתמרת
א"נ שבורד טוב המאכל ודוחה הפסולת:

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (אחד מהם)

שרח א צלא כל ערבי

אלהי נשמה שנתת
בי מהורה (א) אתה
בראתה אתה יצרתה
אתה נפתחתה בי ואתה
משמרה בקרבי
ואתה עתיד ליטלה
ממני ולהחזירה בי
לעתיד לבא כל זמן
שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי
אלהי ואלהי אבותי

אלהי נסמא לדי געלתה
ביי נציפא אתה
כלקתהא אתה צוורתהא
אתה נפלתהא ביי ואנתה
חאפצהא פי וצטי ואנתה
מתוובד לתאלדהא מני
ולתרנעהא ביי לדניית א
גאייא גמיע וקת אלדי א
נסמא בווצטי מסתקר אנא
קראמך א אלאהי ואלאה
אבהאתי

לקוטי פרחים

אלהי צריך להפסיק בין אלהי לנשמה שלא יהא נראה
כאומר שהנשמה אלוה ח"ו מהורה שחוצבה
ממקום טהור ולאפוקי דעכו"ם שנגזרו מצד הסומאה
אתה ולא שליה משמרה מן השונאים והחיצונים
למלה ממני ליום המיתה לעתיד לבא לתחיית
המתים

לקוטי שושנים

כשעושה צרכיו בין גדולים בין קטנים יברך אשר יצר
ואם לא עשה צרכיו לא יברך אשר יצר
שחה סם המשלשל יברך בכל פעם (בר"כ סי"ז):
(א) אין צריך לומר (היא)

מנהג טוב להולכים בתמים לחסמ"ך לברכת אשר יצר
בלי הפסק כלל אלהי נשמה עד ואני אברכם:

(א) רבון כל המעשים
 אדון כל הנשמות
 (ב) חי וקים לעד
 ברוך אתה יי המחזיר
 נשמות לפגרים מתים:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם הנותן
 לשכוי בינה להבחין
 בין יום ובין לילה:

לקוטי פרחים

כל זמן וכו' ע"ד לא המתים יהללו יה המעשים
 הרוחניות והגשמיות ותני והדר מפרש אדון
 וכו' מתים כי השינה אחד מששים ממיתה ונקראו
 פגרים ששובתים מתנועתם לשכוי כן נקרא הלב
 והתרנגול כמ"ש בגמרה ר"ה כשהלכתי לגבול קנשריא
 היו קוראים לתרנגול שכוי

לקוטי שושנים

כשאומר אלהי נשמה יכוין בשלוב אותיות נשמה עם
 אותיות שמו דהיינו אם היה שמו אברהם בחול יקדים
 אותיות שמו לנשמה כזה אנכשרמהקם ובשבת יקדים
 אותיות נשמה לשמו כזה נאשכמרהקם וכן כל השמות:

(א) אן צריך לומר (שאתה הוא):

(ב) אן צריך לומר (מושל בכל הבריות):

מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מפתח עמיין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מחלחל מרבוסין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 נאצב מחניין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מלבס משלחין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 א עאטי לתעבאן קויה:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 באצט א ארץ עלא א מאי:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 א מדתב לטוואת דגא:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 ארי צנע לי גמיע עאזתי:

לקוטי פרחים

צרכי צ"ל הצדי בקמץ חטוף והכף בחירק ודגושה:

בא' אַמ"ה אַזוֹר
יִשְׂרָאֵל בְּנִבְרָה :

בא' אַמ"ה עוֹטֵר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה :

בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֲשֵׁנִי
נוי :

(והאשה אומרת) נויה :

בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֲשֵׁנִי
עֵבֵד :

(והאשה אומרת שפחה)

בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֲשֵׁנִי
אִשָּׁה :

(והאשה אומרת ששעשני)

בא' אַמ"ה הַמַּעֲבִיר
חֲבֵלֵי שִׁינָה :

בא' אַמ"ה הַמַּעֲבִיר
חֲבֵלֵי שִׁינָה :

לקומי פרחים

חבלי חלקי השינה על שם חבלים נפלו לי בנעימים .
וי"מ לשון חבלי יולדה שההעדר השינה גורם
צער . ופירוש הב' נראה לי עיקר

מעניי ורתנומה (א)
מעפעפי :

ויהי רצון מלפניך יי
אלהינו ואלהי

אבותינו שתרגילנו
בתורתך ותדביקנו

במצותיך ואל תביאנו
לידי חטא . ולא לידי

עברה . ולא לידי נסיון
ולא לידי בזיון .

ותרחיקנו מיצר הרע .
ותדביקנו ביצר השוב

ותננו לאהבה לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל

רואינו . ונמלנו חסדים טובים . ברוך אתה
יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

לקומי פרחים

ויהי רצון הראשונה צ"ל בואו

לקומי שושנים

(א) כפי סדור הרש"ש זיע"א צ"ל מעניי ורתנומה מעפעפי :

מן עיוני ונעאסמן גאפיני
וייפון דצא מן קדאמך א
אלאהנא ואלאה

אבהארתנא אלדי
תדאמננא בשריעתך
ותלוקנא בפראייעך ולא

תגריבנא לידין כסא ולא
לידין זלה ולא לידין
תגריבנה ולא לידין תבהדל

ותבעדנא מן כאטר אל
לאש ותלוקנא בכלטר א
גייד ותגעלנא למחברה

להין ולפצל ולרחמאת
בחצראתך ובחצראת
גמיע נאצריננא ואנעמנא

אפצאל גיידין מבארך
אנתא א נאעם אפצאל
גיידין לקומו ישראל :

אנתא א נאעם אפצאל
גיידין לקומו ישראל :

אנתא א נאעם אפצאל
גיידין לקומו ישראל :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּצִילֵנוּ
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
 מֵעֲזֵי פָנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאֲדָם רַע
 (א) מֵיֵצֵר רַע מִחֶבֶר
 רַע מִשְׁכַּן רַע מִפְּנֵעַ
 רַע מֵעֵין הַרְע
 (ב) מִלְּשׁוֹן הַרְע

יפון רצא מן קדאמך
 א אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא אלדי תכלצנא
 א יום ובנמיע יום ויום
 מן קוויין וגה ומן קוויית
 וגה מן אדמי לאש
 מן כאמר לאש מן
 צאחב לאש מן גיראן
 לאש מן צדף לאש
 מן עין אל לאש
 מן לסאן אל לאש

לקוטי פרחים

יְהִי רְצוֹן הַשְּׁנִית צ"ל בלא וא"ו עזי פירוש מאנשים
 עזי פנים שלא יתריסו כנגדי ויוציאו עלי לעז
 של פסול ומעזות פירוש שלא אעז גם אני פנים כנגד
 אחרים מלשון הרע אנחנו על אחרים או אחרים עלינו:

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (מאשה רעה):
 (ב) צ"ל מלשון בלא וא"ו:

(א) מְדִין קֶשֶׁה וּמִבְעַל
 דִּין קֶשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא
 בֵּן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ
 בֵּן בְּרִית (ב) בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה:
 הָעֶרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְפִיֹּת עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי

לקוטי פרחים

בן שהוא בן ברית פירוש יהודי שהוא מהול
 בכרית אברהם ובן שאינו בן ברית פירוש עובד
 כוכבים ומזלות שאינו בעל ברית הערב לשון עריבות
 ומתיקות וצ"ל הערב בלא וא"ו כגורסת האר"י זיע"א
 ועיין להש"ץ:

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (ממלשינות מעדות שקר משנאת הבריות
 מעלילה ממיתה משונה מחולאים רעים ממקרים רעים):
 (ב) אין צריך לומר (ומדינה של גהנם):

תורתך לשמה • ברוך

אתה יהוה המלמד

תורה לעמו ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם

אשר בחר בנו מכל

העמים ונתן לנו את

תורתו • ברוך אתה יי

נותן התורה :

וידבר יהוה אל-משה

לאמר : דבר אל-

אחרן ואל-בניו לאמר

כה תברכו את-בני

ישראל אמור להם :

ברכה יהוה וישמרה :

ישא יהוה פניו אליך

ויחנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך

שלום : ושמנו את-שמי על-בני ישראל ואני

אברכם :

לקוטי פרחים

לשמה ולא לשם עושר • נותן לשון הוה :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו •

פתח אליהו הנביא ואמר רבון עלמין דאנת חד ולא בחשבון • אנת הוא עלאה על כל עלאין • סתימא

על כל סתימין • לית מחשבה תפיסא בך כלל • אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן

לאנהקא בהון עלמין סתימין דלא אהלון ועלמין דאתגלון • ובהון אתפסיאת מבני נשא • ואנת הוא

דקשיר לון ומנחד לון • ובנין דאנת מלגאן כל מאן דאפריש חד מן חבדיה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו

אפריש בך • ואלין עשר ספירן אינון אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בנוני • ואנת הוא דאנהיג לון • ולית

מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא • לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני

נשא • וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא • חסד

דרועא ימינא • נבונה דרועא שמאלא • תפארת גופא • נצח והוד תרין שוקין • יסוד סיומא דגופא אית ברית

קדש • מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה • מוחא חכמה איהו מחשבת מלבו • בינה לבא ובה הלב מבין •

ועל אלין תרין פתיב הנסתרות לון אלהינו פתח עליון איהו פתח מלכות • ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית •

ואיהו קרקפתא דתפלי • מלגו איהו יוד הא ואו הא

דאיהו ארץ אצילות . איהו שקיו דאילנא בדרועוי
וענפוי . כמא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו :
רבין עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי
לאילנא בההוא נביעו . ונההוא נביעו איהו כנשמחא
לנופא דאיהו חיים לנופא . וכד לית דמיון ולית דיוקנא
מכל מה דלנא ולבר . ובראת שמא וארעא . ואפקת
מנהון שמשא וסיתרא וכוכבא ומולי . ובארעא אילנין
ודשאין ונגתה דערן ועשבין וחיון ועופין ונונין וכעירין
ובני נשא . לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון
בהון עלאין ותתאין . ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי .
ולית דיבע בך כלל . ובר מינד לית יחודא בעלאי
ותתאי . ואנת אשתמודע ארון על פלא . וכל ספירן כל
חד אית ליה שם ידע . ובהון אתקריאו מלאכיא . ואנת
לית לך שם ידע דאנת הוא ממלא כל שמחן ואנת
הוא שלימו דכלהו . וכד תסתלק מנהון . אשתארו
בלהו שמחן בנופא בלא נשמחא אנת חכים ולא
בתכמה ידעא . אנת הוא מבין ולא מבינה ידעא . לית
לך אתר ידעא אלא לאשתמודעא תקפד וחילך לבני
נשא . ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא ובכרמתי
דאינון צדק ומשפט פפום עובריהון דבני נשא . דין
איהו גבורה . משפט עמונא דאמצעיטא . צדק מלכותא
קדישא . מאזני צדק תהון סמכי קשום . הין צדק אנת
בדית . בלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא . אבל לא
דאית לך צדק ידעא דאיהו דין . ולא משפט ידעא

דאיהו בחמי . ולאן מכל אלין מדות כלל . קום רבי
שמעון ויתחדשון מלין על ירך . דהא רשותא אית לך
לגלאה דזון ממירין על ירך . מה דלא אתיהיב רשו
לגלאה לשום בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יי הגדלה והגבורה
עלאין שמעו אינון דמיכין דהכרון ובעיא
מהימנא אתערן משנתכון . הקיצו ורננו שוכני עפר .
אלין אינון צדיקיא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה
אני ישנה ולבי עד . ולאן אינון מתים . ובנין דא אתמר
בהון הקיצו ורננו . בעיא מהימנא אנת ואבהון
הקצו ורננו לאתערותא דשכנתא דאיהו ישנה בגלותא .
דעד כען צדיקיא כלתו דמיכין ושינתא בחוריהון . מיד
יהיבת שכנתא תלת קלון לגבי בעיא מהימנא ויימא
ליה קום בעיא מהימנא . דהא עלך אתמר קול דודי
דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה . ויימא בהון פתחי לי
אחותי בעיתי יונתי תמתי . דהא תם עונך בת ציון לא
יוסף להגלותך . שראשי נמלא סל . מאי נמלא סל .
אלא אמר קודשא בריך הוא אנת השיבת דמיומא
דאתרבי בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
בישובא . לא הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא .
תחי לך סימנא שראשי נמלא סל . ה"א שכנתא בגלותא .
שלימו דילה וחיים דילה איהו סל . ודא איהו יו"ד ה"א
וא"ו . וה"א איהו שכנתא דלא מחשבון ס"ל . אלא יו"ד
ד"א וא"ו דסליקו אתוון לחשבון ס"ל . דאיהו מלא

לשכינתא מנביעו דכל מקוריו על איון . מיד קם רעיא
מהימנא נאכהו מרישין עמיה . עד כאן גזא ד'חונדא .
ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ברוך אתה יי אלהינו
מבארך אתא א אלאהנא
מלך העולם אשר
צלטאן אל דנייא
קדשנו במצותיו וצוננו
אלדי קדסנא כפראייצו
לחתעטף בציצית :
ווצאנא לנלתף כל ציצית :

לקוטי פרחים

בציצית הבית בניקוד שו"א

לקוטי שושנים

יפריד הציציות תמיד ואם מסוככין קצת אסור להפרידם
בשבת . (גן המלך סי' ס"ה) :

בענין כסוי הראש בטלית נהרא נהרא ופשטיה ולכל
הדברות בעת שיברך יתעטף כדי הלוך ד' אמות כעטיפת
הישמעאלים ואח"ך יתנג כמנהגו . (מחב"ר סי' ח')

נקב שבו הציצית לא יהיה רחוק יותר מג' אצבעות דהיינו
אמה קמיצה זרת (מחב"ר סי' י"א)

אזהרה במצות עטיפת ציצית יוריד הציצית על צוארו אחר
הברכה ויהיו ב' ציציות בצד ימין וב' ציציות בצד

שמאל ואח"ך יאחוז בצד ימיני של הטלית בשתי ציציות
שבו וישליכם לצד שמאל סביב גרונו על כתף השמאלי

לאחריו וישהה בזה מעט כדי הלוך ד' אמות ואח"ך יחזור
וישליך לאחוריו גם ב' ציציות של הטלית באופן שיתחברו

מאחוריו בצד השמאלי כל הדי' ציציות וישהה בכך מעט כדי ד'
אמות ואח"ך יסיר העיטוף מעל צוארו וילבשנו כדרכו :

(א) וצלת חנה וקאלת (א) ותתפלל חנה ותאמר
כיוף קלבי בא עלא עלץ לבי ביהוה רמה
שאני בא ערץ תמי עלא קרני ביהוה רחב פי
עדוויני אד פרחתו על אויבי כי שמחתי
במסאעדתך (ב) לים גירף ולים קווי
מקדם בא אד לים מן בישועתך (ב) אין קדוש
גירף ולים קווי ביהוה כי אין בלתך ואין צור

לקוטי פרחים

עלץ . ענין שמחה . רמה . ענין גבוהה . קרני התוקף
יקרא קרו בלתך זולתך צור ענין חזק ורשי' פי' צייר

לקוטי שושנים

דאוי והגון הוא שיהיה לו לאדם טלית מיוחד לשבת יותר
נאה משל חול לכבוד שבת . מקו' דמלבושים דצריך
שיהיו לו מיוחדים לשבת כדכתיב וכבודו שלא יהיו
מלבושך של שבת כמלבושך של חול . וא"כ כ"ש בטלית
גדול שהוא מלבוש של מצוה וכתוב זה אלי ואנוהו :

מי שיש לו בכיס אחד טלית של חול וטלית של שבת
וכשבא להתעטף בשבת בטלית של שבת ובא

להוציא מן הכיס בא הטלית של חול בידו יכול להניחו
וליסול הטלית של שבת ואין בזה משום מעביר על המצוה

כיון שבטלית של חול אינו מתעטף בו אלא בימי החול
ולא בשבת . וכ"כ הר' מהר"י מולכו בתשובת כ"י הביאה

הר' חיד"א בכרכ"י סימן כ"ה דמי שבא לידו בימי החול
הטלית של שבת דיכול להניחו וליקח הטלית של חול ואין

בזה משום מעביר על המצוה כיון דזה הטלית הוא מובדל
ומפורש ליום שבת . והר' חיד"א ז"ל הסכים לדינו והביא

דאיה מהמג"א . וא"כ הוא הדין והוא הטעם נמי ליום שבת
שבא לידו הטלית של חול דיכול להניחו מידו וליקח
הטלית של שבת : (ב"מ ד' ק"ט ע"א אות ז)

כאלהינו (ג) אל תרבו
 תדברו גבהה גבהה
 יצא עתק מפיכם כי
 אל דעות יהוה ולו
 נתכנו עלילות (ד) קשת
 גבורים חתים
 ונכשלים אזורו חיל (ה)
 שבעים בלחם נשפרו
 ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה
 ורבת בנים אמללה (ו) יהוה ממית ומחיה

לקוטי פרחים

עתק דברי חזק כמו ידברו עתק (תזלים צ"ד) דעות
 אמרה דעות לשון רבים כלומר כל דעות בני אדם
 ידעכם כאחת כמ"ש היוצר יחד לבם המבין אל כל
 מעשיהם • ולא כתיב בא'לף וקרי בוי"ו ופירוש הכתוב •
 כי לא נתכנו עלילות בני אדם אם לא יחפוץ האל • ופירוש
 הקרי • כי לו לבדו נתכנו העלילות לא לבן אדם נתכנו
 ענין מנין כמו ותוכן לבנים (שמות ה') ערילות מעשים
 כמו אשר עולל לי (איכה א) חתים • ענין שבירה •
 הגבורים וקשתם • אזורו • חגרו • חיל • כח •
 חדלו • מנעו • ורבת בנים • בת רבות בנים אמללה
 ענין כריתה •

מזול לל קבר ויצעד (ז)
 מפקר ומנני מנצי חתא
 מעלי (ח) מקים מן א
 טראב אל פקיר מן א
 מואכל ירפע א מטפין
 ליגלם מע א אצלייא
 ופרסי ואגב יוורתהום אד
 לא עמאווד ארץ וגעל
 עליהום דנייא (ט) רגלין
 פאצלינו יחפץ וצאלמין
 בל עתמיה ינלמדון אד
 לם כקווא יתגלב רגאל
 (י) א ינפסרון מקאתלינו
 מן טרפו בסמא

מוריד שאול ויעל (ז)
 יהוה מוריש ומעשיר
 משפיל אף מהומם (ח)
 מקים מעפר דל
 מאשפת ירים אביון
 להושיב עם נדיבים
 וכפא כבוד ינחילם
 כי ליהוה מצקי ארץ
 וישת עליהם תבל (ט)
 רגלי חסידיו ישמר
 ורשעים כחשך ידמו כי לא בלח יגבר
 איש (י) יהוה יחתו מריכוז עליו בשמים

לקוטי פרחים

מוריש ענין עניות • מאשפות הוא מקום השלכת
 הזבל • אביון התאב לבלודבר כי אין לו מאומה •
 נדיבים • שרים וחשובים • מצוקי • עמודי חסידו •
 חסידו בתיב חסידיו קרי • בין יחיד בין רבים ידמו •
 יכרתו • יחתו • ישברו • מריכו • מריכו כתיב מריכו
 קרי בין יחיד בין רבים • עלו • עלו כתיב ועליו קרי
 אפילו עלו בשמים מדעים עליהם ומורירם •

שדה א צלא כל ערבי

יָרַעַם יְהוָה יְדִין
 אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֹז
 לְמַלְכוֹ וַיְרַם קֶרֶן
 מִשִּׁיחוֹ (יא) אֶתְוָהי כְּמָה
 רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי
 כְּמָה תִּקְיִפִּין
 מַלְכוּתִיהָ מַלְכוּת עֵלָם
 וְשַׁלְטֹנֵיהָ עֵסְדָר וְדָר (יב)

וְאַנְחֵנו עֵמֶד וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לְךָ
 לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר תְּהִלָּתְךָ (יג) עֵרַב

לקוטי פדחים

ירעם מלשון רעם ורעש ידין ישפוט אפסי קצות
 ויתן עוז ויתן עוז וגבורה למלכו לשאול קרן
 המלה ההיא הונחה על התנכרות כי בע"ה בעלי
 הקרן יתחזקו בהם משיחו דוד כי שמואל בנה רק
 משחו למלך אבל לא המליכו בחייו כי שמואל מת ועודנו
 לא מלך עד לאח"כ והתפללה עליו חנה שירום קרן
 ממשלתו אתוהי אותותיו כמה הוא כענין מאד
 רברבין גדולים ותמהוהי ומופתיו תקיפין
 חזקים עלם עולמים ושלטנה וממשלתו דר ודר
 עם דוד המכול ודוד הפלגה והמצדיים וכל דוד ודוד :

שדה א צלא כל ערבי

וּנְכַח וְצִהְרִי אֶצְלִי וְאַצְנֵנּוּ
 וַיִּסְמַע צִוְּיִי (יד) בַּסְרֹר
 סוּוֹא נָנוּם אַ צְבַח וַיִּגְלִבּוּן
 בְּנִין אַ מְלֵאִיפָה (טו) לֵם
 אֶכְאֶף מִן רַבּוּוֹאת קוּם
 אֶלְדִּי דוֹר מְדַאֲר גַּעְלוּ
 עֲלֵי (טז) וְאַנָּא כֵּא אֶפְתַּכֵּר
 אֶסְתַּרְגִּי לֵאלֹהֵי מִסְאֶעֲרִי
 יִסְמַעֲנִי אֱלֹהֵי (יז) לֵא
 תִּפְרַחִין עֲדוּוֹתֵי לִי אִד
 וְקַעְתּוֹ קַמְתּוֹ אִד אֲגַלְסֵבֵל
 עַתְמִיָּה אַ צִוּוֹ לִי (יח) אִד
 לְךָ אַ אֶסְתַּרְגִּיתוֹ אַנְתָּא
 תְּנַאוּבֵּב אַ אֱלֹהֵי (יט)
 דְּגִלִּי וְקַפְרַת בַּל עֲדַל
 בְּתַגּוּק אַבְאֲרֵךְ אַ :

שחרית יט

וּבְקָר וְצִהְרִים אֶשִׁיחָה
 וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי (יד)
 בְּרִן יַחַד כּוֹכְבֵי בְקָר
 וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים (טו)
 לֹא אִירָא מִרַבְּבוֹת
 עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתּוֹ
 עֲלֵי (טז) וְאַנִּי בִיהוּה
 אֶצִּיפָה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי
 יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי (יז)
 (כשבת אין אומורם אל
 תשמחי אויבתי לי כי
 נפלתי קמתי כי אשב
 בחשך יהוה אור לי (יח) כי לך יהוה הוֹחֵלְתִי
 אֶתְּהָ תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי (יט) רַגְלִי עֲמָדָה
 בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אַבְרָךְ יְהוָה :

הדיני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך
 והדיני אוהב את כל אחד מבני ישראל כנפשי
 ומאודי והדיני מזמן פה שלי לתחלל לפני בוראי מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :

וטוב לומר קודם שיתפלל אלהינו מלוך וכו' ער משלה ויתחיל אלהינו :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלה בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בתור גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול פי אתה פעלתו ויבין כל יצור פי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה בצפנו יהיה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה :

אלהינו ואלהי אלהנא ואלה אבה אהנא אלונוא בדבראן מליה מן קדמך ופטנא בפטנת מסאעדא ורחמא מן סמאות סמאות סאנק ודבר לנו א אלהנא מחבת אל אוולאנין אברהים יצחק ויסראיל יעקב א א א אהו ואלא א פצא ואלא א חלפאן

הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה

לקומי פרחים

משמי פירוש שמים עליון שמי שמים אמעני (וכן תרגם רב יוסף בר' ב' קפ"ט ו' פסוק ח') שמים ושמי שמים שמי עלי ושמיי מצעאי ושמיי פתאי

אלדי חלפת לאברהים אבונא בגבל א עבאדא ואלא א תפתך אלדי כתף אלא יצחק אבנו עלא עלו א מדבחה כמא מפתוב בשריעתך :

וכפאן עקב א פלאמארט האוולי וא גרב אלא אברהים וקאל אליה אברהים וקאל הודאני :

וקאל כל הל אן אלא אבנדך אלא והידך אלדי חבית אלא יצחק ומשילך א א ארץ א עבאדא וצעדו קחנא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו

המזבח ככתוב בתורתך :

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו

לקומי פרוזים

אחר פירוש אחר דבריו של ישמעאל ששבח עצמו במילה א"נ אחר דבריו של שמן שקטרג על אברהם אבינו ע"ה שלא הקריב שום קרבן לה' ממשחה גדול שעשה נסה מלשון נסיון ויש מפרשים לשון נס ורגל ופרוש הראשון נראה לי עיקר נא לשון בקשה המדינה פי שממנו יוצאה הוראה לישראל א"נ על שם שנדל שם מד דרור וקנמן בשם

שם לעלה על אחד
 ההרים אשר אמר
 אליך: וישכם אברהם
 בבקר ויחבש את
 חמרו ויקח את שני
 נעריו אתו ואת יצחק
 בנו ויבקע עצי עלה
 ויקם וילך אל המקום
 אשר אמר לו האלהים:
 ביום השלישי וישלח
 אברהם את עיניו וירא
 את המקום מרחק:
 ויאמר אברהם אל--
 נעריו שבו לכם פה

תם לצעידא עלא ואחר
 אל אנבאל אלדי אקול
 אליך: וגבי. כרהים כל
 צבת וסרג אלא חמארו
 ואכר אלא תנין צביאנו
 מעו ואלא יצחק אבנו
 ופשק כשב צעידא וקאם
 ומשא אלא אל מוצע אלדי
 קאל לו א: ביום אל
 תאלת ועלא אברהים אלא
 עיונו ונצד אלא א מוצע
 מן בעיד וקא אברהים אלא
 צביאנו אלסו לפום הוני
 מע אל חמאר ואנא ולצבי
 נמשי אלצ הוני ונסגד
 ונרגע אליפום: ואכר
 אברהים אלא כשב אל
 צעידא וכלא עלא יצחק
 אבנו ואכר

עם החמור ויאני והנער נלכה ער-כה
 ונשתחוה ונשוכה אליכם: ויקח אברהם
 את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח

לקוטי פרחים

וירא ראה ענן קשור על החר עד כה כלומר דרך מועט

בידו את האש ואת
 המאכלת וילכו שניהם
 יחדו: ויאמר יצחק
 אל אברהם אבי
 ויאמר אבי ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה
 האש והעצים ואיה
 השה לעלה: ויאמר
 אברהם אלהים יראה
 לו השה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל המקום
 אשר אמר לו האלהים
 ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את
 העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
 על המזבח ממעל

ביידו אלא א נאר ואל
 אל ספין ומשו תנינהום
 סווא: וקאל יצחק
 אלא א: כרהים אבנה
 וקאל אבי וקא הודאני
 אבני וקאל הודא אל נאר
 ולכשב ווין א כבש
 לצעידא וקא אברהים א
 ינצד לו א כבש לל
 צעידא אבני ומשו
 תנינהום סווא: וגו אא א
 מוצע אלדי קא לו א ובנא
 תם אברהים אא א מדבח
 וצף אא א כשב וכתף
 אלא יצחק אבנו וכלאהו
 עלא א מדבח מן פוק

לקוטי פרחים

המאכלת סכין ויעקד פי עקד ידיו ורגליו מאחריו יחד

לְעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבֵרָהֶם
 אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-
 הַמֵּאֲכֵלֹת לְשֹׁחַט אֶת-
 בָּנָיו: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָן
 יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי:
 וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ
 אֶל-הַנְּעָר וְאֶל-תַּעֲשֵׂה
 לּוֹ מְאוּמָה כִּי עֵתָה
 יִדְעֵתִי כִּי-יִרְאֶה אֱלֹהִים
 אֶתָּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת-
 בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:
 עֵינָיו וַיִּרְאֵה וְהִנֵּה-אֵיל
 אַחֵר נֶאֱחָזוּ בְּסִבְךָ

לקומי פרחים

אברהם אברהם לשון חבה שנופל אתו שמו .
 מאומה שום דבר ויש מפרשים שום מום . ופירוש
 הראשון נראה לי עיקר אחר אחרי שאמר לו המלאך
 אל תשלח ירך בסכך אילן .

בְּקֻרְבָנוּ וּמִשָּׂא אֲבֵרָהִים
 וְאָכַל אֵלֶּא אֵל קוֹב וְצִעְדוֹ
 לְצִעִידָא בְרָא אֲבָנוּ: וּסְמָא
 אֲבֵרָהִים אִסַּס דְּאֵלְךָ אֵל
 מוֹצֵעַ אֵ יַנְצָר אֵדִי יִנְקָא
 א יוֹם כְּגַבֵּל אֵ יִנְבָאן:
 וְנִאֲדָא מֶלֶךְ אֵלֵּא אֲבֵרָהִים
 תְּאֲנִי אֵמְנָא סְמָא: וְקָא בִּי
 חִלְפָתוֹ יְקוּל אֵ אֵד גְּזָא
 אֵדִי צִנְעַת אֵא אֵ כִּלְאֵם
 הָאֵדָא וְלִם מִנְעַת אֵלֵּא
 אֲבָנְךָ אֵא וְחִידְךָ: אֵד בְּרַפָּה
 אֲבִירְךָ וּפְתָרָא אֲפָתָר
 אֵלֵּא נִסְלַךְ כְּפּוּוֹאֲכָב אֵ
 סְמָא וְכִרְמֵל אֵדִי עֵלֵּא
 הָאֲפָתָא בְּחַר וַיּוֹרֵת נִסְלַךְ
 אֵלֵּא בְּלֹד עֵרוּוֹאֲנֵו:
 בְּקֻרְבָנוּ וַיִּלְךְ אֲבֵרָהֶם
 וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ
 לְעֵלָה תַּחַת בָּנָיו: וַיִּקְרָא
 אֲבֵרָהֶם שֵׁם-הַמְּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה יִרְאֵה
 אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּחַר
 יְהוָה יִרְאֵה: וַיִּקְרָא
 מִלֶּאֲדָן יְהוָה אֵל-
 אֲבֵרָהֶם שְׁנִית מִן-
 הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי
 נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה כִּי
 יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-
 הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת-בְּנֵךְ אֶת-
 יְחִידְךָ: כִּי-בְרַךְ אֲבִרְכְךָ וְהִרְבָּה אַרְבַּה
 אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר
 עַל-שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּבֶשׂ זֶרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֵיבָיו:

לקומי שושנים

היום שבראש השנה נעקר . ברך אברכך אחת
 לאב ואחת לבן . והרבה ארבה אחת לאב ואחת
 לבן . שער איביו מדינות בעלות שערים

והתברכו בזרעך כל
 גווי הארץ עקב אשר
 שמעת בקולי: וישב
 אברהם אל נערו
 ויקמו וילכו יחדו אל--
 באר שבע וישב
 אברהם בבאר שבע:
 ושחט אתו על ירך
 המזבח צפונה לפני
 אהרן הפתנים את דמו
 על המזבח סביב:
 (א) יהי רצון מלפניך ה' או"א שתתמלא רחמים עלינו
 ותזכור לנו עקרתו של יצחק אבינו בן אאע"ה ע"ה כאלו
 אפרו צבור ומונה ע"ג המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו
 כל גזרות קשות ורעות ותזכנו לחזור בתשובה שלמה לפניך
 ותצילנו מיצה"ר ומכל הטא ותאריך ימינו בטוב ושנותנו
 בנעימים:

לקוטי שושנים

(א) ויאמר יהי רצון וכו'

לקוטי פרחים

וישב אברהם ולא הזכיר יצחק כי הוא ברשותו
 והאומר ששחטו ועזבו ואח"כ היה אמר הפך הכתוב

וכמו שפכש אברהם
 אבינו את רחמיו
 לעשות רצונך בלבב
 שלום כן יכבשו
 רחמיה את בעסך
 ויגולו רחמיה על
 מדותך ותתנהג
 עמנו יהוה אלהינו
 במדת החסד ובמדת
 הרחמים ותפנס לנו
 לפני משורת הדין
 ובטובך הגדול ישוב
 חרון אפך מעמך
 ומעירך ומאירך
 ומנחלתך וקיים לנו
 יהוה אלהינו את
 הדבר שהבטחתנו
 בתורתך על ידי משה עבדך כאמור
 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
 יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ

וכמו א"י דאס אברהים
 אכונא אלהמאתו
 ליצנע רצאתך בקלב
 פאמל האפלא ידוכון
 רחמאתך אלא זעאלך
 זייהגון רחמאתך עלא
 סכאייעך וותתסלך מענא
 אלאהנא בסביעת
 א פאל ובסביעת אל
 רחמאת ותדכלנא גווא
 מן צפת א שרע ובכירך א
 פכיר ידע שדייאן גצבך
 מן קומך ומן בלדך
 ומן ארצך ומן ורתתך
 ותבת לנא אלאהנא אלא
 א פלאם א"י אתפלתנא
 בשריעתך עלא ידין מוסא
 עבדך כל מקייוול ואדפר
 אלא אהדי מע יעקוב ואל
 אהדי מע יצחק ואל אהדי
 מע אברהים אדפר ואל ארץ

אזכר : ונאמר : ואף
 גם זאת בהיותם בארץ
 אויביהם לא מאסתים
 ולא געלתים לכלתם
 להפיר בריתי אתם
 כי אני יהוה אלהיהם :
 ונאמר : וזכרתי להם
 ברית ראשנים אשר
 הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לעיני הגוים
 להיזרת להם לאלהים
 אני יהוה : ונאמר :
 ושב יהוה אלהיך את
 שבותך ורחמך ושב
 וקבצך מכל העמים
 אשר הפיצך יהוה
 אלהיך שמה : אם יהיה נדחך בקצה
 השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם

לקוטי פרחים

רא שונים שבטי יה וקבצך יהודה ובנימין וחצי שבט לוי נדחך שנרחו ונתערבו בגוים יקבצך על ידי אליהו

יִקְחֶךָ : וְהִבִּיאֲךָ יְהוָה
 אֶל־הֵיךְ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יְרָשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ
 וירשתה : והטיבך
 והרבך ממצבתך :
 ונאמר (א) יהוה
 חננו לך קוינו
 היה זרעם לבקרים אף
 ישועחנו בעת צרה :
 ונאמר : ועת צרה היא
 ליעקב וממנה ישוע :
 ונאמר : ככל צרתם
 לו צר ומלאך פניו
 הושיעם ביהבתו
 ובחמלתו הוא גאלם וינצלם וינשאים כל
 ימי עולם : יכוין לויג מדות : ונאמר : מי אל

לקוטי פרחים

יקחך על ידי המשיח זרועם לבקרים בכל יום היה לחוזק להמקוים לך וכן תרגם יונתן זרועם תוקם

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (על ידי נביאך) וכן הוא בסדרו חל

כמוך אל נשא עון רחום ועבר על פשע וחנון לשארית נחלתו אך לא החזיק לעד אפו אפים כי חפץ חסד הוא : ורב חסד ישוב ירחמנו ואמת יכבוש ותשליך במצולות ים כל חטאתם : לאלפים תתן אמת ליעקב נושא עון חסד לאברהם ופשע

לקוטי פרחים

נושא ענין מחילה כמו נשאת עון עמך (תהלים פ"ה) ויש מפרשים ענין סלוק ופירוש הראשון נראה לי עיקר . לשארית שנשארו מגלות . ויש מפרשים לשון קורבה שנקראו עם קרובו . ופירוש הראשון נראה לי עיקר החזיק ענין אחיזה ישוב אמר ישוב ירחמינו שלא לנוכח ואמר ותשליך לנוכח כן דרך המקרא במקומות רבים לנוכח ושלא לנוכח בפסוק אחד וכן אמר עונותינו ואמר חטאתם . יכבוש כאדם שנוכש דבר חתת רגליו שלא יראה וזהו שאמר ותשליך במצולות ים . או יכבוש ענין תפיסה בחזקה כמו ויכבשום לעבדים (ירמיה ל"ד) וכמו ויש מבנותינו נכבשות . (נחמיה ה')

אלי חלפת לאבהאתנא מן אייאם קדים : ואנקא ואליבהום אא גבל קדסי ואפרההום בבית צלאתי צעאיידהום ולבאייחהום לרצא עלא מדבחי אד ביתי בית צלא יתסמא לגמיע א אקוואם : האוולי א אשייאה אלי לים להום קדר א זוויא ולאדשאן וקרבאן א שוף ומנאזאת א אחסאן ותעלוס א שריעה :

אשר נשבעת לאבותינו וחטאה מימי קדם ונקה : ונאמר . והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלת עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי בתי בית תפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון ונמילות חסדים ותלמוד תורה :

לקוטי פרחים

נשבעת רשי פי בעקידתו של יצחק כי נשכתי נאום ה' יען אשר עשית וכו' ורד"ק פי נשבעת לאבותינו כלל שלשה האבות אברהם יצחק ויעקב כי לשלשתם נשבע : תפלתי שהק"בה מתפלל . כן פי' הר' חסד לאברהם לכל העמים כשיתפללו שם שאר אמות בבית אחרון . הפאה של השרא . והבכורים משבעה מינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל . והראיון קרבן ראיה בשלושה פעמי רגלינו . ונמילות חסדים עם החיים ועם המתים .

אלו דברים שאדם
 עושה אותם אוכל
 מפרותיהם בעולם
 הזה והקרן קימת לו
 לעולם הבא ואלו
 הן כבוד אב ואם
 ונמילות חסדים ובקור
 חולים והכנסת
 אורחים והשכמת
 בית הכנסת והבאת
 שלום בין אדם לחברו
 ובין איש לאשתו
 ותלמוד תורה כנגד
 כלם:

האולי אשיא אלו א
 אדמי צאנעהום יאכל מן
 תמראתהום בדניא האדי
 וא צדמאייא תאבתה לו
 לדניית אל גאייא והאולי
 הום תוונב אב ואם
 ומנאזאת א אחסאן
 ותשרף וגאעא ותדכל
 למאסיר ותגבש בית אל
 פניסה וגיבאן סלאם בין
 אדמי לצאחבו ובין רגא
 למראתו ותעלום שריעה
 פקבא גמיעהום:
 דאיימן יפון אל אדמי כאייף
 רב אל סמא בל לפייא
 כל מכשוף ומסתקר עלא
 אל חק ויתפלס חק בקלבו
 ויגבש ויקול אסתאר אל
 דנייאית וסיד

לעולם יהא אדם ירא שמים כסתר
 כבגלו ומודה על האמת ודובר אמת
 בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים ואדוני

לקוטי פרחים

מפרותהם כצ"ל כלם שהלמוד מביא לידי מעשה:
 כבגלוי כצ"ל כגדת האר"י ז"ל.

אל סידאת לס עלא
 חסנאתנא נהנא מווקעין
 תחניננה קדאמך אד
 עלא דהמאתך אל כתידין:
 א אסמע א אגפר א
 אצטנס ואצנע לא
 תתעווק לכאטרך אלאהי
 אל אסמך אתסמא עלא
 בלדך ועלא קומך: איש
 אחנא איש חייאתנא איש
 פצלנא איש חסנאתנא
 איש מסאעדתנא איש
 קוותנא איש גברוותנא
 איש נקול קדאמך א
 אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא הודא גמיע אל
 גבארין פלים קדאמך
 ישועתנו מה פחנו
 מה גבורתינו מה נאמר לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך

האדונים לא על
 צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו
 לפניך כי על רחמך
 הרבים: אדני שמעה
 אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל
 תאחר למענך אלהי
 כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך:

מה אנחנו מה חיינו
 מה חסדנו
 מה צדקותינו מה
 ישועתנו מה פחנו

מה גבורתינו מה נאמר לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך

לקוטי פרחים

עירך דכתיב עיר האלהים עמך דכתיב אהי ישראל מה
 כמו ונחנו מה אנחנו כצ"ל והאומר אנו טועה מה
 ישועתנו כצ"ל

וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֵא הָיוּ •
 וְחַכְמִים כְּכֹלֵי מַדְע •
 וְנִבְוֹנִים כְּכֹלֵי הַשְּׁפֵל •
 כִּי כָל-מַעֲשֵׂינוּ תָהוּ •
 וַיְמִי חַיֵּינוּ הִכָּל לְפָנֶיךָ •
 וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִכָּל
 הִכָּל : לְבַד הַנְּשָׁמָה
 הַשְּׁהֶרֶה שְׁהֵי־
 עֵתִידָה לִתֵּן דִּין
 וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶסֶף
 כְּבוֹרֶךְ • וְכָל הַגּוֹיִם
 כָּאֵין נִגְדֶךָ • שֵׁנֵאֲמַר
 הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי
 וְכִשְׁחַק מֵאֲזֹנִים נַחֲשָׁבוּ הֵן אֵיִם בְּדַק יְשׁוּל :

לקוטי פרחים

וְחַכְמִים בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם וְנִבְוֹנִים • שְׁמֵכִינִים דְּכַר מֵתוֹךְ
 דְּכַר • כִּי כָל מַעֲשֵׂינוּ כְּצִ"ל כְּמַר כֶּסֶף
 הַמֵּרָה הַנוֹסֶפֶת מֵהַדְּלִי מִדְּלִי הַכֹּלֵי שְׁשׂוֹאֲבִים בּו מִים נִקְרָא
 דְּלִי • וְכִשְׁחַק מִלְשׁוֹן שְׁחִיקָה וְטַחֲיִנָה אֵיִם אֵיִי הִים •
 כְּדַק אֵבֶק דַּק יְשׁוּל וְכֵן וַיְשִׁילוּ אֶת הַכֹּלִים (יוֹנָה א')

לֵאכֵן נַחֲנָא קוּמְךָ בְּנִין •
 אַהֲרֵךְ בְּנִין אַבְרָהִים
 מִחֲבֶךָ אֵלֹדֵי חִלְפַת לֹו
 בְּגַבְלָא עֲבָדָא נִסְלִי צַחַק
 תַּכְּתִיפֶךָ אֵלֵי תַכְּתִיפָה עֵלֵא
 עֵלֹו א מְדַבְּחָה גְּמֵאֶעַת
 יַעֲקֹוב אֲבִיךָ בְּכֹרֶךָ אֵלֵי
 מִן מִחֲבֶתְךָ אֵלֵי חֲבִיתוֹ
 וּמִן פְּרַחְתְּךָ אֵלֵי פְּרַחַת
 בֵּית סַמִּית אֲסַמּוּ יִסְרָאֵל
 וַיִּשְׁוֹרוּן :
 לֵאזְלֵל דֵּאֲךָ נַחֲנָא מִלְתּוּמִין
 לְנִשְׁכַר לֶךְ וּלְנִסְכְּחֶךָ
 זֹלֵנְפִכֶךָ וּלְנַעֲלִיךָ וּלְנַעֲמִי
 תַפְּלִיד תַּסְכִּיחַ וּשְׁפִרְאֵן
 לֵאסְמֶךָ אֵל כְּבִיד
 וּמִלְתּוּמִין נַחֲנָא
 לְהוֹדוֹת לֶךְ • וְלִשְׁבַּחְךָ וְלִפְאָרְךָ וְלִרְוֹמְךָ •
 וְלִתֵּן שִׁיר שְׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל •
 וְחִיבִים אֲנַחְנוּ

לקוטי פרחים

בְּכוֹרֶךָ • עִ"ש אֵתוּ בְּכוֹרְתִי לִקְחָה שְׁאֵהֲבַת עִ"ש
 וְאוֹהֵב אֵת יַעֲקֹוב שְׁמוֹ יֵשׁ גּוֹרְסִים קִרְאֵת אוֹתוֹ וַיֵּשׁ
 גּוֹרְסִים קִרְאֵת שְׁמוֹ וְאֲנִי נַהֲגַתִּי לְגֵרוּם קִרְאֵת שְׁמוֹ •
 יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹן שְׂרָרָה וְרַבְנּוֹת :

שרח א צלא כל ערבי

לומר לפניך שירה
בכל יום תמיד
אשרנו מה טוב חלקנו
מה נעים גורלנו ומה
יפה מאד ירושתנו
אשרנו כשנאחזנו
משכימים ומעריבים
בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות ומיחדים
שמך בכל יום תמיד
ואומרים פעמים

באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

לקוטי פרחים

ירושתינו התורה כשאנחנו כצ"ל כתוב בסדרה יש
אומרים כשאנו וטועים הם משכימים
במ"ם כצ"ל ולא בנו"ן ומעריבים במ"ם כצ"ל ולא
בנו"ן פעמים שחרית וערבית שמע לשון זה כולל
שמיעה והבנה וקבלה לומר באזניו ישמע ולבבו יבין

שרח א צלא כל ערבי

אתה הוא אחד קודם
שבראת העולם
ואתה הוא אחד לאחד
שבראת העולם אתה
הוא אל בעולם הזה
ואתה הוא אל בעולם
הבא ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו
קדש שמך בעולמך
על עם מקדשי שמך
ובישועתך מלכנו
תרום ותגביה קרננו למעלה ותושיענו

לקוטי פרחים

קבלת עול מלכות שמים שלושה פעמים בכל יום שחרית
מנחה ערבית והוא עודי מלך עליון והוא שומע מביט
ער והוא שאו מרום עיניכם וראו כי הוא העד הנרמו
בשמע ואחד ישראל כשבקש יעקב לגלות הקץ לבניו
ונסתלקה ממנו שכונה אמר להם שמיה יש בכם פיסול חס
ושלום אמרו לו שמע ישראל אבינו כשם וכ"ו כך אין בלבנו
אלא יא"א וכששמע כן אמר בשכמל"ו (פסחים דף נו)
ולפי שלא אמרו משה ויעקב אמרו תקנו לאמרו בלחש
לכבודו ה' אחד לעולם הבא תרום ה' חסל"א פי' דר"ל
תרום השכינה שהיא עמנו בגלות למעלה כצ"ל

בְּקֶרֶב לְמַעַן שְׁמַךְ
בְּרוּךְ הַמְּקֹדֵשׁ שְׁמוֹ
פְּרָבִים :

אַתָּה הוּא יְהוָה
הָאֱלֹהִים וַיְכוּז אֱהִיה
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשָׁמַי
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים אַתָּה
הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין
אֱלֹהִים כִּי בִּין נְפוּצוֹת
קוּיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
כֹּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא (א) הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ (ב) לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה

לקומי פרחים

המקדש שמו כצל וכ"ה גי' האר"י ז"ל וכל האחרונים

לקומי שושנים

(א) האלהים כצל כן הוא בפסוק (ב) אין צריך לומר עליון שאינה בפסוק אלא כצל לבדך לכל וכו'

עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם
וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים
שִׁיאָמַר לְךָ מָה תַעֲשֶׂה
וּמָה תַפְעֵל : אֲבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם חַי וְקַיִם
עֲשֵׂה עִמָּנוּ (א)
חֶסֶד בְּעִבּוֹר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל (ב)
שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקַיִם
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַדְּבָר שֶׁהִכְמַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֵךְ כְּאִמּוֹר בַּעֲרַת הַהֵיא
אֲבִיָּא אַתְּכֶם וּבַעֲרַת קַבְצֵי אַתְּכֶם כִּי אַתָּן

לקומי שושנים

(א) אין צריך לומר חסד אלא כצל עשה עמנו

(ב) אין צריך לומר הנכבד והנורא אלא כצל הגדול שנקרא וכו'

אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי
את שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה :

אל כוים לאסם
ולתמדיחה בלמיע
אקוואם א ארץ בהרלעי
לא סכיוכום להצראתכום
קאל א :

יהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם
עלינו ותמחול לנו
את כל חטאתינו
ותכפר לנו את כל
עונותינו ותמחול

יכון רצא מן קדאמך א
אלאהנא ואלאה
אבהאתנא אלדי תרחם
עלינא ותמחל לנו אלא
גמיע לטאייאתנא ותגפר
לנא אלא גמיע לנוכנא
ותמחל

לקוטי פרחים

בשובי יונתן תרגם אטיב ומצצ פי בשובי ענין השקט
ומרגוע ופי הראשון נראה לי עיקר בשובי
גם אני עם שבותיכם שבותיכם מלשון שבי הגולה
שתמחול וכו' מחילה בחטא וכפרה בעון וסליחה
בפשע ומ"ש ותמחול ותסלח בפשעים לפי שהם מרדים
והמחילה תעשנו עון והסליחה תעשנו שגג ושתבנה
בית המקדש כצ"ל כי בית אחרון מעשה ידי יוצר
(כז כתוב בסדור חסלא בשם הר' ברכ"י) שיכפר על
מה שחטאנו בזמן הגלות כי לעת"ל הקב"ה שוחט יצה"ד
וישים מר למתוק

ותסלח לכל פשעינו
ושתבנה בית המקדש
במהרה בימינו
ונקריב לפניך קרבן
התמיד שיכפר בעדנו
כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה
עבדך כאמור :

ותגפר ללמיע אצוואנא
ותבני בית אל מקדס
בעגלה באייאמנא ונקרב
קדאמך קרבאן א דאיימן
אלדי יגפר בעננא כמא
אלדי כתבת עלינא
בשריעתך עלא ידון
מוסא עבדך כלמקיוול :
ותכלם א אמוסא קאיוילן
וצי אא בנין יסראיל
ותקול איהום אא קרבאני

נדבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
ישראל ואמרת אליהם את קרבני

לקוטי פרחים

לאמר לאחרים צו לשון זירוז (ספרי) קרבני זה
הדם לחמי אלו אמורין לאשי או קומצין
ולכונה ריח ניחחי אלו בזכי לחם הפנים תשמרו
שלא יביא אלא מן השמור תשמרו שלא יביא אלא
מתרומת הלשכה תשמרו שיהיו כהנים ולוים וישראל עומדין
על גביו תשמרו נאמר כאן שמירה ונאמר להלן שמירה מה
להלן מבקרו ארבעה ימים קודם שחיטתו אף כאן מבקרו
ארבעה ימים קודם שחיטתו (עכ"ל) וע"ד הפשט קרבני
אנקלוס תרגם קרבני :

לחמי לאשי ריח ניהוהי
 תשמרו להקריב לי
 במועדו: ואמרת להם
 זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה
 כבשים בני-שנה
 תמימם שנים ליום
 עלה תמיד: את-
 הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים: ועשירית

לקוטי פרחים

לחמי אנקלוס תרגם להם סדור ורשי פי לחמי אלו
 אמורין וכן הוא אומר (ויקרא ג' א) והקטירם הכתן המזבחה
 לחם אשח ופירש שם לחם אשה לה לחמו של אש לשם
 גבוה לחם לשון מאכל וכן עבד לחם רב (דניאל ה) וכן
 ראב"ע פי לחם שהוא מאכל וימצא על הפרי ועל הבשר
 לאשי אנקילוס תרגם לקורבני ניהוהי לשון נחת רוח
 שאמרת ונעשה רצוני במועדו רשי פי בכל יום הוא
 מועד התמידין וראב"ע פי במועדו שלא יקדמו קודם הבוקר
 ושלא יאחד אחר הערב ותר חסל"א פי במועדו אפילו בשבת
 ואפילו בסומאה לה לשם ה' שנה ולא יותר אחד
 מיוחד שבעדר הערבים כשהשמש נוטה לצד מערב

א פילה מקטוף להריא
 מעמופה ברהן מסחוק
 רבע א רטל צעידת א
 דאיימן אל מצנועה
 בגבל סיני לרצא מרצי
 קרבאן לא ומסגו רבע
 א רטל לפכש א ואחד כל
 קדם מסג מסג ערק לא
 ואא לפכש א תאני תצנע
 בין אל גרובין פהדיית
 א צבח ולמסגו תצנע
 קרבאן רצא מרצי לא:
 האיפה סלת למנחה
 בלולה בשמן כתית
 רביעית ההין: עלת
 תמיד העשיה בהר
 סיני לריח ניהח אשה
 ליהוה: ונסכו רביעת
 ההין לכבש האחד
 בקדש הסך נסך שכר
 ליהוה: ואת הכבש
 השני תעשה בין
 הערבים כמנחת הפקר וכנסכו תעשה אשה
 ריח ניהח ליהוה:

לקוטי פרחים

סולת היא מנחת נסכים כתית כתוש העשיה בהר
 סיני כאותן שנעשו בימי המלואים ד"א העשיה בהר
 סיני הקיש עולת תמיד לעולת הר סיני אותה שנקרבה
 לפני מתן תורה שכתוב בה (שמות כ"ד) וישם באגנות
 מלמד שטעונה כלי ונסכו יין לנסך בקדש במזבח
 ובכלי שרת הסך נסך בשאר ימות השנה ניסוך היין
 ובחג מים שכר פרט ליין מגתו שאינו משכר השני
 הנז"ל כמנחת לומר שטעון מנחה ונסוך

X
אתה הוא יהוה אלהינו
שהקטירו אבותינו
לפניך את קטרת
הסמים בזמן שבית
המקדש קיים כאשר
צוית אותם על יד משה
נביאך ככתוב בתורתך:
ויאמר יהוה אל משה
קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים
ולבנה זכה בד בכד
יהיה ועשית אתה

קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת

לקוטי פרחים

הסמים בשמים נטף באלסמו והוא הצרי ושחלת
הוא הצפורן שורש בושם חלק ומצהיר כצפורן וחלבנה
שרף עץ שריחו רע ולבנה הוא ג"כ שרף אילן שריחו
הטוב נודף בד בכד כל אחד מהן לבדו יהיה משקלו
כמשקל אחד רקח דבר המתערב בחבירו רוקח
אומן ממלח מעורב יפה

באהל מועד אשר
אועד לה שמה קדש
קדשים תהיה לכם:
ונאמר והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים
בבקר בבקר בהימיכו
את הנרות יקטירנה:
ובהעלות אהרן את
הנרת בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם:
תנו רבנן פטום הקטרת
פיצד שלש מאות וששים ושמונה מנים היו
בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין

לקוטי פרחים

באהל מועד ששם ההכל אועד לדבר עמך
עליו על מזבח הנז בבקר בבקר חלקהו לשני
בקרים לא הקטיר שחרית יקטיר בן הערבים הנרות
שתי גרות ובהעלות לשון הדלקה עד שתהא שלהבת
עולה פטום לשון כתישה ותקון

ימות החמה מנה
 בכל יום • מחציתו
 בקר ומחציתו
 בערב • ושלשה מנים
 יתרים שמהם מכנים
 כהן גדול ונוטל
 מהם מרא חפניו
 ביום הכפורים
 ומחזירן למכתשת
 בערב יום הכפורים כדי
 לקיים מצות דקה מן הדקה • ואחד עשר
 סמנים היו בה • ואלו הן • טוב וישר למנות
 הסמים האלו באצבע • כתר (א) הצרי • יסוד (ב)
 והצפורן • מלכות (ג) והחלבנה • אור מקיף (ד)

לקוטי פרחים

ימות החמה בכל יום היו מקטירין מנה אחד חצי
 בשחר וחצי בין הערבים ושלשה מנים יתרים אעפ"י
 ששחקן עם שאר סמנים מחזירן למכשת בעי"כ ושוחקן
 יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה להכניס לפני ולפנים
 שצריכה שתהא דקה יותר משל כל השנה •

ואל בסתו וזאן סבעין
 סבעין גבי מסך וצרידם •
 וסנבלת א נרד • וזעפראן
 וזאן סמעשר סמעשר גבי
 אל קושם חנעשר קשר
 אסליפה תלאתה עוד א
 סיב חסעה שנאן פרשנה
 חסע חקק שראב קפריסין
 אמנאן תלאתא וחקק
 תלאתא • ואנפאן לס וגר
 שראב קפריסין יגיב למר
 אבייץ עתיק מלח סדומית
 רבע • מצעד דכאן גמיע
 אלדי הוא: רבי נתן א
 בבלי יקול חתא עשב
 אל ירדן גמיע

וקלבונה משקל שבועים
 שבועים מנה • חסד (ה)
 מזר • גבורה (ו) וקציעה
 ת"ת (ז) ושכולת נרד
 נצה (ח) וכרכום משקל
 ששה עשר ששה עשר
 מנה • חכמה (ט) הקשמ
 שנים עשר • בינה (י"ד)
 קלופה שלשה • הוד (י"א)
 קנמון תשעה • בחול יכוין
 להעלות י"א סמנים מכל נגה
 דאבי"ע • בודית פרשינא
 תשעה קבין • יין
 קפריסין סאין תלת וקבין תלתא • ואם לא
 מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק •
 מלה סדומית רובע • מעלה עשן כל שהויה •
 רבי נתן הבבלי אומר אף (א) כפת תירדן כל

לקוטי פרחים

הקשמ שורש לבן רטוב כך שמו בלשון ערבי קנמון
 הנקרא בערבי עוד אל סיב כ"ב הרד"א (א) כפת כצ"ל

(א) שהיא . אם נתן

בה דבש פסלה .

ואם חסר אחרת

מכל סממניה חייב

מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל

אומר . הצרי אינו

אלא שרף הנוסף

מעצי הקטף . בורית

כרשינא למה היא

באה . כדי ליפות בה

את הצפורן כדי

שתהא נאה . יין

קפריסין למה הוא בא . כדי לשרות בו

את הצפורן כדי שתהא עזה . והלא מי

אלדי היא אנפאן עמא

ביהא עסל כדדחאואנפאן

נקץ ואחדא מן גמיע

אנזאהא מלתום מות :

רבן שמעון אבן גמליאל

יקול אל בלסאן

ליסו אלא צמג אל ינקט

מן סגור אל בלסאן

שנאן כרשנה לאיש היא

גאייא נאטר לייחסן

ביהא אא א צפירה נאטר

תציר לאייקרה . שדאב

קפריסין לאיש הוא גאיי

נאטר לינקען ביה אלא

אל צפירה נאטר תציר

קווייא . והולא מאי

רגלים יפין לה . אלא

שאין מכניסין מי

רגלים במקדש מפני

הכבוד :

תניא רבי נתן אומר

כשהוא שוחק

אומר הדק היטב .

היטב הדק . מפני

שהקול יפה לבשמים .

פטמה לחצאין כשרה

לשליש ולרביע לא

שמענו . אומר רבי

יהודה זה הכלל . אם כמדדתה כשרה לתצאין .

ואם חסר אחרת מכל סממניה חייב מיתה :

רגלים לאייקין להא אא

אדי לים מדכלין מאי

רגלים כל מקדם מן

סרף אל ואגב :

פסרת א ברייתא רבי נתן

יקול למן אדי הוא יצחן

יקול נעם מליח מליח

נעם מן סבת אדי א צוט

לאייק לל בכור סחקהא

לנצוץ לאייקא לתלת

ולרבע לסמענאקא רבי

יהודא האלא א קאנון א

פאן פקדוהא לאייקא

לנצוץ . ואן פאן נקץ

ואחדא מן גמיע אנזאהא

מלתום מות :

לקוטי פרחים

הדק היטב י"א הממונה אומר לשוחק היטב הדק .

וי"א שהשוחק עצמו אומר היטב הדק . פטמה

לחצאין שלא עשה ממנה אלא משקאל קפ"ד מנים

כבת אחת . כשרה לשליש ולרביע . אם עשאה .

לא שמענו אם היא כשרה .

לקוטי פרחים

(א) שהיא כצ"ל דבש וה"ה לכל מיני מתיקה ולרכותא

נקט דבש אף על גב דמעלי מיתה אם

היה ביום הכפורים לא כן בשאר ימים שנכנס להיכל הוא

באזרה אלא שרף לאפוקי תריאקא הנקרא אפיון

תני בר קפרא אחת
 לששים או לשבעים
 שנה היתה באה של
 שירים לחצאין ועוד
 תני בר קפרא אלו
 היה נותן בה קרטוב
 של דבש אין אדם
 יכול לעמוד מפני
 ריחה ולמה אין
 מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי
 כל שאור וכל דבש
 לא תקטירו ממנו אשה
 ליהוה יהוה צבאות
 עמנו משוגב לנו אלהי
 יעקב סלה יהוה
 צבאות אשרי אדם נטח
 בך יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו וערבה ליהוה מנחת
 יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

קאל אבן קפרה ואחרא
 לסתין יא לסבעין
 סנה באנת חגי מאל א
 פצאה לנצוין ובעד קא
 אבן קפרה לו כאן יעטי
 ביהא קיראס מאל עסל
 לים אדמי יקדר יוקף מן
 סכברוואייהא ולישלם
 יכלסון ביהא עסל מן
 סכת א שריעה קאלת
 אד גמיע למיר וגמיע
 עסל לס תכלרון מנו
 קרבאן לא א רב אל
 עסאפר מענא קווא לנא
 אאה יעקוב לל אבר א
 רב א עסאפר נייאל א
 אדמי מנתפל ביד א
 סאעדא צלסאן ינאוובנא
 ביום ציחתנא ותחלה לא
 הדיית יהודא ודאר אל
 סלאם פאייאם א אוול
 ולסנין א קדימאת:

אביי הוה מסדר סדר
 המערכה משמא
 דגמרא ואלבא דאבא
 שאול מערכה גדולה
 קודמת למערכה
 שניה של קמרת
 ומערכה שניה של
 קמרת קודמת לסדור
 שני גזירי עצים
 וסדור שני גזירי עצים
 קודם לדשון מזבח
 הפנימי ודשון מזבח
 הפנימי קודם להטבת
 חמש גרות והטבת
 חמש גרות קודמת
 לדם התמיד ודם
 התמיד קודם להטבת שתי גרות והטבת
 שתי גרות קודמת לקמרת וקמרת
 לאברים ואברים למנחה ומנחה
 לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין

אביי כאן מצף צפת אל
 צפה מן אסס א
 גמרה ועלא פבר אבא
 שאול צפת א כבירה
 קבל לצפת א תאנייא מא
 א בכור וצפת א תאנייא
 מא א בכור קבל לתצפט
 שקלתין אל כשב ותצפט
 שקלתין אל כשב קבל
 לתנצף מדבחה אל גוואני
 ותנצף מדבחה אל גוואני
 קבל תלייק כמס סראג
 ותנצף כמס סראג קבל
 לדס א דאיימן ודס א
 דאיימן קבל תלייק תנין
 אסראג ותלייק תנין א
 סראג קבל לל בכור
 ולבכור לל מפאצל
 ולמפאצל לל הדייא
 ולהדייא להדיית א סאג
 והדיית א סאג לל תמסג
 ולא תמסג

למוספין ומוספין
לבזיכין ובזיכין
קודמין לתמיד של
בין הערבים שנאמר
וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי
השלמים עליה השלם
כל הקרבנות כלם :

אנא בכח נדלת
ימינך תתיר
צרוכה :

קבל רנת עמך שגבנו
מהרנו נורא :

לל זאידין ואל זאידין
לל בסתג ואל בסתג
לקרבאן דאיימן מאל בין
אל גרובין פמא אנקאל
ויצף עליה אל צעירה
ויבכר עליה אשחאם א
סלאיים עליה פמל
גמיעא קראבין גמיעהום
בסלכא בקוות פברוות
ימינך תחל עקרהא :

אקבל צלאת קומך קוינא
נצפנא מליף :

בסלכא גבאר טאלבין
תוחדך פביבת אל עין
אחפצהום :

בארפהום נצפהום רחמאת
חסנאתך דאיימן גאזיהום :

נא גבור דורשי חורך פכבת שמרם :
ברכס מהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם :

לקוסי פרחים
לבזיכין יש שני כלים נקראים בזיכין לשני מערכות
השלחן ובכל בזך קומץ לבונה זכה דכתיב
ביום השבת יערכנו אנא בכח צל כל שתי תיבות ביהוד
ככבת כשחרות העין

קווי מקדם בפחרת לירך
מייך גמאעתך :
זיחיד משתמכר לקומך
אתווגה דאפריז תקדיסק :
צלאתנא אקבל וסמע
ציתתנא עארף
א מלפאייאת :

מבארך אסם ואגב
צלטנתו ללדהרולל אכר :

אסתאל אל דנייאת אנתא
וציתנא לנקרב
קרבאן דאיימן בווקתו
ולייפונון אל איומא
בכדמתהום ולוואנין
בקצדהום ויסראיל
בווקפתהום ואסאעה
בלנובנא לרב בית אל
מקדם ובטל קרבאן אל
דאיימן וליס לנא לם

במעמדם ועתה בעונותינו הרב בית
המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא

חסין קדוש ברוב
טובך נהל עדתך :
יחיד נאה לעמך פנה
זוכרי קדושתך :
שועתנו קבל ושמע
צעקתנו יודע
תעלומות :

(ואמר בלחש)
ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד :

(יהוה) רבון העולמים
אתה צויתנו
להקריב קרבן התמיד
במועדו ולהיות
פהנים בעבודתם
ולוים בדוכנם וישראל
במעמדם ועתה בעונותינו הרב בית
המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא

לקוסי פרחים
חסין אריר

כהן בעבודתו ולא
 לוי בדוכנו ולא
 ישראל במעמדו
 ואתה אמת ונשלמה
 פרים שפתינו
 לכן יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שיהא
 שיח שפירתינו זה
 חשוב ומקבל ומרוצה
 לפניך כאלו הקרבנו
 קרבן התמיד במועדו
 ועמדנו על מעמדו
 ונאמר ושחט אתו על-
 ירך המזבח צפנה

אמאם בלדמתו ולם
 לוי בקצרו ולם ישראל
 בווקפתו ואנתא קלת
 ונופי אתוואר שפאפנא
 לאפן יפון רצא מן
 קדאמך א אלהנא
 ואלאה אבהאתנא אלדי
 יפון חפי שפאפנה האלא
 מליח ומקבול ומרצי
 קדאמך בלאונו קרבנא
 קרבאן אל דאיים בווקתו
 ווקפנא עלאוקפתו:ואנקא
 וידבחהו עלא ורך אל
 מדבחה שמאל קדאם א
 ויירשון בנין אהרון אל
 איזמא אלא דמו עלא א
 מדבחה דור מדאר ואנקא
 האדי אל שריעה

לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-
 דמו על-המזבח סביב: ונאמר זאת התורה

לקומי פרחים

ונשלמה דאמר הק"בה לאברהם כשקורין ישראל
 בקרבנות מעלה אני עליהם כאלו הקריבום תענית

לל צעידה לל הדייא ולל
 דכווא ולל קרבאן ולל
 תכמל ולדבחה א סלאיים:
 אייהו מוצעהום לל
 דבאייה קדם
 אקדאם דביתתהום בל
 שמאל תור וצלל מאל
 יום א גפראן דביתתהום
 בל שמאל ואסתקבאל
 דמהום במוואעין לדמא
 בל שמא ודמהום מלזום
 רש עלא בין א מדאדאת
 ועלא אל גטווא ועלא
 מדבחה אל דהב עטאייא
 ואחדא מנהום תעווק
 פצאלת אל דם תעווק
 כאן יספך עלא אסאם
 אל גרבי מאל מדבחה אל
 בראני וכאן לם עשא

לעלה למנחה
 ולחשאת ולאשם
 ולמלואים ולזבחה
 השלמים:
 איזהו מקומן של
 זבחים קדשי
 קדשים שחיטתן
 בצפון פר ושעיר של
 יום הכפורים שחיטתן
 בצפון וקבול דמן
 בכלי שרת בצפון
 ודמן מעין הזיה על
 בין הבדים ועל
 הפרכת ועל מזבח
 הזהב מתנה אחרת
 מהן מעפכת שירי הדם היה שופך על
 יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן

לקומי פרחים

איזהו מקום הראוי לישחט שם קדשי קדשים
 עולות חטאות ושלמי צבור בצפון דכתיב צפונה

לא עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן מעון הניה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עכב אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: השאת הצבור והיחיד אלו הן השאת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיתתן בצפון וקבול דמן

לקוטי פרחים

חדשן חוץ לירושלים דכתיב א שפך הדשן ישרף ששם מוצאין רישון המזבח השאת צ"ל טית חולם

בכלי שרת בצפון ודמן מעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד עלה בכבש ופנה לסוכב ובא לא לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונא כל ין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: העלה קדש קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון

לקוטי פרחים

בכבש שין ימנית והוא סולם חלק ולא תעלה במעלות אשר לא תגלה ערותו לזכרי צ"ל הזיון בחירוק מאכר צלי או מבושל עד חצות להרחיק אדם מן העבירה

וּדְמָה טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע • וּטְעוֹנָה
 הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיִל
 לְאֲשִׁים: זְבַחֵי שְׁלָמֵי
 צְבוֹר וְאַשְׁמוֹת • אֱלוֹ הֵן
 אֲשָׁמוֹת • אֲשֶׁם גְּזֵלוֹת •
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת • אֲשֶׁם
 שְׁפָחָה חְרוּפָה • אֲשֶׁם
 נְזִיר • אֲשֶׁם מְצוֹרֵעַ •
 אֲשֶׁם תְּלוּי • שְׁחִיטָתָן
 בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּכִלְיִ
 שָׂרֵת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טַעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע •
 וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקִּלְעִים • לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
 בְּכָל מֵאֲכָל • לְיוֹם
 וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת: וְהַתּוֹדָה וְגַל נְזִיר

לקוטי פרחים

וכליל שכולה בשריפה שלמי צבור כבשי עצרת

אקראם כפאף לביחתהום
 בנמיע מוצע כל הצרא
 ודמהום מלזום תנתין
 עטאיאתא לדיהום ארבעה
 ויינאפלון בנמיע בלד
 לגמיע אדמי בנמיע אפל
 לנהאר וליל אא נצף א
 ליל • א מרפוע מנהום
 מתלהום אלא אדי א
 מרפוע ינאפל לל איומה
 לנסוואנהום ולבנינהום
 ולעבידהום סלאיים
 אקראם כפאף לביחתהום
 בנמיע מוצע כל הצרא
 ודמהום מלזום תנתין
 עטאיאתא לדיהום ארבעה
 ויינאפלון בנמיע א בלד
 לגמיע אדמי בנמיע אפל
 לתנין אייאם וליל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה

לקוטי פרחים

התודה שמודה על איזה נס שנעשה לו קלים
שהנהגה מהם לא מעל להתחייב אשם מעילות

אחד: המורם מהם
 כיוצא בהם אלא
 שחמורם נאכל
 לכהנים ולנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם:
 הבכור והמעשר
 והפסח קדשים קלים
 שחישתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון
 מתנה אחרת ובלבד
 שיתן בנגד היסוד
 שנה באכילתן הבכור
 נאכל לכהנים והמעשר
 לכל אדם ונאכלין
 בכל העיר בכל מאכל
 לשני ימים ולילה
 אחד: הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו

לקומי פרחים

המורם חזרה ושוק הבכור דבהמה טהורה
 והמעשר דבהמה והפסח קרבן ערב פסח שנה
 שום שנוי

ינאכל אלא לנצף א ליל
 וליסו ינאכל אלא
 למערודינו וליסו ינאכל
 אלא משווי:
 רבי ישמעאל יקול
 בתלמעשר קואנין א
 שריעה תתפסד (א) מן
 לפיף וחקיל (ב) מן הפס
 מתסאווי (ג) מן בנייאן
 אב ופסוק ואחד מן
 בנייאן אב ותנין פוואסיק
 (ד) מן גמע ותפרד (ה)
 מן תפרד וגמע (ו) גמע
 ותפרד וגמע לים אנתא
 תשרע אלא פמתל א
 תפרד (ז) מן גמע אדי הוא
 מלזום לתפרד ומן תפרד
 אלדי הוא מלזום לגמע
 (ח) וגמיע שיי אדי פאן
 בגמע וטלע מן א גמע
 צריק לפרט ומפרט שהוא צריק לכלל
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל

לקומי פרחים

רבי ישמעאל תקנו לומר מדרש זה שהוא תחלת
 תורת כהנים ראש לכל הקרבנות

לְלַמֵּד • לֹא לְלַמֵּד עַל
עֲצָמוֹ יֵצֵא • אֲלֵא לְלַמֵּד
עַל הַכֹּל כִּלּוֹ יֵצֵא • ט
וְכֹל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֹלֵל •
וַיֵּצֵא לְמַעַן טַעֲוֹן אַחֵר
שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ • יֵצֵא
לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחְמִיר •
יְוֹכֵל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֹלֵל
וַיֵּצֵא לְמַעַן טַעֲוֹן אַחֵר
שֶׁלֹא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֵל
וְלְהַחְמִיר • יֵוֹכֵל דְּבַר
שֶׁהִיָּה בְּכֹלֵל • וַיֵּצֵא
לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ • אִי
אַתָּה יְכוֹל לְהַחְזִירוֹ
לְכֹלֵלוֹ • עַד שִׁיחְזִירֵנוּ
הַכָּתוּב לְכֹלֵלוֹ בְּפִירוּשׁ
יְבַדְּבַר הַלֵּמֵד מֵעֵנִינוּ •
וְדָבָר הַלֵּמֵד מִסּוּפּוֹ • יג

לִייעֵלֵם לֵם לִייעֵלֵם
עֵלֵא עֲצָמוֹתוֹ טֵלֵע • אֵלֵא
לִייעֵלֵם עֵלֵא אֵלֵא גֵמֵע כֵּלּוֹ
טֵלֵע (ט) וְגֵמֵע שִׁיֵּי אֵדֵי
כֵּאֵן כְּגֵמֵע • וְטֵלֵע לִייעֵלֵם
לְזוּם אֵכֵר אֵלֵדֵי הוּא
כִּשְׁבָהוֹ טֵלֵע לִייעֵלֵם וְלֵם
לִייעֵלֵם (יוד) וְגֵמֵע שִׁיֵּי
אֵלֵדֵי כֵּאֵן כְּגֵמֵע וְטֵלֵע
לִיעֵלֵם לְזוּם גֵּיר אֵד לֵם
כִּשְׁבָהוֹ טֵלֵע לִייעֵלֵם
וְלִייעֵלֵם (יא) וְגֵמֵע שִׁיֵּי
אֵדֵי כֵּאֵן כְּגֵמֵע וְטֵלֵע
לִיעֵלֵם כִּפֵּלֵאֵם גֵּירֵד לֵים
אֵנֵתֵא תֵסִיק לְתֵרֵעוֹ
לְגֵמֵעוֹ אֵלֵא אֵדֵי יֵרֵעוֹ
פֵסוֹק לְגֵמֵעוֹ כֵּתֵפֵצִיחַ (יב)
וְכֵלֵאֵם אֵל מֵתֵעֵלֵם מֵן
שְׁבָהוֹ וְכֵלֵאֵם אֵל מֵתֵעֵלֵם
מֵן תֵּאִיְהוּ (יג) וְהוּן תֵּנִין
פּוֹאֵסִיק אֵל מִנְפֵרִין הֵאֵדֵא
אֵל הֵאֵדֵא

וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁין זֶה אֶת זֶה

אֵא אֵלֵדֵי יְגִי אֵ פֵסוֹק
אֵ תֵאֵלֵת וִידֵגַח בִּינֵהוּם •
יְהוּדֵה אֵבֵן תֵּימֵא יְקוֹל כּוֹן
קוֹוִי כֵּנֵמֵד וְכֵפִיָּה כֵּנֵסֵד
וְרֵאֵפֵץ כֵּל צָבִי וְגֵבֵאֵר כֵּל
סֵבֵע לְתֵצֵנֵע רֵצֵאֵת אֵבֵדֵךְ
אֵדֵי כֵּל סֵמֵא הוּא כֵּאֵן
יְקוֹל קוֹוִי וְגֵדֵה לְגֵהֵם
וּמֵסֵתֵחֵי וְגֵה לְגֵנִינֵת עֵדֵן •
יְכוֹן רֵצֵא מֵן קֵדֵאֵמֵךְ אֵ
אֵאֵהֵנֵא וְאֵאֵה
אֵבֵהֵאֵתֵנֵא אֵדֵי תֵבֵנִי בֵיתֵא
מֵקֵדֵם כֵּעֵלֵה כֵּאֵיֵאֵמֵנֵא
וְגֵעֵל חֵצֵתֵנֵא בֵשֵׁרֵיעֵתֵךְ
לְנֵצֵנֵע רֵסוּם רֵצֵאֵתֵךְ
וְלֵנֵעֵבֵדֵךְ כֵּקֵלֵב כֵּאֵמֵל •
אֵבֵתֵנִינוּ • שֶׁתֵּכֵנֵה בֵית הַמִּקְדָּשׁ כִּמְהֵרָה
כֵּיֵמִינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרֵתֵךְ • לְעֵשׂוֹת חֻקֵּי
רֵצוֹנֵךְ וְלְעֵבֵדֵךְ בְּלֵבֵב שָׁלֵם •

לקושי פרחים
וכן כצ"ל שתבנה כצ"ל ואומרים זה אחר הקרבנות
לפי שצריכין להקריב שם ועתה שחרב בהמ"ק תן חלקינו
בתורתך כי עקימת שפתים בתורה הוי מעשה במקום קרבן
לעשות חקי כצ"ל ולעבדך בלבב שלם

וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שָׁמַיָּה
 רַבָּא . (א) בְּעֵלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ .
 וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב
 מְשִׁיחֵיהּ . (ב) בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן : גִּיְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעַלְמֵי
 עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ .
 וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר .
 וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשֵּׂא .
 וְיִתְהַדַּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל . שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא . (ד) לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא .
 שִׁירְתָּא . תְּשׁוּבַתָּא . וְנַחֲמָתָא . דְאִמְרֵן
 בְּעֵלְמָא . וְאִמְרוּ אָמֵן : ה

יתכבר ויתקדם אסמו אל
 פביר כל דנ״א
 אדי כלק פרצאתו ויצלטן
 צלטנתו . ויגבת פפאפו .
 ויקרב מדהוננו בחייאתפום
 ובאייאמפום ובחייאת
 גמיע בית ישראל בעגלה
 ובווקת קריב וקולו אמין :
 יפון אסמו א פביר מבארך
 לל אבר ולאבדאת
 אבדאת יתבארך ויתסבח
 ויתפלר ויתעלא ויתכבר
 ויתבהג ויתצעד ויתמדה
 אסמו א מקדם תבארך
 הוא לפוק מן גמיע ברפה
 תפליר תסביח ותסלי אדי
 אנקאו בדנ״א וקולו אמין :
 ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה דקודשא
 בריך הוא . (ד) לעילא מכל ברכתא .
 שירתא . תשובתא . ונחמתא . דאמירן
 בעלמא . ואמרו אמין : ה

לקוטי שושנים

(א) יענה אמין ויכוין אידהנויה גמטריא אמין
 (ב) אמין כנ״ז (ג) אמין כנ״ז (ד) אמין כנ״ז (ה) אמין כנ״ז

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
 וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן
 וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִי
 תַּלְמֵי דִיהוֹן . דְעַסְקִין
 בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא . דִּי
 בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אַתְר וְאַתְר . יְהֵא לְנָא
 וְלֵהוֹן וְלִכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא
 וְרַחֲמֵי . מִן קְדָם מְאָרִיָּה
 שְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן
 שְׁמֵיָא חַיִּים וְשַׁבְעָא
 וְיִשׁוּעָא וְנַחֲמָא וְשׁוֹבָא
 וְרַפּוּאָא וְנִאֲלָא וְסְלִיחָא
 וְכַפְרָא וְרִיח וְהַצְלָא .
 לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן :

עלא ישראל ועלא
 א חכמים ועלא
 תלאמידהום ועלא גמיע
 תלאמיד תלאמידהום
 אלדי משתגלין בשריעה
 א מקדסא אדי בהל מפאן
 ואדי בגמיע מפאן ומפאן
 יפון א גא ולחום ולפום
 חץ ופצל ורחמה מן קדאם
 סיד א סמא וקולו אמין :
 יפון סלאם פביר מן א סמא
 חייא ושבע ומסאעדא
 ותסלי ותסייב ועאפייא
 ופפאך וסתנפאר וגפרה
 ונפה ותכלץ אנא וגמיע
 קומו ישראל וקולו אמין .
 צאנע סלאם בסמוואתו
 הוא ברחמאתו יצנע
 סלאם עלינא ועלא גמיע
 קומו ישראל וקולו אמין .

עושה שלום במרומיו . הווא ברחמיו
 יעשה שלום עלינו . ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמין :

לקוטי שושנים

(א) אין אומרים קדיש או קדושה או ברכו בפתות מעשרה זמרים בני חורין גדולים שהביאו שתי שערות (ש"ע סי' כ"ח): (ב) אם התחילו לומר קדיש או קדושה בעשרה ויצאו מקצתן גומר אותו הקדיש או הקדושה שהתחיל והוא שנשתיירו רובן (ש"ע ש"ס) (ג) אם לא הביא שתי שערות אפילו הוא גדול בשנים דינו כקסן עד שיצאו רוב שנותיו שהם ל"ו שנה שאז נתברר שהוא סרים ויצטרף אז ואם נראו סימני סרים קודם לכן דינו כגדול (ש"ע ש"ס) (ד) קסן בן י"ג שלמים כיון שהתחיל מיום שנולד מיקרי גדול ואין מדקדקין לברוק אם הביא שתי שערות (שו"ת שכות יעקב בר"כ סי' כ"ה) (ה) האב נאמן על בנו לומר שהגיע לכלל י"ג ושהביא שתי שערות לענין צדוק למנין עשרה (הגאון רש"ל בס' יש"ש פי"ב דיבמות ו) אין לסמוך על הניער עצמו לצרפו או לשאול אותו אם הגיע לכלל י"ג ולצרפו למנין עשרה על פי עדות עצמו ודלא כמו שנהגו לשאול את פיו ולצרפו על פי עדות עצמו (עיין בית עובד אות ט) (ז) אם אחד מהעשרה התחיל להתפלל לבדו או שלובש תפלין ואינו יכול לענות אפילו הכי מצטרף ואומרים קדיש וקדושה וברכו (ש"ע ש"ס) (ח) אם לא יש מנין לומר הקדיש קודם הודו אין להפסיק ולהמתין עד שיהיה מנין ויאמרו הקדיש קודם ברוך שאמר (ה"ה בש"ץ דס"ד ט) אין להמתין קודם הודו לאדם השוב או גדול לא יאמרו הודו עד ברוך שאמר וימתינו שם עד שיבא האדם החשוב או הגדול שרוצים להמתין לו :

שחרית לא צלא כל ערבי

אשכרה לא נאדו באסמו •
 ערפו כל אקוואם
 עמאיילא פסדו לו מגדלו
 אחבו בלמיע עזאייבו •
 אתמרחו באסם קדסו •
 יפרח קלב מפתשין •
 פתשו • וקוותו פתשו
 ונהו דאיימן • אלכרו
 עזאייבו אלוי צנע •
 אברהינו ושראיע תמהו •
 גסל ישראל עבדו • בנין
 יעקוב מסתליירינו • הוא
 • אאהנא • בלמיע אלארץ
 שראייעו • אלכרו ללאבד
 אהדו • פלאם וצאלאלף גיל
 • אלוי קטע מע אברהים •
 וחלפאנו ליצחק • וקפהא
 ליעקוב לדסם • לישראל
 אהדאבד •

הזרו ליהוה קראו
 בשמו • הודיעו בעמים
 עלילותי • שירו לו
 זמרו לו • שיהו בכל
 נפלאותי • התהללו
 בשם קדשו • ישמח לב
 מבקשי יהוה • דרשו
 יהוה ועזו • בקשו פניו
 תמיד • זכרו נפלאותיו
 אשר עשה • מפתיו
 ומשפטי פיהו • זרע ישראל
 עבדו • בני יעקב בחיריו •
 הוא יהוה אלהינו • בכל
 הארץ משפטי • זכרו
 לעולם בדיתו • דבר
 צנה לאלף דור • אשר
 ברת את אברהם • ושבועתו ליצחק •
 ויעמידה ליעקב לחק • לישראל ברית עולם •

לקוטי פרחים

עלילותיו מעשיו שיהו ענין רבוך חתמיד

לאמר לך אתן ארץ
 כנען • חבל נחלתכם:
 בהיותכם מתי מספר •
 כמעט ונר'ים בה:
 ויתהלכו מגוי אל גוי •
 ומממלכה אל עם
 אחר: לא הניח לאיש
 לעשקם וי'וכח עליהם
 מלכים: אל תגעו
 במשיחי • ובביאי אל
 תרעו: שירו ליהוה
 כל הארץ • בשרו מיום

קאילן לך אעמי ארץ
 כנען • חצת ורתתכום:
 בכונפום ארגאל ערד •
 בקליל וסאפנין ביהא:
 ואתמשו מן שעב זלא
 שעב • ומן זלטנא לא קום
 אכר: למ כללא לרגל
 לייצלמהום • וובך עליהום
 זלאטין: לא רתנדקין
 באכבאריותי ובאנביאתי
 לא תאסון: פלדו לא גמיע
 א ארץ • בשרו מן יום לא
 יום מסאעדתו: אהפובל
 שעוב לא ואגבו • בלגמיע

אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו • בכל

לקוטי פרחים

חבל צריך להתיז החיות שלא יראה כנושר חיו ופירושה
 ענין חלק שכן דרך מחלקי נחלה בחבל המדה
 מתי אנשי לעשקם מלשון עושק וגול ויוכח ענין
 חשלומין נמול הרעה מלכים פרעה ואבימלך
 במשיחי גדולי ונסיכי בשרו ענין ספור חדש כי צריך
 להפיר בפסוק אלילים יפסיק מעט קודם שיאמר וה

אל אקוואם ענאיבו:
 אז כביר א ומדות
 גדא • ומליף הוא
 עלא גמיע מעאביר:
 אז גמיע מעאביר
 א אקוואם היג • וא סמא
 צנע: שכראן ובהג קדאמו
 קווא ופיף • במוצעו:
 אעמי לא עשאיר
 אקוואם • אעמו לא
 ואגב וקווא • אעמו לא
 ואגב אסמו אחמלוהדייא
 ותעאו קדאמו • אסנדו
 לא בבהגת קדם: ארגפו
 מן קדאמו גמיע א ארץ •
 חתא תתרתב דנייא מן
 גירתמיל: יפרחון א סמא
 וחסתו א ארץ • ויקולון
 בל שעוב א אתצלמן:

העמים נפלאותיו: כי
 גדול יהוה ומהולל
 מאד • ונורא הוא על כל
 אלהים: כי כל אלהי
 העמים אלילים • ויהוה
 שמים עשה: הזר והדר
 לפניו • עז וחדוה
 במקומו: הבו ליהוה
 משפחות עמים • הבו
 ליהוה כבוד ועז: הבו
 ליהוה כבוד שמו שאו
 מנחה ובאו לפניו •
 השתחוו ליהוה בהדרת
 קדש: חילו מלפניו כל
 הארץ • אף תכון תבל
 בל תמוט: ישמחו
 השמים ותגל הארץ • ויאמרו בגוים יהוה מלך:

לקוטי פרחים

וחדוה ענין שמחה הבו תנו שאו הרימו חילו מלשון
 חלחלה ורעד תמוט מלשון נסירה ותגל ענין שמחה

ירעם היסומלאו יעלין
 השדה וכל אשר בו : אז
 ירננו עצי היער מלפני
 יהוה כי בא לשפט
 את הארץ : הודו ליהוה
 כי טוב כי לעולם חסדו :
 (כ"פ) ואמרו הושיענו אלהי
 ישענו וקבצנו והצילנו
 מן הגוים להודות לשם
 קדשך להשתבח
 בתהלתך ברוך יהוה
 אלהי ישראל מן העולם
 ועד העולם ויאמרו כל
 העם אמן והלל ליהוה :
 רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להדום רגליו
 קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר

לקומי פרחים

ירעם מלשון רעם ורעש יעלוין ענין שמחה דליתני
 רוממתני שאול וכו' פרוש גהנם

קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו : והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו :
 אתה יהוה לא תכלא
 רחמיק ממני חסדך
 ואמתך תמיד יצרוני :
 זכור רחמיק יהוה
 וחסדך כי מעולם
 המה : תנו עז לאלהים
 על ישראל גאותו ועזו
 בשחקים : נודא אלהים
 ממקדשיך אל ישראל
 הוא נתן עז ותעצמות
 לעם ברוך אלהים :
 אל נקמות יהוה אל
 נקמות הופיע : הנשא
 שפם הארץ השכנמול
 על נאים : ליהוה הישועה על עמך

קדשו אל מקדס אאהנא :
 והוא רחום יכפר לנב ולם
 יהלך ויפתר ליירגע
 גצבו ולם ינכה גמיע
 חמייתו אנתא אלסתכלץ
 רחמתך מני פצלך
 וחך דאיימן יחפצוני :
 אזכר רחמתך א
 ואפאלך אל מן קדים
 הוסיא : אעסו קוה לל
 אלה עלא ישראל
 אשתמלאו וקוותו בל
 סמאואת : מליף א מן
 מקאדסך סאייק ישראל
 הוא שאסי קוזה
 ותעצמאת לל קום
 מכאדך א :
 סאייק אסתנקמאת א
 סאייק אסתנקמאת צווי :
 אתעלא שארע א ארץ
 דנעזוא עלא משהתמכרין :
 לא אססאעדא עלא קומך

בְּרַכְתְּךָ סֵלָה: יְהוָה
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשׁוֹנֵב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה צְבָאוֹת. אֱשֶׁר־י
 אָדָם בְּמַחֲבֵר: יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת
 נַחְלֹתֶיךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
 חִכְתָּה לַיהוָה. עֲזָרְנוּ
 וּמִגִּנְנוּ הוֹאֵ: כִּי כֹ
 יִשְׁמַח לְבָנוּ. כִּי בָשָׂם
 קִדְשׁוֹ בְּמַחֲנוּ: יְהִי
 חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ.
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ:
 הִרְאֵנוּ יְהוָה חֶסֶדְךָ.
 וַיִּשְׁעַף תַּזְנֵן לָנוּ: קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפִדְנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנֹכִי יְהוָה

ברכתך לל אבר:
 א רב אל עסאבר
 מענה קוזה לנא אלאה
 יעקוב לל אבר: א רב א
 עסאבר. נייאל אל אדמי
 מנתפל ביד: א סאער. א
 צלסאן יגאוובנא ביום
 ציחתנא: סאער אלא
 קומך ובארך אא ורחתך.
 ורעיהום ועליהום אא א
 אבר: נפסנא אסתרגת
 לא. מסאעדנא
 ודרקתנא הוא: אד ביה
 יפרח קלבנא. אד באסם
 קדסו אנתפלנא: יפון
 פאלך א עלינא. כמא אדי
 אסתרגינא לך: אדווינא
 א פאלך. ומסאעדתך
 האעסי לנא: קום סאער
 לנא. ופפנא לכאסר
 פאלך: אנא א

לקומי פרחים

חכתה צריך לרקוק להוציא החית כמכתובתה שלא יראה ככושר חיו קומה מלרע

אֱלֹהֶיךָ מִצְעָרְךָ מִן אֲרֶץ
 מִצְרַיִם עֲרֵץ חֶמֶךָ וְאֶתְרַסְחוּ:
 נִיּוּאֵל אֵל קוֹם אֲדֹי
 הַאֲפֹדָא לִי. נִיּוּאֵל אֵל קוֹם
 אֲדֹי אֱלֹהֵינוּ: וְאֵנָּה
 בַּפְּעֻלְךָ אֲנִתְפַלְתּוּ יִסְתַּר
 קִלְבֵי בַמַּסַּע אֲדַתְךָ אֲפֹלֵךְ
 לֹא אֵד נַעַם עֲלָיִי:
 אֲפֹלֵךְ אֱלֹהֵי עֲלִיתָנִי.
 וְלֹם פִּרְחַת עֲרוּוִינִי
 לִי: אֱלֹהֵי צִלְתּוֹ אֵיךְ
 וְעַצְפִּיתָנִי: אֲצַעֲדַת מִן
 קִבְר נַפְסִי. עֵיִישְׁתָּנִי מִן
 נִזְלֹתֵי לֵל גַּב: מִגְדוֹ לֹא
 פִּאֲצֵלִינוּ. וּשְׁכַרוּ לְדַכַּר
 קִדְסוֹ: אֵד רַמְשַׁח
 בְּנִצְבוֹ הוּיָא כְרַצְאָתוֹ
 בַּל מִגְרַב יִבְאֵת
 כִּפְאֵ. וְלִצְבָה סָרוּר:

אלהיך המעלך מארץ
 מצרים. הרחב פיך
 ואמלאהו: אשרי העם
 שככה לו. אשרי העם
 שיהוה אלהיו: ואני
 בחסדך במחתי יגל לבי
 בישועתך. אשריה
 ליהוה כי גמל עלי:
 (א) ארוממך כי דליתני
 ולא שמחת אויבי לי:
 יהוה אלהי. שועתי אליך
 ותרפאני: יהוה העלית
 מן שאול נפשי. חיותני
 מירדי בור: זמרו ליהוה
 חסידיו. והודו לזכר
 קדשו: כי רנע באפו
 חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה:

לקומי שושנים

(א) כפי הרב חקל פסוק (מזמור שיר חנוכת הבית לדוד) אין לאסרו בימי חנוכה רק יתחיל ארוסמך וכן אני נחגתי:

ואני אמרתי בשלוי כל
אמוט לעולם : יהוה
ברצונך העמדתה
להררי עז . הסתרת
פניך הייתי נכהל :
אליך יהוה אקרא . ואל
יהוה אתחנן : מה בצע
בדמי ברדת אל שחת
היודך עפר . היגיד
אמתך : שמע יהוה
והנני יהוה היה עוזר
לי : הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי .
ותאזרני שמחה : למען יזמרך כבוד ולא ידום .
יהוה אלהי לעולם אודך :

לקוטי פרחים

דליתני רוממתני מירדי קרי והיוד דגושה ופי כמו
מירדתי שלא ארד לגהנם מה בצע מה תועלת וחמדה
למחול מלשון מחולות ורקוד פתחת ענין התרת
הקשר כבוד היא הנשמה שהיא כבוד הנוף

(א) יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים :
יהוה מלך יהוה מלך
יהוה ימלך לעולם
ועד : (ב"פ)
והיה יהוה למלך על
כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד : הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהוה
אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללויה : (ב) כל הנשמה תהלל יה הללויה :

לקוטי שושנים

(א) מנהגנו לומר ה' הוא האהים ב' פעמים בשני ימים
טובים של ראש השנה ובעשרת ימי תשובה וביום הכפויים
וביום הושענא רבא :
(ב) ראייתי מקומות שכיפלין בכאן פסוק כהתי"ה אין צריך

שרח א צלא כל ערבי

למנצח מזמור לדוד : ללך תמגיד לדוד : א
 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הדרקיע : יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה דעת : אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארצה : מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נכתר מחמתו : תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת

לקומי פרחים

יביע ידבר יחיה יגיד קום ר"ל הבנין שלהם הנעשה
 בגטיות קו המשקל מלהם אמריהם ותקופתו וסכונו

שרח א צלא כל ערבי

גשים : וצאייאת א עאדלין מפרחין קלב וצאייאת א צאפייא מצווייה עיון : כופת א נציפה ואקפה לאבד שראייע א חקי חסנו סווא : א מפת כרוין מן דהב ומן אלמס כתיר וחלווין מן עסלוכדייאן שדה : איצה עבדך את קייד ביהום : בהפצהום גזא כתיר : סהוואת מני יפתהם : מן מתלפייאת בריני : איצה מן תקצד אמנע עבדך לא יחכמון כיי חניד אתמל ואת ברה מן צוג כתיר : יכונון לרצא אקווא תמי ולפיץ קלבי קדאמך א כאקיופאכפי : ונקרתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

לקומי פרחים

משיבת ענין הנחה והשקטה ברה מלשון ברור ונקי
 ונופת ענין הזלה צופים יקראו תלות הדבש עקב גמול

רַנְנו צְדִיקִים בִּיהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַתְהַלֵּה
 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
 בְּנֶבֶל עֲשׂוֹר וּזְמְרוּ לוֹ
 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ
 הַטִּיבוּ נַגֵּן בַּתְרוּעָה
 כִּי יִשָּׂר דְּבַר יְהוָה וְכָל
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה
 אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
 יְהוָה מְלֹאָה הָאָרֶץ
 בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם
 נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
 צְבָאִים כִּנֹּס בְּנֵד מִי
 הַיָּם נִתַּן בְּאוֹצְרוֹת
 תְּהוֹמוֹת יִירָאוּ מִיהוָה
 כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יְגוֹר
 כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמֵד יְהוָה הַפֶּר
 עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיף

לקוטי פרחים

נאוה האלף נחה כונס מאסף כנר כרבר הצבור

מַחֲסֵבֶת אֲקוּוֹאִים
 מִשְׁאוֹרֵת א לל אבד
 תּוֹקֵף מַחֲסֵבֶת קִלְבוֹ
 לְגִיל וְגִיל נִיּוֹא א שֵׁב
 אֲדִי א אֵלֵהוּ אֵל קוּם
 אֶסְתַּכִּיִּד לוֹוֶרְתָּא לוֹ
 מִן א סַמְאֵא פִתְכֵר א
 נָצַר א גְּמִיעַ בְּנִין אֵל אֲדָמִי
 מִן מוּוֹטֵן גְּלוּסוֹ אֶפְתְּכֵר א
 גְּמִיעַ גְּאֵלְסִין א אֲרֵץ א
 כְּאֵלֶךְ סוּוֹא קִלְבָּהוּס א
 מִפְתָּהֶם אֵלֵא גְּמִיעַ
 צְנַאֲיֵיעָהוּס לִיִּס א צֵלְסֵאן
 יִתְסַאֲעֵד בְּכַתְרַת עֶסְפֵר
 גְּבֵאֵר לֵם יִכְלֵן בְּכַתְרַת
 קוּוֹא פֶדֶב אֵל כִּיל לל
 מִסַּאֲעֵדֵא וּבְכַתְרַת
 עֶסְפֵר לֵם יִכְלֵן הוּדֵא
 עֵין א אֵא כְּאֵיִפִּינוּ לל
 מִסְתַּרְגִּין לִפְעֵלוֹ

מחשבות עמים: עצת
 יהוה לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר
 ודר: אשרי הנני אשר
 יהוה אלהיו העם בחר
 לנחלה לו: משמים
 הביט יהוה ראה את
 כל בני האדם: ממכון
 שבתו השניח: אל כל
 ישבי הארץ: היוצר
 יחד לבם המבין אל
 כל מעשיהם: אין
 המלך נושע ברכ-חיל
 גבור לא ינצל ברכ-
 כח: שקר הפוס
 לתשועה וברב חילו
 לא ימלט: הנה עין
 יהוה אל יראיו: למיחלים לחסדו:

לקוטי פרחים

הניא ענין בטול השניח ענין השנחה בתכונות רב

להציל ממות נפשם
 ולחיותם ברעב: נפשנו
 חכתה ליהוה עזרנו
 ומגננו הוא: כי בו
 ישמח לבנו: כי בשם
 קדשו במחנו: יהי
 חסדך יהוה עלינו
 כאשר יחלנו לך
 לדוד בשנותו את
 מעמו לפני
 אבימלך ויגרשהו
 וילך: אברכה את
 יהוה בכל עת תמיד
 תהלתו בפי: ביהוה
 תתהלל נפשי ישמעו

ליכלץמן אמות נפסחום
 ולייעישהום כל גוע:
 נפסנה אסתרגת לא
 מסאעדנא ודרקתנא הוא:
 אד ביה יפרח קלבנא אד
 באסם קרסו אנתפלנא:
 יפון פצלך א עלינא כמא
 אדי אסתרגינה לך:
 לדוד בתגידו לא חפיו
 קדאם אבימלך
 ותדרו ומשא: אבארך א
 א בגמיע וקת דאיימן
 תמדיחתו בתמי: בא
 תתמדה נפסי יסמעון
 ואטיין ויפרחון: כברו לא
 מעי ונעלי אסמו סווא:
 פתשתו אלא וגאוובני
 ומן גמיע

ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה
 שמו יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומכל

לקוטי פרחים

חכתה קותה וצריך להתיז החיית שלא יראה ככופר חיו
 מעמו שנה רבור החכמה אבימלך זה אכוש מלך נת

מגורותי הצילני
 הביטו אלי ונהרו
 ופניהם אל יחפרו: זה
 עני קרא ויהוה שמע
 ומכל צרותיו הושיעו
 חנה מלאך יהוה סביב
 לראיו ויחלצם: טעמו
 וראו כי טוב יהוה
 אשרי הגבר יחסה בו
 יראו את יהוה קדושו
 כי אין מחסור לראיו
 כפירים רשו ורעבו
 ודרשי יהוה לא יחסרו
 כל טוב: לכו בנים
 שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:

כופאתי כלצני: אפתכרו
 אליה וצווי ווגהום לם
 יתכוון: האדא פקיר
 נאדאוא סאמע ומן גמיע
 ציקאתו סאעדו סאכין מלך
 א דור מדאר כאייפינו
 וכלצהום: אתכו ושופו אד
 מליח א נייאל אל רגא
 ינתכל ביה: כאפו מן א
 מקדסינו אד לים נקץ
 לכאייפינו: פראך סביע
 פקרו וגאעו ומפתשין א
 לם ינקצון גמיע מליח
 אמשו בנין אסמעו לי
 כופת א אעלמכום: מני
 א רגא אראצי תייא מהב
 אייאם ליישוף מליח:
 שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:

לקוטי פרחים

מגורותי פחדו ונהרו ענין הארה מעמו כן יקרה
 ידיעת השכל יראו האלף נחא ופ פחדו רשן מלדע
 והשופר הולך רחח השין ופ לשון רש ועני לכול גרו

נצור לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה:
 סור מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפהו:
 עיני יהוה אל צדיקים
 ואזניו אל שועתם:
 פני יהוה בעשי רע
 להכרית מארץ זכרם:
 צעקו ויהוה שמע
 ומכל צרותם הצילם:
 קרוב יהוה לנשברי
 לב ואת דכאי רוח
 יושיע: רבות רעות
 צדיק ומכלם יצילנו
 יהוה: שומר כל עצמותיו
 אחת מהנה
 לא נשברה: תמותת רשע רעה
 ושנאי

אחפיץ לסאנד מן א לאש
 ושפאפך מן תכלם חילא:
 זול מן א לאשו צנע מליה:
 פתש סלאם ולחקו: עיון א
 אלא צאחינ ואלאנו א
 ציחתהום: גצב א בצאנעין
 לאש ליקסע מן א ארץ
 דפרהום צאחווא סמע: ומן
 גמיע ציקתהום כלצהום:
 קריב א למפסורין קלב
 ואלא מסחוקין לאסר
 יסאעד: כתיראת לשאת
 לל צאלח ומן גמיעהום
 יכלצו א: האפיץ גמיע
 עצאמו ואלאחדא מנהום לס
 אנכסרת: תמיית צאלם
 לאשה ובאנצין

לקוטי פרחים

פני ענין כעס הוא דכאי ענין כחות ונשבר מהנה
 מהן תמותת הרעה שחושב לעשות תמיחהו

צאח יתצונגון פאכד א
 נפס עבירו ולם יתצונגון
 גמיע א מנהפלין ביה:
 צלא למשה נאביא א א
 מווסן אנתא צרת לנא
 בגיל וגיל: בקבל גביל
 אנוולדו וכלקת ארץ
 ודנייא ומן אכד אלא
 אכד אנתא מאייק: תרנע
 אנסאן אא תכחק וקלת
 ארנעו בנין אדמי: אל
 אף סנין בחצראתך כיום
 אמסאד יפות ונסר כליל:
 זענתהום נומא יצירון כל
 צבח כל חשיש יתבדל: כל
 צבח ינבת ויתעדא לל
 מגרב ינקין
 בלילה: זרמתם שנה יהיו
 בבקר כחציר
 יחלוף: בבקר יציץ וחלוף
 לערב ימולל

לקוטי פרחים

מעון מדור יולדו נבראו ותחולל ענין יצירה ומעולם
 ראשון עולם אחרון זרמתם ל שטיפה יחלוף ל
 התחדשות יציץ יפריח ימולל כריתת

וַיִּבֶשׁ : כִּי כָלְנוּ בְּאֶפֶק •
 וּבְחֻמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ : שֶׁתָּה
 עֲזַוְתֵינוּ לִנְגִידֶךָ • עַל־מִנּו
 לְמֵאֹר שְׁנֶיךָ : כִּי כָל
 יְמֵינוּ שָׁנוּ בְּעִבְרֶתְךָ •
 כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַנֶּה :
 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
 שִׁבְעִים שָׁנָה וְיָאֵם
 בְּנִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וּרְהֹבִם עַמֶּל וְאֹזֶן • כִּי
 גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה : מִי יִרְעַע
 עֹז אֶפֶק • וּכְיִרְאֵתְךָ
 עִבְרֶתְךָ : לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 כִּן הוֹדַע • וְנִבְיָא לְבַב
 חֻקָּמָה : שׁוֹבָה יְהוָה עַד
 מֵתֵי • וְהִנָּחֵם עַל עִבְרֶיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּכַקֵּר
 חֶסֶדְךָ • וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה

לקוטי פרחים

שתא קרי ופ' שמת עלומינו השגיאות שהם געלמים פנו ל' פנית הנה ל' דבור ורהבם ל' התחזקות

בְּלִמְיַע אִיאֲמִנָה : פִּרְהֲנָה
 פִּיאִיאֵם עֲלִבְתָּנָה סִנִּין
 שִׁפְנָא לֵאשָׁא : יִנְכָאן אֵא
 עִבְרֶיךָ פִּעֲלֶיךָ • וּבִהֲגֶיךָ עֲלֵא
 בְּנִינָהוּם : וַיְכּוֹן חֵלָא •
 אֲלֵאֲהֲנָא עֲלִינָה וְצִנְעַת
 יִדִּינָא רִתֵּב עֲלִינָא • וְצִנְעַת
 יִדִּינָה רִתֵּבָהוּ :

גַּלֵּם בְּלִפְיֵיאָן עֲאִי • כַּעַל
 אֵא פִּאפִי יִבְאֵת : אִקוּל
 לֵא מִנְתִּפֵא לִי וְקִלְעֵתִי •
 אֵאֲהִי אֲנִתְכֵל בִּיה • אֵל
 הוּא יִלְלֶיךָ מִן מְצִידַת
 מַעֲתָרָא מִן וּבֵא פִּסְרָאֵת :
 בְּלִנְאָחוּ יִצְלַל לֵאךְ
 וְתַחַת לְנֵאחוּ תִתְצַלַּל •
 דְּרַקָא וְדַרְע חֲקוּ : לֵם
 תִּכְלַף מִן כּוּפַת לֵיל •

בְּכָל יְמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ
 כִּימֹות עֲנִיתָנוּ • שְׁנוֹת
 רֵאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל
 עִבְרֶיךָ פִּעֲלֶיךָ • וְהִדְרֶיךָ
 עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי לְעַם
 יְהוָה אֲלֵהֵינוּ עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּנְנָה
 עֲלֵינוּ • וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כֹּנְנָהוּ :

יִשָּׁב בְּסֵתֵר עֲלִיזִין • כַּעַל
 שְׂדֵי יִתְלוּנָן : אִמֵּר
 לִיְהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדֹתִי •
 אֵהִי אֲבַטַּח בּוֹ : כִּי הוּא
 יִצִּילֶךָ מִפַּח יְקוּשׁ • מְדַבֵּר
 הוֹוֹת : בְּאֲבָרְתוֹ יִסְדֵּךָ
 לֵךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה • צִנָּה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ :
 לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה •

לקוטי פרחים

והדרך ל' הדר ויופי נועם מתיקות וערבות ומצודתי ל' מבצר חזק מפח מרשת יקוש ל' מוקש הוות שבדון

מחץ יעוף יומם : מדבר
 באפל יהלך . מקמב
 ישוד צהרים : פל
 מצדך אלה ורכבה
 מימנך אליך לא יגש :
 רק בעיניך תביט .
 ושלמת רשעים תראה :
 כי אתה יהוה מחסי .
 עליון שמת מעונך : לא
 תאנה אליך רעה ונגע
 לא יקרב באהלה : כי
 מלאכי יצוה לך .
 לשמרך בכל דרכיך :
 על כפים ישאונוך . פן
 תגוף באבן רגלך : על
 שחל ופרתן תדרוך .
 תרמוס כפיר ותנין : כי בי השק ואפלטתו .

לקוטי פרחים

מחץ מהשר המעופף ביום כחץ מדבר ומקמב שמות שרים הם זה מזיק בלילה וזה מזיק בצהורים ישוד ישוד

אקוויהו אד ערף אסמי :
 ינאדיני ואגאוובהו
 מעו אנא כציקה .
 אכלצהו ואכמהו : סול
 איאם אשבעהו .
 ואשוופהו במסאעדתי :
 חמגיד פלרו לא תפכיר
 גדיד אד עליבאת צנע .
 סאעדת לו ימינו וונד
 קדסו : ערף א מסאעדתי
 לחצרת אל שעוב בשף
 חסנתו : דכר פצלו
 ואמאנתו לבית ישראל
 שאפו גמיע תאי א ארץ .
 אא מסאעדת אלאהנא :
 גלבו לא גמיע א ארץ .
 אפתחו וסתרו ומגדו :
 מגדו לא בכוגר בכוגר
 ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו
 ליהוה בכנור בכנור

לקוטי שושנים

בסנת או מז מ"ב לבני קורה ומ"ג שפטיני בשמיני עצרת י"ב על השמינית בפסח ק"ז חודו בשבועות ס"ח יקום אהים

וקול זמרה : בחצרות
 וקול שופר : הריעו לפני
 המלך יהוה : ירעם הים
 ומלאו תבל וישבי בה :
 נהרות ימחאו קף יחד
 הרים ירננו : לפני-
 יהוה כי בא לשפט
 הארץ : ישפט תבל
 בצדק ועמים במישרים :
 שיר למעלות אשא
 עיני אל ההרים .
 מאין יבוא עזרי : עזרי
 מעם יהוה . עשה שמים
 וארץ : אל יתן למוט
 רגלך אל ינום שמרך :
 הנה לא ינום ולא ישן .
 שומר ישראל : יהוה שומרך : יהוה צלך על

וצום תמיד : כל בווארי
 וצום שופר גלבו קדאם א
 צלסאן א : ינגם א בחר
 ותרוסו . דנייא וגאלסין
 ביהא : נהורא יספקון כף
 סווא גבאל יסתרון :
 קדאם א אז גא לישרע
 אל ארץ . ישרע דנייא
 בערל ואקוואם כל
 עאדלין :

תפכיר לל דרגאת אעלי
 עיווני אא א גבאל
 מנין יני מסאערתו .
 מסאערתו מן ענדא צאנע
 סמא וארץ : לם יעמי
 לתמייל רגלך . לם ינעם
 האפעף : הודא לם ינעם
 ולם ינאם האפעף יסראיל :
 א האפעף . א צלך עלא

לקוסי פרחים

למעלות כמו המעלות והלמיד במקום ההיא הידועה : אל ל על מאין ל מאיזה למוס ל נסיה ינום ל חנו

יד אימנך : כל נהאר אל
 שמס לם יארבך וקמר כל
 ליל : א יחפץ מן גמיע
 לאש . יחפץ אא נפסך :
 א יחפץ מלועף ודכולך .
 מן א סאע ואלא א אכד :
 תפכיר א דראגת לדוד
 פרחתו בקאיילין
 לי . בית א נמשי : ואקפאת
 פאנו רגלינא באבואבך
 דאר א סלאם : דאר א
 סלאם א מבנויה . ככלך
 אזי לפקו להא סווא :
 אלדי תם צעדו אסכאם
 אסכאם א שהאדא
 ליסראיל ליישפרון לאסם
 א : אז תם גלסו פראסילל
 שרע . פראסי לבית דוד :
 אסאלו סלאם
 יהוה : כי שמה ישבו כסאות למשפט . כסאות
 לבית דוד : שאלו שלום

יד מינך : יומם השמש
 לא יכבה וירח בלילה :
 יהוה ישמרך מכל רע .
 ישמור את נפשך : יהוה
 ישמר צאתך ובוואך .
 מעתה ועד עולם :
 שיר המעלות לדוד
 שמחתי באמרים לי .
 בית יהוה גלך : עמדות
 היו רגלינו . בשערך
 ירושלים : ירושלים
 הבנויה . כעיר שחברה
 לה יחדו : ששם עלו
 שכמים שכמי יה עדות
 לישראל . להודות לשם
 יהוה : כי שמה ישבו כסאות למשפט . כסאות
 לבית דוד : שאלו שלום

לקוסי פרחים

שמחתי הוא מאמר בני הגולה עמדות מרוב אדם הנאים והיוצאים

שרח א צלא כל ערבי

ירושלים ישליו אהביך
יהי שלום בחילך שלוח
בארמנותיך למען אחי
ורעי אדברה נא שלום
בך למען בית יהוה
אלהינו אבקשה טוב
לך

שיר המעלות אליך
נשאתי את עיני

הישבי בשמים הנה
כעיני עבדים אל יד
אדוני הם כעיני שפחה
אל יד גברתה כן עינינו
אל יהוה אלהינו עד
שיחננו חננו יהוה
חננו כי רב שבענו ביו
רבית שבעה לה נפשנו
הלעג השאננים הבו לנאי יונים

לקוטי פרחים

ישליו מליעל לנאיונים כתוב מלה חדא וקריא תרתי

שרח א צלא כל ערבי

תפכיר אל דרגאת לדוד
לולא א אלדי כאן
לנא יקול א אין ישראל
לולא א אלדי כאן לנא
בקום עלינא אדמי חניד
חייג בלעונה בשדיית
נצבחים בינא חניד אל
מאי שמפונא ואדי עבר
עלא נפסנא חניד עבר
עלא נפסנא א מאי אל
מתקדין מבארך א די
לם עטאנא פריסא
לסנאנהום נפסנא כל
עצור אנשרדת מן
מצידת א מעתראת אל
מצידה אנפסר ונתנא
ללצנא מסאערתנא
נאסס א צאנע סמא
וארץ
אמדחו א אמדחו א אסס
א אמדחו עביד

זמירות

צא

שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו
יאמר נא ישראל לולי
יהוה שהיה לנו בקום
עלינו אדם אזי חיים
בלענונו בחרות אפס
בנו אזי חיים שפוננו
נחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו
חמים הזדונים ברוך
יהוה שלא נתננו טרף
לשניהם נפשנו כצפור
נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו עזרנו בשם
יהוה עשה שמים וארץ
הללויה הללו את שם
יהוה הללו עבדי

לקוטי פרחים

יאמר נא וכיו סרם המקרא יאמר נא ישראל לולי ה

יהוה : שעומדים בבית
 יהוה : בחצרות בית
 אלהינו: הללויה כי טוב
 יהוה : זמרו לשמו כי
 נעים : כי יעקב בחר
 לו יהי ישראל לסגלתו :
 כי אני ידעתי כי גדול
 יהוה : ואדנינו מכל
 אלהים : כל אשר חפץ
 יהוה עשה בשמים
 ובארץ : בימים וכל
 תהומות : מעלה נשאים
 מקצה הארץ ברקיס
 למטר עשה מוצא רוח
 מאוצרותיו : שהכה בכורי מצרים מאדם
 עד בהמה: שלח אותות ומופתים בתוככי

לקוטי פרחים

לסגולתו ענין אוצר אלהים צבא השמים תהומות
 עומק המים נשיאים עננים בתוככי הוי"ו יתירה
 והוא כמו בתוך

מצר : בפרעה ובגמיע
 עבדיו : אלו צרב שעוב
 פתירין : וקתל צלאמין
 עצימין: לסיחון צלאמין א
 אמורי : ולעוג צלאמין א
 כשן : ולגמיע צלאמנת
 כנען : ועמא ארצהום
 ורתא : ורתא לישראל
 קומו : א אסמך לל אבדי א
 דכרך לגילוגיל: אד ישרע
 א קומו : ועלא עבדו
 יתגדם : אצנאס א שעוב
 פצא ודהכ : צנעת ידיו
 אדמי : תם להום ולם
 יתפלמון : עיון להום ולם
 ישופון : אלאן להום ולם
 יצטנסון : התא לים מווגור
 רוח בתמהום : מתלהום

מצרים : בפרעה ובכל
 עבדיו : שהכה גוים
 רבים : והרג מלכים
 עצומים : לסיחון מלך
 האמורי ולעוג מלך
 הבשן : ולכל ממלכות
 כנען : ונתן ארצם נחלה
 נחלה לישראל עמו :
 יהוה שמך לעולם
 יהוה זכרך לדר ודר :
 כי ידיו יהוה עמו : ועל
 עבדיו יתנחם : עצבי
 הגוים כסף וזהב מעשה
 ידי אדם : פה להם
 ולא ידברו : עינים להם
 ולא יראו : אוננים להם ולא יאזינו : אף אין
 יש רוח בפיהם : כמותם

לקוטי פרחים

יתנחם יחשוב מחשבה אחרת להטיב להם עצבי כן תקרא
 הצורות גלולים כי מעצבת לב עובדיה איה ואינו נענדה

יהיו עשיהם כל אשר
 בטח בהם בית ישראל
 ברכו את יהוה בית
 אהרן ברכו את יהוה:
 בית הלוי ברכו את
 יהוה יראי יהוה ברכו
 את יהוה: ברוך יהוה
 מציון שכן ירושלים
 הללויה:

הודו ליהוה כי טוב (י)
 כי לעולם חסדו:
 הודו לאלהי האלהים
 כל"ח:

הודו לאדני האדנים
 כל"ח:

לעשה נפלאות גדלות
 לבדו כל"ח:
 לעשה השמים בתכונה
 כל"ח:

לרקע הארץ על המים כל"ח:

יבונן צאנעינהום גמיע
 אדי מנתפל ביהום: בית
 ישראל בארפו א א
 בית אהרן בארפו א א
 בית לוי בארפו א א
 כזיפין א בארפו א א
 מבארך א מן ציון סאפן
 דאד א סלאם אמדתו א
 אשכרו לא אד גייד אד
 לל דהר פאלו:

אשפרו לאאה א
 אלאהאת אד לל דהר
 פאלו:

אשפרו לסיד א סאדאת
 אד לל דהר פאלו:

לצאנע עגיבאת כביראת
 וחרו אד לל דהר
 פאלו:

לצאנע א סמא בפהם
 אד לל דהר פאלו:

לבאצט א ארץ עלא א
 מאי אד לל דהר
 פאלו:

למסייר קומו כל בר
 אד לל דהר פאלו:

לצאנע צווייאת כבירין
 אד לל דהר פאלו:
 אא א שמס לתחכס כל
 נהאר אד לל דהר פאלו:
 אלא אל קמר ונגום
 לייחכמון כליל אד
 לל דהר פאלו:

לצארכ מצד בכפורהום
 אד לל דהר פאלו:

וכרג ישראל מן
 וצטהום אד לל דהר פאלו:

ביד קיאווכוראע ממדודא
 אד לל דהר פאלו:

לשאקק בחר א קלזום
 לשקאקאת אד לל
 דהר פאלו:

ועבר ישראל כווצטו
 אד לל דהר פאלו:

ונדק פרעה ועסאכרו
 בכחד א קלזום אד
 לל דהר פאלו:

למסייר קומו כל בר
 אד לל דהר פאלו:

לעשה אורים גדלים
 כל"ח:

את השמש לממשלת
 ביום כל"ח:

את הירח וכוכבים
 לממשלות כלילה
 כל"ח:

למכה מצרים
 בככוריהם כל"ח:

ויוצא ישראל מתוכם
 כל"ח:

ביד חזקה ובזרוע
 נמויה כל"ח:

לגזור ים סוף לגזרים
 כל"ח:

והעביר ישראל בתוכו
 כל"ח:

ונער פרעה וחילו בים
 סוף כל"ח:

למוליך עמו במדבר כל"ח:

למכה מלכים גדלים

כל"ח :

ויהרג מלכים אדירים

כל"ח :

לסיחון מלך האמרי

כל"ח :

ולעוג מלך הבשן

כל"ח :

ונתן ארצם לנחלה

כל"ח :

נחלה לישראל עברו

כל"ח :

שבשפלנו זכר לנו

כל"ח :

ויפרקנו מצרינו

כל"ח :

נתן לחם לכל בשר

הודו לאל השמים

לקוטי פרחים

לרוקע ענין שמיחה לגזור ענין כריתה ונער ושנק

לאארב צלאטין כבירין

אד לל דהר פצלו :

וקתל צלאטין גלילין

אד לל דהר פצלו :

לסיחון צלמאן א אמורי

אד לל דהר פצלו :

ולעוג צלמאן א בשן

אד לל דהר פצלו :

ועמא ארצהום לוורתא

אד לל דהר פצלו :

ורתא לישראל עברו

אד לל דהר פצלו :

אדי בווטאנא דכר לנא

אד לל דהר פצלו :

ופפנא מן אעדאנא אד

לל דהר פצלו :

עאטי כבו לגמיע בשר

אד לל דהר פצלו :

אשכרו לסאייק א סמא

אד לל דהר פצלו :

כל"ח :

כל"ח :

(א) גלב עלינא פצלו

וחק א לל אבד אמדחו

א : מאברך אל מוורת

ראחא לקומו ישראל

ביום סבת מקדם :

מבארך אלדי קאל

וצאר אל דנייא

מבארך הוא מבארך

קאיל וצאנע מבארך

האפס ומתבת מבארך

צאנע אל קדימאת

מבארך ראחם עלא אל

ארץ מבארך ראחם עלא

אל כלאייק מבארך ואפי

אגר מליח לכאייפינו

מבארך חיי לל אבד

ומקים לל אבד מבארך

(א) כי גבר עלינו חסדו

ואמת יהוה לעולם

הללויה : ברוך המנחיל

מנוחה לעמו ישראל

ביום שבת קדש :

ברוך שאמר והיה

העולם ברוך הוא

ברוך אומר ועושה

ברוך גוזר ומקיים

ברוך עשה בראשית

ברוך מרחם על

הארץ ברוך מרחם

על הבריות ברוך

משלים שכר מוב

ליריאיו ברוך חי לעד

וקים לנצח ברוך

לקוטי שושנים

(א) מנהגינו לומר קודם ברוך שאמר פסוק כי גבר ברוך

המנחיל וכ"ו : אסור לדבר מב"ש ואילך :

תקנו לומר ברוך שאמר קודם המזמורים שהוא ברכת

דהלל לפי שפסוקי זמרה הם מתהלה לדוד עד

פודה ומציל ברוך שמו ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן
 המהלל בפה עמו משבח ומפואר בלשון
 חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך
 נהללך יהוה אלהינו בשבחות ובזמירות
 ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך
 ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יהוה
 חי העולמים מלך משבח ומפואר עדי
 עד שמו הגדול ברוך אתה יהוה מלך מהלל
 בתשבחות :

לקוטי שושנים

כה'תיה ותקנו ברכה לפניו ב"ש ולאחריו ישתבח ותקנוהו על פתקא שנפל מן השמים שכתוב בו פ"ז תיבות

חמגיד תפליד ליום אל סבת: מליח לנשכר לא ולנמגד לאסמך עאלי: לנכבר כל צבח פצלך ואמאנתך כל ליואלי: עלא גוגר אל עאשר ועלא טנבורה: עלא חכוי כל גוגר: אל פרחתני א בפעא יילך כצנאייע יריך אסתרו: איש כברו צנאייעך א גרא עמקו מחסכאתך: רגאל מגנון לם יערף ומגהול לם יפתהם אהאלי: בתוורד צאלמין מתל עשב וינכתון גמיע פאעלין עווג: ליהפיהום אלא אכד: ואנתא עאלי לל אכד א: אל הודא עדווינג א אל הודא עדווינג ינהפון יפתרקון גמיע פאעלין עווג: ועליות איביך יהוה כי הנה איביך יתפרדו יתפרדו כל פעלי און ותרים

מזמור שיר ליום השבת
 טוב להודות ליהוה
 ולומר לשמך עליון
 להגיד בבקר חסדך
 ואמונתך בלילות: עלי
 עשור ו עלי נבל עלי
 הנזון בכנור: כי
 שמחתני יהוה בפעלך
 במעשי ידיך ארנן:
 מה גדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך:
 איש בער לא ידע
 וכסיל לא יבין את
 זאת: בפרח רשעים
 כמו עשב ויציו כל
 פעלי און להשמדם
 עדי עד: ואתה מרום
 לעולם יהוה: כי הנה
 איביך יהוה כי הנה איביך יתפרדו
 כל פעלי און ותרים

כראים קרני בלתי
 בשמן רענן ותבש
 עיני בשורי בקמים
 עלי מרעים תשמענה
 אזני : צדיק פתמר
 יפרח פארו בלבנון
 ישנה שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו
 יפריחו : עוד ינובון
 בשיבה דשנים
 ורעננים יהיו להגיד
 כי ישר יהוה צורי
 ולא עולתה בו :
 יהוה מלך גאות לבש
 לבש יהוה עוז התאזר
 אף תפון תבל בל
 תמוט : נכון כסאך
 מאז מעולם אתה :
 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
 ישאו נהרות דכים מקלות מים רבים

קוויין רוגאת בחר
 גליל כל סמא א :
 שהיידך תאמנו כחור
 לביתך מווסן קדם א
 לטול איימס :
 יפון ואגב א לל אבר
 יפרח א בצנאייעו : יפון
 אסס א מבארך מן אל
 סעה ואלא אל אבר : מן
 משרק שמס אלא מגיבו
 ממדוח אסס א : עאי עלא
 גמיע א שעוב א : עלא
 א סמא ואגבו : א אסמך
 לל אבר א דפרך לגיל
 וגיל א : כל סמא רתב
 פרסיהו וצלטנתו כל כל
 חפמת : יפרחון אל סמא
 ותסתרו אל ארץ וייקולון
 כל שעוב א אתצלטון א
 צלטאן
 לדר ודר : ד יהוה בשמים הכין כסאו
 ומלכותו בכל משלה : ד ישמחו השמים ותגל
 הארץ ויאמרו בנוים יהוה מלך : יהוה מלך

יהוה מלך יהוה
 ימלוך לעולם ועד
 יהוה מלך עולם ועד
 אֶבְרֹנוּ גֵוִים מֵאֶרְצוֹ
 ד יהוה הפיר עצת גוים
 הניא מחשבות עמים
 ש רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יהוה היא
 תקום : י עצת יהוה
 לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר
 ודר : י כי הוא אִמַר
 ויהי הוא צוה ויעמד
 שכי בחר יהוה בציון
 אנה למושב לו : ד כי
 יעקב בחר לו יה
 ישראל לסגלתו : י כי
 לא ישש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב
 ד והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ש יהוה

סאערי א צלמאן יזאווכנה
 ביום ציחתנא : ניאל
 זאסין כיתך בעדי מדחוק
 לל אבד : ניאל א קום
 אדי האפדא לו : ניאל
 א קום אלדי א אלאהו :
 תמדיחא לדוד א עליך
 א אחי א צלמאן ואבארך
 אסמך לל אבד ואבד :
 בזמיע יום אבארךך
 ואמרת אסמך לל אבד
 ואבד : פביר א וממדוח
 גרא ולכברותו לים
 תפחין : גיל לגיל יסכה
 צנאייעך ונברוואתך
 ילכרון : בהג ואגב בהגך
 זפלאם עגאייבך אחבי :
 וקוות מליפאתך יקולון
 וכברוואתך אחפיהא :
 דכר פתרת לירך
 ילפצון וחסנתך יסתרון :
 חנין ורחים א טויל
 ונדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו
 וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה בינה ארך

הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו
 אשרי יושבי ביתך עוד
 יהללוך סלה : אשרי
 העם שככה לו אשרי
 העם שיהוה כתר אלהיו
 תהלה לדוד ארוממך
 אלוהי המלך ואברכה
 שמך לעולם ועד : בכל
 יום אברךך ואהללה
 שמך לעולם ועד :
 גדול יהוה חכמת ומהלל
 מאד וילגדלתו אין חקר
 דור לדור ישבח מעשיך
 ונכורתך יגידו : הדר
 כבוד הודך ודברי
 נפלאתיך אשיחה : ועוז
 נורא זרתיך יאמרו
 ונדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו
 וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה בינה ארך

שרח א צלא כל ערבי

ללק וכביר פצל : מליה א לל גמיע . ורחמאתו עלא גמיע צנאייעו : ישכרוך א גמיע צנאייעך . ופאצלניך יבארפוך : ואגב צלטנתך יקולון . וגברוורתך יתפלמוון : לישרף לבנין א אדמי גברווארתו . וואגב בהג צלטנתו : צלטנתך צלטנאת גמיע א דנייאת . וחכמך בגמיע גיל וגיל : סאגר א לגמיע אל ואקעין . וצאחב לגמיע אל מתניין : עיוון גמיע אליך יסתרונן . ואנתא עאמי להום אלא אפלהום בווקתו : פאתה אלא יריך ומשבע כל אליך ישברו . ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך . (יכיון מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גמ' יאהדונהי גמ' סאל ס"ת חתך) ומשביע (גמ')

שרח א צלא כל ערבי

לגמיע חי דצא : צאלח א בגמיע דרובו . ופאצל בגמיע צנאייעו : קריב א לגמיע מנאדינו . לגמיע אלדי ינארוהו בצדק : דצאת כאיפינו יצנע . ואלא ציחרתהום ויסאערהום : האפין א א גמיע מחבינו . ואלא גמיע אל צאלמין יהפי : תמדחת א יתבלם תמי . ויבארך גמיע בשר אסם קדסו לל אבר ואבר : ונחנא נבארך א מן הל סאע ואלא א אבר אמרתו א : אמרתו א אמדתי נפסי אלא א : אמדח א בחייאתי אמגד לאלאהי בזגרי : לא

זמירות קה

חתך) לכל חי רצון : צדיק יוהוונהו יסוד בכל דרכיו . וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל קראיו . לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה . ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נצח את כל אהביו . ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה חור ידבר פי . ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה . מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה . הללי נפשי את יהוה : אהללה יהוה בחיי . אומרה לאלהי בעודי : אל

שרח א צלא כל ערבי

תבטחו בנדיבים • בְּכֵן
 אדם שאין לו תשובה:
 תצא רוחו ישוב
 לאדמתו • ביום ההוא
 אברו עשתנתיו: אשרי
 שאל יעקב בעזרו •
 שברו על יהוה אלהיו:
 עשה שמים וארץ את
 הים ואת כל אשר בם •
 השמר אמת לעולם:
 עושה משפט לעשוקים
 נתן לחם לרעבים • יהוה
 מתיר אסורים: יהוה
 פקח עורים יהוה זקף
 כפופים • יהוה אהב
 צדיקים: יהוה שמר
 את גרים יתום ואלמנה
 יעודד • ודרך רשעים יעורר: ימלך יהוה

לקוטי פרחים

עשתנתו מחשבותיו שברו תקותו יעודד ל חוזק

שרח א צלא כל ערבי

כל גיום אל מרתב לל
 און מסר • אל מנבת
 זבאל חשיש: עאטי לל
 בהימה אפלהא • לבנין
 גראב אלדי ינארון: לס
 בזכרות אל כיל ירצא •
 לס בסאקאת אל רגאל
 ירצא: ראצי א אלא
 נאייפנו • אלא אל
 מסתרנין לפצלו:
 סכתי דאר אל סלאם
 אלא א • מדחי אלאהך
 ציון: אד קווא
 מדאדאת אבוואבך בירך
 בנינד בווצטך: אל
 גאעל חרודך סלאם •
 כיר אל חנמה ישבעך:
 אל כאעת קולו לל
 ארץ • אלא עגלא
 ירפץ בלאמו:
 אמרתו ארץ • עד מהרה ירוץ דברו:

לקוטי פרחים

בעבים בעננים חציר דשא ועשב בשוקי שוק הרגל המיחלים המקוים חלב מיטב ירוץ מהירות ההליכה

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب

הנותן שלג כצמר •
 כפור כאפר יפזר •
 משליך קרחו כפתים •
 לפני קרתו מי יעמד •
 ישלח דברו וימסם •
 ישב רוחו יזלו מים •
 מגיד דבריו ליעקב •
 חקיו ומשפטי •
 לישראל: לא עשה כן •
 לכל גוי • ומשפטים בל •
 ידעום הללויה •
 הללויה הללו את יהוה •
 מן השמים • הללויה •
 במרומים: הללויה •
 כל מלאכיו • הללויה •
 כל צבאיו • הללויה •
 שמש וירח • הללויה כל כוכבי אור •

לקומי פרחים

כפור כמו שלג הנופל בשחר בימי הקור קרתו הוא הגליד הנקפה והנקרש כפתים חתיכות קרתו ל' קור וצנה

מדחוחו סמא וואת אל •
 סמא • וא מאי אדי מן •
 פוק א סמא: ימדחו א •
 אסם א • אל הוא וצא •
 וכתלקו: ווקפהום לאבר •
 ואבר • רסם עמא ולם •
 יעבר: מדחו א א מן א •
 ארץ חוות ולמיע גמור •
 נאר וחלוב תלג ודכאן •
 חווא נאמרא צאנעה •
 פלאמו: א גבא ולמיע •
 גבלאת • סגר תמר ולמיע •
 ארוז: א וחשה ולמיע •
 בהימה דביב ועצפור •
 מגנת צלאטין א ארץ •
 ולמיע אומם די יאסו גמיע •
 שארעין ארץ: שבאב •
 רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל •
 לאמים • שרים וכל שופמי ארץ: בחורים •

לקומי פרחים

שמי השמים הם השמים העליונים אשר מעל השמים מעל השמים מעל השמים התחתונים לעד לעולם כפל המלה בשמות נרדפים חק ל' גזרה תנינים מין דגים גדולים וקימור איד העולה מן הארץ

וְגַם בְּתוֹלֵת • זְקֵנִים
 עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ
 אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי
 נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְכָבוֹד •
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם :
 וַיִּרְם קָרָן לְעַמּוֹ •
 תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ
 הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיהוָה
 שִׁיר חֲדָשׁ • תְּהַלְתוּ
 בְּקַהֲל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְנֵי
 צִיּוֹן יְגִילוּ בְּמִלְכָם :

ואיצא בפרוואת • שייאב
 מע צביאן • ימרחון אא
 אסם א אד קווי אסמו
 לוותרו • בהגו עלא ארץ
 וסמא: ועלא שאן לקומו •
 תמדיחא לגמיע פאצילינו
 לבנין ישראל קוס קריביני
 אמדחו א :

אמדחו א פכרו לא
 תפכיר גריר תמדיחתו
 בגוק פאצלין: יפרח
 ישראל בצאנעו בנין ציון
 יסתרון בצלטאנהום:
 ימרחון אסמו בטבל • ברף
 וגוגר ימגרון לו: אד
 ראצי א בקומו יפכר
 ואטיין במסאעדא •

יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל • בְּתַף וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ :
 כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ • יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :

לקוטי פרחים

יגילו ישמחו במחול בתף וכנור שמות כלי זיין
 כי רוצה עתה נראה לכל כי רוצה ה' בעמו ואת
 הענויים יפאר בישועה יפאר מלשון פאר ויופי

יְעַלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד •
 יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכּוֹתָם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם •
 וַחֲרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם :
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם •
 תּוֹכַחוֹת בְּלֹאמִים :
 לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים •
 וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי
 בְּרָזָל : לַעֲשׂוֹת בְּהֶם
 מְשַׁפֵּט כְּתוֹב • הַדָּר
 הוּא לְכָל חֲסִידָיו
 הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל
 בְּקִדְשׁוֹ • הַלְלוּהוּ
 בְּדִקְיַע עֲזוֹ : הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְרֹתָיו • הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֹלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְע
 שׁוֹפָר • הַלְלוּהוּ בְּנִבְל

יבייפון פאצלין בוואגב
 יסתרון עלא פראשהום:
 תפכיראת טאייק
 בחלקהום • וסיף תמום
 בידיהום: ליצנע אסתנקמא
 כל שעוב • תווכיכאת
 כל אומם: לירבט
 צלאטינהום כל זנאגיל •
 ומפרמינהום בעתילאת
 הדיד: ליצנע ביהום
 שרע מכתוב • בהג הוא
 לגמיע פאצלינו אמדחו א:
 אמדחו א אמדחו טאייק
 בקדסו • מדתוהו
 במפרוש קוותרו: מדתוהו
 בגברוואתו • מדתוהו
 כפתרת כברוותרו: מדתוהו
 בתקע שופר מדתוהו
 בטנבורה

לקוטי שושנים

יעלזו ישמחו בגרונם בצוארם פיפיות הדוד החריב
 נקראפה תוכחות ענין משפט יסורים לאסור ענין קשירת

וּכְנוֹר: הַלְלוּהוּ בַתֶּשֶׁת
 וּמַחוּל: הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
 וְעֵגֶב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי
 שְׁמַע: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי
 תְרוּעָה: כָּל הַנְּשֻׁמָּה
 תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ:

כחתי"ה

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם
 הַלְלוּהוּ: בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה

לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה

לקוטי פרחים

המאסר במנים ועגב שמות כלי נגון ועגב חסיד ואין
אחר עין והגימל רפויה בצלצלי תרועה הבי"ת בנע"א

לֵל אֲבָד אֶלֶּהֶךָ צִיּוֹן לְגִיל
 וְגִיל אֲמַדְחוּ א':
 אֲמַדְחוּ א' אִד מְלִיחַ נִמְגֵד
 אֶאֱהַנָּא אִד חֲלוּ לֵאִיקָה
 חֲמִדִּיתָא: כִּאֲנִי דֹאֲד אֵל
 סְלֵאִם א': תֵּאִיִּהִין
 יִסְרָאֵל יִגְמַע: א' מַעֲאֲפִי
 לִמְכַסּוּדִין קִלְבּ: וְשֹׁאֲדֵד
 לְבִבְאִיִּנְהוּם: עֲאֲדֵד עֲדֵד
 לֵל נְגוּם: לְפִלְהוּם
 אֲסֵאֲמִי יִסְמִי: כְּבִיד
 סִידְנָא וּפְתִיד קוּוֹא:
 לְפַחְמוּ לִים עֲדֵד: מְקוּוֹי
 וְאֲסִיִּין א': מְנַצִּי צֵאלְמִין
 אֵלֵא אֲרִץ: גִּאוּבִבּוּ לֵא
 בְּשִׁפְרָאִין מְגֵדוּ לֵאלֹהֵינָא
 כְּנוּגָה: אֵל מְגִטִּי סִמָּא
 מְשִׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אֲרִץ:
 עֲנֵנוּ לִיהוָה
 בְּתוֹרָה זִמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכְנוֹר:
 הַמְּכַפֵּה שָׁמַיִם

לקוטי פרחים

נאוה מלשון נאה ויפה כמו לישרים נאוה תהלה
 והא"לף נחה יכנס מלשון הכנסה ואסיפה ומחבש
 ענין קשירת המסלת על המכה מונה מלשון מנין
 מעודד ענין חוזק

שרח א צלא כל ערבי

בְּעֵבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ
 מִטָּר • הַמְצַמִּיחַ הַרִים
 חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה
 לַחֲמָה • לְבָנֵי עֶרֶב
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ : לֹא
 בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס יִחְפֶּץ •
 לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
 רוּצֶה יְהוָה אֶת יִרְאֵיו •
 אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ :
 שָׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת
 יְהוָה • הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ
 צִיּוֹן : כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי
 שְׁעָרֶיךָ • בְּרֹךְ בְּנֶיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ
 שְׁלוֹם • חֶלֶב חַטִּיִּם
 יִשְׂבִיעֶךָ : הַשְׁלַח
 אֶמְרָתוֹ אֶרֶץ • עַד מְהֵרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ :

לקוטי פרחים

בעבים בעננים חציר דשא ועשב בשוקי שוק הרגל
 המיחלים המקוים חלב מוטב ירוץ מהירות ההליכה

שרח א צלא כל ערבי

וְגִבּוֹרֵת : מִדְּחוּהוּ כֶדֶף
 וּסְבַל • מִדְּחוּהוּ בְזִמְאָרָה
 וּמִצּוּל : מִדְּחוּהוּ בְצִנּוֹג אֵל
 קַמֵּע • מִדְּחוּהוּ בְפִרְפְּרָאֵת
 תַּגְּלִיכָה : גְּמִיעַ אֵל נִסְמָה
 תַּמְדָּה אֲמִדְחוּ אֲ :
 מִכְּאֹרֶךְ אֲ לֹל אֲבֵד אֲמִין
 וְאֲמִין : מִכְּאֹרֶךְ אֲ מִן
 צִיּוֹן סֹאנֵן דָּאֵר אֵל
 סְלֵם אֲמִדְחוּ אֲ : מִכְּאֹרֶךְ
 אֲ אֵל אֵלֹאָה אֵלֹאָה
 יִסְדְּאִיל צֹאנַע עֲנִיבָאֵת
 לוֹוֹדוֹ : וּמִכְּרֹךְ אֲסֵם
 אֲ בֹ לֹל אֲבֵד וּיִמְתְּלֵי
 אֲ בֹ אֵלֹא גְּמִיעַ אֵל
 אֲרֶץ אֲמִין וְאֲמִין :
 אֲרֶץ דּוּד אֵלֹא אֲ
 לַחֲצִרָאֵת גְּמִיעַ אֵל
 דְּנֹק וְקָא דּוּד מִכְּאֹרֶךְ
 אֲנָתָא

וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמְחֹל • הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
 וְעֵגֶב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 שְׁמַע • הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְּרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :
 כַּהֲתִי"ה
 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם
 הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :
 וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה
 לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה

לקוטי פרחים

המאסר במנים ועגב שמות כלי נגון ועגב חסיד וא"ו
 אחר עין והגימל רפויה בצלצלי תרועה הבי"ת בגעיא

שרח א צלא כל ערכי

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:
 לְךָ יְהוָה הַגְּדֵלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה
 הַמַּמְלָכָה וְהַמְתַּנְשֵׁא
 לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּחַ
 וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגֵדֵל
 וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ
 לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה: אֲתָה

א אלאה ישראל אבונא
 מן אבר ואלא אבר:
 לך א אל כבודך
 ואל גבורא ואל תפארת
 ואל תגלוב ואל בהג אל
 גמיע כל סמא וכל ארץ
 לך א א צלסנא ואל מתעלי
 לגמיע לראם: ואל
 גנא ואל ואגב מן קדאמך
 ואנתא האכס כל כל
 וביידך קווא וגבורא
 וביידך לחפנר ולחקווי
 לל כל: ואסעא אלאהנא
 שאפרין אהנא לך
 ומסדחין לאסס תפכרתך:
 ויבארפון אסס ואגבך
 ומעלא עלא כל ברנא
 ותמדיהא אנתא הוא א
 לוחדך אנתא צנעת אא
 אל סמא סמאונא

הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי

לקומי שושנים

משיתחיל ויכרך דוד צדיך לעמוד עד אתה הוא ה' האלהים

שרח א צלא כל ערכי

א סמא וגמיע עספרהום
 א ארץ וגמיע אדי עליהא
 אל בחורא וגמיע אלדי
 ביהום ואנתא מעייש
 אלא פלהום ועספר א
 סמא לך סאגדין: אנתא
 הוא א אל אלאה אלדי
 אסתכיירת באברם
 וסלעתו מן צווי כשדים
 וכלירת אסמו אברהם:
 ווגדת אלא קלבו אמין
 קדאמך וקסעת מעו
 אל אהד לתעמי אלא
 ארץ אל כנעני אל חתי
 אל אמרו ולפרזי וליבוסי
 ולגרנשי לתעמי לנסלו
 ותכרת אלא כלאמך
 אל צאלת אנתא: ושפת
 אלא פקר אברהאנתא
 במצר ואלא ציחתהום
 סמעת עלאבחר א קלזום:
 ועמית נייאשין ואברהין

השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה
 הימים וכל אשר בהם
 ואתה מחיה את כלם
 וצבא השמים לך
 משתחיים: אתה הוא
 יהוה האלהים (ר"ת אהיה
 וע"כ מעומד) אשר בחרת
 באברם והוצאתו מאור
 כשדים ושמת שמו
 אברהם: ומצאת את
 לבבו נאמן לפניך
 וכרות עמו חבדית
 לתת את ארץ הכנעני
 לחתי האמרי והפרזי
 והיבוסי והגרנשי לתת
 לזרעו ותקם את דבריך
 כי צדיק אתה: ותרא
 את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם
 שמעת על ים סוף: ותתן אתרת ומפתים

שרה א צלא כל ערבי

בפרעון ובנמיע עבדו
ובנמיע קום ארצו אל
ערפת אז תקצדו עליהם
וצנעת לך אסם כאל יום
האזא: ואל בחר שקית
קדאמהום ועברו בווצם
אל בחר כל יבם ואלא
לאחקינחום דמית כל
גמוק מתל הנארא במא
קוויין:

וסאעד א כל יום הלאך
אלא ישראל מן יד

מצד ושאף ישראל אלא
מצד מית עלא האפת
אל בחר: ושאף ישראל
אלא יד אל כבירת אלדי
צנע א במצד וכאפו אל
קום מן א ואמנו בא
ובמוסא רסולו:

וישע יהוה ביום ההוא
את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על
שפת הים: וירא
ישראל את הניד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו
ביהוה ובמשה עבדו:

לקוטי פרחים

ביום ההוא שהוא תכלית ההצלה שפת שפלטן הים

שרה א צלא כל ערבי

הניד יסכה משה וכנין
ישראל אלא תסכיהא
האדי לא וקאלו קאילאן
אסכה לא אז אשתמכרא
אשתמכר ליל ורפאבו
שמר כל בחר: קווא
ותמניד א וצאר לי
למסאעדא האזא מאייקי
ואשכרו אזה אבי
ואעליהו: א רגל גנג א

אסמו: מרפכאת פרעה

ועספרו שמר כל בחר
ומסתכייר ופלאתו גמצו
בבחר קלזום: גמור
יגטוהום נולו כל אסאפל
מתל אל הנארה:

וארמננהו: יהוה איש
מלחמה יהוה שמו:
מרפכת פרעה וחילו
ירח בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו
במצולת כמו אבן:

לקוטי פרחים

עזי שם דבר כמו היושבי בשמים שוכני בחגוי סלע
וזמרת ת"א ותושבתתי ורש"י פ"י ל' כריתה ופ"י ת"א
נראה לי עיקר זה אל שכולם ראו כבוד ה' ואנוהו
א"ת לשון נוה ורש"י פ"י ל' נוי ופ"י רש"י נראה לי עיקר

שרח א צלא כל ערבי

ימינה יהוה נאדרה בפח
 ימינה יהוה תרעץ אויב:
 וברב גאונה תהרס
 קמיה תשלח חרנה
 יאכלמו בקש: וברוח
 אפיך נערמו מים
 נצבו כמו-נד גזלים
 קפאו תהמת בלב-ים:
 אמר אויב יהרהר
 אשיג אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק
 חרבי תורישמו ירי:
 נשפת ברוחה בפמו ים
 צללו בעופרת במים
 אדירים: מי-כמכה
 באלם יהוה מי כמכה
 נאדר בקדש נורה תהלת עשה-פלא:

אימנד א גליל כל קווא
 אימנד א תכסר אל ערו:
 ובפתורת אשתמלאך
 תהרס קאיימינד תבעת
 שדייאנד יחרקוהו כל קש:
 ובהווא אנפך אתכוומו א
 מאי אנתצבו מתל א סור
 לארדין גמרו גמור בווצט
 אל בחר: קאל אל ערו
 אכלב אחק אקסם פסב
 תנטרס מנהוים נפסי אסלת
 סיפי תקרצוהו ירי:
 הבית בהוואך גטאהוים
 אל בחר גטצו מתל אל
 רצאן במאי אל קוויין:
 מני מתלך כל קוויין א
 מני מתלך גליל כל קרם
 מליף תמאדיה צאנע
 עגוב:

לקוטי פרחים

וברוח אפך היוצא משני נהירים נערמו כערמת
 חטים נד חומה קפאו נקדשו אריק אשלוף

שרח א צלא כל ערבי

מיילת אימנד תבלעהוים
 אל ארץ: סיירת
 בפצלך קום האדא פכית
 סיירת בקוותך אלא
 וטן קרסד: סמעו
 אקוואם ירלפון רגפא
 מסכת גאלסין פלשת:
 חניד אנטרקו אכבאדיית
 ארום קוויין מואב
 מסכתהוים רגפא דאבו
 גמיע גאלסין פנען: תוקע
 עליהוים היבא וכופא
 בתכבר זנדך ינלמדון כל
 הגארה לא יעבר קומך
 א לא יעבר קום האדא
 אסתמלכת: תניבהוים
 ותגרסוהוים כגבל ורתתך
 מרתב לגלוסק פעתל א
 מקדם א רתבו ידיך: א
 יתצלמן לל אכד ואכד: א
 יתצלמן לל אכד ואכד:
 יהוה ימלך לעלסועד: יהוה ימלך לעלסועד:
 לקוטי פרחים

נמיית ימינה תכל עמו
 ארץ: נחיתת בחסדה
 עם-זון נאלת נהלת בענה
 אל-נוה קדשך: שמעו
 עמים ירגזון חיל אחו
 ישבי פלשת: אז נכהלו
 אלופי אדום אילי מואב
 יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען: תפל
 עליהם אימתה ופחד
 בנדל זרועה ידמו כאבן
 עד-יעבר עמך יהוה
 עד-יעבר עם-זון קנית:
 תבאמו ותטעמו בחר
 נחלתך מכון לשבתך
 פעלת יהוה מקדש
 אדני כוננו ידיך:
 יהוה ימלך לעלסועד:
 לקוטי פרחים

נחיתת בעמור ענן לנהותם הדרך נוה הר סיני חילל תלחלה

שרח א שלא כל ערבו

יהוה מלכותיה קאים
לעלם ולעלמי עלמיה
כי בא סוס פרעה
ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את
מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך
תים :

כי ליהוה המלוכה
ומושל בגוים ועלו
מושיעים בחר ציון
לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה
והיה יהוה למלך על
כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו
אחד :

נסמת נמיע חי תבארך
אלה אסמך א
אהנא ורוח נמיע בשר
תפלך ותעלי דכרך
צלטאננא דאיימין
נשמת כל חי תברך את שמך יהוה
אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרוםם זכרך
מלכנו תמיד מן

שרח א שלא כל ערבו

מן אל אבד ואלא אל אבד
אנתא טאייק ומן גירך
לים לנא צלטאן פאכך
ומסאעד מפך ומכלץ
ומנאווב ומרחם בגמיע
וקת ציקא ושדה לים
לנא צלטאן מעין ומסנד
אלא אנתא :

אלאה אל אוולאניין
ולאכדאניין אאה גמיע
אל כלאייק סיד גמיע
תוואיד א ממדוח בגמיע
אל תסאכית אל מסלך
דנייתו בפצל וכלאייקו
ברחמא וא אלאה
חק לם ינעם ולם
ינאם אל מנבה אל
נאיימין ואל מנבה
אל מסכותין מחיי
מיאתא ומעאפי אמראין
מפחת עמיין ונאצב
מחניין מנמק כרסין

העולם ועד העולם
אתה אל ומבלעדך
אין לנו מלך גואל
ומושיע פודה ומציל
ועונה ומרחם בכל
עת צרה ועוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך
אלא אתה :

אלהי הראשונים
והאחרונים אלוה
כל בריות אדון כל
תולדות המהלל בכל
התשבחות המנהג
עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים ויהוה אלהים
אמת לאינם ולא ישן
המעורר ישנים והמקיץ
נרדמים מחיה מתים
ורופא חולים פוקח
עורים וזוקף כפופים המשיח אלמים

שרח א צלא כל ערבי

והמפענח געלמים וּלְךָ
 לְבָרְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים : וְלֹא
 וְאֵלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה
 כִּים . וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה
 כְּהַמֹּזֵן גַּלְיוֹ . וְשִׁפְחוּתֵינוּ
 שָׁבַח כְּמִרְחֵבֵי רִקְיעַ .
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
 וְכִירָח . וְיֵדֵינוּ פְרוֹשׁוֹת
 כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם . וְרַגְלֵינוּ
 קָלוֹת כְּאֵילוֹת . אֵין
 אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ .
 וּלְבָרְךָ אֵת שִׁמְךָ
 מִלִּפְנֵינוּ . עַל אַחַת מֵאֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ . וְרוֹב
 רַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
 הַמְזוּכוֹת . נְסִים וְנִפְלְאוֹת
 שְׁעֵשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם
 אֲבוֹתֵינוּ מִלִּפְנֵים .
 מִמְצָדִים נִאֲלָתָנוּ יְהוָה
 וְאֵל אֱלֹהֵינוּ מִן
 מִסְתַּקְרִין :
 וְלֹא רַמְנָא מִלִּיאָן
 חֲסִיחָא כֹל
 בְּהַר . וְלִסְאֲנָא סְרוּר
 כְּצִיָּאָן אֲמוּוֹאָנוּ .
 וְשִׁפְאֲפֵנָא חֲסִיבִיה כְּעֵרִין
 אֵל סַמָּא . וְעֵיּוּנָא
 יִצְוֹן כֹּל שָׁמַם וּכְל
 קַמְד . וְיֵדֵינוּ מְנִשְׂרוֹת
 כְּנִסּוּר אֵל סַמָּא וְרַגְלֵינוּ
 כְּפִיפָאָת כֹּל אֵיִל . לִים
 נַחְנָא קִאֲדִין לְנִשְׁפֵר
 לְךָ אֵל אֱלֹהֵינוּ .
 וְלִנְבִאֲךָ אֵלֵךְ אֲסַמְךָ
 צִלְטָאֲנָא . עֵלֵךְ וְאַחֲרָי
 מִן אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵל
 אֲלוֹפָאָת וּפְתִירָאָת רַבּוּוֹת
 רַבּוּוֹת מִרְאָת אֵל
 גִּידָאָת עֲנֵאֵיִב וְאַכְרֵהוּן
 אֵלֵדֵי צִנְעַת מַעֲנָא וּמַע
 אֲבַהָתָנָא מִן קַבֵּל מִן
 מַצְד פְּכִיתָנָא אֵ

שרח א צלא כל ערבי

אֱלֹהֵינוּ . מִבֵּית עַבְדִּים
 פְּדִיתָנוּ . בְּרַעַב זִנְתָנוּ .
 וּבְשִׁבְעַת כִּלְכַּלְתָּנוּ .
 מִחֲרֵב הִצַּלְתָּנוּ . וּמִדְבַר
 מִלְמַתָּנוּ . וּמִחֲלָאִים
 רַעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ .
 עַד הֵנָּה עֲזַרְנוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 וְלֹא עֲזַבְנוּנוּ חֲסְדֶיךָ .
 עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלָנֶת
 בָּנוּ . וְרוּחַ וְנִשְׁמָה
 שִׁנְפַּחְתָּ כְּאַפְנוּ . וְלִשְׁוֹן
 אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ . הֵן
 הֵם יוֹדוּ . וְיִבְרַכּוּ .
 וְיִשְׁבַּחוּ . וְיִפְאָרוּ .
 אֵת שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ
 תְּמִיד . כִּי כָּל פֶּה
 לְךָ יוֹדָה . וְכָל
 לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח . וְכָל עֵין לְךָ תִּצְפֶּה . וְכָל

לקומי פרחים

צריך למהוק מלת וישוררו תצפה כ"צ לפי שהוא

שרח א צלא כל ערבי

ברך לך תכרע וכל

קומה לפניך תשתחוה

והלכות יראוך

והקרב והכליות יזמרו

לשמך כדבר שנאמר

כל עצמותי תאמרנה

יהוה מי כמוך

מציל עני מחזק ממנו

ועני ואביו מגוולו

שועת עניים אתה

תשמע צעקת הדל

תקשיב ותושיע וכתוב

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה :

בפי שרים תת ר ומם :

ובשפתי צדיקים תת ב רך :

ובלשון ח סידים תת ק דש :

ובמרב ק דושים תת ה לל :

בתם עאדלין התעלא : ובשפאף צאלחין חתבארך :

ובלסאן פאצלין תתקדם : ובווצט מקדסין תתמדת :

לקוטי פרחים מענין תקוה ותוחלת כמו ואני בה' אצפה והקרב

שרח א צלא כל ערבי

בתווק רבוואת קומך בית

יסראיל אלדי האפלא

א תואם זמיע א מכלוקין

קדאמך א אהנא ואלאה

אבהאתנא לישפרון

לימדחון ליסכחון

ליפכרון ליעלון

ליבהגון וליגלבון עלא

זמיע פלאם תפאלוד

ותסאביה דויד אבן ישי

עבדך מדהונך : ובהאפלא

יתסכח אסמך לל אבד

צלמאננא א סאייק

אל צלסאן אל כביר

וא מקדם כל סמא וכל

ארץ אד לך לאייק א

אאהנא ואאה אבהאתנא

לל דהר ואבד תפליד

ותסביה תמדיה

צ"ל בנשימה אחת עד ומלכות שיר ושבחה הלל

לקוטי פרחים

והכליות כן צריך לומר אל הי כן צריך לומר

נדלה כצ"ל לפי שהוא שם דבר כמו לך ה' הגדלה

במקהלות הכבות עמך

בית ישראל שכן

חובת כל היצורים

לפניך יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו להודות

להלל לשבח לפאר

לרוזם להדר ולנצח

על כל דברי שירות

ותשבחות דוד בן ישי

עבדך משיחך : ובכן

ישתבח שמך לעד מלכנו

האל המלך הגדול

והקדוש בשמים

ובארץ כי לך נאה

יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד

שרח א צלא בל ערבי

וזמרה עוז וממשלה
 נצח גדלה ונבורה
 תהלה ותפארת קדושה
 ומלכות ברכות
 והודאות לשמך
 הגדול והקדוש
 ומעולם ועד עולם
 אתה אל ברוך אתה
 יהוה מלך גדול ומהלל
 בתשבחות אל
 ההודאות ארון
 הנפלאות בור
 כל הנשמות רבון
 כל המעשים הבוחר
 בשירי זמרה מלך
 אל חי העולמים אמן

(א) שיר המעלות ממעמקים קראתיך
 יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אזניך

לקוטי שושנים

(א) בעשרת ימי תשובה צ"ל שיר המעלות ממעמקים

שרח א צלא בל ערבי

מצטנסטאת לצוש תחניני: אל פאן דנוב תחפץ
 א מני יוקף: אד מעך אל גפרה
 לכאמר תנלאף: אסתרגיתו א אסתרגת
 נפסי ולכלאמו אסתרגיתו: נפסי לא מן
 האפצין לל צבה האפצין לל צבה: יסתרגי ישראל
 אלא א אד מע א אל פצל ופתור מעו פכאך
 יהוא יפך אלא ישראל מן גמיע דנובו:
 יתכבר ויתקדם אסמו אל כביר כל דנייא
 אלדי כלק פרצארו ויצלטן צלטנתו וינבת
 פכאכו ויקרב

קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמריה
 אדני מי יעמד: כי עמד הסליחה למען
 תורא: קויתי יהוה קוטה נפשי ולדברו
 הוחלתי: נפשי לאדני משמרים
 לבקש שמרים לבקר: יחל ישראל
 אל יהוה כי עם יהוה חסד והרבה עמו
 פדות: והוא יפדה את ישראל מכל
 עונותיו: יתגדל ויתקדש שמייה
 רבא (א) בעלמא די ברך כרעותיה
 ומליך מלכותיה: ויצמח פורקניה: ויקרב

לקוטי שושנים

(א) כאן יענה אמן ויכוון אידהנויה נמטריא אמן
 (לקוטי פרחים) תורא מל מורא משומרים מל שומר

משיחיה • (א) בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: (ג) יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעֵלְמָא
 עֲלֵמֵיהּ • יְתְבָרַךְ •
 וְיִשְׁתַּבַּח • וְיִתְפָּאֵר •
 וְיִתְרוֹמַם • וְיִתְנַשֵּׂא •
 וְיִתְהַדָּר • וְיִתְעַלֶּה •
 וְיִתְהַלָּל • שְׁמֵיהּ
 דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (ג)
 לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא •
 שִׁירְתָּא • תְּשַׁבַּחְתָּא •
 וְנִחְמְתָא • דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן •
 בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ •
 בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

לקוטי שושנים

(א) כאן יענה אמן ויכווין יאהרונה וכ"ו כדלעיל (ב)
 כאן יענה אמן כדלעיל (ג) כאן יענה אמן כדלעיל

מבארך אנתא א לאהנא
 צלסטאן א דנייא •
 כאלק • צווא וכללק
 עתמיה • צאנע סלאם
 וכללק אלא אל גמיע •
 אל גמיע ישפרוך
 זאל גמיע יסבחוך
 זאל גמיע יקולון לים
 מקדס פא • אל גמיע
 יפכרוך לל אבד • כלק א
 גמיע • אל טאייק אל
 פאתה בגמיע יום
 אבוואב אבוואב
 משרק • ומשקק רוואזין
 א סמא מטלע א שמס
 מן מוצעהא • ולקמר מן
 מווסן גלוסהא • ומצווי
 לל דנייא גמיעו
 ולגלוסו אלדי כלק
 בטביעת ארחמאת • א מצווי
 לל ארץ ולסאפנין
 עליהא ברחמאת ובכירו
 מגדר בגמיע יום
 דאיימן צנעת אל כליקה
 ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם יוצר אור
 ובורא השך • עשה
 שלום ובורא את הכל •
 הכל יודוך והכל
 ישבחוך • והכל יאמרו
 אין קדוש כיהוה • הכל
 ירוממוך סלה • יוצר
 הכל • האל הפותח
 בכל יום דלתות שערי
 מזרח • ובוקע חלונֵי
 רקיע מוציא חמה
 ממקומה • ולבנה ממכון
 שבתה • ומאיר לעולם
 כלו וליזשביו שברא
 במדת רחמים • המאיר
 לארץ ולדדים עליה
 ברחמים • גימ' מצפ"ץ
 ובטובו מחדש בכל יום
 תמיד מעשה בראשית •

שרח א צלא כל ערבי

מה רבו מעשיך יהוה
 כלם בחכמה עשית
 מלאה הארץ קנייך
 המלך המרום לבדו
 מאז המשבח והמפואר
 והמתנשא מימות עולם
 אלהי עולם ברחמיך
 הרבים רחם עלינו
 ארון עזנו צור משגבנו
 מגן ישענו משגב
 בערנו: אין ערוך לך
 ואין זולתך אפס
 בלתך ומי דומה לך
 אין ערוך לך יהוה
 אלהינו בעולם הזה
 ואין זולתך מלכנו לחיי
 לעולם הבא אפס
 בלתך גאלנו לימורת
 המשיח ומי דומה לך מושיענו לתחית

המתים: (סדר א"ב)

שרח א צלא כל ערבי

מאייק סיד עלא גמיע
 אל צנאייע
 מבארך ומתבירך בתם
 גמיע נסמה כברו וכידו
 תארם אל דנייא עקל
 ופהם מסתחאו וסיהו אל
 משתמלך עלא וחוש אל
 קדם ומכהג בוואגב
 עלא אל מרכבה: חסנה
 ועדל קדאם פרסיהו
 פצל ורחמאת תארם
 ואגבו: מליחין צוואיאת
 אלדי כלקהום אלאהנא
 כלקהום בעקל בפהם
 ובשטארא קווא וגברווא
 געל ביהום ליסידון
 האפמין בווצט א דנייא:
 מתרוסין נור ומכרגין
 צווא לאייק נורהום
 בגמיע אל דנייא
 פארחין בסלועהום
 מסתדין

אל ארון על כל
 המעשים ברוך
 ומבורך בפני כל נשמה:
 גדלו וטובו מלא עולם
 דעת ותבונה סוככים
 חודו: המתנאה על
 חיות הקדש ונהדר
 בכבוד על המרכבה:
 זכות ומישור לפני
 כסאו חסד ורחמים
 מלא כבודו: טובים
 מאורות שבראם
 אלהינו יצדם בדעת
 בכינה וכהשכל: פח
 וגבורה נתן בהם
 להיות מושלים בקרב
 תבל: מלאים זיו
 ומפיקים נוגה נאה
 זיום בכל העולם: שמחים בצאתם ששים

שרה א צלא כל ערבי

בבואם עושים באימה
 רצון קוניהם : פאר
 וכבוד נותנים לשמו
 צחלה ורנה לזכר
 מלכותו : קרא לשמש
 ויזרח אור : ראה
 והתקין צורת הלכנה :
 שבה נותנים לו כל
 צבא מרום תפארת
 וגדלה שרפים וחיות
 ואופני הקדש :
 לאל אשר שבת מכל
 המעשים וביום
 השביעי נתעלה וישב
 על כסא כבודו תפארת
 עטה ליום המנוחה ענג
 קרא ליום השבת זה
 שיר שבה של יום
 השביעי שבו שבת אל
 מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר

שרה א צלא כל ערבי

תמניד תפכיר ליום
 אל סבת לאגל
 דאלך יפכרון לסאייק
 גמיע מכלוקיהו תסביח
 ואווקאר וכברוא וואגבי
 יעסון לצלסאן כאלק
 אל כל אל מוורת
 ואחא לקומו יסראיל
 ביום סבת אל קדם :
 אסמך א אלאהנא
 יתקדם וזכרך
 יתפכר צלסאננא כל סמא
 מן פוק ועלא אל ארץ
 מן תחת עלא גמיע
 תסביח צנאייע ידיך
 ועלא צוואייאר אל נור
 אדי כלקת הומא יפכרוך
 לל אבר :
 תתכארך לל אבר לאקנא
 צלסאננא ופאכפנא
 כאלק מקדסין יתסבח
 אסמך לל אבר
 צלסאננא כאלק כדאדים
 ואדי

זמירות קלב

מזמור שיר ליום השבת
 לפיכך יפארו לאל כל
 יצוריו שבה ויקר וגדלה
 וכבוד יתנו למלך יוצר
 כל המנחיל מנוחה
 לעמו ישראל ביום שבת
 קדש :
 שמך יהוה אלהינו
 יתקדש וזכרך יתפאר
 מלכנו בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת על
 כל שבה מעשי ידיך
 ועל מאורי אור שיצרת
 המה יפארוך סלה :
 תתברך לנצח צורנו
 מלכנו ונואלנו
 בורא קדושים ישתבח
 שמך לעד מלכנו יוצר
 (ד'ת מו"ם משם ע"ב)
 משרתים ואשר

מִשְׁרָתוֹ כָּלֶם עוֹמְדִים
 בְּרוֹם עוֹלָם • וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ
 עוֹלָם • כָּלֶם אֲחוּבִים •
 כָּלֶם בְּרוּרִים • כָּלֶם
 גְּבוּרִים (ר"ת שם אב"ג) •
 כָּלֶם קְדוּשִׁים • כָּלֶם
 עוֹשִׂים בְּאִמָּה (ר"ת ע"ב)
 וּבִירָאָה רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם •
 וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת
 פִּיהֶם • בְּקִדְשָׁה •
 וּבְמַהֲרָה • בְּשִׁירָה •
 וּבְזִמְרָה • מְבָרְכִין
 מְשַׁבְּחִין • מְפָאֲרִין •
 וּמְקַדְּשִׁין • וּמְעַרְצִין •
 וּמְמַלְיְכִין אֶת שֵׁם הָאֵל
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא •
 וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם

כדאדימו גמיעהומו ואקפין
 בעלו א דנייא ומסמעיין
 בכופא סווא כצוט כלאם
 אאה חי וצלסאן א דנייא
 גמיעהומו מהכובין •
 גמיעהומו צאפיין •
 גמיעהומו גבארין •
 גמיעהומו מקדסין •
 גמיעהומו צאנעין בהיבה
 ובכופה רצאת כאלקהומו
 וגמיעהומו פאתהוין א •
 תמהומו בתקדיסא •
 ובנצאפא • בתפליר
 ובתמגיד • מבארפין
 מסבחין מפלרין ומקדסין
 ומקווין • ומצלסנן אלא
 אסם אל סאייק אל
 צלסאן אל כביר אל
 גבאר ואל מליף מקדס
 הוא • וגמיעהומו קאבלין
 עליהומו

עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה
 מִזֶּה • וְנוֹתְנֵים רְשׁוּת זֶה
 לָזֶה • לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרֵם
 בְּנַחַת רוּחַ • בְּשִׁפְהָ
 בְּרוּרָה וּבְנַעֲמָה •
 קְדוּשָׁה כָּלֶם כְּאַחַד
 עוֹנִים בְּאִמָּה • וְאוֹמְרִים
 בִּירָאָה • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ •
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ •
 וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ
 בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמַּת הַשָּׁרָפִים לְעַמַּתֵם
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים •
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
 מִמְּקוֹמוֹ •
 לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ •
 לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֵאָמְרוּ •
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעֵנוּ • כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ

ניר צלסנת אל סמא
 האלא מן האלא •
 ועאפיין חנם האלא
 להאליא • לייקדסון
 לכאלקהומו כדאחת אל
 כאסר • בשפא צאפיין
 ובתלויק תקדיסא
 גמיעהומו סווא מגאוובין
 בהיבה וקאילין ככופא
 מקדס • מקדס • מקדס • א
 רב אל עסאפר תאדס
 גמיע אל ארץ ואגבו •
 וא גרוך ווחוש א קדס
 ברגפה כבירה מתעלין
 לקבאל אל מלאייפא
 לקבאלהומו מסבחין
 וקאילין • מבארך ואגב
 א מן מוצעו • לטאייק
 מבארך לייאקאת יעטון
 לצלסאן • סאייק חי
 וקייים • תמאגיד יקולון •
 ותסאביה יסמעון • אד
 הוא וחדו • עאלי ומקדס

שדה א צלא כל ערבי

פועל גבורות • עושה
 חדשות • בעל מלחמות •
 זורע צדקות • מצמיח
 ישועות • בורא רפואות
 נורא תהלות • אדון
 הנפלאות • המחדש
 בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית •
 באמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו
 ברוך אתה יהוה יוצר
 המאורות :

אהבת עולם אהבתנו
 ר"ת גי' ע"ב יהוה
 אלהינו חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו •
 אבינו מלפנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור
 אבותינו שבטחו בך
 ותלמדנו חקי חיים לעשות רצונך בלבב

פועל גבורות • עושה
 חדשות • בעל מלחמות •
 זורע צדקות • מצמיח
 ישועות • בורא רפואות
 נורא תהלות • אדון
 הנפלאות • המחדש
 בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית •
 באמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו
 ברוך אתה יהוה יוצר
 המאורות :

מתבת אל אבד חביתנא
 א אלהנא שפקא
 כבירא וזיידא שפקת
 עלינא • אבונא צלמאנא
 בסבב אסמך א פביר
 ובסבב אבהאתנא אלדי
 אנתפלו ביד ועלמתהום
 רסום אל חייא לוצנעון
 רצאתך בקלב

כאמל האפלא החן
 עלינא אבונא אב אל
 רחים • אל ראחם ארחם
 אל אן עלינא ואעמי
 בקלבנא פהם לנפתהם
 לנתשמר לנסמע לנתעלם
 ולנעלם • לנחפץ ולנצנע
 ולנתבת אלא גמיע כללם
 תעלום תוראתך במהבה •
 וצווי עיוננא בתוראתך •
 ולזק קלבנא בפראייצך
 ווחד קלבנא לייחב
 ולייכאף מן אסמך ולם
 נסתחי ולם נלתזי ולם
 נעתר לאבד ואבד •
 אל באסם קדסך אל
 פביר אל זכאר ולמכוף
 אנתפלנא • נסתרו נפרח
 במסאעדתך • ורחמאתך
 א אלהנא ופצאלך אל
 כתירין לא יתרכונא

שלם כן תחננו אבינו
 אב הרחמן • המרחם
 רחם נא עלינו ותן
 בלבנו בינה • להבין
 להשכיל לשמוע ללמוד
 וללמד לשמור ולעשות
 ולקיים את כל
 דברי תלמוד תורתך
 באהבה • והאר עינינו
 בתורתך • ודבק לבנו
 במצותיך • ויחד ללבנו
 לאהבה ולידאה את
 שמך ולא נבוש ולא
 נכלם ולא נכשל לעולם
 ועד • כי בשם קדשך
 הגדול הגבור והנורא
 במחנו • נגילה ונשמחה
 בישועתך • ורחמיך יהוה אלהינו וחסדיך
 הרבים אל יעזבונו נצח

סלה ועד מהר והבא עלינו ברכה ושלוס מהרה מארבע פנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו והוליכנו מהרה קממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה וכנו בחרת מפל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להודות לך וליחדך וליראה ולאהבה את שמך ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה שמע ישראל יהוה

לל דוד דאיימן אבד אסתעגל וג'ב עלינא ברכא וסלאם עגלא מן ארבע טראפאת אל ארץ ופסד ניר אל שעוב מן עלא רקבתנא ומשינא עגלא עלו לארצנא אד סאייק פאעל מסאעדאת אנתא ובינא אסתליירת מן גמיע קום ולסאן וקרבתנא צלסאננא לאסמך אל כביר במחבה לנשבר לך ולנווחדך לנכאף ולנחב אלא אסמך מבאדך אנתא א אל מסתלייר בקומו ישראל במחבא אסמע ישראל אלאהנא א ואחד מבאדך אסם ואגב צלסנתו לאבד ואבד

אלהינו יהוה אהך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ואהבת את יהוה אהך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו למטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך והיה אם שמע תשמעו מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם ונתתי דגנך ונתתי יורה ומלקוש ואספת דגנך

והחב אלא א אלאהך בנמיע קלבך ובנמיע נפסך ובנמיע מאלך וייפונון אל פלאם האוולי אלוי אנא מווציך א יום עלא קלבך והשטרהום לבניך והתפלם ביהום בגלוסך בביתך ובמשוותך כל דרב ובנומתך ובקומתך ותעקדהום לנישאן עלא ידך וייפונון לתפלין בין עיונד ותפתבהום עלא דנגאת ביתך ואכוואכך ויפון אין כאן סמעא רסמעון אלא פראיישי אלוי אנא מווציכום א יום לתחבון אא א אאהכום ורעבדוהו קלבכום ובנמיע נפסכום ואעמי מטר ארצכום בווקתו מסבך ומעווק ותגמע דנגך

וְחִירְשָׁה וַיִּצְהַרְךָ וְנָתַתִּי
 עֹשֶׁב בְּשֵׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
 וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׂמֵרוּ
 לָכֶם פֶּן יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
 וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשֹׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶת־
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמַדְתֶּם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם

וּשְׂדֵאֲבָךְ וְדַהֲנֶךָ:
 וְאֶעֱטִי כֶעָאֵר בְּרִייתֶךָ
 לְבַהֲמֹתֶיךָ וְחֵאֲפֵל
 וְחִשְׁבֵע: אֲחַחֲפֵצוּ לְפָנַי
 לֵילֵא יִחְסֹאֲלִם קְלַבְפֹּס
 וְחִזְלוֹן וְתַעֲבֹדוֹן מֵעֲאֲבִיד
 אֲלֹרִין וְחִסְגֵּדוֹן לְהוֹם:
 וְיִשְׁחַד לְצַב אֲבִיעוֹס
 וְיִמְנַע אֲלֵא אֵל סַמְאֹלִם
 יִצִּיר מִסַּד וְאֵל אֲרֻצִּיָּה
 לִם תַּעֲמִי אֲלֵא לִירְהֵא
 וְחִנְהַפּוֹן עֲלֵלָה מִן עֲלֵא
 אֵל אֲרֻץ אֵל מְלִיחָה אֲלֹדִי
 אֲעֵאֱטִי לְפָנַי:
 וְרַתְּנֵעֲלוֹן אֲלֵא
 פְּלֵאמִי הָאוּלִי עֲלֵא
 קְלַבְכּוֹס וְעֲלֵא נַפְסְכּוֹס
 וְתַעֲקְרוּהוֹם לְגִישָׁאֵן עֲלֵא
 יְדִיפּוֹס וּיְפֹנּוֹן לְחַפְלִין
 בֵּין עֵייוֹנְפּוֹס: וְתַעֲלַמוּהוֹם
 אֲלֵא בְנִינְפּוֹס לִיתְפַּלְמוֹן
 בִּיהוֹם בְּגִלוֹסָךְ כְּבִיתֶךָ
 בְּשִׁכְתֶךָ בְּבִיחֶךָ

וּבְמִשְׁוֹרְתֶיךָ כֹּל דָּרְבַּי
 וּבְנֹמְרֹתֶיךָ וּבְקוֹמְרֹתֶיךָ:
 וְחַפְתְּבָהוֹם עֲלֵא דְנִגְאָת
 בִּיתֶיךָ וּבִאֲבוּאֲבָךְ:
 לְכֹאֲמַר יִפְתָּרוֹן אִיֵּאֲמַפּוֹס
 וְאִיֵּאֲס בְנִינְפּוֹס עֲלֵא אֵל
 אֲרֻצִּיָּה אֲלֹדִי חֲלָף אֲ
 לְאֲבָהֲאֲתַפּוֹס לִיֵּעֲטִי
 לְהוֹם פְּאִיֵּאֲס אֵל סַמְאֹ
 עֲלֵא אֵל אֲרֻץ:
 וְקֵאֵל אֲ אֲלֵא מוֹסֵא
 קֵאִילֵאֵן: פְּלֵם אֲלֵא
 בְנִין יִסְרָאֵל וְחִקוּלֵאִיהוֹם
 וְיִצְנַעוֹן לְהוֹם כִּיֵּוֹס עֲלֵא
 דִּיֵּאֵל חוּזָאֲסָהוֹם
 לֵאֲנִיֵּאֵלֵהוֹם וְיַעֲסוֹן
 עֲלֵא כִיֵּוֹס אֵל
 דִּיל גִּיֵּם מֵאוּוִי: וְיִפּוֹן
 לְפָנַי לְכִיֵּוֹס וְתִשׁוּפּוּהוּ
 וְתִדְכְּרוֹן אֲלֵא נְמִיע
 פְּרֵאִיֵץ אֲ וְתַצְנַעוּהוֹם וּלִם
 חֲגִסוֹן וְדֵא
 יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא־תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי

וּבְלִכְתֶּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבֶּךָ
 וּבְקוֹמְךָ: וְכַתְּבָתֶם עַל־
 מְזוּזוֹת בֵּיתֶיךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 לְמַעַן יִדְבּוּ יְמִיכֶם וְיָמִי
 כְּנִיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לְהֵם
 כִּיֵּמִי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֵל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ
 לְהֵם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתֶּם וּנְתַנּוּ
 עַל־צִיצִית הַכִּנֹּף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא־תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי

לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-
 מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִזְוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵמֶת :)
 אֵמֶת וַיִּצִיב • וְנִכּוֹן •
 וְקִיָּם • וַיִּשֶׁר • וְנֶאֱמָן •
 וְאַהוּב • וְחֻבִּיב •
 וְנִחְמַד וְנִעִים • וְנִזְרָא •
 וְאֲדִיר • וּמְתוּקָן • וּמְקַבֵּל •
 וְטוֹב • וַיִּפֶּחַ • הַדְּבָר •
 הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

קלבפום
 עיוונפום אלדי
 מאיילין ודאהום: לכאטו
 תדפרון ותצנעון אלא
 גמיע פראייצי ותצידון
 מקדסין לאלאהפום: אנא
 אלאהפום אלדי
 טלעתפום מן ארץ מצר
 לאציר לפום לאלאה אנא
 אלאהפום:
 חק וצדק ומחיר ותאבת
 ועדל ואמין ומחבוב ועזוז
 ומפרכר ולאייק ומליף
 וקווי ומדתב ומקבול
 וגייד ולאייק אל
 פלאס האלא עלינא לאבד
 ואבד: צדק אלאה אל
 דנייא צלטאנא קווי
 יעקב דרקת מסאעדתנא
 לגיל וגיל הוא תאבת
 ואסמו תאבת ופרסיו

אֵמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ • צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר • הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם • וְכִסְאוֹ

נְכוֹן וּמְלָכוֹתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ
 לְעַד קִיָּמַת : וּדְבָרָיו
 חַיִּים וְקִיָּמִים וְנֶאֱמָנִים
 וְנִחְמָדִים • לְעַד וּלְעוֹלָמִי
 עוֹלָמִים • עַל אֲבוֹתֵינוּ •
 עָלֵינוּ • וְעַל בְּנֵינוּ • וְעַל
 דוֹרוֹתֵינוּ • וְעַל כָּל דוֹרוֹת
 זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ •
 עַל הָרָאשׁוֹנִים • וְעַל
 הָאַחֲרוֹנִים • דְּכָר טוֹב
 וְקִיָּם בְּאֵמֶת וּבְאִמּוֹנָה
 חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר : אֵמֶת
 שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מְלַכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
 גְּאֻלָּנוּ גְּאֻל אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ
 פּוֹדֵנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שִׁמְךָ וְאֵין לָנוּ עוֹד
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סְלָה :

מרתב וצלטנתו ואמאנתו
 לל אבד תאבתא וכלאמו
 עיישין ותאבתין ואמינין
 ומפתלדין לאבד ואבדא
 אל אבד עלא אבהאתנא
 עלינא ועלא בנינא
 ועלא אגייאלנא ועלא
 גמיע גייאל נסל
 יסראיל עבידך עלא אל
 אוולאניין ועלא גמיע
 גייא נסל יסראיל עבידך
 עלא אל אוולאניין ועלא
 אל אכראניין פלאס גייד
 ותאבת בצדק ובאמאנא
 רסס ולס יעבר: צדק
 אלדי אנתא הוא א
 אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא צלטאן
 אבהאתנא פאפכנא
 פאפך אבהאתנא כאקנא
 קווי מסאעדתנא
 פאפכנא ומכלצנא מן אל
 אבד הוא אסמך וליס לנא
 בעד אה גיידך לל אבד:

עֹרַח אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ
 הוּא מְעוֹלָם מִן
 וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי
 אֲרֶץ: אֵמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ
 שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים
 עַל לְבוֹ: אֵמֶת אֵתָהּ
 הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ
 גְּבוּר לְרִיב רִיבִים
 לְאַבוֹת וּבְנִים: אֵמֶת
 אֵתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן
 וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אֵמֶת מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ
 עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל
 בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ

מסאעדת אבהאתנא
 אנתא הוא מן
 קדים דרקא ומסאעד
 להום ולבנינהום וראהום
 בגמיע גיל וגיל בעלו
 אל דנייא גלוסף
 ושראיעך וחסנתך אלא
 תאלי אל ארץ: צדק
 נייאל לל דגאל אלדי
 יסמע לפראייצך
 ושראיעך ופלאמך יכלי
 עלא קלבו: צדק אנתא
 הוא סיד לקומך וצלמאן
 גבאר לתקאתל קתילהום
 לאבהאת ובנין: צדק
 אנתא הוא אוולאני
 ואנתא הוא תלאני ומן
 גידך לים לנא צלמאן
 פאפך ומסאעד: צדק מן
 מצר פפיתנא א לאהנא
 מן בית עבודייא פפיתנא
 גמיע בפורהום קתלה
 יהוה אלהינו מבית
 כל בכוריהם הרגת

וּבְכֹרֶךָ יִסְרָאֵל פְּעִית
 וּבַחֲרָ אֶל קְלוּזִים לְהוּם
 שְׁקִית וְאֵל מִתְקַצְדִּין
 גְּרִקְתָּ וְאֵל עֲזִיזִין עֲבָרוּ
 אֶל בַּחֲרָ וְגַמּוּ אֶל מַאֵי
 אֵא מִצְאִיקִינְהוּת וְאַחַר
 מִנְהוּם לִם אֵל: עֵלָא
 הָאֵלִי סִבְחוּ אֶל מוֹזְבוּבִין
 וּפְכְדוּ לֵל מַאִיקִי וְעַמּוּ אֵ
 עֲזִיזִין תְּמַאֲגִיד תְּפַאֲכִיר
 וְתַסַּאבִיחַ בְּרַפְאֵת וּשְׁבַרְאֵן
 לְצִלְטַאן מַאִיקִי חֵי וְקִיּוּם
 עֵאֵלִי וּמִתְעַלִּי פְּבִיר
 זְמַכִּיף מַנְצִי אֵל
 מִשְׁתַּמְכְּרִין אֵלָא אֵל אֲרֶץ
 מַעַלִּי אֵל נַאֲצִיין אֵלָא
 אֵל סַמַּא מַטְלַע אֵל
 כַּחְבוּסִין פֶּאֲכֶךְ אֵל
 וְנַאֲצִיין מַעִין אֵל מַלְלוּלִין
 וּבְכֹרֶךָ יִסְרָאֵל
 וְנִיִּים סוּף לָהֶם
 בְּקַעַת וְזֵדִים מִבְּעַת
 וְיָדִידִים עֲבָרוּ יָם
 וְיָכְסוּ מִיַּם צְרִיהֶם אַחַר
 מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עֵל
 זֹאת שְׁבַחוּ אֱהוּבִים
 וְרוּמְמוּ לְאֵל וּנְתַנוּ
 יָדִידִים זְמִירוֹת
 שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
 בְּרִכּוֹת וְהוֹדְאוֹת
 לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִים
 רַם וְנִשְׂא גְּדוּל
 וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים
 עַדִּי אֲרֶץ מִגְּבִיָּה
 שְׁפִלִים עַד מְרוּם
 מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֵה עֲנִוִים עוֹזֵר דְּלִים

לקומי פרחים
 יוצרנו יוצר כצל אמת אתה הוא ארון כצל גדול
 ונורא כצל גאולים גימל דגושה כצל

העונה לעמו ישראל
 בעת שועם אליו
 תהללות לאל עליון
 נאלם ברוך הוא
 ומבורך משה ובני
 ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו
 כלם : מי כמכה
 באלים יהוה מי כמכה
 נאדר בקדש נורא
 תהללות עשה פלא :
 שירה חדשה שבחו
 גאולים לשמך הגדול
 על שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו
 ואמרו יהוה מלוך
 לעולם ועד : ונאמר
 נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל
 ברוך אתה יהוה נאל ישראל :

אל מגאוב לקומו
 ישראל בווקת ציחתהום
 אליה חמדיחאת לטאייק
 אל עאלי פאכפהום
 מכארך הוא ומכירך
 מוסא רגין ישראל לך
 גאובול גיחא בפרחה
 כבירא וקאלו גמיעהום
 מני מתלך בל קווין א
 מני מתלך גליל כל קדם
 מכיף תמאדיח צאנע עגיב
 תסביחא גדילא סכתו אל
 מפופין לאסמך אל כביר
 עלא אל בחר סווח
 גמיעהים שפרו וצלטנו
 וקאלו א יתצלטן לל
 אכדואכד : ונקא פאכפנא
 א רב אל עסאכר אסמו
 מקדם ישראל מכארך
 אנתא א פאכך ישראל :
 דוקת אברהים :
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד)
 מגן אברהים :

ארוז הכל יאהדונה היה היה ויהיה
 א שפאפי תפתח ותמי יכבר חמדיחתך :
 מכארך אנתא א אלאהנא
 ואלאה אבהאתנא
 אלאה אברהים אלאה
 יצחק ואלאה יעקוב
 אל טאייק אל כביר אל
 נבאר ואל מליף טאייק
 עאלי מגאוי אפצאל
 מליחין מסתמלך אל
 גמיע ודאכר אפצאל
 אבהאת ומגיב פאכך
 לבנין בנינהום לכאטר
 אסמו כל מחבה :
 (אדכרנא לל חייא
 צלטאן ראצי כל חייא
 אפתכנא בדפתר חייא
 לכאטרך אלאה חיי)
 צלטאן מעין ומסאעד
 ודוקה מכארך אנתא א
 דוקת אברהים :
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד)
 מגן אברהים :

ארוז הכל יאהדונה היה היה ויהיה
 א שפאפי תפתח ותמי יכבר חמדיחתך :
 מכארך אנתא א אלאהנא
 ואלאה אבהאתנא
 אלאה אברהים אלאה
 יצחק ואלאה יעקוב
 אל טאייק אל כביר אל
 נבאר ואל מליף טאייק
 עאלי מגאוי אפצאל
 מליחין מסתמלך אל
 גמיע ודאכר אפצאל
 אבהאת ומגיב פאכך
 לבנין בנינהום לכאטר
 אסמו כל מחבה :
 (אדכרנא לל חייא
 צלטאן ראצי כל חייא
 אפתכנא בדפתר חייא
 לכאטרך אלאה חיי)
 צלטאן מעין ומסאעד
 ודוקה מכארך אנתא א
 דוקת אברהים :
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד)
 מגן אברהים :

בימי תשובה אומרים
 זכרנו לתמים מלך חפץ
 בתמים בתכנו בספר תמים
 למענך אלהים תמים :

אתה גבור לעולם אדני
מחיה מתים אתה רב

להושיע (בקיו מוריד
המל) (ובחורף משיב

הרוח ומוריד הגשם)
מכלכל חיים בהסד

מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים

ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקים אמונתו

לישני עפר מי כמודך
בעל גבורות ומי דומה

לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

בימי תשובה אומרים
מי כמודך אב הרחמן זוכר

יצוריו ברחמים לחיים :
א מעייש אל מייאתא :

אתא גבאר לל אבד
א מעייש א מייאתא

אתא כביר לתסאער
(מנול אל טל) מהב

אל הוא ומנול אל מסר)
מעייש אל חייא בל פצל

מעייש מייאתא ברחמאת
כתירין סאנר ואקעין

ומעאפי וגאעא ומחל
מרבוטין ומתבת אמאנתו

לנייאמא כל טראב מני
מתלך צאהב גברואת

ומני ישבה לך צלטאן
ממית ומעייש ומנבת

אל מסאערא :
(מני מתלך אב אל רחים

לאנר כלאייקו ברחמאת
לל חייא)
ואמין אתא לתעייש א

מייאתא מבארך אתא
א מעייש אל מייאתא :
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

נקדסך ונקוויך בלמף
חכי גמעת מלאיבת

אל קדם אל מתלתין
לך תקדיסה והאכלא

מכתוב עלא יד נבייך
ונארא האלא אלא

האזא וייקול מקדם
מקדם מקדם א רב

אל עסאנר תרם גמיע
אל ארץ ואנבו

לקבאלהום מסבתין
וקאילין מבארך ואנב

א מן מוצעו ובכלאם
קדסך מכתוב ליינקאל

יתצלטן א לל אבד אהך
ציון לגיל וגיל אמדתו א :

אתא מקדם ואסמך
מקדם ומקדסין

בגמיע יום ימדחוך
דאיימן מבארך אתא א
אל טאייק אל מקדם :
(צלטאן אל מקדם) :

נקדישך ונעריצך בגועם שיה
סוד שרפי קדש

המשלשים לך קדשה וכן
פתוב על יד נביאך וקרא זה

אל זה ואמר קדוש קדוש זה
קדוש יהנה צבאות מלא כל

הארץ כבודו : לעמדתם
משבתים ואומרים ברוך

כבוד יהנה ממקומו : ובדברי
קדשך פתוב לאמר ימלך

יהנה לעולם אלתוך ציון
לדד ורד הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש
וקדושים בכל יום

הללוך סלה ברוך
אתה יהוה האל

הקדוש :
בימי תשובה אומרים

המלך הקדוש :
לקומי שושנים
טעה בשל חול גומר אותה ברכה ומתחיל בשל שבת

ישמח משה במתנת
 חלקו כי עבד נאמן
 קראת לו כליל
 תפארת בראשו נתת
 בעמדו לפניך על הר
 סיני ושני לחות אבנים
 הוריד בידו וכתוב
 בהם שמירת שבת
 וכן כתוב בתורתך
 ושמרו בני ישראל את
 השבת לעשות את
 השבת לדדתם ברית
 עולם ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם כי
 ששת ימים עשה
 יהוה את השמים ואת
 הארץ וביום השביעי
 שבת וינפש ולא נתתו יהוה אליהנו
 לגוי הארצות ולא הנהלתו מלכנו לעובדי

יפח מוסא בעטאיות
 הצתו אד עבד אמין
 סמית לו תאג תפלדה
 בראסו געלת בווקופו
 קראמך שלא גבל סיני
 ותנין אלוואה חגר גול
 בידו ומפתוב ביהום
 מחפצת א סבת והאפדא
 מפתוב בשריעתך
 וחפצו בנין ישראל אא א
 סבת ליצנע אא א
 סבת לאניאלהום אהד
 אבד ביני ובין בנין
 ישראל נישאן היא לל
 אבד אד סת אייאם צנע
 א אלא אל סמא ואלא
 א ארץ וביום א סאבע
 במל ואצמדאח ולם
 עמאחו א אהנא לשעוב
 א אראצי ולם ודתתו
 צלסאנגא לעאבדין
 א אלהנא במחכה

אנגביין איצה בראחתהו
 לם יספנו מקלפין אד
 לקומך ישראל עמיתו
 במחכה לנסל יעקוב
 אלדי ביהום אסתליירת
 יפרהון בצלמנתך האפצין
 א סבת ומנארין פיך
 קום מקרסין (יום אל)
 סאבע גמיעהום ישבעון
 וייפיפון מן כירך ואל
 סאבע רצית ביה וקרסתו
 אפתכאר אייאם אלהו
 סמית
 אלהנא ואלה אבהתנת
 ארצה אל אן
 בראחתנא קרסנא
 בפראייעך אנעל הצתנא
 בשריעתך שבענא מן
 כירך פדה נפסנא
 במסאערדתך ונצף קלבנא
 לנעבך בחק וורתנא
 א אלהנא במחכה
 נפשנו בישועתך ומהר לבנו לעבדך
 באמת והנהילנו יהוה אלהינו באהבה

אלילים גם במנוחתו
 לא ישפנו ערלים כי
 לעמך ישראל נתתו
 באהבה לזרע יעקב
 אשר פם בחרת
 ושמחו במלכותך
 שומרי שבת
 וקוראי עונג עם
 מקדשי שביעי כלם
 ישבעו ויתענגו משוכך
 והשביעי רצית בו
 וקדשתו חמדת ימים
 אותו קראת
 אלהינו ואלהי אבותינו
 רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך
 שבענו משוכך שמח
 ומהר לבנו לעבדך
 יהוה אלהינו באהבה

וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשָׁךְ •
וַיְנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִקְדֵּשׁ
הַשֶּׁבֶת :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שָׁעָה • וְהִשָּׁב תַּעֲבוּדָה
לְדַבֵּר בֵּיתְךָ • וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם מִהֲרָה
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן •
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

בראש חדש אומרים
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה
וַיָּבֵא נִייעַ יְרָאָה וַיְרַעַה
יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיַּזְכֵּר זְכוּרֵינוּ
וַיַּזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ • זְכוּרֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וַיַּזְכְּרוּן מְשִׁיחַ
בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וַיַּזְכְּרוּן כָּל עַמְּךָ

וּבְרָצָא סַבְתָּ קִדְשָׁךְ •
וּיְרַחֲחוּן בִּיהַגְמִיעַ יִסְרָאֵל
מִקְדְּסִין אִסְמָךְ • מִבְּאֵרְךָ
אַנְתָּא אֲמַרְתָּ מִקְדֵּם אֵל סַבְתָּ •
אַרְצָא אֲמַרְתָּ אֱלֹהֵינוּ בְּקוֹמְךָ
יִסְרָאֵל וּלְצִלְאֲתָהוּם
אִקְבַּל • וְרַעַע אֵל עַבְאָדָא
לְקַצֵּר בֵּיתְךָ • וְקִרְאֵבוּן
יִסְרָאֵל וּצִלְאֲתָהוּם עַגְלָה
בְּמַחְבֵּה תִקְבַּל כְּרָצָא •
וְתַצִּיר לְרָצָא דְאִימָן
עַבְאָדַת יִסְרָאֵל קוֹמְךָ •
אֱאֵהֲנָא וְאֵאֵה אֲבַהֲאֲנָא
יַעֲדַר וַיְגִי יוֹצֵל
יִגְשָׁאף וַיִּנְרַעִי יִנְסַמַע
יִנְפַטָן וַיִּנְדַּכֵּר דְכִרְנָא
וְדַכֵּר אֲבַהֲאֲנָא • דַּכֵּר
דְאֵר אֵל סַלָאִם כְּלִרְךָ
וְדַכֵּר מִדְּהוּן אֲבָן דוּד
עַבְדְךָ וְדַכֵּר גְּמִיעַ קוֹמְךָ
בֵּית יִסְרָאֵל קְדָאמְךָ
לְשִׁרִידָא לְמַלִּיחָה לְחַץ
וּלְפַצֵּל וּלְרַחֲמָאֵת

בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים

לְחַיִּיאת מְלִיחִין וּלְסַלָאִם
בְּיוֹם דְאֵם אֵל שְׁהַר
הָאֵרָא לְיִרְחָם בִּיהַ
עֲלִינָא וְלִיִּסְאֲעִדנָא •
אֲדַפְרַנָא אֱלֹהֵינוּ בִּיהַ
לְמַלִּיחָה • וְדַפְרַנָא בִּיהַ
לְכַרְפָּא • וְסַאֲעִדנָא בִּיהַ
לְחַיִּיאת מְלִיחִין • כְּפִלָאִם
מִסַּאֲעִדָא וְרַחֲמָאֵ • אֲשַׁפֵּק
וְחַן עֲלִינָא וְשַׁפֵּק וְרַחֲמִים
עֲלִינָא • וְסַאֲעִדנָא אֲד
אֲלִיךְ עֵיוֹנָא אֵל סַאֲיִיק
צִלְמָן חֲנִין וְרַחֲמִים אֲנְתָּא •
וְאֲנְתָּא בְּרַחֲמָאֲתְךָ אֵל
כְּתִירִין תְּרַעַא בִּינָא
וְתִרְעָאנָא • וְתִשׁוּף עֵיוֹנָא
בְּרַגְוֵךְ לְצִיּוֹן כְּלִרַחֲמָאֵת •
מִבְּאֵרְךָ אֲנְתָּא אֵל מְרַגַע
נִוְדוּ לְצִיּוֹן :

שאפדין נתנא לך • אלדי
אנתא הוא אֱלֹהֵינוּ
ואלאה אבהאתנא לל
אבד ואבד קוותנא קוות

לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם דְאֵשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה •
לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ •
זְכוּרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה • וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבְרָכָה •
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים •
בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּבְרַחֲמִים • חוּם
וְחַנּוּן וְחַמּוּל וּבְרַחֵם עֲלֵינוּ •
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֲלִיךְ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חֲנּוּן וּבְרַחוּם אַתָּה •
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תַּחֲפוּץ בְּנוּ וְתִרְצֵנוּ •
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים אנהנו לך •
שאתה הוא יהוה (וג)
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור

חיינו ומגן ישענו . אתה הוא לדר ודר . נודה לך ונספר תהלתך . על חיינו המסורים בידך . ועל נשמותינו הפקודות לך . ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך . שבכל עת ערב ובקר וצהרים . הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך . כי מעולם קוינו לך : מורים דרבנן מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול ותקדוש . על שהחיותנו וקנימתנו

לאסמך א כביר וא מקדם עלא אלדי עיישתנא ותבתנא האפד תעיישנא ותחננא ותגמע תהוגלנא לאתוואש קדסך לנחפין רסומך ולנצנע רצאתך ולנעבדך בקלב כאמל עלא אלדי נחנא שאפרין לך . מבארך טאייק אל תשפיראת : עלא א עגיבאת ועלא א פכאך ועלא אל גברוואת ועלא אל מסאעדאת ועלא אל ברהאנאת ועלא א תסלאת אלדי צנעת לאכהאתנא בדאלך אל אייאם כל וקת האדא : באייאם מתתיה אבן יוחנן אמאם א כביר חשמונאי וכנינו אלדי וקפת צלטנת יוואן אל צאלמא עלא קומך יסראיל ליינפוהוים שריעתך ולייעברוהוים עלא רסום

שחרית קלה
לשמך הגדול ותקדוש .
על שהחיותנו וקנימתנו
בן תחנינו ותחננו ותאסוף
אלהינו לתצרות קדשך
לשמור תקיף ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך .
ברוך אל ההודאות :
בחנוכה ובפורים אומרים
על הנסים ועל הפרקן ועל
הנבירות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנקמות
שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :
לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי וכנינו
כשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ולהעבידם תקי
אל צאלמא עלא קומך
יסראיל ליינפוהוים שריעתך ולייעברוהוים עלא רסום

רצונך ואתה ברתמיה הרבים
 עמדת להם בעת צרתם רבת
 את ריבם ונתת את דינם
 נקמת את נקמתם מסדת
 גבורים ביד חלשים ורבים
 ביד מעטים ודשעים
 ביד צדיקים וטמאים ביד
 טהורים וזדים ביד עוסקי
 תורתך לך עשית שם
 גדול וקדוש בעולמך ובעמך
 ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן פתיום הנה ואתה
 כך באו בניך לך ביר ביתך
 ופגנו את היכלך וטהרו
 את מקדשך והדליקו גרות
 בתצרות קדשך ונקבעו
 שמונת ימי חנוכה אלו בתלל
 ובהודאה ועשית עמם
 נסים ונפלאות ונודה לשמך
 הגדול סלה :

ובל שבראן וצנעת מעהום עגאייב ואברהינאת ונשפר
 לאסמך א כביר דאיימן :

לפורים

כל פורים

באייאם מרדלי ואסתר
 בששתר א קלעא למן
 איד וקף עליהום המן א
 צאלים טלב ליהפי ליקתל
 וליתלף אלא גמיע אל
 יהוד מן צביואלא שאייב
 טפאל ונסוואן ביום
 ואחר בתלמעשר לשחר
 תנעשר הוא שחר אדר
 ופסכהום לנהיבא ואנתא
 ברחמאתך אל כתידין
 פצלת אלא משאוורתו
 וצקמת אל מחסבנאתו
 ורגעתלו גזאתו בראסו
 וצלבוהו ואל בנינועלא
 א לשבא וצנעת מעהום
 עגאייב ואברהינאת
 ונשפר לאסמך א כביר
 דאיימן :

ועלא גמיעהום יתבארך
 ויתעלא ויתכבר
 דאיימן אסמך צלטאנא
 לאבדואבדו גימעא הייא

בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבידה בשעמד עליהם
 המן הרשע בקש
 להשמיר להרוג ולאבד
 את כל היהודים מנער
 ועד זקן מפ ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר
 להחדש שנים עשר הוא
 חדש אדר ושללם לבויו
 ואתה ברתמיה הרבים
 הפדת את עצתו וקלקלת
 את מחשבתו והשבות לו
 גמולו בראשו ותלו אותו
 ואת בניו על העץ ועשית
 עמם נסים ונפלאות ונודה
 לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך
 ויתרום ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו
 לעולם ועד וכל החיים

יזרוף סלה :

בימי תשובה אומרים
וכתוב לחיים טובים כל
בני בריתך :

ויהללו ויברכו את
שםך הגדול באמת
לעולם כי מוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב ברוך אתה
יהוה (הי) הטוב שמך ולך
נאה להודות :

בחזרה השליה צבור אומר
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו
בברכה המשלשת
בתורה הקתובה על ידי משה
עבדך האמורה מפיו אהרן
ובניו פתגים עם קדושיך
כאמור : ברכך יהוה
וישמך : יאר יהוה
פניו אליך ויחנך : ושא
יהוה פניו אליך וישם לך

ימדתוך דאיימן :
ופתב לחייא מליחון
גמיע בנין אהרף :
וימדתון ויבארפון אל
אסמך א כביר
בחק לל אבר אד מליח
אל סאייק מסאעדתנא
וקוותנא דאיימן א
סאייק א מליח מבארך
אנתא א א מליח אסמך
ואך לאייק לנשפר :
אאהנא ואאה אבהאתנא
בארפנא כברפא
אל מתלתא בשדיעא א
מפתובא עלא ידין מוסא
עברך א מקיולה מן תם
אהרן ובנינו א אימא
קום מקרדינך כמאאנקא :
יבארך א ויחפצך יצווי
א וגהו איך ויתן עליך
יחאבי א וגהו איך
ויגעל לך

סלאם : ויגעלון
אלא אסמי עלא בנין
יסראיל ואנא אבארפחום :
אגעל סלאם מליחה
וכרפא חייא חין ופצל
ורחמאת עלינא ועלא
גמיע יסראיל קומך
וכארפנא אבונא גמיענא
פואחד בצווא וגהך
אד בצווא וגהך עמית לנא
א אלאהנא שדיעא
וחייא מחבא ופצל
חסנה ורחמאת ברפא
וסלאם ומליח בתצראתך
לתבארפנא ולתבארך
אלא גמיע קומך יסראיל
כפתרת קווא וסלאם :
וכרפתר חייא ברפא
וסלאם ועישא מליחה
ומסאעדא

שלום : ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם :

שום שלום טובה
וברכה חיים חן וחסד
(צדקה) ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך
וברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך כי
כאור פניך נתת לנו
יהוה אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד
צדקה ורחמים ברכה
ושלום ומוב בעיניך
לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב
עוז ושלום

בימי תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

לקוטי פרחים

והסד ורחמים כצל וכן הוא בספר תפלת כל פה

וּנְחָמָה וּנְזַרְוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וּנְפַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהוּ
לְרַצוֹן אֲמַרְי פִּי וְהַנְּיֹז
לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
וְנוֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי
מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלִי
נִפְשֵׁי תְרוֹם וְנִפְשֵׁי
כְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה
פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נִפְשֵׁי וְכָל הַקָּמִים
עָלַי לְרַעָה מִהַרְהָה הַפֶּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל
מִחֲשַׁבְתָּם : יְהוּ כִמֶּן לְפָנֶי רִיחַ וּמִלְאָךְ

וּתְסַלִּי וְקַסְמַאת מְלִיחַאת
נִגְדַפְר וּנְנַפְתֵּב קְדַאמֶךָ
נַחְנָא וְגַמִּיעַ קוּמֶךָ יִסְרָאֵל
לְחַיִּיא מְלִיחִין וְלִסְלָאם :
מִבְּאֲרֵךְ אַנְתָּא אֵ א
מִבְּאֲרֵךְ אֵ א קוּמו
יִסְרָאֵל בְּסְלָאם אֲמִין :
יְפוּנֹז לְרַצָּא אֲקוּוֹאֵל
תְּמִי וְתַחֲסֵב קְלָבִי
קְדַאמֶךָ אֵ כְּאֲקִי וּפְאֲכִפִּי
אַלֵּאֵהִי אַחְפִּין לְסַאנִי מִן
אֵ לֵאשׁ וּשְׁפֵאֲפִי
מִן תַּחְפְּלֵם חִילָה
וְלִמְשַׁתְּמִינִי נִפְסִי תַסְכַּת
וְנִפְסִי כָּל טְרַאב לְלִגְמִיעַ
תְּצִיר אַפְתַּח קְלָבִי
בְּשִׁרְיעַתְךָ וּוְרָא פְרַאֲיִצֶךָ
תַּחַק נִפְסִי וְגַמִּיעַ אֵל
קַאֲיִמִין עֲלֵי לֵל לֵאשֵׁה
עֲגֵלָה אַפְצֶךָ שׁוֹרְהוּם וְצִקְט
מִחֲסַבְנַאתְהוּם יְצִירוֹן כָּל
קֶשׁ קְדַאם אֵל הוּוֹא וּמִלְךָ
עֲצָתָם וְקַלְקַל
מִחֲשַׁבְתָּם : יְהוּ כִמֶּן לְפָנֶי רִיחַ וּמִלְאָךְ

אֵ דַאֲפֵעַ : אֲצַנַע לְכַאמֶר
אֲסַמֶךָ אֲצַנַע לְכַאמֶר
אֵימֶנֶךָ אֲצַנַע לְכַאמֶר
שְׁרִיעַתְךָ אֲצַנַע לְכַאמֶר
קְדַסְתְּךָ לְכַאמֶר יִתְנַגֵּזוּן
מִחֲבוּבִינֶךָ סַאעַד אֵימֶנֶךָ
וְגַאּוּבִנִי יְפוּנֹז לְרַצָּא
אֲקוּוֹא תְּמִי וְתַחֲסֵב קְלָבִי
קְדַאמֶךָ אֵ כְּאֲקִי וּפְאֲכִפִּי
צַאנַע סְלָאם בְּסַמוּוֹאתוֹ
הוּוֹא בְּרַחֲמַאתוֹ יְצַנַע
סְלָאם עֲלִינָא וְעֵלָא גַמִּיעַ
קוּמוּ יִסְרָאֵל וְקוּלוּ אֲמִין :
סִיד אֵ דְנִיִּיא אַנָּא מֵאֶךְ
וְחַלְאמַאתִי מֵאֶךְ
חַלְסֵם חַלְמַתוֹ וְלִים אַנָּא
אַעֲאֲרֵךְ אִישׁ הוּוֹא בֵּין אֵדִי
חַלְמַתוֹ אַנָּא לְרוּחִי וּבֵין
אֵדִי חַלְמוּ לִי אֵ גִיר (וּבֵין
אֵדִי אַנָּא חַלְמַתוֹ עֵלָא אֵ
גִיר) אֵ כַּאֲן מְלִיחִין
הוּם קְרוּיָהוּם וְתַבְתָּהוּם
בֵּין שְׁחַלְמַתִּי אֲנִי לְעַצְמִי וּבֵין
שְׁחַלְמוּ לִי אַחֲרִים (וּבֵין
שְׁאֲנִי חַלְמַתִּי עַל אַחֲרִים) אֵם טוֹבִים
הֵם תְּזַקֵּם וְאַמְצֵם

יְהוָה דוֹחָה עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ : לְמַעַן
יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְנִי : יְהוּ לְרַצוֹן
אֲמַרְי פִּי וְהַנְּיֹז לְבִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנוֹאֲלִי :
עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוּמֵי
הוּוֹא בְּרַחֲמֵי עֲשֵׂה
שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :
הַרְוֵאָה חִלוּם וּנְפִשׁוּ עַגוּמָה
יֵאמֵר בַּעַת נְשִׂאוֹת כְּפִים
רְבוּנוּ שָׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ
נְחַלְמוּתִי שְׁלֶךְ חִלוּם
חִלְמַתִּי וְאִינִי יוֹדַע מַה הוּוֹא
בֵּין שְׁחַלְמַתִּי אֲנִי לְעַצְמִי וּבֵין
שְׁחַלְמוּ לִי אַחֲרִים (וּבֵין
שְׁאֲנִי חַלְמַתִּי עַל אַחֲרִים) אֵם טוֹבִים
הֵם תְּזַקֵּם וְאַמְצֵם

בְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף הַצְּדִיק
 וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רַפְּאֵם בְּמִי
 בָּרָה עַל יְדֵי מִשְׁחַת רַבִּינוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם וּבְמִי יִרְיֶהוּ עַל יְדֵי
 אֱלֹשֶׁעַ וּבְנַעֲמָן מִצְרַעְתּוֹ
 וּבְחִזְקִיהוּ מִחֲלָיו • וּבְכֶשֶׁם
 שֶׁהִפְכָּת קָלֶלֶת בְּלַעַם בֶּן
 בְּעוֹר מִרְעָה לְטוֹבָה • בֶּן
 תִּהְפּוֹץ לִי כֹל חִלּוּמוֹתַי
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה • וְתִרְצֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • יְהִי
 לְרַצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

בע"ת אחר העמידה אומרים
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ
 רַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 אֱלֹהֵי אֲתָה
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֶךָ :

בְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף אֲצִלַּח
 וְאִם כֹּאֵן מִלּוּזְמוּיִן עֲאֲפִיִּיא
 עֲאֲפִיָּהוּם כִּמְאִי בָרָה
 עֲלֵה יְדִין מוֹסֵא אֲסִתְאֲדִנָּא
 עֲלֵה אֲ סִלָּאִם וּכְמֵאִי
 יִרְיֶהוּ עֲלֵה יְדִין אִישֶׁעַ
 וּכְנַעֲמָן מִן גִּרְדָּאמוּ •
 וּכְחִזְקִיהוּ מִן וְגַעוּ וּמִתְלִ
 אֲדִי קִלְבַּת שְׁתַּמַּת בְּלַעַם
 אֲבִן בְּעוֹר מִן לֵאשֶׁה
 לְמִלִּיחָה • הַאֲבָדָא תְקַלֵּב
 לִיגְמִיעַה לְמִלִּיחָה
 וּלְבִרְכָא • וְתִרְצֵאֲנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ אֲ כִתִּירִין
 יִבּוֹנוּן לְרַצָּא אֲקוּוֹל תַּמִּי
 וְתַחֲסֹב קִלְבִּי קְדָאמְךָ אֲ
 כֹאֲקִי וּפֹאֲכִפִּי :

אבונא צלמאננא כמינא
 קדמך ארחם עלינא
 אבונא צלמאננא לים לנא
 צלמאן אלא אנתא
 אבונא צלמאננא אצנע
 מענא לכאמר אסמך :

אֲתָה הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אֵין עוֹד מִלְכָּדוּ :
 אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים
 אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ :
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם
 אֲבֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
 וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ : הוֹשִׁיעָה
 אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת
 נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד הָעוֹלָם : וְיְהִי
 בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וְיֹאמֶר
 מִשְׁחַת קוּמָה יְהוָה וְיִפּוּצוּ
 אוֹיְבֶיךָ וְיִנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
 מִפְּנֶיךָ : קוּמָה יְהוָה
 לְמַנוּחַתְךָ אֲתָה וְאֲרוֹן
 עֲזָרְךָ : כִּהְנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צְדָק וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ :
 בְּעֵבֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פָּנֵי מִשְׁיַחְךָ :

אנתא אתשוּפַת לתערף
 אד א הוא אל אלאה
 לים בעד מן גירו לים
 מתלך כל אהאת א
 ולים פשנא אילך יפון א
 אלהנא מענא כמא
 אלדי כאן מע אבהאתנא
 לא יתדפנא ולא יסייבנה
 סאער אלא קומך ובארך
 אא ורתתך ורעיהום
 ועליהום אא א אבר ופאן
 ברחול אל צנדוק וקאל
 מוסא קום א ויתשתתון
 עדוואנך וינהזמון
 באצלינך מן קדאמך :
 קום א לראחתך
 אנתא וצנדוק קוותך
 אימאתך ילבסון עדל
 ופאצלינך יסתרון בסבב
 דויד עבדך לא תרגע
 וגה מדהונך :

ברוך שמייה דמארי (ברוך שמייהלם משרוחא
 עלמא ברוך בתרך טרף הייא לשון זוהר)
 ואתרך . יהא רעותך עם ישראל עמך
 לעלם . ופורקן ימינך אחוי לעמך בבית
 מקדשך לאמטויי לנא מטוב נהורך .
 ולקבלא צלותנא ברחמי . יהא רעוא קדמך
 דתוריק לן חיינ בטיבו ולהוי אנא עבדך
 פקידא בנו צדיקיא . למרחם עלי ולמנטר
 יתי וית כל דילי . ודי לעמך ישראל . אנת
 הוא זן לכלא ומפרנס לכלא . אנת הוא
 שליט על כלא אנת הוא השליט על
 מלכיא ומלכותא דילך היא . אנא עבדא
 דקדשא ברוך הוא דסגדנא קמיה מן קמי
 דיקר אוריתיה בכל עידן ועידן . לא על
 אנש רחיצנא . ולא על בר אלהין
 סמיכנא . אלא באלהא דשמיא דהויא
 אלהא דקשום . ואוריתיה קשום . ונביאוהי
 קשום . ומסגני למעבד שבון וקשום . ביה
 אנא רחיץ . ולשמייה יקירא קדישא אנא

שרה א צלא כל ערבי

שחרית קסה

אימר תשבחן . יהא רעוא קדמך דתפתח
 לבי באורייתך . (ותיהב לי בנין דכרינ
 דעבדין רעותך .) ותשלים משאלין דלבאי
 ולבאי דכל עמך ישראל לטב ולחיינ
 ולשלם אמן :

אד מן ציון תמלע אל שריעה וכלאם א
 כי מציון תצא תורה מן דאר אל סלאם :
 ודבר יהוה מירושלים : מבארך אל כאלק אלדי
 ברוך המקום שנתן עמא שריעה לקומו
 תורה לעמו ישראל יסראיל מבארך הוא .
 ברוך הוא : נייאל אל קום אדי
 אשרי העם שככה לו האכדא לו נייאל אל
 אשרי העם שיהוה קום אלדי א אלאהו .
 אלהיו : גדלו ליהוה אתי בברו לא מעי ונעלי
 ונרוממה שמו יחדו : אסמו סווא :
 רוממו יהוה אלהינו פכרו א אלאהנא ואסגרו
 והשתחוו להדם רגליו למווטן רגליה מקדם
 קדוש הוא : רוממו הוא . פכרו א אלאהנא
 יהוה אלהינו והשתחוו ואסגרו לגבל קדסו אד
 להר קדשו כי קדוש מקדם א אלאהנא . לים
 יהוה אלהינו : אין קדוש ביהוה כי אין מקדם פא אד לים

בלתך ואין צור כלהינו:
 כי מי אלוה מבלי עדי
 יהוה ומי צור זולתי
 אלהינו: תורה צוה
 לנו משה מורשה קהלת
 יעקב: עץ חיים היא
 למחזיקים בה ותומכיה
 מאשר: דרכיה דרכי
 נעם וכל נתיבותיה
 שלום: שלום רב לאהבי
 תורתך ואין למו
 מכשול: יהוה עז לעמו
 יתן יהוה יברך את
 עמו בשלום:

מן גידך וליס קווי
 פלאהנא אז מני אלהמן
 גיר א ומני קווי מן גיר
 אלהנא: שדיעה וצא לנא
 מוסא ורהא אגוואק
 יעקוב סגרת הייא
 הייא לל מאספין ביהא
 וסא נדינהא מווצף
 דרובהא דרוב לאייקא
 וגמיע ספאפהא סלאם:
 סלאם פתירי לחאבבין
 שדיעתך וליס להום
 מעתרא א קווא לקומו
 יעטי א יבארך אלא
 קומו בסלאם:

יפרחון א סמא ותסתד
 אל ארץ ויקולון כל
 שעוב א אתצלטון: יפרח
 גבל ציון יסתרון צייאע
 יהודה לכאטר שראייעד:
 עלא א גמיע יתפכר
 ויתקדם יתבארך
 ויתעלא

על הכל יתגדל ויתקדש יתברך ויתרומם

ויתפכר אסמו א צלמאן
 מצלטון א צלאטין א
 מקדם תבארך הוא כל
 דנייאת אדי כלקא דנייא
 האדי ודניית א גאייא
 פרצאתו ופרצאת כאייפינו
 ופרצאת גמיע קומו בית
 ישראל: תנפשף ותנבאן
 צלטנתו עלינא בעגלה
 ויהן וישפק וירחם עלא
 שרידתנא ועלא שרידת
 קומו בית ישראל בחץ
 בפצל ברחמאת וברצא
 וקולו אמין א רחים הוא
 ירד סבינא וסביית
 קומו בית ישראל בעגלה
 כאייאמנא וישלענא מן
 גמיע ציקאתנא לל נפה
 ומן א חנדם לל צווא
 בקריב זמאן וקלו אמין:
 במהרה בימינו ויציאנו מכל צרותינו לרוחה
 ומאפלה לאורה בקרוב זמן ואמרו אמן:

ויתנשא שמו של מלך
 מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא בעולמות
 שברא העולם הזה
 והעולם הבא כרצונו
 וכרצון יראיו וכרצון
 כל עמו בית ישראל:
 תגלה ותראה מלכותו
 עלינו במהרה ויחון
 וירחם וירחם על
 פליטתנו ועל פליטת
 עמו בית ישראל בהן
 בחדר ברחמים וברצון
 ואמרו אמן: הרחמן
 הוא יחזיר שביתנו
 ושבית עמו בית ישראל

שבת שלפני ראש חדש מכריז החזן קודם קריאת התורה ואומר יהי רצון ובראש חדש תשרי אין מזכירין אותו כלל יהי רצון מלפני אלהי חשמים לכונן את בית חיינו ולהשיב שכנתו לתוכו במהרה בימינו ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי חשמים לרחם על פליטתנו ולעצור המגפה והמשחית והחרב והרעב והשכי והבזה מעלינו ומעל עמו ישראל ואמרו אמן: יהי רצון מלפני אלהי חשמים לקיים לנו את כל חכמי ישראל הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם

הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם

בנמיע מוואצע

בכל מקומות מושבותיהם ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי חשמים ונתבשר בשורות טובות בשורות ישועות ונחמות מארבע כנפות הארץ ואמרו אמן:

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים נאלם הוא ינאל אותנו וישיב בנים לגבולם בסימן טוב יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני חדושיה ביום פלוני וקבועיה ומניניה ביום (פלוני ופלוני) חדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו

גלוסחום וקולו אמין: יבון רצא מן קדאם אאה אל סמא אלדי נסמע ונתבשר בשאייר מליהאת בשאייר מסאעדאת וחסלי מן ארבע מראף אל ארץ וקולו אמין:

מני אלדי צנע עליבאת לאכהאתנא ומן מצד פכהום הוא יפכנא וירגע אל בנין להדודהום בנישאן מליה יציר לנא דאס אל שחר (פלאן) ביום (פלאן ופלאן) תגדירו ביום (פלאן) ותירסמו ועדרהו ביום (פלאן ופלאן) יגדרהו א מקדם תבארך הוא עלינא ועלא קומו

ביום

הוא עלינו ועל עמו

ישראל בכל מקום שהם
 למוכה ולברכה לששון
 ולשמחה לישועה
 ולנחמה לפרנסה
 ולכלכלה לשמועות
 טובות ולבשורות
 טובות ולנשמים
 בעתם ולרפואה
 שלמה ולגאולה
 קרובה ואמרו אמן
 כי שם יהוה אקרא
 הבו גדל לאלהינו
 הכל תנו עוז לאלהים
 ותנו כבוד לתורה
 וזאת התורה אשר שם
 משה לפני בני ישראל
 תורה צוה לנו משה
 מורשה קהלת יעקב
 האל תמים דרכו

אמרת יהוה צרופה מגן

הוא לגמיע אל
 מנתפלין ביה בית
 אהרון בארנו אלא
 א אל מבארך אימאם
 אתקרב וכרם
 א מעפום יבארך א
 בארנו אלא א אל
 מבארך מבארך א אל
 מבארך לל אבד ואבד
 מברך אנתא א אלאהנא
 צלטאן אל דנייא אלדי
 אסתכיייר בינא מן גמיע
 אל אקוואם ועטא לנא
 אלא שריעתו מבארך
 אנתא א עאמי אל
 שריעה
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן אל דנייא
 אלדי
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
 ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן
 התורה
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר

הוא לכל החוסים בו
 בית אהרון ברכו את
 יהוה המבורך כהן
 קרב וכהן
 וקורא כהן ולוי וחמשה מישראל
 בפ השבוע והעולה לס"ת
 יאמר
 יהוה עמכם
 והחזן עונה בברכה יהוה
 ואומר העולה ברכו את
 יהוה המבורך ועונה החזן
 ברוך יהוה המבורך
 לעולם ועד והעולה
 חוזר ואומר ברוך יהוה
 המבורך לעולם ועד
 ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
 ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן
 התורה
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר

נתן לנו (תורתו) עמא לנא שריעת
 תורת אמת וחי עולם חק וחייא אל דנייא
 נמע בתוכנו ברוך גרס בוועמנא מבארך
 אתה יהוה נותן התורה: אנתא א עאמי אל
 מי שברך אבותינו שריעה:
 אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן
 ודוד ושלמה וכל וואק אל
 הקהלות מקרסאת ואל נציפאת
 והטהרות הוא יברך הוא יברך
 את כל הקהל אל גוק אל מקדס האדא
 הקדוש הזה גדולים פבאר וזגאר הום
 וקמנים הם ובניהם ובניננהום ונסוואנהום
 ונשיהם ותלמידיהם וצנאעהום ולמיע אלדי
 וכל אשר להם מלכא לחום צלטאן אל דנייא
 דעלמא הוא יברך הוא יברך
 יתכון ויזכה יתכון ויזכר
 וישמע בקל צלותכון ויזכר
 תתפרקון ותשתזכון ויזכר
 מכל צרה ועקתא ויהא ממרא די הוה בסעדכם
 קול א במסאעדתפום

ויציל בענפום ויפרש ויאלל סלאל סלאמו עליבום
 ויגרים בינפום מתבה ואלווייה סלאם וצחבה
 וישיל בגצת בלאש מן ויכסר חמל אל
 בינפום וישוב מן עלארקכתפום
 וייתבת ביפום פסוק וילדי מכתוב א אלאה
 אבהאתפום יזייד עליפום פמתלפום אלף מראת
 ויבארפפום פמא אלדי פלמפום (ויפתבנא אל
 טאייק בדפתר חייא מליחין) והאפלא יציר
 רצא ונקול אמין:

דיבר לכם (בית וכתבנו ה) דיבר
 בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמין:
 בשבת קודם הצום מכריז החזן יום התענית חוץ מתשעה
 באב וצום כפור ופורים וסימנך אכ"ף עליו פיהו ואומר
 אלוואננא בית ישראל אחינו בית ישראל
 אסמעו צום (14 בתמוז) שמעו צום
 אל ראבע (10 בטבת) לשבעה עשר בתמוז הרביעי
 א עאשר לעשרה בטבת העשירי

שרח א צלא כל ערבי

יְהִי יוֹם פְּלוּגֵי יַהֲפֹךְ
 אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
 כְּדַכְתִּיב כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת צוּם הַרְבִּיעִי
 וְצוּם הַחֲמִישִׁי וְצוּם
 הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הָעֶשְׂרִי
 יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
 וְלַמְּוֹעֲדִים מוֹבִיִּם
 וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֲהַבּוּ
 יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : (ה' הושיעה אנשרה דף ק"ג)
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ :
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יַחֲלִלְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי
 הָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ כְתוּר אֱלֹהֵינוּ :
 תְּהַלְלָה לְדוֹד אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלְלָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהַלְלָה
 מְאֹד וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקְרָה : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח

מֵעֵשֶׂיךָ וּגְבוּרַתֶּיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
 וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזוֹנוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ
 יֹאמְרוּ וּגְדוּלַתְּךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב מוֹבֵךְ
 יִבִּיעֵנוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנָנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה בֵּינָה
 אֲרֶךְ אַפִּים וּגְדֹל־חֶסֶד : מוֹב יְהוָה חֶסֶד לְכָל
 וְדַחְמִיו עַל כָּל מֵעֵשִׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה גְּבוּרָה כָּל
 מֵעֵשֶׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְּךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם
 גְּבוּרַתֶּיךָ וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶךָ : מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר
 וְדָר : סוֹמֵךְ יְהוָה תְּפָאֵרֶת לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף
 לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלִיף יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ
 אֶת־יַדְּךָ (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר
 הפרנסה ר"ת פאי גמ' יאהדונהי גמ' סאל ס"ת
 חתך) וּמִשְׁבִּיעַ (גמ' חתך לְכָל חַי רְצוֹן :
 צַדִּיק יוֹהוֹוֶהוּ יִסוֹד בְּכָל דְרָכָיו וְחַסִּיד
 בְּכָל מֵעֵשִׂיו : קְרוֹב יְהוָה מַלְכוּת לְכָל קָרְאִיו
 לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת : רְצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר

יהוה נצח את כל אהביו ואת כל
הרשעים ישמיד: תהלת יהוה הור ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה:

ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו
ישׂראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחר
מכל דברו השוב אשר
דבר ביד משה עבדו:
יהי יהוה אלהינו
עמנו כאשר היה עם
אבותינו אל יעזבנו
ואל ישׂנו: להשות
לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמור
מצותיו וחקיו ומשפטיו
אשר צוה את אבותינו: ויהי דברי

פלאמי

האוולי אלדי
אתהננתו קדאם א קריבין
אלא א אלאהנא איאם
וליל ליצנע שרע עבדו
ושרע קומו יסראיל פלאם
נהאר בנהאדו: לכאטר
יערף גמיע קום אל
ארץ אד א הוא אל אלאה
לים מן גידו: לם יזול
דפתר אל שריעה האדא
מן תמד ותשתגל ביה
איאם וליל לכאטר תחפץ
לחצנע פלמיע א מפתוב
ביה אז חניד תעדל א
דרובך וחניד רתשטר:
הודא וציתך אתקווא
ואתתבת לא תרגף ולא
תלאף אז מעך א אלאהך
בלמיע אלדי תמשי:
יתצלטן לל אבד אלאהך
ציון לגיל וגיל
אמרו א:
אלהיך בכל אשר תלך: מלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר נדר הללויה:

אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרובים א
יהוה אהינו יזמם ולילה
לעשות משפט עבדו:
ומשפט עמו ישׂראל
דבר יום ביומו: למען
דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים
אין עוד: לא ימוש
ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יזמם
ולילה למען תשמור
לעשות ככל הכתוב בו
כי אז תצליח את
דרכיך ואז תשכיל:
הלא צויתך הוה
ואמץ אל תערץ ואל
תחת כי עמד יהוה
אלהיך בכל אשר תלך: מלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר נדר הללויה:

קעה שחרירו שרה א צלא בל ערבי
 מזמור לדוד הבו ליהוה (פצל מזמור לרוד אנשרה
 בני אלים הבו ליהוה בקבלת שבת)
 כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו
 השתחוו ליהוה בהדרת קדש : קול יהוה על
 המים אל הכבוד הרעים יהוה על
 מים רבים : קול יהוה בכח קול יהוה
 בהדר : קול יהוה שבר ארזים וישבר
 יהוה את ארזי הלבנון : וירקידם כמו
 עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים :
 קול יהוה הצב להבות אש :
 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר
 קדש : קול יהוה יחולל אילות ויחשוף
 יערות ובהיכלו בלו אומר כבוד : יהוה
 למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם : יהוה
 עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :
 כי כה אמר יהוה רנו אל האפדא קאל א פכרו
 ליעקב שמחה וצחלו ליעקב פרחו
 בראש הגוים השמיעו הללו וגלבו בראם אל שעוב
 ואמרו הושע יהוה את עמך סמעו מדתו וקולו סאער
 את שארית ישראל א אלא קומך אלא
 שרידת ישראל :

שרה א צלא בל ערבי ימרחון אלא אסם א אד
 קווי אסמו וחדו בהגו עלא אל ארץ ואל
 סמא : ועלא שאן לקומו תמדיחה לגמיע פאצלינו
 לבנין ישראל קום קריבינו אמדחו א : א
 הוא אל אלאה א הוא אל אלאה בסמא מן פוק
 ועלא אל ארץ מן תחת לים בעד : לים מתלך בל
 אלאה את א ולים כשגאילך : וכאף וקאל
 אש מליף אל מוצע האדא לים האדא אל
 נם בית א והאדא באב אל סמא :
 ארנע למווטנד וספן בבית משתהאתך
 אד גמיע תם וגמיע לסאן יעטון בהג ובהג
 לצלמנתך ובספונגו יקול אצטראח א ברבוואת אוף
 ישראל רנענא א אליך ונרנע נרד אייאמנא
 כמתל אל אוול :

יהללו את יהוה פי נשגב שמו לבדו הודו על
 ארץ ושמים : ונרם קרן לעמו
 תהלה לכל חסדיו לבני ישראל
 עם קרובו הללויה : יהוה הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מפתת אין עוד : אין כמזוף באלהים
 יהוה ואין כמעשיף : וירא ויאמר מה נודא המקום
 תנה אין זה פי אם בית אלהים וזה שער השמים :
 שובה למעונך ושכון בבית מאונך כי
 כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר למלכותך :
 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי
 ישראל : השיבנו יהוה אליך ונשובה חדשימינו
 בקדם :

יְתַגְדַּל וַיִּתְפַּדֶּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא
 כְּרַעוּתִיה וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ . וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיה
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה . בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְתַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּה
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עֵלְמָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
 וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה .
 וַיִּתְתַּלַּל שְׁמִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא . לְעֵילָא מְבַל בְּרַבְתָּא
 שִׁדְתָּא . תִּשְׁבַּחְתָּא . וְנִתְמַתָּא דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ
 אָמֵן :

(גמיע שיי אדי אנשרח בשחרית לס שרתנאהו)

מוסף של שבת

אדון הכל יאהדונהי היה היה ויהיה

אֲדֹנָי שַׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (א) אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם . אֱלֹהֵי יִצְחָק . וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב .
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
 חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת .
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה :

בימי תשובה אומרים

וּבְרַנְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ הַפֶּיַן בְּחַיִּים כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הר)
 מַגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוריד הטל) (ובחורף משיב
 הרוח ומוריד הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֹסֶד
 מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים . וּמַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַי . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה
 לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בימי תשובה אומרים

מִי כְמוֹךָ אֵיב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים לַחַיִּים :

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מַחִיָּה הַמֵּתִים : כַּחוּרָה אֹמֵר הַשְּׁלִיחַ צְבוּר

תַּאג יַעֲמוֹן לְךָ אֵא אַהֲנָא כְּתִר יִתְנּוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מְלֵאכִים גִּפְקַת אֶפּוֹק מְלֵאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה
 מֵעֻמְדֵי יִסְרָאֵל מִגְּמוּעִין עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
 תַּחַת . סוּוּא גְּמִיעֵהוּם מִפְּנֵי . יַתֵּר כָּלִם קִדְשָׁה לְךָ
 תְּקַדִּימָא לְךָ יִתְלַחוּן . יִשְׁלִישׁוּ . בְּדַבַּר הָאִמּוֹר עַל
 כִּפְלָאִים אֵל מְקִיּוּל עֵלָא

יד נביאך . וקרא זה אל
 זה ואמר . קדוש קדוש
 קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו : כבודו מלא
 עולם ומשרתיו שואלים .
 אנה מקום כבודו להעריצו :
 לעמדתם משפחים ואומרים
 ברוך כבוד יהוה ממקומו :
 ממקומו הוא יפן בנתקמו
 לעמו . המיוחדים שמו
 ערב נבקר בכל יום תמיד
 אומרים פעמים באהבה שמע
 ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
 הוא אלהינו . הוא אבינו .
 הוא מלכנו . הוא מושיענו .
 הוא יושיענו . ויגאלנו
 שנית . וישמיענו ברחמי
 לשיני כל חי לאמר . הן
 גאלתי אתכם אחרית פראשית
 להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם : ובדברי
 קדשך בתוב לאמר . ומלוך . הודא
 פפיתפום תאלי כל אוול לאעיר לכום לאלה
 אנא א אהבום . ובכלאם קדסך מכתוב קאילין יתצלמן

א לל אבד אלאך ציון יהוה לעולם אלתוך ציון
 לגיל לגיל וגיל אמדחוא : לדר ודר תללניה :
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה . ברוך אתה יהוה האל
 הקדוש : בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :
 ותבת סבת רצית תכנת שבת רצית
 קראכינהא וצית
 תפסידהא מע צפייאן
 תמסנהא מפייפינהא
 לל אבד ואגב יוורתון
 טאעמינהא חייא זפו
 ואיזה א מחבין כלאמהא
 פברווא אסתכיריו . חניד
 מן סיני אתווצו תווצי
 פאעלינהא פלאייק .
 יפון רצא מן קראמך
 א אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא אלדי תצעדנא
 בפרחה לארצנאותגרסנא
 בתודונא ותם נצעע
 לארצנו ותפענו
 פירושיה עם סדורי
 נסכיה מענגיה לעולם
 כבוד ינחלו טועמיה
 חיים זכו וגם האוהבי
 דבריה גדלה בחרו . אז
 מסיני נצטוו צוויי
 פעליה כראוי . (א)
 יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה
 כגבולנו ושם נעשה

לקומי שושנים
 (א) צריך למחוק מתבת ותצוינו עד תבת כראוי והיא על

לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים
 כסדרם ומוספים
 כהלכתם את מוסף
 יום השבת (הזה) נעשה
 ונקריב לפניך באהבה
 כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו כתורתך
 על ידי משה עבדך
 כאמור :
 וביום השבת שני
 ככשים בני שנה
 תמימם ושני עורגים
 סלת מנחה בלולה
 בשמן ונסכו : עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג

קראמך אלא קראבין
 אתזאמנא [קראבין אל]
 דאיימן כצפתהוום
 [וקראבין אל] זאידין
 כסידתהוום אלא זייאדת
 יום אל סבת (האדא)
 נצנע ונקרב קראמך
 במחבה כווצאית רצאתך
 כמה אדי פתכת עלינא
 כשריעתך עלא ידיו
 מוסא עבדך כמא מקייוול:
 וביום אל סבת תנין
 אכבאש בנין סנה פאמלין
 ותנין עשור מקסוף הדייא
 מעמופא כרהן וכמסגו:
 צעידת סבת כסבתו עלא
 צעידת [קרבאן] אל
 דאיימן ותמסגהא :

לקוסי שושנים

סדר תש"דק תמירים כמ"ם וכן השאר הזה ע' ב"י שהעמיד
 הגר' ואני נהגתי שלא לאמרה וכן הוא במוסף ר"ח

עם מקדשי שביעי כלם ישובעו ויתענגו
 משוכך ותשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
 ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא כמנוחתנו
 קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך
 שבענו משוכך שמח נפשנו בישועתך וטהר
 לבנו לעבדך באמת והנהילנו יהוה
 אלהינו באהבה וכרצון שבת קדשך וינוחו
 בו כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
 יהוה מקדש השבת :
 רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפללם
 שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפללתם (מהרה) באהבה תקבל
 כרצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים :
 ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :
 מודים אנחנו לך מודים אנחנו לך שאתה

מודים דרבנן

שאתה הוא יהוה (וג) מודים אנחנו לך שאתה

הוא יהנה אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי
 כל בשר יוצרנו יוצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש
 על שחתירתנו
 וקיימתנו בן תחינו
 והתחננו והתאסף
 גליותינו לחצרות קדשך
 לשמור תקיף ולעשות
 רצונך ולעבדך בלבב
 שלם על שאנתנו מזדים
 לך ברוך אל ההודאות :

אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צורנו צור
 חיינו ומגן ישענו
 אתה הוא לדר ודר
 נודה לך ונספר
 תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך
 ועל נסיך שבכל יום
 עמנו ועל נפלאותיך
 ומכותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו
 רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך :

בחנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
 ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
 ההם בזמן הזה :

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו
 כשעמדה מלכות גזן הרשעה על עמך ישראל

לשבתם תורתך ולתעבירם חקי רצונך ואתה ברכתמיד
 הרבים עמדת להם בשעת צרתם רבת את ריבם ונתת את
 דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד הלשים
 ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וממאים ביד
 טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך לך עשית שם
 גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה
 גדולה ופרקן כהיום הזה ואתר כך באו בניך לדביר
 ביתך ופנו את היכלך ומתרו את מקדשך והדליקו
 נרות בחצרות קדשך ונקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
 בחלל ובהודאה ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה
 לשמך הגדול סלה :

ועל כלם תברך ויתרומם ויתנשא תמיד
 שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך
 סלה : בשבת תשובה אומרים

וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
 לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
 סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה (הו)
 הטוב שמך ולך נאה להודות :

בחזרה השליח צבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשרת בתורה
 תפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אתרוץ

ובניו בתנים עם קרושיף באמור : וברך יהוה
וישמך : ואר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא
יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד (צדקה)
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך .
וברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך . כי
באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
וחיים . אהבה וחסד . צדקה ורחמים . ברכה
ושלום . וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב עוז ושלום .

בימי תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות נזכר ונפתח לפניך אנחנו וכל
עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי ונזאלי :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי תדום . ונפשי
כעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך .

ואחרי מצותיך תרדף נפשי . וכל הקמים
עלי לרעה . מהרה הפר עצתם וקלקל
מהשבתם : יהיו כמין לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה . עשה למען שמך . עשה
למען ימינך . עשה למען תורתך . עשה
למען קדשתך : למען יחלצון ידיך הושיעה
ימינך וענגי : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי ונזאלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עושה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

יפון אסם א מבארך מן יהי שם יהוה מבורך
אל סעה ואלא אל מעתה ועד עולם :

אבר . מן משרק אל ממזרח שמש
שמש ואלא מניבו ממדוח מהלל שם

אסם א . עאלי עלא יהוה : רם על כל
אל סמא ואנבו א נזים יהוה על השמים

סידנא איש קווי אסמך כבודו : יהוה אדונינו
בנמיע אל ארץ : מה אדיר שמך בכל הארץ :

יתגדל ויתקדש שמיא רבא בעלמא די בנא

כרעותיה ונמליך מלכותיה . ונצמח פורקניה .
ונקרב משחיה . בתיכון וביומיון ובחגי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך . וישתבח .
ויתפאר . ויתרום . ויתנשא . ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל
שמייה דקודשא בריך הוא . לעלא מפל ברקתא
שירתא ושבתא . ונתמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
התקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
דכל בית ישראל . קדם אבונא דבשמאי
ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמאי . חיים ושבע וישועה
ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה
וריוח ותצלה . לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו ועושה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כל ישראל ישלהם חלק לעולם הבא . שנאמר
ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ
נצר מטעי מעשה ידי להתפאר : אמר
רבי יהודה אשרי

מני אדוי שגלו בשריעה וצנע כראדת לאמר
לכאקו כבר באסם מליח . ונצרף באסם מליח
מן א דנייא . ועליה קא סלימאן בשטארתו מליח
אסם מן דהן מליח . ויום א מות מן יום א
תולדו . אתעלם שריעה כתיב ויעמון לך אגד
כתיב וערף עטאיית אגד מא א צאהין לדניית א
גאיא : רבי חנניה אבן עקשייא יקול רצא א
מקדם תבאדך הוא לייזפי אא יסראיל לאגל
דאך כתיב להום שריעה ופראייץ כמא אדוי אנקאל
א רצא לכאמר חסנתו יכבר שריעה וייקווי :
ליס כפאלאהנא . ליס כסידנא . ליס כצלמאננא
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
אין כאלהינו . אין כארוננו . אין כמלכנו .

מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו . גדל בשם טוב .
ונפטר בשם טוב מן העולם . ועליו אמר
שלמה בחכמתו . טוב שם משמן טוב . ויום
המות מיום הולדו . למוד תורה הרבה ויתנו
לך שכר הרבה . ודע מתן שכרן של
צדיקים לעתיד לבא : רבי חנניה בן
עקשייא אומר . רצה
הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך
הרבה להם תורה
ומצות . שנאמר יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
אין כארוננו . אין כמלכנו .

אין כמושיענו : מי
 כאלהינו . מי באדוננו .
 מי כמלכנו . מי
 כמושיענו : נודה
 לאהינו . נודה לאדוננו .
 נודה למלכנו . נודה
 למושיענו : ברוך
 אלהינו . ברוך אדוננו .
 ברוך מלכנו . ברוך
 מושיענו : אתה הוא
 אלהינו . אתה הוא
 אדוננו . אתה הוא
 מלכנו . אתה הוא
 מושיענו : אתה תקים
 אתה תקום תרחם
 ציון כי עת לחננה

כי בא מועד :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקמירו אבותינו לפניך את
 קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר
 צוית אותם על יד משה נביאך בפתוב בתורתך :

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זפה בד בבר יהוה : ועשית אתה
 קטרת רקה מעשה רסה ממלח טהור קדש : ושחקת
 ממנה הרק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אנער לך שמה קדש קדשים תהיה לכם :
 ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהיטיבו את הנרות וקטירנה : ובהעלת אהרן את הנרות
 בין הערבים וקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם :
 תנו רבנן פטום הקטרת ביצר . שלש מאות וששים
 ושמונה מנים היו . בה . שלש מאות וששים
 וחמשה במנין ימות החמה מנה בכל יום . מתציתו
 בבקר ומתציתו בערב . ושלשה מנים יתרים שמהם
 מכנים כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים
 ומתזרין למכתשת בערב יום הכפורים . כדי לקיים מצות
 דקה מן הדקה . ואחר עשר סמנים היו בה . ואלו הן
 הצרי . והצפרן . והחלבנה . והלבונה משקל שבעים
 שבעים מנה . מור . וקציעה . ושבולת גרד וברכום
 משקל ששה עשר ששה עשר מנה . הקשט שנים עשר
 קלופה שלשה . קנמון תשעה . בורית ברשינא תשעה
 קבין . יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא . ואם לא
 מצא יין קפריסין מביא חמר היור עתיק . מלח סדומית
 רובע . מעלה עשן כל שהוא רבי נתן הבבלי אומר
 אף כפת הירדן כל שהיא אם נתן בה רבש פסלה .
 ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצדי אינו אלא שרף
 הנוסף מעצי הקטף בורית ברשינא למה היא
 באה כדי לשפוט בה את הצפורן כדי שתהא נאה ויו
 קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי
 שתהא עזה והלא מי רגלים יפיו לה אלא שאין
 מקניסין מי רגלים במקדש מפני הקבור :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק הימב
 הימב הדק מפני שהקול יפה לבשמים פסגמה
 לתצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו אמר
 רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לתצאין ואם
 חסר אחת מפל כממניה תיב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
 באה של שירים לתצאין ועוד תני בר קפרא
 אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול
 לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה פי כל שאור וכל דבש לא תקמורו
 ממנו אשה ליהנה : יהנה צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה : יהנה צבאות אשרי אדם בפת
 בד : יהנה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו וערבה
 ליהנה מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנמ
 קדמוניות :

אקרינא אבית אליהו . תניא דבי אליהו .
 גמיע א יקרא כל השונה הלכות
 סידאת בגמיע יום בכל יום מוכמח לו
 מתכול לו אלדי הוא שהוה בן העולם
 אבן דניית אל גאויא . כמא אנקאל תמשייאת
 כמא אנקאל תמשייאת א דנייא לו . לא תקרא
 א דנייא לו . לא תקרא תמשייאת אלא סידאת .
 [אמר רבי אעזר ועלינו לשבח אנשרחו בקבלת
 שבת]
 אמר רבי חנינא .

תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
 שנאמר . וכל בניך למודי יהוה ורב שלום
 בניך . אל תקרי בניך אלא בוניך : יהי שלום
 בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי
 ארברה נא שלום בך : למען בית יהוה
 אלהינו אבקשה טוב לך : וראה בנים
 לבניך שלום על ישראל : שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יהוה
 עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :
 יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעלמא די

בְּרַם כְּרַעוּתֶיהָ • וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתֶיהָ •
 וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֶיהָ • בְּחַיִּיכוֹן
 וּבִזְמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ • לְעֵלְמָא לְעֵלְמִי עַלְמִיָּא יְתְבַרְךָ •
 יִשְׁתַּבַּח • וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלֶּה • וַיִּתְהַלָּל • שְׁמִיָּה
 דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא •
 שִׁירְתָּא • תִּשְׁבַּחְתָּא • וְנַחְמְתָא דְאֲמִירָן
 בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַד תְּלַמְדֵיהוֹן
 וְעַל כָּל תְּלַמְדֵי תְלַמְדֵיהוֹן דְּעַסְקִין
 בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הַרִין וְדִי
 בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר • יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וְלַכוֹן
 חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאֲרִיָּה שְׁמִיָּא
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלַמְיָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא • חַיִּים וְשֹׁבְעַ
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה • וְשִׁזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה
 וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה • לָנוּ וְלַכָּל

עֲמוּ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ :

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל • לְתַת גְּדוּלָה
 לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
 הָאֲרֻצוֹת • וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה •
 שְׁלֵא שֵׁם חֲלַקְנוּ כְּהֵם • וְנוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנִים •
 שֵׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק • וּמִתְפַּלְלִים
 אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
 שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֲרֶץ • וּמוֹשֵׁב
 יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל • וְשׁוֹכֵנֵת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי
 מְרוֹמִים • הוּא אֱלֹהֵינוּ • וְאֵין עוֹד אַחֵר •
 אֲמַת מַלְכָנוּ • וְאַפְסֵם זוֹלָתוֹ • כְּפִתּוּב בְּתוֹרָה •
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבוּת אֵל לְבַבְךָ • כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֲרֶץ
 מִתַּחַת אֵין עוֹד :

על בן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזך (ס"ח כה"ת) להעביר גלולים
 מן הארץ והאלילים ברות יברתון לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני כשר יקראו
 בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יפירו
 וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון לפניך יהוה אלהינו יברעו
 ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
 את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד בכתוב בתורתך יהוה
 ימלוך לעולם ועד והיה יהוה למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
 ושמו אחד :

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש
 ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך
 הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהוה
 הפך למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר
 יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא

ברעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משחיה בתיכון וביזמיכון ובתי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיא
 רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמיא דקודשא בריך הוא לעילא מפל ברכתא
 שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן
 על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי
 תלמידיהו דעסקין באורייתא קדישתא די באתרא
 חדיו ודי בכל אתר ואתר יהא לנא ולהון ולכון
 תנא וחסדא ורחמי מן קדם מריה שמיא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושינבא ורפואה ונגאלה וסליחת ונפירה
 ורינת והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן
 עושה שלום במרומינו הוא ברתמינו יעשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

קידוש של שבת

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : בנאורת דשא
 ירביצני על מי מנחות ינהלני : נפשי ישוב
 ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם פי אלך בגויה
 שלמות לא אירא רע פי אתה עמדי שבמך ומשענתך

המה ינתמוני: תערך לפני שלחן נגד צורדי דשנת
בשמן ראשי כוסי רוח: אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי חיי ושבתני בבית יהוה לארץ ימים:

אם תשיב משבת רגלך אל כאן תרגע מן אל
בטאה רגלך אצנע

רצאתך ביום קדס ותנארי
לל סבת פיפיה לתקדם
אל מפרס ותפרמו מן

יצנע דרובך מן יווגד
רצאתך ותפלם פלאם:
חניד תתפייף קראם

וארכבך על עלו אל ארץ
ואמעמך ורתת יעקב
אבוך או קול א פלאם:

על במת ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם: ביני

ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש:

על כן ברך יהוה את
אלא האפלא בירך א
א יום א סבת וקדסו:

יום השבת ויקדשו:

שרה א צלא כל ערבי מנחה רא

סברי מרגן
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

בורא פרי הנפץ:

מנחה של שבת

לל דק עלא אל גתית
לבנין קורח תמגיד
קרח מזמור: מה

איש אעזאז מסאפך
רב אל עסאפר
ידידות משפנותיך
יהוה צבאות:

אשתאקת ואיזה אשתהת
נפסי לאחוזאש א קלבי
נכספה וגם כלתה
ולחמי יפכרוץ אלא

נפשי להצרות יהוה
לבי ובשרי ירגנו אל
אל חי: גם צפור

מציאה בית ודרור
קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיך

יהוה צבאות מלכי
ואלהי: אשרי יושבי

קווא לו
ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו

כָּךְ מַסְלוֹת בְּלִבְכֶם :
 עוֹבְרֵי בְּעַמֶּק הַבְּכָא
 מַעֲיִן יִשִׁיתוּהוּנִם בְּרִכּוֹת
 יַעֲמָה מוֹרָה: יִלְכוּ מַחִיל
 אֵל חֵיל יִרְאֶה אֵל
 אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן : יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שָׁמְעָה
 תְּפִלָּתִי הָאוֹיְנָה אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוֹרָא
 אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי
 מִשִּׁיחָךְ : כִּי טוֹב יוֹם
 בַּחֲצִיךָ מֵאַלְף בְּחַרְתִּי
 הַסְּתוּפָף בְּבֵית אֱלֹהֵי
 מִדּוֹר בְּאַהֲלֵי רָשָׁע :
 כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה
 אֱלֹהִים חַן וְכִבוֹד
 יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע
 טוֹב לְהוֹלִכִים בְּחַמִּים:
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי

בֶּן סֶנֶךְ בַּקְלֵבוֹם .
 עֲאֲבְרִין בַּעֲמוֹק אַ כַּפָּא
 מִנְבַע יִגְעִלוּהוּ אֵיזָה
 בְּרַכָּאת יִנְלַף אַ פִּאתִי
 יִמְשׁוֹן מִן עֲסַפְר
 אֵלֵא עֲסַפְר יִנְבֹאן אֵא
 אֵל אֵלֵאֵה בְּצִיּוֹן אַ
 אֵלֵה רַב אֵל עֲסַפְר
 אֲסַמַע צֵלֵאתִי אֲסַנְט
 אֵלֵה יַעֲקוֹב לֵל אַבְדִּי .
 דִּרְקַתְנָא אַנְצִיר אַ
 וְאַפְתַּכְרִי וְגַה מִדְּהוֹנֵךְ .
 אֵד מְלוּיָה יוֹם בֵּאתוּוֹאֲשֵׁךְ
 מִן אֵלֵף . אֲסַתְלִיִּירְתוּ
 אֲתַעֲתַב בְּבִיּוֹת אֵלֵהִי מִן
 אֲסַפֵּן בֵּאֲלִיִּים אַ צֵלֵם .
 אֵל שִׁמְס וְדִרְקָה אַ אֵה
 חֵץ וּוְאֵנֵב יַעֲמִי אַ לֵם
 יִמְנַע מְלוּיָה לְמֵאֲשִׁיּוֹן
 בַּתְּכַמִּיל . אַ רַב אַ עֲסַפְר
 נִיֵּיֵאל אֲדַמִּי מִנְתַּפֵּל
 בֶּן . [אַנְשִׁרַח בְּשַׁחְרִית]

יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמִי
 לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹ עֵדוּ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרְיֻכוּ לִיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תִּמְמִים
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֵה תְּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֵבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה
 בַּלֵּילָה בְּשֶׁמֶן כְּתִירַת רְבִיעִית הַחֵיץ : עֲלֵת
 תְּמִיד תַּעֲשֶׂיָהּ בְּחֵר סִינֵי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
 לִיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיץ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לִיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר
 וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה :

אֲתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּקַטְרוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת
 קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ קָיִים כַּאֲשֶׁר
 צִוִּיתָ אֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְמֹף וְשַׁחֲלַת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זָכָה בַד בְּבַד יְהוָה: וְעִשְׂתָּ אֹתָהּ
 קִטְרֵת רִקַח מַעֲשֶׂה רִקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשַׁחֲקָהּ
 מִמִּנָּה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

וּנְאָמַר וְהַקְטִיד עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
 בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת וְקִטְרָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנֹּרֹת
 בֵּין הָעֶרְבִים וְקִטְרָנָה קִטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
 תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקִּטְרֵת בִּיצֵר. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְחֲמִשָּׁה בְּמִנֵּן יָמוֹת הַחֶמֶה מְנֵה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ
 בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שִׁמְרָם
 מִכְּנִים כִּהֵן גְּדוּל וְנוֹמֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּמִחֲזִירָן לְמִכְתֵּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים. כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
 דְּבָקָה מִן הַדְּבָקָה. וְאַחֵר עֲשׂוֹר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלּוּ הֵן
 הַצָּרִי: וְהַצְּפָרָן. וְהַחֲלָבָנָה. וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שְׁבַע עִים
 שְׁבַע עִים מְנֵה. מוֹר. וְקִצְיָעָה. וְשִׁבּוּלֵת גְּרֵד וְכִרְכּוּם
 מִשְׁקַל שֵׁשֶׁה עֲשׂוֹר עֲשׂוֹר מְנֵה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֲשׂוֹר.
 קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית פְּרָשׁוּנָא תְּשַׁעַה
 קִבְיִין. יַיִן קַפְרִיסִין סֵאִין תֵּלֵת וְקִבְיִין תֵּלֵת. וְאִם לֹא
 כִּצָּא יַיִן קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִינֹר עֵתִיק. מֵלַח סְדוּמִית
 רוֹבַע. מְעֵלָה עֶשֶׂן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר
 אֵף כִּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא אִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה.
 וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָמְנֵיהָ חַיִּיב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
 הַנוֹמֵף מִעֲצֵי הַקֶּסֶף. בּוֹרִית פְּרָשׁוּנָא לָמָּה הִיא
 בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפּוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחַ יַיִן
 קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא כְּדֵי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפּוּרָן כְּדֵי
 שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין

מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:
 תִּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר כִּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הַדֶּק הַיָּטִב.
 הַיָּטִב הַדֶּק. מִפְּנֵי שֶׁתְּקוּל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה
 לְחֲצָאִין כְּשֶׁרָח. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אוֹמֵר
 רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָח לְחֲצָאִין. וְאִם
 חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָמְנֵיהָ חַיִּיב מִיתָה:
 תָּנוּ בְּרַ קִפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיחָד
 בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנוּ בְּרַ קִפְרָא
 אֵלּוּ הָיָה נֹתֵן בָּהּ קְרִטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל
 לְעֲמוֹד מִפְּנֵי הַיָּחָה. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי
 שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵינוּ אָדָם בְּטַח
 בָּד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: וְעַרְבָה
 לַיהוָה מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קְדָמוֹנֵיּוֹת:

אֲשֶׁרֵינוּ יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סִלָּה: אֲשֶׁרֵינוּ
 הָעַם שׁוֹכְכָה לּוֹ. אֲשֶׁרֵינוּ הָעַם שִׁיְהוּהוּ כְּתוּר אֱלֹהֵינוּ:
 תַּהֲלֵה לְדָוִד אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלֵלָהּ
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּל יְהוָה חֲכָמָה וּמַהֲלֵל
 מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אִין חֲקֵר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח
 מִעֲשֵׂיךָ. וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: חֲדָר כְּבוֹד הוֹרְךָ.

ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך
 יאמרו: וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך
 יביעו: וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה: כינה
 ארך אפים ונדל-חסד: טוב יהוה חסד לכל.
 ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה גבורה כל
 מעשיך: וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו: וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורתיו: וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל עולמים: וממשלתך בכל דור
 ודר: סומך יהוה תפארת לכל הנפלים: וזוקק
 לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו:
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את-ידך: (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר
 הפרנסה ר"ת פאי גמי יאהדונהי גמי סאל ס"ת
 חתך) ומשביע (גמי חתך) . לכל חי רצון:
 צדיק יהווהו יסוד בכל דרכיו: וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל קראיו:
 לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו
 יעשה: ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר
 יהוה נצח את כל אהביו: ואת כל

הרשעים ישמיד: תהלת יהוה הוד ידבר
 פי: ויברך כל בשור שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יהוה: מעתה ועד עולם
 הללויה:

ויגזי לציון פאכך ובא לציון גואל ולשבי
 ולראנעין א צוג ביעקוב יקול א: ואנא האדי אהדי
 מעהום קא א נבוותי אדי מעהום קא א נבוותי אדי
 עליך ופלאמי אדי ג עלתו עלך ופלאמי אדי ג עלתו
 בתמך לם יזולון מן בתמך לם יזולון מן
 תמך ומן תם נסלך ומן תם נסלך קאל א
 מן אל סאע ואלא אל מן אל סאע ואלא אל
 אבד: ואנתא מקדם אבד: ואנתא מקדם
 קאעד תמדיחת יסראיל קאעד תמדיחת יסראיל
 ונאדא האדא אלא האדא ונאדא האדא אלא האדא
 וקאל מקדם: מקדם: וקאל מקדם: מקדם:
 מקדם: א רב א עסאבד מקדם: א רב א עסאבד
 תרם גמיע אל ארץ תרם גמיע אל ארץ
 ואנבו: ויקבלון האדא מן ואנבו: ויקבלון האדא מן
 האדא: ויקולון האדא: ויקולון
 קדוש יושב תהלות קדוש יושב תהלות
 ישראל: וקראוהו אל ישראל: וקראוהו אל
 זה ואמר קדוש: זה ואמר קדוש:
 קדוש: קדוש: קדוש: קדוש: יהוה
 צבאות מלא כל הארץ כבודו: בלחש ומקבלין
 דין מן דין ואמרין

קדיש בשמי מרומי
 עלאה בית שכנתיה
 קדיש על ארעה
 עוכד גבורתיה קדיש
 לעלם ולעלמי עלמיא
 יהוה צבאות מליא
 כל ארעה זיו יקרניה
 בקול ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש
 גדול ברוך כבוד
 יהוה ממקומו בלחש
 ונמלתני רוחא ושמעית
 בתראי קל זיע
 שניא דמשבחין ואמרין
 ברוך יקרא דיהוה
 מאתר בית שכנתיה
 יהוה ימלך לעולם
 ועד יהוה מלכותיה קאים לעלם ולעלמי
 עלמיא יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל

מקדם בסמאות
 סמאות אל
 עאלייא בית נורו
 מקדם עלא אל
 ארץ צנעת גברותו
 מקדם לאבר ולאבדאת
 אבדאת א רב א עסאפר
 אנתרסת גמיע א ארץ נור
 אווקארו ושאלתני
 ריח ואסמעתו וראיי צוט
 הזיין כביר מבארך ואגב
 א מן מוצעו ושאתני
 ריח ואסמעתו וראיי צוט
 הזיין כביר אדי מפכרין
 וקאילין מבארך אווקאר
 א מן מוצע בית נורו א
 יתצלטן ללדהר ולל אבר
 א צלטנתו תאבתא לאבר
 ולאבדאת אבדאת א
 אלאה אברהים יצחק
 וישראל

אברהמתא אחפץ
 האדי לל אבר
 לכאמר מחסבאת קלוב
 קומך ורתב קלבהום
 אליך והוא רחים יגפר
 דנב ולם יהלך וייכתו
 ליירגע גצבו ולם ינבה
 גמיע חמייתו אד אנתא
 א מליח וגאפר ופתיר
 פצל לגמיע מנאדיך
 חסנתך עדל לל אבר
 ושדיעתך חק תעמי חק
 ליעקוב פצל לאברהים
 אדי חלפת לאבהאתנא
 מן אייאם א קדים מבארך
 א נהאר נהאר יחמל
 לנא אל טאייק סעדנא
 לל אבר א רב אל
 עסאפר מענא קווא
 לנא אלאה יעקבלל אבר
 א רב אל עסאפר נייאל
 א אדמי א מנתכל ביד
 א סאעד אל צלטאן
 צבאות אשרי אדם במח בך
 הושיעה המלך

אבותינו שמרה זאת
 לעולם ליצר מחשבות
 לבב עמך והכן לבכם
 אליך והוא רחים
 יכפר עון ולא ישהית
 והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו
 כי אתה יהוה טוב
 וסלח ורב חסד לכל
 קראיך צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת
 תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי
 קדם ברוך אדני יום
 יום יעמס לנו האל
 ישועתנו סלה יהוה
 צבאות עמנו משוגב לנו
 אהי יעקב סלה יהוה
 צבאות אשרי אדם במח בך
 הושיעה המלך

יעננו ביום קראנו :
 ברוך אלהינו שבראנו
 לכבודו והבדילנו
 מן התועים ונתן
 לנו תורת אמת וחי
 עולם נטע בתוכנו הוא
 יפתח לבנו בתורתו
 וישים בלבנו אהבתו
 ויראתו לעשות רצונו
 ולעבדו בלבב שלם
 ולא נינע לריק
 ולא נלד לבהלה :
 יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 שנשמור חקיך ומצותיך
 בעולם הזה ונזכה
 ונחיה ונירש מוכה
 וברכה לחיי העולם הבא : למען זמרך
 כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם

יגאוונא ביום ציחתנא
 מכארך אלאהנא אלדי
 כלקנא לוואנבו
 ואעזלנה מן א תאייחין
 ועמא לנא תורת חק
 וחייאת אל אבד גרם
 בווצטנא הואיפתח קלבנא
 בתורתו ויגעל בקלבנא
 מחבתו וכופתו לנצנע
 רצאתו ולנעברו בקלב
 כאמל ולסנתעב לל עבת
 ולס נוולד לל ערם : יפון
 רצא מן קראמך א
 אהנה ואאה אבהאתנא
 אלדי נחפץ רסומך
 ופראייצך בהאדי אל
 דנייא ונתוופק ונעיש
 ונוורת מליחה וברפה
 לחייאת דאלך אל דנייא
 לאגל ימגדך ואנב ולס
 יסכת א אלאהי לל אבד
 וברכה לחיי העולם הבא : למען זמרך
 כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם

אשרוך א ראצי לאגל
 חסנתו יפבר אל תורה
 ויקווי : וינתפלון ביד
 עארפין אסמך אז לם
 תרפת טאלבינד א :
 א סידינא אש קווי אסמך
 בגמיע א ארץ : אתקוו
 ויקווה קלובפום גמיע
 א מסתרגין לא :
 אורך : יהוה חפץ למען
 צדקו יגדיל תורה
 ויאדיר : ויבטחו בך
 יודעי שמך כי לא עזבת
 דורשיך יהוה : יהוה
 אדנינו מה אדיר שמך
 בכל הארץ : חזקו
 ויאמץ לבבכם כל
 המיחלים ליהוה :

יתגדל ויתמרש שמייה רבא . בעלמא די ברא
 כרעיתיה . וימלך מלכותיה . ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה . בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
 רבא מבדך לעלם לעלמי עלמא יתברך . וישתבח .
 ויתפאד . ויתרום . ויתנשא . ויתחדד . ויתעלה .
 ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא . לעילא מכל ברכתא
 שירתא . תשבחתא . ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
 ואנא צלאתי לך א וקת ונאני תפלתי לך יהוה
 רצא אלאה בפתרת
 אפאלך גאוובני בחק
 מסאעדתך :
 עת רצון אלהים
 ברכ חסדך ענני באמת
 ישעך : ב"פ

בְּרִיד שְׁמִיָּה דְּמֵאֲרֵי עֲלֵמָא בְּרִיד כְּתֻרָךְ
 וְאַתְרָךְ . יְהֵא רְעוּתְךָ עִם יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 לְעֵלָם . וּפּוֹרְקָן יְמִינְךָ אֲחֵזִי לְעִמָּךְ בְּבֵית
 מִקְדָּשְׁךָ לְאַמְטוּי לְנֵא מִשּׁוּב נְהוּרָךְ .
 וְלִקְבֵּלָא צְלוּתְנָא בְּרַחֲמֵי . יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ
 דְּתוֹרִיד לִן חֵיִן בְּטִיבוֹ וְלַהּוּי אָנָּא עֲבָדְךָ
 פְּקִידָא בְּנֵו צְדִיקָא . לְמַדְחָם עֲלֵי וְלִמְנַמְר
 יְתִי וְיֵת כָּל דִּילֵי . וְדֵי לְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל : אַנְתָּ
 הוּא זֶן לְכֵלָא וּמְפָרְנָם לְכֵלָא . אַנְתָּ הוּא
 שְׁלִיט עַל כֵּלָא אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל
 מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיד הוּא דְּסַגְדָּנָא קָמִיָּה מִן קָמִי
 דִּיקָר אֲוֵרִיתִיָּה בְּכָל עֵידָן וְעֵידָן . לֹא עַל
 אָנָּשׁ רַחֲצֵנָּה . וְלֹא עַל בֵּר אֱלֹהִין
 סְמִיכְנָנָה . אֱלֹהֵי בְּאֱלֹהֵי דְּשְׁמֵיָא דְּהוּיָה
 אֱלֹהֵא דְּקִשׁוּשׁ . וְאֲוֵרִיתִיָּה קִשׁוּשׁ . וּנְבִיאֻוְהִי
 קִשׁוּשׁ . וּמִסְגֵּי לְמַעַבְדַּד מְבוּזָן וּקִשׁוּשׁ . בִּיָּה
 אָנָּא רַחֲצִין . וְלִשְׁמִיָּה יְקִירָא קְדִישָׁא אָנָּא
 אִימַר תְּשַׁבַּחן . יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח

לְבִי בְּאֲוֵרִיתְךָ . (וְתִיָּהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין
 דְּעֲבָדִין רְעוּתְךָ .) וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבֵּי
 וְלִבֵּי דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וְלַחֲיִין
 וְלִשְׁלָם אָמֵן :

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם :
 בְּרִיד הַמָּקוֹם שְׁנַתָּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּרִיד הוּא :

אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעָם שֹׁכֵן לּוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעָם שִׁיְהוּהוּ
 אֱלֹהֵינוּ : גִּדְלוּ לִי הוּהוּ אֲתִי וּנְרוּמָמָה שְׁמוֹ יְחִדּוּ :
 רוּמְמוֹ יְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלֵינוּ
 קְדוּשׁ הוּא : רוּמְמוֹ יְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִישׁ כִּי קְדוּשׁ יְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ :
 אֵין קְדוּשׁ כִּיְהוּהוּ כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר
 בְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי יְהוּהוּ וּמִי
 צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשְׁה
 מוֹדְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוּמְכִיָּה מֵאֲשֶׁר : דְּרַכֵּיָּה
 דְּרַכֵּי נָעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : שְׁלוֹם רַב
 לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל : יְהוּהוּ עוֹ

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם
 יְהוָה מֶלֶךְ : יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַגֵּןה בְּנוֹת
 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ :
 עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם
 וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • בְּעוֹלָמוֹת שְׂבָרָא הָעוֹלָם
 הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא כְּרִצוֹנוֹ וְכְרִצוֹן יִרְאִיו
 וְכְרִצוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל : תִּגְלַה וְתִרְאֶה
 מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּמַהֲרָה • וַיַּחֲזֵן וַיַּחוּס וַיִּרְחַם
 עַל פְּלִיטָתֵינוּ • וְעַל פְּלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּחַן בְּחַסֵּד בְּרַחֲמִים וּבְרִצוֹן וַאֲמָרוּ אָמֵן :
 הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲזִיר שְׂבִיתֵנוּ וְשִׁבִית עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיּוֹצִיאֵנוּ מִכָּל
 צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָה • וּמֵאֲפֵלֶה לְאוֹרָה בְּקִרְוֹב •
 זְמַן וַאֲמָרוּ אָמֵן :
 כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הֵבוּ גִדְּל לֵאלֹהֵינוּ :
 הַכֹּל תִּנְנוּ עִזּוֹ לֵאלֹהִים וְתִנְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה :
 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב :
 הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ אֲמָרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן
 הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ :
 בֵּית אֲהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ • כִּהֵן
 קָרַב וְכִהֵן : וּמוֹצִיאִין סֵּת וְקוֹרִין בּוֹ 5
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : מוֹב לַהּוֹדוֹת
 לַיהוָה וּלְזִמְרָה לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד
 בְּבִקְרַת חֲסִדֶךָ וְאַמּוֹנְתֶךָ בְּלֵילוֹת : עָלַי עֲשׂוֹר
 וְעָלַי נִבְּלָ עָלַי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְּנִי
 יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן : מַה גִּדְּלוּ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ מַחֲשֻׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ
 בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת :
 בְּפִרְחַת רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי
 אֵז לְהַשְׁמַדֵם עַד־עַד : וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם
 יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
 יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֵז : וְתִרְם כְּרָאִם
 קִרְנֵי בַלְתֵי בְּשִׁמְן רַעֲנָן : וְתַבֵּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי
 בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי : צְדִיק
 בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֲרוֹן בְּלִבְנוֹן יִשְׁנֶה : שְׁתוּלִים

בבית יהוה בהצרות אלהינו יפריחו : עוד
 ינוכחון בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד
 כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו :
 כי לקח טוב נתתי לכם או אלו מליח עשיתו
 לפום שריעתי לא
 תורת אל תעזובו :
 תכון תפלת קטורת
 לפניך משאת כפי
 מנחת ערב : הקשיבה
 לקול שועי מלכי ואלהי
 כי אליך אתפלל :
אצטנט לצוט ציחתי
 צלטאני ואלאהי אד
 אליך אצלי :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעלמא די
 ברא כרעותיה . ומליך מלכותיה .
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה . בחייכון
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענגלא
 ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
 מברך . לעלם לעלמי עלמא יתברך .
 ויתבב . ויתפאר . ויתרומם . ויתנשא
 ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה
 דקודשא בריך הוא . לעילא מכל ברכתא .
 שירתא . תשבחתא . ונחמתא דאמירן

בעלמא ואמרו אמן :

אדון הכל יאהדונה יהיה הוה ויהיה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם . אלהי יצחק . ואלהי יעקב .
 האל הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל
 חסדים טובים קונה הכל . וזוכר חסדי אבות .
 ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו
 באהבה :

בימי תשובה אומרים
 זכרנו לתיום מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים
 למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יהוה (הד)
 מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
 להושיע (בקץ מוריד הטל) (ובחורף משיב
 הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד
 מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים
 ורופא חולים . ומתיר אסורים . ומקים אמונתו
 לישגי עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה

לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

בימי תשובה אומרים

מי כמודך אב התמים זוכר וצוריו ברחמים לתוים :
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה
מחיה המתים : בחזרה אומר השליח צבור

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדשה וכן כתוב על יד נביאך וקרא
זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו : לעמתם משבחים ואומרים ברוך
כבוד יהוה ממקומו : וברברי קדשך כתוב לאמר ומלך
יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
הללויה סלה ברוך אתה יהוה האל

הקדוש : בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :

אתה אחד ושמך אנתא ואחד ואסמך

אחד ומי בעמך ואחד ומני בקומך

בישרא גוי אחד בארץ פיסראיל שעב ואחד

תפארת גדלה ועטרת ותאג מסאעדא יום

ישועה יום מנוחה ראחה ותקדיסה לקומך

וקדשה לעמך נתת עמית

אברהים יפיף יצחק אברהם יגל יצחק
יסתר יעקב ובנינו ירנן יעקב ובניו ינוחו

ירתאוו ביה ראת מחבה וצלווא : ראתת חק

ואמאנא ראתת סלאם וקדא ותפלא ראתת

כאמלא אלדי אנתא הוא ראשי ביהא ישופון בנינד

ויערפון אל מן ענדך הייא ראתתהום ועלאראתתהום

ירקסון לא אסמך : יקדסון לא אסמך :

מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו

קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך

שבענו משוכך שמח נפשנו בישועתך וטהר

לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה

אלינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו

בו כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה

יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלינו בעמך ישראל ולתפלחם

שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי

ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו ועלה זיבא זביע ודא ונדא
ישמע ופקד וזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום ראש החדש הזה
לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו
לטהרה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים ברכו ישועה ורחמים חוס וחסנו ותמול
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
תנון ורחום אלה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:

ברוך אתה יהוה המחזיר שכנתו לציון:

מודים אנהנו לך

מודים ורכנן

שאתה הוא יהוה (ונ)
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו
מודים אנהנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי
כל בשר יוצרנו יוצר

בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש
על שהחזירנו

וקימתנו בן תחינו

ורחמנו ורחמנו

גליזתינו לחצרות קדשך

לשמור תקיף ולעשות

רצונך ולעבדך בלבב

שלם על שאנחנו מודים

לך ברוך אל ההודאות:

אתה הוא לדר ודר

נודה לך ונספר

תהלתך על חיינו

המסורים בידך ועל

נשמותינו הפקודות לך

ועל נסיך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך

וטובותיך שבכל עת

ערכ ובקר וצהרים

הטוב כי לא כלו

רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי

מעולם קוינו לך:

בהנחה אומרים

על הנסים ועל הפקדן ועל הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בגמים
ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו
כשעמדה מלכות גזן הרשעה על עמך ישראל
לשבתם תורתך ולהעבירם תקי רצונך ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם ונתת את
דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד תלשים:

ורבים ביר מעשים . ורשעים ביר צדיקים . וממאים ביר
 טהורים . ונדים ביר עוסקי תורתך . לך עשית שם
 גדול וקרוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשובה
 גדולה ופרקן פתיים תזה . ואחר כך באו בגיף לדביר
 ביתך . ופנו את היכלך . וטהרו את מקדשך . והדליקו
 נרות בתצרות קדשך . וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
 בתלל ובהוראה . ועשית עמהם נסים ונפלאות . ונודה
 לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
 שמך מלכנו לעולם ועד . וכל החיים יודוך
 סלה :

בשבת תשובה אומרים

ויכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
 לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
 סלה האל הטוב . ברוך אתה יהוה (הי)
 הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד (צדקה)
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך .
 וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך . כי
 באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
 וחיים . אהבה וחסד . צדקה ורחמים . ברכה

ושלום . ומזב בעיניך לברכנו ולברך את כל
 עמך ישראל ברוכ עוז ושלום :

בימי תשובה אומרים

ויספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
 ונהמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
 עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל
 בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
 מרמה . ולמקללי נפשי תדום . ונפשי
 כעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך .
 ואחרי מצותיך תרדוף נפשי . וכל הקמים
 עלי לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל
 מחשבתם : יהיו כמץ לפני רוח ומלאך
 יהוה דוחה . עשה למען שמך . עשה
 למען ימינך . עשה למען תורתך . עשה
 למען קדשתך : למען יחלצון ידיך הושיעה
 ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יהוה צורי וגואלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:
שבת שחל בו ביום שאלו היה חול לא היו אומרים בו
במנחה נפילת אפים אין אומרים צדקתך ואומר
יהי שם וכיו ואחכ"א קריש תתקבל :

יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם : ממזבח
שמש עד מבואו : מהלל שם יהוה : רם על כל
גוים יהוה על השמים כבודו : יהוה אדונינו מה אדיר
שמך בכל הארץ :

צדקתך כהררי אל חסנתך כגבאל א קווייה
משפטיך תהום שראייעך גמור
רבה אדם ובהמה כתורה אדמי ובהימה
תושיע יהוה : וצדקתך חסאעד א : וחסנתך
אלהים עד מרום אשר א אלא אל סמא
עשית גדולות אלהים אלדי צנעת כביראה
מי כמוך : צדקתך צדק א מני מתלך :
לעולם ותורתך אמת : חסנתך עדל לל אכד
ושריעתך חק :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
כרעותיה : וימלך מלכותיה : ויצמח פורקניה
ויקרב משיחיה : בתיכוזן וביומיכוזן ובתני דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה

רבא מבורך לעלם לעלמי עלמאי ותברך : וישתבח
ויתפאר : ויתרומם : ויתנשא : ויתקדר : ויתעלה :
ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא : לעילא מפל ברכתא
שירתא תשבחתא ונחמתא באמירן בעלמא ואמרו אמן:
תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא : חיים ושבע וישועה
ונחמה ושיזבא ורפואה וקאלה וסליחה וכפרה
זריחה והצלח : לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

אמדתו א אשר א בגמיע הללויה אודה יהוה
קלוב בסר אל
עארלין וגמאעא : כבירין
צנאייעא ממלוכין לגמיע
רצאתהום : בהג ובהג
פעאיליו וחסנתו ואקפא
לל אכד : דכר צנע
לאברהינו חנין ורחים א :
עישא עמא לכאייפינו
ידכר לל אכד

ורחום יהוה : מרף נתן ליראיו יזכר לעולם

בריתו: כח מעשיו הגיד
 לעמו לחת להם
 נחלת גוים: מעשי ידיו
 אמת ומשפט נאמנים
 כל פקודיו: סמוכים
 לעד לעולם עשויים
 באמת וישר: פדות
 שלח לעמו צנה לעולם
 בריתו קדוש ונורא
 שמו: ראשית חכמה
 יראת יהוה שכל טוב

אחדו: קוורת צנאייעו
 כבד לקומו ליעמי להום
 ורתת שעוב: צנאייע ידיה
 חק ושרע אמינין גמיע
 ופלתו: מתכיון לל דהר
 ולל אבד מצנועין בחק
 וערל: פכאך בעת לקומו
 וצאלל אבד אהרו מקדם
 ומכיף אסמו: אוול
 עלם כופת א שמארא
 מליחא לגמיע צאנעיהום
 תמריחתו ואקפה לל
 אבד:

לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:
 יתגדל ויתקדש שמייה רבא
 ברע כרעותיה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה
 בכייכון וכיומיו ובחיי דכל בית ישראל
 בענגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמייה רבא מברך
 לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום
 ויתנשא ויתחדד ויתעלה
 ויתהלל שמייה

דקודשא בריך הוא לעילא
 מכל ברכתא שירתא
 תשבחתא ונחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא
 חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיזבא ורפואה ונאולה
 וסליחה וכפרה וריוח
 והצלה לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמן:
 עושה שלום במרומי
 הויה ברחמי עושה שלום
 עלינו ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן:

עלינו לשבח לאדון הכל
 לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כנויי הארצות
 ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם
 ונורלנו בכל המונם
 שהם משתחוים להכל וריק
 ומתפללים אל אל לא
 יושיע ואנחנו משתחוים לפני
 מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהויה
 נוטה שמים ויוסד ארץ
 ומושב יקרו בשמים ממעל
 ושכינת עזו בנבהי
 מרומים הויה אלהינו
 ואין עוד אחר

אמת מלפניו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

על כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך (ס"ת כה"ת) להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם ארת עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

ותגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא

ברעותיה וימלך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משוחיה כחייכון וביזמיכון ובתני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מפל ברקתא שירתא תש ברתא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

למוצאי שבת

לדוד מבארך א קוויי אל מעלם ידיי לגנג צאביעי לל חרובה : פצלי וקלעתי קוותי ומכלץ לי דרקתי וביה אנתפלתו אל פארש קומי תחתי : א איש אל אדמי וערפתהו אבן אל אנסאן וחסנתהו אדמי לל עבת אתשבה איאמו כצל עאבר : מייל סמאוואתך ותגלא אנדק בגבאל וידלנון : אברק ברק ותדר נע בקרים ויעשנו : ברק ברק

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה : חסדי ומצודתי משוגבי ומפלמי לי מגני וכו חסיתי הרודד עמי תחתי : יהוה מה אדם ותדעו בן אנוש ותחשבהו : אדם להבל דמה ימיו כצל עובר : יהוה הט שמיך

ותפיצם שלח חציך
 ותהמם : שלח ידיך
 ממרום פצני והצילני
 ממים רבים מיד בני
 נכר : אשר פיהם דבר
 שוא וימינם ימין שקר :
 אלהים שיר חדש
 אשרה לך בנבל עשור
 אומרה לך : הנותן
 תשועה למלכים
 הפוצה את דוד עבדו
 מחרב רעה : פצני
 והצילני מיד בני נכר
 אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר : אשר
 בנינו כנמיעים מגדלים
 בנעוריהם בנותינו
 כזויות מחשבות תבנית
 היכל : מזונו מלאים מפיקים מזן אל זן
 צאננו מאליפות

ותשרתתהום ארסל
 נשאשיבך ותצלהום : מד
 ידיך מן א סמא פתחני
 ופלצני מן מאי פתירין מן
 יד בנין אנבי: אדי תמהום
 אתפלם בטל ואימנהום
 אימן כדב : אלאה תסביח
 גריר אסבח לך כגוגר א
 עאשר אמגד לך: א עאמי
 מסאעדא לל צלאמין אל
 פאתח אלא דור עבדו מן
 סיף אל לאשה : אפתחני
 וכלצני מן יד בנין אנבי
 אלדי תמהום אתפלם
 בטל ואימנהום אימן
 כדב : אדי בנינא כגרט
 מתכברין בצכוותהום
 בנאתנא פזויאת
 מקצוצאת תשביח
 קצר: זויאתנא מלייאנין
 מסלעין מן עישה אלא
 עישה גנמנא מאלפאת

מרבואת באסוואקנא :
 אתווארנא מתחמלין לים
 תלמא ולים טאלע ולים
 ציחה בווסעאתנא : נויאל
 אל קום אלדי האבלא לו
 נויאל אל קום אלדי א
 אלאהו :

לל דק בנגמאת תמגיר
 תפליר : א יחן
 עלינא ויבארפנא יצווי
 וגהו מענא לל אכד
 לתעדף כל ארץ דהבך
 בגמיע שעוב מסאעדתך:
 ישפרוך אקוואס א ישפרוך
 אקוואס גמיעהום: יפרחון
 ויסתרון א אמוס אדל תשרע
 אקוואס עדל ולאומם כל
 ארץ תסיריהום לל אכד:
 ישפרוך אקוואס א ישפרוך
 אקוואס גמיעהום: ארץ
 עמרת לירחא יבארפנא
 א אהנא: יבארפנא א
 עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה
 יכולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים

מרבכות בחוצותינו :
 אלופנו מסבלים אין
 פרץ ואין יוצאת
 ואין צנחה ברחבתינו :
 אשרי העם שככה לו
 אשרי העם שיהוה
 אלהיו :

למנצח בנגינות מזמור
 שיר : אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו
 סלה : לדעת בארץ
 דרכך בכל גוים
 ישועתך : יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים
 כלם : ישמחו וירננו
 לאמים כי תשפט עמים
 מישור ולאמים בארץ
 תנחם סלה : יודוך
 עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה
 יכולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים

וייראו אותו כל אפסי
 ארץ :
 יהוה צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי
 יעקב סלה : יהוה
 צבאות אשרי אדם נמח
 בך : יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום
 קראנו בשלום יחדו
 אשכבה ואישן כי אתה
 יהוה לבדך לבטח
 תושיבני : תודיעני ארץ
 חיים שבע שמחות את
 פניך נעימות בימיך
 נצח : מי יחן מציון
 ישועת ישראל בשוב
 יהוה שבות עמו יגל
 יעקב שמח ישראל : יומם יצוה יהוה חסדו
 ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי :

ומסאעדאת צאלחין מן א
 קוותהום בווקת ציקא :
 ומסאעדהום א ושרדהום
 ושרדהום מן א צאלמין
 ומסאעדהום אל אנתכלו
 ביה : אקוו ויקווא קלבכום
 נמיע אל מסחרגין לא :
 ותשועת צדיקים מיהוה
 מעוזם בעת צרה :
 ויעזרם יהוה ויפלטם
 מפלטים מרשעים
 ויושיעם כי חסו בו :
 חזקו ויאמץ לבבכם
 כל המיחלים ליהוה :

ליל ראש חודש אומרים

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת
 מאד הוד והדר לבשת : עושה אור
 בשלמה נוטה שמים כיריעה : המקרה במים
 עליותיו השם עבים רכובו המהלך על
 כנפי רוח : עשה מלאכיו רוחות משרתיו
 אש להט : יסד ארץ על מכוניה בל תמוט
 עולם ועד : תהום כלבוש כפיתו על הרים
 ועמדו מים : מן ג ערתך ינוסין מן קול רעמך
 יחפזון : יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום
 זה יסדת להם : גבול שמת בל יעברון בל
 ישכון לכפות הארץ : המשלה מעינים
 בנחלים בין הרים יהלכון : ישקו כל חיתו

שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם : עֲלֵיהֶם עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל : מִשְׁקָה
 הַרִים מִעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ :
 מִצְמִיחַ הַצִּיר לְבַהֲמָה וְעֹשֶׂב לְעֹבֶדֶת הָאָדָם
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ : וַיֵּן יִשְׂמַח לִבְּב אֲנוֹשׁ
 לְהִצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וּלְחֶם לִבְּב אֲנוֹשׁ יִסְעֵד :
 יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִמְעַ :
 אֲשֶׁר שֵׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים
 בִּיתָה : הַרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סְלַעִים מִחֶסֶה
 לְשִׁפְנִים : עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יִדַּע
 מְבוֹאוֹ : תִּשֶׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ
 כָּל חֵיתוֹ יַעַר : הַכְּפִירִים שְׂאֲנִים לְטָרֵף
 וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 יִאֲסֹפוֹן וְאֵל מְעוֹנְתָם יִרְבְּצוֹן : יֵצֵא אָדָם
 לַפְּעֵלוֹ וּלְעֹבְדָתוֹ עֲרֵי עָרֵב : מָה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּלִם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ : זֶה הֵימָּן גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם
 שֵׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קִמְנוֹת עִם
 גְּדִלּוֹת : שֵׁם אֲנִיּוֹת יִחַלְכוּן לוֹיָתָן זֶה יִצְרָתָ

לְשַׁחֵק בּוֹ : כָּלִם אֲלֵיךָ יִשְׁבְּרוֹן לְתַת אֲכָלִם
 בְּעֵתוֹ : תִּתֵּן לָהֶם יִלְקִטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן תִּסְף
 רוּחַם יִנְעוּן וְאֵל עֲפָרִם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח
 רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדְּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה : יְהִי
 כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו :
 חֲמִיט לְאָרֶץ וּתְרַעַר יַנַּע בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ :
 אֲשִׁידָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזִמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי :
 יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשֻׁמַּח בִּיהוָה : יִתְּמוּ
 חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינֶם בְּרַכִּי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

ליל פורים

לל דק עלא קורת אל	למנצח על אילת השחר
פנר תמניד לדויד :	מזמור לדוד :
טאייקי טאייקי ליש	אלי אלי למה עזבתני
תרפתני בעיד מן	רחוק מישועתי דברי
מסאעדתי כלאם ציחתי :	שאנתני : אלהי אקרא
אאהי אנאלי נהאר ולם	יומם ולא תענה ולילה
תנאווב וליל ולם סכתה	ולא דומיה לי : ואתה
לי : ואנתא מקדם גאלם	קדוש יושב תהלות
תמדיחאת	

ישראל : בך בטהו
 אבותינו בטהו
 ותפלטמו : אליך ועקו
 ונמלטו בך בטהו
 ולא בושו : ואנכי
 תולעת ולא איש חרפת
 אדם ובזוי עם : כל
 ראי ילעינו לי יפמירו
 בשפה יניעו ראש :
 נל אל יהוה יפלטו
 יצילו כי חפץ בו :
 כי אתה נחי מבטן
 מבטיחי על שדי אמי :
 עליך השלכתי מרחם
 מבטן אמי אלי אתה :
 אל תרחק ממני כי
 צרה קרובה כי אין
 עוזר : סבבני פרים רבים אבירי בשן
 בחרוני : פצו עלי פיהם

סבע פארם וייצח :
 כל מאי אנספכרו
 ואפתרקו גמיע עצאמי
 צאר קלבי פשמע דאייב
 בווצט מצאריני : יבס
 כל גזף קוותי ולסאני
 אלתזק בסקף חלקי ול
 טראב א מות תצפני :
 אל אסתחאווטוני פליב
 גמאעת א לאשין חווטוני
 פסבע ידוי ורגלוי :
 אער גמיע עצאמי
 הום יפתרון ינצרון
 ביי : יקסמון חוואסי
 להום ועלא לבסי יזוקעון
 קרעה : ואנתא א לא
 תתבעד קוותי למסאעדתי
 אסתעגל : כלץ מן אל
 סיף נפסי מן יד פלב
 נסמתי : סאעדני מן תם
 אל סבע ומן קרוז אל
 רים גאוובתני :
 אריה טרף ושאנ : כמים
 נשפכתי והתפרדו
 כל-עצמותי היה לבי
 כדונג נמס בתוך מעי :
 יבש כחרש כחי
 ולשוני מדבק מלקוהי
 ול עפר מות תשפתני :
 כי סבבני כלבים
 עדת מרעים הקיפוני
 כארי ידי ורגלי :
 אספר כל-עצמותי
 המה יביטו יראו כי :
 יחלקו בגדי להם ועל
 לבושי יפילו נורל :
 ואתה יהוה אל תרחק
 אילותי לעזרתי חושה :
 הצילה מחרב נפשי
 מיד כלב יחידתי :
 הזשיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני :

אספרה שמך לאחי
 בתוך קהל אהללך:
 יראי יהוה הללוהו כל
 זרע יעקב כבודוהו
 וגורו ממנו כל זרע
 ישראל: כי לא בזה
 ולא שקץ ענות עני
 ולא הסתיר פניו ממנו
 וכשוועו אליו שמע:
 מאתך תהלתי בקהל
 רב נדרי אשלם נגד
 יראיו: יאכלו ענוים
 וישבעו יהללו יהוה
 דורשיו יחי לבבכם
 לעד: וזכרו וישבו
 אל יהוה כל אפסי
 ארץ וישתחוו לפניך
 כל משפחות גוים: כי
 ליהוה המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו
 כל דשני ארץ לפניו

אחבי אסמך לאבותי
 בווצט גוק אמדהך:
 כאייפין מדהוהו גמיע
 נסליעקוב פרמוהו וכאפו
 מנו גמיע נסל ישראל:
 או לם בהדל ולם
 פרה כסרת פקיר ולם
 לפא וגהו מנו וכצחתו
 אליה סאמע: מן ענדך
 תמדיחתי בגוק כתיך
 נדורי אוופי קבאל
 כאייפינו: יאפלו אל
 ואטיין וישבעון ימרחון
 א סאביהו יעיש קלבפום
 לל אבר: יזכרון וירגעון
 אלא א גמיע תאלי אל
 ארץ ויסגדון קראמך
 גמיע עשאייר שעוב:
 או לא א צלטנא וחאכם
 בשעוב: אכלו וסגדו
 גמיע דסימין אל ארץ
 קראמו

יפרעון גמיע נאולין
 א טראב ונפסו לם
 עיש: נסל יעברוהו
 ינחפי לא לגיל: יגון
 וילברון חסנתו לקום
 אנוולד או צנע:
 יכרעו כל יורדי עפר
 ונפשו לא חיה: זרע
 יעבדנו יספר לאדני
 לדור: יבאו ויגידו
 צדקתו לעם נולד כי
 עשה:

ערבית למוצאי שבת

או טאייק רחים א
 אלאהך לא ירכיך
 ולא יהלכך ולא ינסא
 אלא אחד אבהאתך אלדי
 חלף לחום: והוא רחים
 יגפר דנב ולא יהלך
 ויפתר לירגע גצבו ולא
 ינבה גמיע חמיותו: א רב
 אל עסאפר מענא קווא
 לנאאלאה יעקוב דאיימן:
 א רב אל עסאפר נייאל
 אדמי מנחפל בוך: א
 סאעד א צלטאן יגאוובנא
 יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:
 יהוה הושיעה המלך יעננו

כי אל רחים יהוה
 אלהיך לא ירפק
 ולא ישחיתך ולא ישכח
 את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם: והוא
 רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל
 חמתו: יהוה צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:
 יהוה הושיעה המלך יעננו

ביום קראנו: ויברכו ביום ציהתנא: ויבארפון
שם כבודך ומרומם אסם ואנכך ומעלא
על כל ברכה ותהלה: עלא נמיע ברכה ותמדיחא:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
ברא כרעותיה וימליך מלכותיה

ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא

ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך

וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה

דקודשא בריך הוא לעילא מכל ברכתא
שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן

בעלמא ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המבורך:

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח
ים בתבונה משנה עתים ומחליף את

הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור
מפני השך והשך מפני אור המעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה
יהוה צבאות שמו ברוך אתה יהוה
המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת
תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו

למדת על פן יהוה אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלו בדברי

תלמוד תורתך ובמצותיך וחקותיך לעולם
ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם

נהנה יומם ולילה ואהבתך (וחמלתך)
לא תסור ממנו לעולמים ברוך אתה

יהוה אוהב את עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלו

אשר אנכי מצוה היום על-לבבך : ושננתם
 לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות
 על-ידך והיו לטופת בין עיניך : וכתבתם
 על-מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את-הוה
 אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם :
 ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש
 ואספת דגנך ותירשה ויצהרך : ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ויעבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה
 אף-הוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה
 מטר והאדמה דא תתן את-יבולה ואבדתם
 מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
 לכם : ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם
 ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידכם
 והיו לטופת בין עיניכם : ולמדתם אתם

את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
 ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם
 על-מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-
 הארץ :

ויאמר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אלהם ועשו
 להם ציצית על-כנפי כנדיהם לדורתם ונתנו
 על-ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות
 יהוה ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים
 אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל-
 מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :
 (יהוה אלהיכם אמת :)

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו : כי הוא

יהוה אלהינו ואין זולתו • ואנחנו ישראל
 עמו • הפודנו מיד מלכים • הגאלנו מלכנו
 מכף כל עריצים • האל הנפרע לנו מצרינו •
 המשלם גמול לכל אויבי נפשנו • השם
 נפשנו בחיים • ולא נתן למוט רגלנו •
 המדריכנו על במות אויבינו • וירם קרננו
 על כל שונאינו • האל העושה לנו נקמה
 בפרעה • אותות ומופתים באדמת בני
 חם • המכה בעברתו כל בכורי מצרים •
 ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות
 עולם • המעביר בנו בין גזרי ים סוף • ואת
 רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות מבע •
 ראו בנים את גבורתו שבהו ותודו לשמו •
 ומלכותו ברצון קבלו עליהם • משה ובני
 ישראל לק ענו שירה בשמחה רבה •
 ואמרו כלם • מי כמכה באלים יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא • מלכותך יהוה ראו בניך על הים
 יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלך

לעולם ועד • ונאמר כי פדה יהוה את
 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו • ברוך אתה
 יהוה גאל ישראל •
 השכיבנו אויבנו לשלום • והעמידנו מלכנו
 לחיים טובים ולשלום • ופרוש עלינו סבת
 שלומך • ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך •
 והושיענו מהרה למען שמך • והגן בעדנו •
 וזול מן עלינא צרבת עדו • ובא • סוף • וגע
 אויב • דבר • חרב •
 חלי • צרה • רעה •
 רעב • ויגון • ומשחית
 ומנפה • שבור והסר
 שומן תכפינא • וחפץ •
 ומאחרינו • וכצל
 כנפיק טלוענא ודכולנא לחייא
 ושמור צאתנו ובואנו מליחין ולסלאם מן אל
 לחיים טובים ולשלום סאע ואלא א אבר • או
 מעתה ועד עולם כי סאייק האפצנא ומללצנא
 אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע אנתא מן גמיע פלאם
 לאש

ומפחד לילה: ברוך ומן כופת ליל: מבארך אתה יהוה שומר את עמו ישראל לעד אמן:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברך ברעויתיה ונמלך מלכותיה ונצמח פורקניה ונקרב משיחיה בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מבנך לעלם לעלמי עלמנא יתבנך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מפל ברכתא שידתא תשבחתא ונחמתא באמירן בעלמא ואמרו אמן:

אדון הכל יאהרונה היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

בימי תשובה אומרים

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע (בקיץ מוריד השל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמח ישועה:

בימי תשובה אומרים

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל הקדוש: בימי תשובה אומרים המלך הקדוש אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה:

אתה הוננתנו יהוה
 אלהינו מדע
 והשכל אתה אמרת
 להבדיל בין קדש לחול
 ובין אור לחשך ובין
 ישראל לעמים ובין
 יום השביעי לששת ימי
 המעשה כשם
 שהבדלתנו יהוה
 אלהינו מעמי הארצות
 וממשפחות האדמה
 כך פדנו והצילנו משמן
 רע ומפגע רע ומכל
 גזרות קשות ורעות
 המתרגשות לבא בעולם:

אנתא הנית עלינא א
 אלהנא מערפא
 ושטאראי אנתא קלת
 לנעזל בין קדם לל דום
 ובין צווא לל עתמיה
 ובין יסדאיל לל אקוואם
 ובין יום אל סאבע לסת
 אייאם אל צנעא מתל
 מא אלדי עולתנא א
 אלאהנא מן אקוואם אל
 אראצי ומן עשאיר אל
 ארציה האפדא פנא
 וכלצנא מן שיטאן לאש
 ומן צרף לאש ומן גימע
 קציאן צעיבאת ולשאת
 אל מחגמעאת לתני
 בל דנייא:

והננו מאתך חכמה ובינה ודעת ברוך
 אתה יהוה הונן הדעת
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה

לפניך ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה
 סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
 מלכנו כי פשענו כי אל טוב וסלח
 אתה ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח
 ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו
 גאלה שלמה למען שמך כי אל
 נוא חוק אתה ברוך אתה יהוה נואל ישראל
 רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי
 תהלתנו אתה והעלה ארוכה ומרפא
 לכל תהלואינו ולכל מכאובינו ולכל
 מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה
 ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל
 בקיץ ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידיו
 ובדרך שנתנו במללי רצון ברכה ונדבה
 ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים
 הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה
 ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך
 השנים:

בחורף ברוך עלינו יהוה אלהינו את השנה

הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן
 טל ומטר לברכה על כל פני האדמה
 ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו
 מטובך ומלא ימינו מברכותיך ומעשר
 מתנות ידיך שמרה והצילה שנה זו מכל
 דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני
 פורענות ועשה לה תקנה טובה ואחרית
 שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה
 ופירותיה וברכה בגשמי רצון ברכה
 ונדבה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש
 בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים ברוך אתה יהוה
 מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
 גליותינו וקבצנו מהרה יהי מארבע
 בנפות הארץ לארצנו ברוך אתה יהוה
 (יחבוה) מקבץ נדחי עמו ישראל :
 השיבה שופמינו כבראשונה ויועצינו
 כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה

ומלוך עלינו מהרה אתה יהוה לבדך בהסד
 וברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה יהוה
 מלך אוהב צדקה ומשפט :

(בימי תשובה אומרים המלך המשפט :)

למינים ולמלשינים אל תהי תקוה וכל
 הזדים כדנע יאבדו וכל אויביך וכל
 שונאיך מהרה יכרתו ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם
 ותשמידם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
 שובר אויבים ומכניע מינים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
 בית ישראל ועל פליטת בית סופריהם
 ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יהוה
 אלהינו ותן שכר טוב לכל הבושהים בשמך
 באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא
 נבוש כי כך בטחנו ועל חסדך הגדול
 באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען
 ומבטח לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת
 וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תבין

ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו
ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה
שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן
רחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה ומלפניך מלכנו דיקם אל תשיבנו
חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה
שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה
שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל

עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום ראש החדש הזה
לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו
לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים חסד וחנו וחסד
ורחם עלינו והושיענו פי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (וג)
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
המסודים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
ומזכותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
השוב כי לא כלו רחמך המרחם כי
לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך :

בחנוכה ובפורים אומרים

על הנסים ועל הפקדון ועל הגבורות ועל התשועות

ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :

לחנוכה בימי לפורים

מתתיה בן יוחנן כהן גדול מרדכי ואסתר בשושן
חשמונאי ובניו כשעמדה הברה כשעמד עליהם
מלכות וזו הרשעה על עמך המן הרשע בקש
ישראל לשכחם תורתך להשמיר להרוג ולאבד
ולתעבירם חקי רצונך ואתה את כל היהודים מנער
ברחמיך הרבים עמדת להם ועד זמן טף ונשים ביום
בעת צרתם רבת את ריבם אחר בשלשה עשר
דנת את דינם נקמת את להודש שנים עשר הוא
נקמתם מסרת גבורים ביד הרש אדר ושללם לבוז
חלשים ורבים ביד מעטים ואתה ברחמיך הרבים
ורשעים ביד צדיקים וממאים הפדת את עצתו וקלקלת
ביד טהורים וזרים ביד את מחשבתו והשבחת
עוסקי תורתך לק עשית לו גמולו בראשו ותלו
שם גדול וקדוש בעולמך אותו ואת בניו על העץ
ולעמך ישראל עשית תשיעה ועשית עמהם נסים
גדולה ופוקקן כתיים הזה ונפלאות ונורה לשמך
ואחר כך באו בניך לדביר הגדול סלה :

ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
בהלל ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונורה
לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך
סלה : בימי תשובה אומרים

ויכתוב לתיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה (חי)
הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד (צדקה)
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
ויברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
כאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב עוז ושלום :

בימי תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך ישראל לתיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל

בשלוש אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי ונאלי :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
כעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך .
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי . וכל הקמים
עלי לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם : יהיו כמין לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה . עשה למען שמך . עשה
למען ימינך . עשה למען תורתך . עשה
למען קדשך : למען יהלצון ידיך הושיעה
ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי ונאלי :

עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם
יהוה : רם על כל גוים יי על השמים כבודו :
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכר הארץ :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעלמא די
ברא ברעותיה . ומליך מלכותיה .

ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה . בחייכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
מברך . לעלם לעלמי עלמיא יתברך
וישתבח . ויתפאר . ויתרום . ויתנשא
ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה
דקודשא בריך הוא . לעילא מכל ברכתא .
שירתא . תשבחתא . ונחמתא דאמרון
בעלמא ואמרו אמן :

כפורים או בוראמאורי האש ואח"ך מגילה ואח"ך שובה וכו'
שובה יהוה עד מתי והנהם על עבדיך :
שבענו בבקר חסדיך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה : יראה אל עבדיך פעלך והדרך על
בניהם : ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :
ישב בסחר עליון בצל שדי יתלונן : אמר
ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח

בו : כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות :
 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחין
 יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב
 ישוד צהרים : יפל מצדך אלף ורכבה
 ממינה אליך לא יגש : רק בעיניך תביט
 ושלמת רשעים תראה : כי אתה יהוה מחסי
 עליון שמת מעונך : לא תאנה אליך רעה
 ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה
 לך לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונך
 פן תנוף באבן רגלך : על שחל ופתן תדרך
 תרמס כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטתו
 אשנבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו
 אנכי בצרה אחלצהו ואכפרהו : ארך ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
 זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
 קדוש : יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו :
 בלחש ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש

בשמי מרומא עלאה בית שכנתיה : קדיש
 על ארעא עובר גבורתיה : קדיש לעלם
 ולעלמי עלמיה : יהוה צבאות מליא כל
 ארעא זיו יקרניה בקול ותשאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
 ממקומו : בלחש ונמלתיני רוחא ושמעית
 בתראי קל זיע שניא דמשבחין ואמרין בריך
 יקרא דיהוה מאתר בית שכנתיה : יהוה
 ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותיה קאים
 לעלם ולעלמי עלמיה : יהוה אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך
 והויא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו : כי אתה
 יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן
 אמת לי עקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה : יהוה

צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם ולא ניגע לריק ולא נלד
 לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שנשמור הקיף ומצותיך
 בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אורך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך
 יהוה : יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
 ליהוה :

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די

ברא ברעותיה ונמליך מלכותיה ונצמח פורקניה
 ויקרב משיתיה בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן סריב ואמרו אמן : יהא שמה
 רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל
 שמה דקודשא בריך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא
 תשבחתא ונתמתא דאמרו בעלמא ואמרו אמן :
 תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיזבא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה ורינה
 והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
 עושה שלום במרומינו הוא ברכתיו יעשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

תפיר לראגאת אעלי שיד למעלות אשא עיני
 עיוני אא א גביל מן אל ההרים מאין
 ויין יגו מסאעדי : מסאעדי יבא עזרי : עזרי מעם
 מן ענר א צאנע סמא יהוה עשה שמים וארץ
 וארץ

אל יתן למוט רגלך
 אל ינום שמך : הנה
 לא ינום ולא יישן שומר
 ישראל : יהוה שומרך
 יהוה צלך על יד ימינך :
 יזמם השמש לא יכבה
 וירח בלילה : יהוה
 ישמרך מכל רע ישמר
 את נפשך : יהוה
 ישמר צאתך ובואך

לא יעמי לתמייל
 רגליך לם ינעם האפצך :
 הודא לם ינעם ולם
 ינאם האפץ ישראל : א
 האפצך א צלך עלא
 יד אימנד כל נהאר אל
 שמם לם חצרבך ול
 קמר בליל : א יחפצך
 מן נמיע לאש יחפץ א
 נפסך : א יחפץ מלועך
 ומנייך מן א סעה ולא
 אל אבר :

מעתה ועד עולם :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא
 ברב ברעותיה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
 בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמייה רבא מברך
 לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
 ויתחדד ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך

הווא לעילא מכל ברכתא
 שירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא
 חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיזבא ורפואה ונאלה וסליחה
 וכפרה ודינח והצלה לנו ולכל
 עמו ישראל ואמרו אמן :
 עושה שלום במרומי הווא
 ברחמי עושה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ברכו את יהוה המבורך :

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונס
 שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים
 אל אל לא יושיע ואנחנו משתחיים לפני
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הווא
 שהווא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב

יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל • וְשָׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי
 מְרוֹמִים • הוּא אֱלֹהֵינוּ • וְאִין עוֹד אַחַר •
 אִמַּת מַלְכֵנוּ • וְאַפֶּס זוּלָתוֹ • כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה •
 וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבָבְךָ • כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אִין עוֹד :

עַל בֶּן נִקְוָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה
 בַּתְּפָאֲרֹת עֲזָךְ (ס"ח כה"ח) לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ
 בְּשִׂמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ • יִכִּירוּ
 וַיְדַעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל • כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּד בְּרַךְ •
 תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
 וַיִּפְּלוּ • וְלִכְבוֹד שִׂמְךָ יִקְרֵי יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
 אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה
 לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי
 עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבוֹד • כִּכְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ • יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד • וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד

וְשִׁמוּ אֶחָד :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא • בְּעֵלְמָא דִּי
 בְּרָא כִרְעוּתִיהּ • וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ •
 וַיַּצְמַח פְּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ • בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְגְּלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ •
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר • וַיְתְּרוּמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא •
 וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלֶּה • וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהּ דְקוֹדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא • שִׁירְתָּא •
 תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ
 אָמֵן :

זכור לטוב • שבוע טוב • ומזל טוב •

אִיהוּ אֵל נְבִיא • אִיהוּ אֵל	אִלְיָהוּ הַנְּבִיא • אִלְיָהוּ
נְבִיא • אִיהוּ אֵל נְבִיא •	הַנְּבִיא • אִלְיָהוּ
בְּסֻרְעָה יֵצֵי אֵלֵינוּ מֵעַ	הַנְּבִיא • בְּמַהֲרָה יָבֵא
מְשִׁיחַ אֲבָן רוּיִד : רְגָאֵל	אֵלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן
אֵלֵינוּ נֵאֵר לְאִסָּם אֵל	דְּוִד : אִישׁ אֲשֶׁר קָנֵא
טְאִיִּיק • רְגָאֵל אֲתַבְּשֵׁר	לְשֵׁם הָאֵל • אִישׁ בֶּשֶׁר
סְלָאָם עֲלָא יְדֵי יְקוּתִיאַל	שְׁלוֹם עַל יְדֵי יְקוּתִיאַל •

איש גש ויכפר על בני ישראל : אליהו איש מוסריו הקשיבו כמהים איש גענה באש משמי גבוהים איש שחו אחריו יהוה הויה האלהים : אליהו איש תשבי על שמו נקרא תצליחנו על ירו בתורה תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה תוציאנו מאפלה לאורה : אליהו אשרי מי שראה פניו בחלום אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום יהוה יברך את עמו בשלום : אליהו ככתוב הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום

הגאל אתקדם וסתגפר עלא בנין ישראל : רגל תאדיבאתו אצמנו אל משתהין רגאל אתגאוב כל נאר מן סמאוארת אל עאליין רגאל חפו וראה א הויה אל אאה : רגאל תשבי עלא אסמו אתסמא תעדלנא עלא ירו כל שריעה תסמענא מן חמו בשארז מליחא בסרעה תטלענא מן א חנרס לל צווא : נייא מן אלדי שאף וגהו כל חלם נייאל מן אלדי עטא אלו סלאם ורגע או סלאם א יבארך אלא קומו בסלאם : פמא אדי מפתח הודא אנא ראסל לפום אא איה אל נביא קראס מגי יום

א אל כביר ואל מכיף : וירגע קלב אבהאת עלא בנין וקלב בנין עלא אבהאתהום : אלאנא ואאה אבהאתנא בנישאן מליח ובמואל מליח אסתכדי עלינא אלא (סתח) אייאם א צנעא א גאיין קבאלנא לסלאם ממנועין מן גמיע כטא וצונ ומנצפין מן גמיע דנב וצונא וצלם ומלזוקין בתעלום שריעא וצנאייע מליחין ומחננין מערפא ופהם ושטארז מן ענדך ותסמענא ביהוא סרוור ופרח ולא תצעד גירתנא עלא קלב אדמי ולא גירת אדמי תצעד עלא קלבנא צלטאננא

יהוה הגדול והנורא והשיב לב אבות על פנים ולב פנים על אבותם : אלהינו ואלהי אבותינו בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את (ישעיה) ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חמא ופשע ומגקים מכל עון ואשמה ורשע ומדבקים בתלמוד תורה ומעשים טובים וחנונים דעה ובינה והשכל מאתך ותשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו מלכנו

וּאלֹהֵינוּ שִׁים בְּרָכָה
 רְחוּקָה וְהַצְלִיחָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ . וְכָל
 הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה מוֹבָה
 וּמַחְשֶׁבֶת מוֹבָה . אֲמַצוּ .
 בְּרָכוּ . גְּדִלוֹ . קִימוֹ .
 קִיִּים עֲצֹתוֹ . כַּדְּבַר
 שֶׁנֶּאֱמַר יִתֵּן לְךָ כָּל־בְּבִקְךָ
 וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא :
 וְנֶאֱמַר וְתִגְזַר אָמַר
 וַיִּקַּם לְךָ וְעַל דְּרָכֶיךָ
 נָגַהּ אֹזֶר : וְכָל הַיּוֹעֵץ
 עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל עֲצֵה שְׂאִינָה
 מוֹבָה וּמַחְשֶׁבֶת שְׂאִינָה
 מוֹבָה . הִפֵּר עֲצֹתוֹ .
 כַּדְּבַר שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה

וּאלֹהֵינוּ אֲנֵל בְּרָכָה
 נִפְהָא וְתַעֲדִילָה בְּנִמְיַע
 זְנַאֲיַיע יְדֵינָא . וְנִמְיַע א
 יתשאזור עלינא ועלא
 קומך בית ישראל שורא
 מליחא ומחשבא מליחא .
 קוהיו . בארבו . כבדו .
 תבתו . תבת משאוורתו .
 כל כלאם אדוי אנקאל
 יעטי לך כקלבך ונמיע
 משאוורתך ימלי : ואנקא
 ותקץ קול ויתחבת לך
 ועלא דרובך שרק צווא :
 ונמיע אל יתשאזור
 עלינא ועלא קומך בית
 ישראל שורא אדוי
 ליסהא מליחא ומחשבא
 אדוי ליסהא מליחא
 אפצך שורו . כל כלאם
 אדוי אנקאל א פצך
 שור שעוב זבר מחשבא
 אקוואם . ואנקא

הפיר עצתנו הניא מחשבות עמים : ונאמר

שאוורו שורא ותנפצך
 תכלמו כלאם ולם
 ותחבת אל מענא סאייק :
 ופתח לנא א אהנא
 בהאלא א סבוע ובנמיע
 סבוע וסבוע . אבוואב
 צווא . אבוואב ברפא .
 אבוואב סרוד . אבוואב
 פיף . אבוואב בהג
 ובהג אבוואב ועד מליח
 אבוואב תסביחה אבוואב
 הייאת מליחין . אבוואב
 מליחא . אבוואב
 מסאעדא אבוואב עישא
 אבוואב תעלוס שריעא
 לאסמהא . אבוואב קות .
 אבוואב תפלא . אבוואב
 מסאעדאת אל סמא .
 אבוואב מסאעדא אבוואב
 פפאך . אבוואב פיפאי .
 אבוואב תקיים . אבוואב

עצו עצה ותוסף דברו
 דבר ולא יקום כי
 עמנו אל : ופתח לנו
 יהוה אלהינו בזה
 השבוע ובכל שבוע
 ושבוע . שְׁעֵרֵי אוֹרָה .
 שְׁעֵרֵי בְּרָכָה . שְׁעֵרֵי
 נִילָה . שְׁעֵרֵי דִיצָה .
 שְׁעֵרֵי הוֹד וְהַדָּר . שְׁעֵרֵי
 וְעַד מוֹב . שְׁעֵרֵי זְמֵרָה .
 שְׁעֵרֵי חַיִּים מוֹבִים .
 שְׁעֵרֵי מוֹבָה . שְׁעֵרֵי
 יְשׁוּעָה . שְׁעֵרֵי כָל־כְּלָה .
 שְׁעֵרֵי לַמּוֹד תוֹרָה
 לְשִׁמְדָה . שְׁעֵרֵי מוֹזוֹן .
 שְׁעֵרֵי נַחֲמָה . שְׁעֵרֵי
 סִיעָתָא דְשִׁמְיָא

שְׁעֵרֵי עוֹרָה . שְׁעֵרֵי פְדוּת . שְׁעֵרֵי צְהֻלָה .
שְׁעֵרֵי קוּמְמִיּוֹת . שְׁעֵרֵי

רפואה שלמה · שְׁעָרַי
 שָׁפַע · שְׁעָרַי שְׁלוֹם ·
 שְׁעָרַי תְּשׁוּעָה · כִּכְתוּב
 וְתִשְׁנַעַת צְדִיקִים מִיְהוָה
 מְעוֹזִים בְּעַת צָרָה ·
 וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם
 יַפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
 וַיִּשְׁמַעֵם כִּי חָסוּ כּו ·
 וַנֹּאמֶר חֲשֵׁף יְהוָה אֶת
 זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל
 הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אֶפְסֵי
 אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ ·
 וַנֹּאמֶר קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאֵף
 קוֹל יַחֲדוּ יִרְנְנוּ כִּי עֵין
 בְּעֵין יִרְאוּ בָשׁוּב יְהוָה
 צִיּוֹן · וְקִיִּים לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁכֵתוּב
 מֵה נֶאֱוָו עַל הַהָרִים
 רַגְלֵי מִבְּשַׁר מִשְׁמִיעַ

עאפייא כאמלא · אבוואב
 ליר · אבוואב סלאם ·
 אבוואב מסאעדא · כמא
 מפתוב ומסאעדאת א
 צאחין מן א קוותהום
 בווקת ציקא: ויסאעדהום
 א וילצאהום ילצאהום מן
 א צאמין ויסאעדהום
 אד אנתפלו ביה ·
 ואנקאל כשף א אלא
 זנד קדסו לחצראת
 גמיע א שעוב ונצרו
 גמיע תאי א ארץ אלא
 מסאעדת אאהנא ·
 ואנקאל צוט אנביאתך
 עלו צוט סווא יסתרון
 אד עין בעין ינצרון
 בדגוע א ציון: ותבת ·
 לנא א אאהנא פאסוק
 אדי מפתוב איש לאקו
 עלא אל גביל רגול
 מבשר מסמע סלאם
 מבשר מליח

שְׁלוֹם מִבְּשַׁר טוֹב

מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר
 לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ ·
 רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֶּגֶם
 וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּשַׁר
 אֶתָּן · אֵל תִּשְׁמַחֵי
 אֵיבֹתַי לִי כִּי נִפְלֹתִי
 קָמְתִי כִּי אֲשַׁב בַּחֲשָׁךְ
 יְהוָה אֹרֶךְ לִי לִיהוּדִים
 הִיִּתְּחָה אֹרְחָה וְשִׁמְחָה
 וְשִׁשׁוֹן וַיִּקַּר · וַיְהִי דוֹד
 לְכָל דְרָכָיו מִשְׁכִּיל
 וַיְהוֶה עִמּוֹ כֵּן יִהְיֶה
 עִמּוֹ: וַיִּמְצָא חֵן וְשָׁכַל
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 וְאָדָם: קוֹמֵי אֹרֵי כִּי
 בָּא אֹרְךָ וְכִבּוֹד יְהוָה
 עֲלֶיךָ זָרַח כִּי הִנֵּה
 הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֲרַפֵּל לְאֻמִּים וְעֲלֶיךָ

מסמע מסאעדא קול
 לציון אתצלמן אלאהך:
 אוול לציון הודא
 הודאהום ולדאד א סלאם
 מבשר אעטי: לא
 תפדהין עדוותי לי אד
 וקעתו קמתו אד אגלם
 כל עתמיה א צווא לי:
 לל יהוד צארת צווא
 ופרח וסרוד ואווקאד:
 וכאן דויד לגמיע דרובו
 משמר וא מעו האכלא
 יציר מענא: ונוולד חץ
 ותשמר מליח בחצראת א
 ואדמי: קומי צווי אד
 גא צוואתך וואגב א
 עליפי שרק אד הודא
 אל עתמיה יגמי ארץ
 וחגדס לל אמום ועליפי
 ישרק א וואגבו עליפי
 ינבאן:

זָרַח יְהוָה וְכִבּוֹדוֹ עֲלֶיךָ יִרְאֶה:

כּוּם יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא :

אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה
נַא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה

נַא בְּרוּךְ הַבֹּא בְשֵׁם
יְהוָה בְּרִכְנוּכֶם מִפִּית

יְהוָה : אֵל יְהוָה וַיֵּאָר
לָנו אֶסְרוּ חַג בְּעִבּוֹתֵים

עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי
אֶתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי

אֲרוֹמְמֶךָ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :

סִבְרֵי מִרְגָן (וְעוֹנִין לַחַיִּים) בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא

עֵצִי (עֵשְׂבִי) (מִינִי)
בְּשָׂמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :

כָּאִם מִסַּעֲדוֹת אֲעֲלֵי
וּכְאִסּוֹ אֲנִאֲדִי :

בְּסִלְבָא יֵאָדְבֵס אֲעֲרֵא אֵיךְ
בְּסִלְבָא יֵאָדְבֵס נְגִהָ

אֵיךְ מִבְּאָרְךָ אֵל גִּלְגָּלִי
כָּאִסּוֹ אֲבִאֲרֵנָא מִן

בֵּית אֲמִיךָ אֲמִיךָ
וַיִּצְוֵי לָנָא אֲדִבְסוּ אֵל

חַג בַּל קִנְאֵיב עֲלֵי
קִרְאֵנִי אֵל מְדַבֵּחַ סִיאִיקִי

אֲנִתָּה וְאֲשַׁבְּרֶךָ אֲלֵאֲהֵי
וְאֲעֲלִיךָ : אֲשַׁבְּרוּ אֲ

אֵד גִּיד אֵל לַל דְּהֵד
פִּצְלוּ :

מִבְּאָרְךָ אֲנִתָּה אֲ
צִלְסָאֵן אֲדִנִּיאַלְכֵאק לְשֵׁב

(עֵשֶׂב) (אֲגִנָּאס) בְּלוֹרְאֵת :
מִבְּאָרְךָ אֲנִתָּה אֲ

צִלְסָאֵן אֵל דִּנִּיאַלְכֵאק
צִוְאִיאַת אֲנֵאֵד :

מִבְּאָרְךָ אֲנִתָּה אֲ
צִלְסָאֵן אֲדִנִּיאַלְכֵאק

בֵּין קִדְס לַל דּוּם וּבֵין
צִוְאֵל לַל עֲתֻמִּיה וּבֵין

יִסְרָאֵל לַל אֲקוּוֹאִם וּבֵין
יוֹם אֵל סִאֲבַע לְסַתֵּר

אִיאַס אֲצִנְעָא מִבְּאָרְךָ
אֲנִתָּה אֲ אֲעֹזֵל בֵּין

קִדְס לַל דּוּם :
אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדֵּיל בֵּין קִדְשׁ לְחוּל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם

הַמְּבַדֵּיל בֵּין קִדְשׁ
לְחוּל וּבֵין אֹדֵר לְחֶשֶׁךְ

וּבֵין יִסְרָאֵל לְעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֶׁשֶׁת

יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדֵּיל בֵּין קִדְשׁ לְחוּל :

פּוֹמוֹנִים לְמוֹצֵאי שַׁבַּת

יֵשׁ נוֹחָגִים לוֹמְרֵי כֹּל מוֹצֵאי שַׁבַּת בְּבֵית פְּיוֹסִים הַרְבֵּה קוֹרֵם הַבְּדִלְהָעַל
כֵּן סִדְרָנוּ אֵלּוֹ הַשִּׁירִים נְאִים וּמְפּוֹאֲרִים כְּדִי שִׁיבְחֶךָ חֲקוּרָא מַה שִׁירְצָה :

בְּמוֹצֵאי יוֹם מְנוּחָה הַמְצִיא לְעַמְּךָ רְוָחָה
שְׁלַח תְּשֻׁבֵי לְנֶאֱנָחָה וְנִסּוֹ יְגוֹן

וְנֶאֱנָחָה : יֵאָתָּה לְךָ צוּרֵי לְקַבֵּץ עִם
מְפּוֹזְרֵי מִיד גּוֹי אֲכֻזֵּי אֲשֶׁר כָּרָה לִי

שׁוֹחָה : עַת דּוֹדִים תִּעוֹרֵר אֵל לְמַלְט
עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל רְאוֹת טוֹבְךָ בְּכוֹא גּוֹאֵל

לְטוֹחַ פְּזוּרָה נִדְחָה : קִרְא יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה
אֵל דְּגוּל מְרַבְּכָה יְהִי הַשְּׂבוּעַ הַבֹּא

לִישׁוּעָה וּלְרוּחָה : בֵּת צִיּוֹן הַשְּׂכוּלָה אֲשֶׁר

היא היום געולה • מהרה תהיה בעולה •
 אם הבנים שמחה: מעינות אוי יזובון •
 ופדוים עוד ישובון • ומי ישע ישאבון •
 והצרה נשכחה: נחה עמך כאב רחמן •
 יצפצפו עם לא אלמן • דבר יהוה אשר
 נאמן • בהקימך הבטחה: וידידים פלימי
 חרץ • נגינתם יפצחו במרץ • בלי צוחה
 ובלי פרץ • אין יוצאת ואין צוחה: יהי
 החדש הזה • כנבואת אבי חוזה • וישמע
 בבית זה • קול ששון וקול שמחה: חזק
 ימלא משאלותינו • אמיץ יעשה בקשתנו •
 והוא ישלח בכל מעשה ידינו • ברכה
 רוחה והצלחה: במוצאי יום גילה • שמך
 נורא עלילה • שלח תשבי לעם סגלה •
 ריוח ששון והנחה: קול צהלה ורנה •
 שפתינו או תרננה • אנא יהוה הושיעה
 נא • אנא יהוה הצליחה נא:

חדש ששוני • אל נא והביא • את אליהו
 הנביא: אמן וחזק רפיון ידי • ברוך

מלאכתו וכל מעבדי • גואלי זכור עניי
 ומרודי • דברך השוב הקם לעודדי • הרץ
 ושלח ושמח לבבי • את אליהו הנביא:
 ועד והכן די ספוקי • זמן מזוני לחם חקי •
 חלב וכל טוב חיש להניקי • טובך תשבע
 עוללי ויונקי • יבוא משיחי לעיר מושבי •
 את אליהו הנביא: כונן לעם זו צורי צור
 להבוש • לחם לאכול ובגד ללבוש • מקנאי
 יחזה יראה ויבוש • נוה הר ציון בקרוב
 תכבוש • ששוני יגדל בראות סביבי • את
 אליהו הנביא: עמוז ומואב אותם תכלה •
 פדותך לעמך בקרוב תגלה • ציון תמלא
 מעם אלה • קרית מלך רב אז נעלה •
 שכן תשכן בתוך עם צבי • את אליהו הנביא:
 אניל ואשמח בלבבי • בראותי כי כלביא •
 תריב ריבי ולציון גואל תביא • איש
 צמח תצמיח • אליהו אליהו הנביא
 ומלך המשיח: לבן בלי פחד תפול אימה
 ופחד • כל לב יפחד • בעת יעלה נוי אחד •

ואורחותיו יצליח: אליהו עוד ממזרח למערב.
 עוד לעשות צדק רב. עמי יערב. לערוך
 מלחמה וקרב. על אויביו יצריח: אליהו
 משביח שאון ימים. נטה עלינו שלומים.
 וברכות ממרומים. כל שבעת הימים:
 יחי שלום בחילנו. ושלוה על גבולנו.
 והצדים קהלנו. ישאף חילם צמים: ויערוב
 חין ערבנו. לך יהודה מלכנו. וגם ברך
 תברכנו. כזקן בא בימים: אקדמך בשיר
 רחשי. במוצאי יום קדשי. בשני ובשלישי.
 אומרך בלאמים: בך היא תוחלתנו. השנה
 עזרתנו. כגאלת את אבותינו. נאלנו מעמים:
 השיבנו כמראשון. נצרתנו כבת אישון. חיש
 ביאת ניין נחשון. ומהר קץ הימים: קרא
 נא שנת רצון. נוהג יוסף כצאן. ולצים חמדו
 לצון. יהיו משטח חרמים: טירתי הנשמה.
 תכונן כמיום יהוה שמה. יהוה איש מלחמה
 יהוה צור עולמים: נחה עם זו סגלתך. בהר
 ציון נחלתך. אלהים אין זולתך. מלכות כל

עולמים: חזקנו בתורתך. ולשמור כל מצותיך.
 וכל היום ביראתך. יהי לבנו תמים: צור
 רב העליליה. השוכן שמי עליה. שלח לנו
 אליה. כי ארכו הימים: אל תעלם אונך.
 משועת מאמיניך. בהתחננם לפניך. משביח
 שאון ימים:

שיר אענה. כי הנה. מבשר טוב חיש
 יסעד. אליהו התשבי מתושבי גלעד:
 אל חילי. בך גילי. בששת ימי המעשה:
 יום ראשון כבת אישון. בצל כנפיך
 אחסה: בכל קנין בכל ענין. וכו בשני
 אעשה: ובשלישי את ראשי. בכל אשר
 אפנה אנסה: ברביעי את ישעי. ולא
 אגור משוסה: ובחמישי. ובששי. במי גיל
 יגון תמסה: והכונן. בטוב רגן. ודת זכור
 תעשה. והבשר. כל יחסר. ולחס לבב
 אנוש יסעד: אליהו

בכל חדש גיל חדש. ותשרי יבא בשמחה
 ממרחשון ועד סיון. אהי בהשקט

ובבטחה • כי בכסלו אהי שלו • מבת ושבת
 במנוחה • וחדש אדר הנהדר • גבורות אל
 אשיחה • וניסן בא • בנס אהבה • ונסו גון
 ואנחה • ואייר הוא פמוהו • וכל תמוז ברוחה:
 ולא אדאב • בחדש אב • וגם באול אין
 צוחה • וכל שני בהוה • במחתי ולא
 אמערד : אליהו

ראה מלכי • לעולם כי • בך שם עמך כסלו •
 שנת תהלה • ונאלה • בדברך קרא לו :
 וגם ראובן • הוא הבן • הראשון לגורלו :
 בהתאסף • בית יוסף • ושב שמעון לגבולו :
 והודה • בקול תודה • ולוי ישא קולו : וגד
 ואשר • ודן ביושר • ונפתלי בהיכלו : ויש
 שׂכר • ליששכר • וזבולון לזבולו : ובנימי
 לקץ ימין • בבקר יאכל עד • אליהו התשבי
 מתושבי גלעד : מלוך על עם • אשר נזעם •
 מגוי מתקוממיה : אהי עמו • וצו שלומו •
 מכוכבי מרומיה : והוד טלה • אל יכלה •
 והדר שיר תמימה : והתאומים • התמימים •

יהמו נא רחמיה : ואין שמן בעד סרמן •
 אבל יהי שלומך : ומאריה • בנך היה • ושם
 בלבו אימיה • והבתולה • תהיה בעולה •
 בחזיוניה ונאומיה : למאונים פי שנים • תן
 משוב נעימיה : והוד עקרב • נגיד הוז רב •
 למלאות את אסמיה : וחץ קשת • באף
 תשת • בלב אויבים קמיה : גדי ודלי • עדי
 וחלי • יהמו על רחמיה : כמו דגים • בכל
 פלגים • ידגו לרוב ולעד : אליהו התשבי
 מתושבי גלעד :

אלי • אליהו הנביא הבא נא : בו ירתום
 רכבו • נע בשבי כי בו לא שכב לבו •
 גם לא ראה שנה אלי רב מחלי בראות
 כחשי ומשנאות • יפות ובריאות • בשר
 ותרעינה : אלי השקה צור מי ראש • צר
 עיניו ילמוש • יום עיני לקדוש • ישראל
 תשענה : אלי מתי תראה אות • ישע אל
 קורות לה ולך נושאות • קולן ותרנה : אלי
 המלאך הנואל • לפני דל שואל אנא האל •

אל אברהם הקרה נא : אלי

ויתן לך האלהים משל השמים ומשמני
הארץ ורכ דגן ותירש : יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיק
וישתחוו לך בני אמה אורריך אחרור
ומברכיק ברוך : ואל שדי יברך אותך
ויפרך וירבך והיית לקהל עמים : ויתן לך
את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם : מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
לבצרת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת
אביך גברו על ברכת הורי עד תאות
גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
גזיר אחיו : ואהבך וברכך והרבך וברך
פרי במנה ופרי אדמתך דגנה ותירשך
ויצהרך שגר אלפיק ועשתרות צאנה על
האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך :
ברוך תהיה מכל העמים לא יהיח בך עקר

ועקרה וכבהמתך : והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : ברוך
אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך פרי
במנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיק
ועשתרות צאנה : ברוך מנאך ומשאתך :
ברוך אתה בבאה וברוך אתה בצאתך :
ברוך מנאך ומשאתך : יצו יהוה אתך את
הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכך
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : יפתח
יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך
והליות נזים רבים ואתה לא תלוה : אשריך
ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך
ואשר חרב גאותך ויבחושו אויביך לך ואתה
על במותימו תדרוך : ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תכשו ולא תכלמו עד
עולמי עד : ואכלתם אכול ושכנע והללתם
את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם

להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וירעתם כי
 בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
 עוד ולא יבשו עמי לעולם: ופרויי יהוה
 ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על
 ראשם ששון ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחה:
 כי בשמחה תצאו ובשלוש תוכלון ההרים
 והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
 השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי אכטח
 ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי
 לישועה: ושאתם מים בששון ממעיני
 הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
 קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
 הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות
 עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני
 יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:
 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו
 ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה
 בישועתו: בורא ניב שפתים שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורוח

לבשה את עמשי ראש השלישים לך דויד
 ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזריק
 כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי
 הגדוד: ואמרתם פה לחי ואתה שלום
 וביתך שלום וכל אשר לך שלום: ברוך
 הגבר אשר יבטח ביהוה ותיה יהוה מבטחו:
 יהוה עז לעמו יתן יהוה ברוך את עמו בשלום:
 המבדיל בין קדש לחול • חטאתינו ימחול •
 זרענו וכספנו ירבה כחול • פכוכבים
 בלילה: המבדיל יום פנה כצל תמר • אקרא
 לאל עלי גומר • יום אשר אמר שומר •
 אתא בקר וגם לילה: המבדיל צדקתך כחר
 תבור • עלי פשעי עבוד תעבור • כיום אתמול
 כי יעבור • ואשמורה בלילה: המבדיל
 חלפה עונת מנחתי • מי יתן מנוחתי •
 ינעתי באנחתי • אשחה בכל לילה: המבדיל
 קולי שמעה כל יגמל • פתח לי שער המנומל •
 שראשי נמלא מל • קוצותי רסיסי לילה:
 המבדיל העתר נורא ואיום • אשוע תנה כדיום
 הנה

בְּנִשְׁפָּה בְּעֶרְבַּיּוֹם • פְּאִישׁוֹן לַיְלָה : המבדיל
 קְרֵאתִיךָ יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי • אֲרַח חַיִּים תוֹדִיעֵנִי •
 מִדְּלוֹת תִּבְצַעֵנִי • מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה : המבדיל
 מִהָרַם מְנוּפָּה מֵעֵשִׂי • פֶּן יֵאמְרוּ מִכְּעִיִּם • אִיֶּה
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי • נוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלַיְלָה : המבדיל
 נִחְנוּ בִּידֶךָ בְּחֹמֶר • סֶלַח נָא עַל קַל וְחֹמֶר •
 יוֹם לַיּוֹם יִבִּיעַ אִמְרֵי • וְלַיְלָה לַלַּיְלָה ^{המבדיל}
 אֵל פִּוְדָה מִכָּל צָר • קְרֵאנוּךָ מִן הַמַּצָּר • יְדֶךָ
 לֹא תִקְצַר • לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה : המבדיל
 מִיִּכְאֵל שׁוֹר יִשְׂרָאֵל • אֱלֹהֵינוּ וְנִבְרִיאֵל • בָּאוּ
 נָא עִם הַגּוֹאֵל • קוֹמוּ בְּחֵצֵי הַלַּיְלָה : המבדיל
 מִמִּינְנוּ מִיִּכְאֵל • וּמִשְׁמֵאלֵנוּ נִבְרִיאֵל • וְעַל
 רֵאשֵׁנוּ שְׂכִינַת אֵל • בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה :
 המבדיל תִּנְהַלְנוּ שְׂבוּעַ שׁוֹב • רַעֲנֵן כְּנֵן רְטוּב •
 וּמִיֶּהוָה יָבֹא הַשּׁוֹב • כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה :
 המבדיל יְבוֹרֶךְ הַבַּיִת הַזֶּה • מִפִּי נִבְיָא וְגַם
 הַזֶּה • כִּי כֵן יֵצֵא אֱלֹהֵינוּ זֶה • לְשׁוֹמְרֵה יוֹמָם
 וְלַיְלָה : המבדיל הַמְּבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם •
 יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים • וּמִלֵּט אֶת הָעִיר יְרוּשָׁלַיִם •

לְרַחֵם

וּלְמִשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה : המבדיל

שבת וראש חדש

כשחל ראש חדש בשבת מתפללים כמו בליל בשבת ה' מלך וכו' ככתוב
 לעיל דף מ"ב ואומרים ברכו נפשו וכו' ומתפללין ערבית כמו
 בליל שבת ואומרים בעבודה יעלה ויבא וכו' :

סדר ההלל

שחרית שבת וראש חדש מתפללים כמו בשבת • ומוכרין יעלה ויבא
 בעבודה • ואחר החזרה קורים ההלל בלא ברכה • ואלו הימים
 שנומרו בהם ההלל סימן בבמ"ח ב' הימים ראשונים של
 פסח ב' של שבועות ט' של סכות ח' של הנוכה כ' א יום סימן אך
 צדיקים יורו לשמך :

מבארך אנתא א' אהנא	ברוך אתה יהוה אלהינו
צלמאן א דנייא	מלך העולם אשר
אלדי קדסנא בפראייצו	קדשנו במצותיו וצונו
ווצאנא לנתמם אא א	לגמור את ההלל :
תמדיח :	הללויה הללו עבדי
אמרתו א אמרתו יא עבדי	יהוה הללו את
א אמרתו אא אסם א :	שם יהוה : יהי שם יהוה
יפון אסם א מבארך מן א	מברך מעתה ועד
סאע ואא א אבד : מן	עולם : ממזרח שמש עד
משרק א שמס ואא	מבואו מהלל שם יהוה
מגיבו ממדוח אסם א :	רם על כל גוים יהוה
עאלי עלא גמיע א	
שעוב א	

על השמים כבודו : מי
 כיהוה אלהינו המנביהי
 לשבת : המשפילי
 לראות בשמים ובארץ :
 מקימי מעפר דל
 מאשפת ידים אביון :
 להושיבי עם גדיבים עם
 גדיבי עמו : מושיבי
 עקרת הבית אם הבנים
 שמחה הללויה :
 בצאת ישראל ממצרים
 בית יעקב מעם
 לעז : הרתה יהודה
 לקדשו ישראל
 ממשלותיו : הים ראה
 ויגם הירדן יסב לאחור :
 ההרים רקדו כאילים
 נבעות כבני צאן : מה
 לך הים כי תגוס הירדן תסב לאחור : ההרים

עלא אל סמאואת
 אוקארו : מני מתל א
 אאהנא אמתעלי ליגלם :
 א מתוומי ליינצר כל
 סמאובל ארץ : מקים מן
 טראב א פקיר מן א
 מזאבל ירפע א מסכין :
 ליגלסו מע אצליא מע
 אצליא קומו : מגלם
 עאקרת א בית אם א בנין
 פרחאנא אמרחו א :
 בכרוג ישראל מן מצר
 בית יעקוב מן קום א
 קוי : צארת יהודה לתקדיסו
 ישראל מן תחת חכמו :
 א בחר נצר והרב א ירדן
 יסתדיר לי וורא : א גבא
 רקצו כל אפבאש א
 גבלאת פטלייאן א גגם :
 איש לך יא בחר אל תהרב
 א ירדין תסתדיר לי וורא :
 א גבא

תרקצון כל אפבאש א
 גבלאת פטלייאן א גגם :
 מן קדאם סייד א דנייא
 אחתות א ארץ מן קדאם
 גליל יעקוב : א קאב א
 צורה ואדי מאי מן צורה
 א קוייא לעיון מאי :
 לם לנא יא רב לם לנא
 אד לאסמך אנעל ואגב
 עלא פצלך ועלא
 אחסאנך : ליש יקולון א
 שעוב וין א אן אאהוום :
 ולאהנא כל סמא גמיע
 אלה רצא צנע :
 צנמאתהום פצא ודהב
 צנעת ידיו א אדמי : תם
 להום ולם יתפלמון עיון
 להום ולם ינצרון : אדאן
 להום ולם יסמעון אנך
 להום ולם ישתמון : ידיהום
 ולם יקייסון

תרקדו כאילים נבעות
 כבני צאן : מלפני ארון
 חולי ארץ מלפני איה
 יעקב : ההפכי הצור
 אגם מים חלמיש
 למעינו מים :
 בימי הדלוג אין אומרים זה
 לא לנו יהוה לא לנו
 כי לשמך תן כבוד
 על הסדך על אמתך :
 למה יאמרו הגוים איה
 נא אלהיהם : ואלהינו
 בשמים כל אשר הפך
 עשה : עצביהם כסף
 וזהב מעשה ידי אדם :
 פה להם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו :
 אזנים להם ולא ישמעו
 אף להם ולא יריחונו : ידיהם ולא ימישון

רנליהם ולא יהלכו לא
 יהנו בגרונם : כמותם
 יהיו עשיהם כל אשר
 במח בהם : ישראל
 במח ביהוה עזרם
 ומגנם הוא : בית אהרן
 במחו ביהוה עזרם
 ומגנם הוא : יראי הוה
 במחו ביהוה עזרם
 ומגנם הוא : ע"כ

רגליהם ולם ימשון
 לם יחזון פי חלקהום:
 כמתלהום יפונון
 צאנעיתהום גמיע אדי
 מנתכל ביהום: ישראל
 אנתכל בא מסאערהום
 ודרקתהום הוא: בית אהרון
 אנתכלו בא מסאערהום
 ודרקתהום הוא: לאיפיין א
 אנתכלו בא מסאערהום
 ודרקתהום הוא :

א דפרנא יבארך יבארך
 אא בית ישראל יבארך
 אא בית אהרון: יבארך
 לאיפיין א א זגאר מע א
 עבאר: זייד א עליפום
 עליפום ועלא בנינפום:
 מבארפיין אנתום לא צאנע
 סמא וארץ: א סמא סמא
 לא ולארץ עמה לבנין א
 אדמי: לם א מייארה
 ימרחון

וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני
 אדם: לא המתים יהללו

א ולם גמיע נאזלין
 קבר: ונתנא נבארך א מן
 א סאע ולא א אבד
 אמדהו א :

חבית אדי יסמע א לא צומ
 תחניני: אד מייל אלנו
 לי ובטול עמדי אנאדי:
 אסתחאווטוני סלוקת א
 מות ומצאייקין א קבר
 וגדוני ציקאוחצרא אוולד:
 ובאסס א אנאדי בטלכא
 יא רב כלץ נפסי: חנין
 א וצאלת ולא אתנא מרחם:
 האפיץ נשמא א מן פקרי
 ולי יסאער: ארגעי נפסי
 לרחתפי אד א נעם עליבי:
 אד כלצת נפסי מן א מות
 אא עיוני מן א דמעה אא
 רגלי מן א מעתרא א תמשא
 קראס א באראאי א חייא:

יה ולא כל ירדי דומה:
 ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה:

בימי הדילוג אין אומרים זה
 אהבתי כי ישמע יהוה
 את קולי תחנוני:

כי הטה אזנו לי ובימי
 אקרא: אפפוני חבלי
 מות ומצרי שאול

מצאוני צרה ויגון
 אמצא: ובשם יהוה
 אקרא אנא יהוה מלטה

נפשי: חנון יהוה וצדיק
 ואלהינו מרחם: שמר
 פתאים יהוה דלותי ולי
 יהושיע: שובי נפשי
 למנוחייכי כי יהוה גמל

עליכי: כי חלצת נפשי ממות את עיני מן
 דמעה את רגלי מדחי: אתהלך לפני יהוה
 בארצות החיים:

הַמְּנַתִּי כִּי אֶדְבַר
אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי
אָמַרְתִּי בְּהַפְּזִי כָּל הָאָדָם
כֹּזֵב : ע"כ

מִה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל
תַּנְמוּלוֹתַי עָלַי :
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר וּבִשְׁם
יְהוָה אֶקְרָא : נְדָרַי
לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא
לְכָל עַמּוֹ : יִקַּר בְּעֵינַי
יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו :
אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ
אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ
פִּתְחֵת לְמוֹסְרִי : לְךָ
אֲזַכֵּחַ זִכְחַת תּוֹדָה וּבִשְׁם
יְהוָה אֶקְרָא : נְדָרַי
לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא
לְכָל עַמּוֹ : בְּחַצְרוֹת
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ :

אתאמנת אד אחפלם אנא
גאווכת גדא אנא קלתו
בעגלתי גמיע א אדמי
יפדב :
איש ארד לא גמיע גאותו
עליי : פאס א מסאעדא
אעלי ובאסס א אנאדי :
גדורי לא אוופי קבא א אן
לגמיע קומו : גאלי בחצרת
א א מות לאפאלו :
בסלבה יא רב אד אנא
עבדך אנא עבדך אבן
גאדייתך חלית לרבאמי :
לך אדבה דבה א שפראן
ובאסס א אנאדי : גדורי לא
אוופי קבא א אן לגמיע
קומו : באחוואש בית א
בווצס דאד א סלאס
אמדתו א :
אמדתו א א א כל א שעוב
סבתוחו כל א אומאס
בית יהוה בתוככי
ירושלים הללויה :
הללו את יהוה כל גוים שבחוחו כל האמים :

אד גלב עלינא פאלו
וחק א לל אבד אמדתו
א :
אשפרו לא אד גייד
אד לל דהר פאלו :
יקול אל אן יסראיל
אד לל דהר פאלו :
יקולון א אן בית אהרון
אד לל דהר פאלו :
יקולון א אן באיפין א
אד לל דהר פאלו :
מן א ציקא גאדיתו א
גאווכני כל נפר א : א
לי לס אלאף איש יצנע
לי א אדמי א לי בעוני
ואנא אנאד פי באנאניי :
מחסן א ינתפל בא מן
ינתפל כל אדמי : יא מחסן
א ינתפל בא מן ינתפל
בל אצכייא : גמיע א
שעוב אסתחאווסוני
באסס א

כִּי נִבְרַח עָלֵינוּ חַסְדוֹ
וַאֲמַרְתָּ יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּהָ :
חֲדוּ לַיהוָה כִּי מוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ :
יֹאמְרוּ גֹאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ :
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ :
יֹאמְרוּ גֹאֲשֶׁר יְרַאֲיֵה יְהוָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ :
מִן הַמִּצֵּד קִרְאתִי יְהוָה
עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה :
יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה
יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם : יְהוָה
לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אִרְאֶה
בְּשִׁנְאֵי : מוֹב לַחֲסוֹת
כִּי יְהוָה מִבְּטַח בְּאָדָם :
מוֹב לַחֲסוֹת כִּי יְהוָה מִבְּטַח בְּנְדִיבִים : כָּל
גוֹיִם סִבְבוּנֵי בְּשֵׁם יְהוָה

כי אמילם : סבוני גם
 סכבוני בשם יהוה כי
 אמילם : סבוני כדכרם
 דעכו פאש קוצים בשם
 יהוה כי אמילם : דחה
 דחיתני לנפל ויהוה
 עזרני : עזי וזמרת יה
 ויהי לי לישועה : קול
 רנה וישועה באהלי
 צדיקים ימין יהוה עשה
 חיל : ימין יהוה רוממה
 ימין יהוה עשה חיל :
 לא אמות כי אחיה
 ואספר מעשי יה : יסר
 יסרני יה ולמות לא
 נתנני : פתחו לי שערי
 צדק אבא כם אודה יה :
 זה השער ליהוה
 צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתי ותהי לי
 לישועה : אודך אבן

ברהו א בנאיון צארת
 לדאס א עלווא : מן ענד
 א צארת האדי היא עניבא
 בחצראתנא האדא א יום
 צנע א נסתר ונפרח ביה :
 בסלבא יארבסאעדא אן
 בסלבא יארב עדל א אן
 מבארך א גאיי באסס א
 בארפנאכום מן בית א
 טאייקא ויצווי לנא ארבוטו
 א הג בל קנאניב עלא
 קראני א מדבח : טאייקי
 אנתא ואשכרך לאהי
 ואעליך : אשפרו לא אד
 גייד אד לל דהר פאלו :
 ימדחוך א אאהנא נמיע
 צנאיעך ופאצלינג
 וצאחין צאנעין רצאחך
 וקומך בית יסראיל
 נמיעהום
 כי טוב כי לעולם חסדו : הודו
 בימי הדילוג ע"כ ואומר קדיש תתקבל
 יהללוך יהוה אלהינו כל מעשיך וחסדיך
 וצדיקים עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם

בְּרַנָּה יִדְרוּ וַיִּבְרְכוּ
 וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם
 כְּבוֹדְךָ כִּי לָךְ טוֹב
 לְהוֹדוֹת וְלִשְׁמֹךְ נְעִים
 לֵאמֹר וּמַעֲוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם אֶתָּה אֵל
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ
 מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת אָמֵן

בסדר ישפרון ויבארפון
 ויסבחון ויפכרון אא אסם
 ואגכך . אד לך מליח
 לנשפר . ולאסמך לאייק
 לנמגד . ומן א אבד ולא
 אבד אנתא טאייק :
 מבארך אנתא א צלמאן
 ממדח כל תסביהאת
 אמין :

ואומר החון קדיש תתקבל ואתה הראת וכו' ככתוב בדה קס"א ואח"ך
 מוציאין שני ספרים בראשון קורין שבעה בפרשת השבוע . ואומר
 המשלים קדיש לעילא . וקורא המפטיר בספר שני בפרשת פינחס ובוים
 השבת וכו' עד יעשה ונסכו . ואומר המפטיר קדיש לעולה . ומפטירין
 בושעיה ס"ו השמים כסאי וגו' (הוץ מראש חדש אלול שחל להיות
 בשבת שמפטירין עניה סוערה) ואח"ך החון מברך למלך ולקהל .
 ואומרים אשרי וברוך ה' אשר נתן מנוחה ויהי ה' אלהינו עמנו .
 ככתוב לעיל דף קע"ב וכו' עד חדש ומינו כקדם . ואומרים קדיש לעילא
 ואחר כך אומרים תפלת מוסף :

מוסף לשבת וראש חדש

ארון הכל יאהדונהי היה הוה ויהיה

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי עַקֵּב .
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל

חֲסִדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל . וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
 אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 (הד) מִגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה
 רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוריד המל)

(ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מְכַלְכֵּל
 חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים .
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים . וּמַתִּיר אֲסוּרִים .
 וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי . מִי כְמוֹךָ בֵּעַל
 גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

בְּתַר יִתְנֶנּוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים תְּמוּנֵי מַעֲלָה עִם
 עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה . יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ
 יִשְׁלֹשֵׁי . בְּדַבַּר הָאֲמוּנָה עַל יַד נְבִיאֶיךָ . וְקָרָא זֶה אֵל
 זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים .

איה מקום כבודו להעדיצו : לעמתם משבחים ואומרים .
 ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמי
 לעמו . המיחדים שמו ערב וקרב בכל יום תמיד
 אומרים פעמים באהבה . שמע ישראל יהוה אלהינו
 יהוה אחד : הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא מלכנו .
 הוא מושיענו . הוא יושיענו . ויגאלנו שנית . וישמיענו
 ברחמי לעיני כל חי לאמר . הן גאלתי אתכם אחרית
 פראשית . להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :
 וברברי קדשך פתוב לאמר . ימלוך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדר נדר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה . ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

אתה יצרת עולמך
 מקדם . כלית
 מלאכתך ביום השביעי
 בחרת בנו מכל האמות
 ורצית בנו מכל
 הלשונות . וקדשתנו
 במצותיך . וקרבנתנו
 מלכנו לעבודתך ושמך
 וקרבנתנו
 על עבודתך ושמך
 ועמית לנא :

תגדול ותקדוש עלינו קראת . ותתן לנו יהוה

אלהנא במתכה סבוהאת
 לראחה ורום אשהר
 לגפראן . ולאגל אדי
 כטינא קראמך א אלהנא
 זלאה אבהאתנא לרבח
 בלדנא . ואסרווחש
 מקרסנא . ורהוגל
 אווקארנא . ונאלד ואגב
 מן בית חייאתנא . ולים
 נתנא קאדרין לנקרב
 קראמך קרבאן ולא
 אימאם אדי יגפר בעננא :
 יפון רצא מן קראמך .
 א אלהנא ואלאה
 אבהאתנא אדי
 תצערנא בפרחה
 לארצנא ותגורסנא
 בחדונא . והוניך נצנע
 קראמך אא קראבין
 אתזאמנא שפראנאת
 פצפתהום וזיידאת
 פסירתהום . אא זיידאת
 יום א סבת (האלא)
 כסדרם ומוספים

אלהינו באהבה שבתות
 למנוחה וראשי חרשים
 לכפרה . ולפי שחטאנו
 לפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו חרבה
 עירנו . ושם מקדשנו .
 ונלה יקרנו . ונטל
 כבוד מבית חינו . ואין
 אנהנו יכולין להקריב
 לפניך קרבן ולא כהן
 שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה
 לארצנו . ותטענו
 בגבולנו . ושם נעשה
 לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים
 כסדרם ומוספים

בהלכתם . את מוספי יום השבת (הוה)

רצח מוסף לשבת וראש חדש

ויום ראש החדש (הזה) •
נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה
עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימים
ושני עזרנים סלת
מנחה בלולה בשמן
ונסכו : עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד
ונסכה :

ובראשי חדשיכם
תקריבו עליה
ליהנה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים :

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עזרנים
לפר ושני עזרנים לאיל

שרח כל ערבי

ויום ראש א' שחר (האדא) •
נצנע ונקרב קדאמך
במהבה מוצאי את רצאך
כמא אדוי כתבת עלינא
בשריעתך עלא ידיו
מוסא עבדך כמא אנקא •
וביום אל סבת תנין
אכבאש בנין סנה
כאמלין ותנין עשור
מקסוף הדייא מעמופא
בהן וכמסגו : צעידת
סבת בסבתו עלא צעידת
[קרבאן] אל דאיימן
ותמסגהא :

וברום שהורכום תקרבון
צעידא לא אתוואר בנין
בקר תנין וקוג ואחר
אכבאש בנין סנה סבעה
כאמלין • והדיירתהום
ומסגהום פמקייוול תלת
עשור לתור ותנין עשור
לל קוג

שרח כל ערבי

ועשור לל כבש ושדאב
כמסגו וצכלל ליגפר ותנין
דאיימין פסירתהום :
לאהנא ואלא אבהאתנא
גדר עלינא לא א שחר
האדא למליחה ולברכה •
לסרור ולפרת • למסאעדה
ולתסלי • לל עישא ולל
וסעה למסאמתת למא •
ולגפראן דנב • ויציר א
שחר האדא תאי וועד
לגמיע ציקאתנא • בדווא
וראם לפכאך נפוסנא •
אד בקומך יסראיל מן
גמיע א אומס אסתליירת •
ורסום רום אשהורא לחום
רסמת :

מוסף לשבת וראש חדש רצח

ועשורין לכבש ויין
כנסכו ושעיר לכפר
ושני תמידים כהלכתם :
אלהינו ואלהי אבותינו
חדש עלינו את
החדש הזה למזבח
ולברכה • לששון
ולשמחה • לישועה
ולנחמה • לפרנסה
ולכלכלה • למחילת
חטא • ולסליחת עון •
ויהיה החדש הזה סוף
וקץ לכל צרותינו •
תחלה וראש לפדיון
נפשנו • כי בעמך ישראל
מכל האמות בחרת • וחקי ראשי חדשים להם
קבעת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג
עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
ויתענגו ממוכן והשביעי רצית בו וקדשתו

הַמֵּדַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ .
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ . שִׁים חֲלֻקְנוּ
בְּתוֹרָתְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ . שִׂמַּח נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ . וּמַהֲרֵ לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת .
וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת
קִדְשֶׁךָ . וְנִוַּחֵנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי הַדָּשִׁים :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שָׁעָה . וְהִשְׁכַּחְתָּ עֲבוּרָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ . וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרִצּוֹן . וְתַהֲיֵ לְרִצּוֹן תָּמִיד . עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ .
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה (וְנִ)
מִזְרִים רַבִּינָן
מִזְרִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ . עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ כִּן תַּחֲזִינָנוּ
וְתַחֲנִנָנוּ . וְתִאֲסֹף גְּלוּיֹתָנוּ
לְתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ
וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם עַל
שְׂאֵתָנוּ מִזְרִים לְךָ .
בְּרוּךְ אַל הַהוֹרָאוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר
חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ . אַתָּה
הוּא לְדֹר וָדֹר . נוֹדָה לְךָ
וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ . עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ . וְעַל
נַשְׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַסִּיָּךְ שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וּמוֹבּוֹתֶיךָ . שֶׁבְּכָל עֵת .
עָרַב וּבָקַר וְצֹהֲרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם . כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ כִּי
מֵעוֹלָם קוִינּוּ לְךָ :

בחנוכה אומרים

עַל הַנְּפִסִּים וְעַל תַּפְלָתָם וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַחַסְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם
בְּזִמְנוֹ הַזֶּה :

בְּיָמֵי מַפְתִּיחַ בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי
כִּשְׁעִמְדָה מְלַכּוֹת וְזוֹ הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְשַׁבְּתָם תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם חֻקֵי רִצּוֹנְךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ

הדיבים עמדת להם בעת צדקתם . רבת את ריבם ונתת
את דינם . נקמת את נקמתם . כסדת גבורים ביד
חלשים . ורבים ביד מעטים ירשעים ביד צדיקים ויממאים
ביד מהורים . וזדים ביד עוסקי תורתך . לה עשית שם
גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשיתת שועה גדולה
ופנקן פתיים הזה . ואחר כך באו בניך לדביר ביתך .
ופנו את היכלך . ומהרו את מקדשך . והדליקו גרות
בחצרות קדשך . וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בתלל
ובהודאה . ועשית עמהם נסים ונפלאות . ונודה לשמך
הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד . וכל החיים
יודוך סלה :

ויחללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
סלה האל הטוב . ברוך אתה יהוה (הי)
הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחורה השלוח עבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו בברכה המשלשת
בתורה הפתובה על ידי משה עבדך האמונה
מפי אהרן ובניו פתנים עם קדושיך באמור : וברוך
יהוה וישמך : ואר יהוה פניו אליך ויחנך : וישא
יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני

ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד (צדקה)
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך .
וברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך . כי
באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
וחיים . אהבה וחסד . צדקה ורחמים . ברכה
ושלום . וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב עוז ושלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי והניזון
לבי לפניך יהוה צורי ונואלי :

שוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר
מרמה . ולמקללי נפשי תדום . ונפשי
בעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך .
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי . וכל הקמים
עלי לרעה . מהרה הפר עצתם וקלקל
מחשבתם : יהיו כמץ לפני רוח ומלאך
יהוה רוחה . עשה למען שמך . עשה
למען ימינך . עשה למען תורתך . עשה

למען קדשתך: למען יחלצון ידידיך הושיעה
מינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי:

עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן:

ואומר החזן יהי שם קדיש תתקבל ואח"ך כל ישראל ופסום הקטרת
ותנא רבי איהו וקדיש על ישראל וברכו ועלינו לשבח ועל כן נקוה לך
ורבי חנניא וקדיש על ישראל ככתוב לעיל דף ק"ץ:

שבת וחנוכה

ערב שבת חנוכה מתפללין מנחה ומדליקין נר חנוכה ואח"ך מדליקין
נר שבת ומתפללין ערבית כמו בשבת ואומרים על הנסים בהוראה
וגומרים תפלתם כמו בשאר שבתות:

שחרית שבת וחנוכה

מסדרים הזמירות כשאר שבתות ומתפללים ואומרים על הנסים בהוראה
וגומרים ההלל ואומר החזן קדיש תתקבל ומוציאים שני ספרים
וקורים בספר ראשון שבעה בפרשת השבוע ואומר המשלים קדיש
לעילא והמפטיר קורא בספר שני בחנוכת הנשיאים מענין היום
ואומר קדיש לעילא ומפטיר רני ושמחי ואם חלו שתי שבתות בחנוכה
עושים כזה הסדר בשבת ראשונה מפטיר רני ושמחי ובשבת שניה
מפטיר בנרות שלמה ויעש חירום ומברך למלך ולקהל ואומר אשרי
וברוך ה' אשר נתן מנוחה ויהי ה' אהינו עמנו וכ"ז עד חדש ימינו
בקדם ואומרים קדיש לעילא ומתפללים מוסף ואומר על הנסים
בהוראה וגומרים כמו בשאר שבתות:

שבת וראש חדש וחנוכה

ערב שבת ור"ה וחנוכה מתפללין מנחה ומדליקין נר חנוכה ואח"ך
מדליקין נר שבת ומתפללין ערבית כמו בשבת ומוכרין יעלה ויבא

בעבודה ואומרים על הנסים בהוראה וגומרים תפלתם כמו בשאר
שבתות:

שחרית שבת וראש חדש וחנוכה

מסדרין הזמירות כשאר שבתות ואומר יעלה ויבא בעבודה ועל
הנסים בהוראה וגומרים ההלל ואומר קדיש תתקבל ומוציאין
שלושה ספרים וקורין בספר ראשון ששה גברי בפרשת השבוע ולא
יאמר קדיש והשביעי קורא בספר שני בפרשת שבת וראש חדש ואומר
קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שלישי בחנוכת הנשיאים מענין
היום וקדיש לעילא ומפטירין רני ושמחי ומברך למלך ולקהל
ואומר אשרי וכו' ומחזירין הספרים למקומן ואומר קדיש לעילא
ומתפללין תפלת מוסף שבת וראש חדש ואומרים על הנסים בהוראה
וגומרים תפלתם כמו בשאר שבתות:

מוציא שבת וחנוכה

מתפללין ערבית כמו בשאר מוצאי שבת ואומרים על הנסים בהוראה
ומדליקין נר חנוכה ואחר כך מדליקין בין בבית חכנסת ובין
בבית אבל הרב בית דוד סימן תע"ד כתב שהרב פרח משה אהרן
ז"ל היה מנהגו בבית להבריל תחלה גם הרב יעב"ץ בתשובת סימן
נ"ב כתב בשם הגאון אביו ז"ל שהיה מלעיג על הנהוג להדליק נ"ח
קודם הברלה והביא כל זה הרב חיד"א בכרכ"א סי' תרפ"א וכתב
דהעיקר דאין למחות במי שנהג להבריל קודם והוא הדין שאין
למחות במי שמדליק קודם דיש לו על מה לסמוך ונהרא נהרא
ופשטיה:

שבת שקלים

בשבת שקלים מוציאין שני ספרים בראשון קורין שבעה גברי בפרשת
השבוע ואומר קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שני פרשה
ראשונה של כי תשא ואומר קדיש לעילא ומפטירין ויכרות יהוידע
ואם חל בו ראש חדש אדר מוציאין שלושה ספרים בראשון קורין
ששה גברי ואינו אומר קדיש ובשני קורא השביעי בפרשת ר"ח
ואומר קדיש לעילא והמפטיר קורא בשלישי פ' כי תשא ואומר
קדיש לעילא ומפטירין ויכרות יהוידע ומברך למלך ולקהל וכו'

שבת זכור

בשבת זכור אחר חזרת תפלת שחרית אומרים קריש תתקבל ואחר כך אומרים אתה הראת וכו' ומוצאין שני ספרים וקורין בראשון שבעה גברי בפרשת השבוע ואומר קריש לעולא והמפסיד קורא בספר שני פרשת זכור ואומר קריש לעולא ומפסידין פקדתי וכו' ומברך למלך ולקהל ואח"ך מי כמוך וכן עיקר ודלא כהנוהגין לומר מי כמוך וכו' בתוך פסוקי דומרה דשבת בתוך נשמת קודם מצול עני מחוק ממנו דאין מנהג זה נכון כי אין להפסיק בשום פיוט באמצע פסוקי דומרה :

מי כמוך ואין כמוך • מן מתלך • יא רב וליים
מי דומה לך • ואין מתלך • מני ישבה לך •
דומה לך • וליים ישבה לך •

אדון חסדך בל יחדל • סיד פצלך בל אנתאייא
אמתך מבצר עז • יא סידנא אחסאנך פל
ומגדל • כי היית מעוז קלעא וסור מתצנא • אד
לדל • ומעוז לאביון צרת שפיק לל מסאפינא •
בצר לו • ומעין לל פקיר בל ציקא
לו :

בימי חרפי מקדמוני • באייאססערי מן קדמאני •
בי דבר רוח יהוה • לטבני רבי ונורו
והיום אם גרשוני עוני • עין בעין ארוואני • וליום
דודי לי ואני לו • א פאן דנוכי יהגנוני
גמלני מאז טובות • מן אוטאני • חביבי לי
גלויות ידועות • ואנא לו •
ומערופאת

לל קלובאת • חתא א פאן • ללככות • גם אם יהיו
יפונון א שדאייד קריבת • הצרות קרובות • אשרי
יא נייאל גמיע א יסתרגי • כל חוכי לו :

דמום עדוויני אספך • דמי מתקוממי אזה •
ואתמנא • ובריקי • ודגלי ארים בדכר
ארפע ואתהנא • הודא • כל חוזה • הנה אלהינו
האדא כלקנא רבנא • זה • קוינו לו :

אסתרגינא לו • א יום אפן חזוראת • פאנו
מן קדים א זמאנאת • היום אביעה חידות •
מהצראת • יתעגב ביהום • היו מני קדם
פאשפא מלפייאת • לאקני • עתידות • נפלא בם
מן א בסן לעבד לו • המבין צפוני סודות •

וכאן באייאס אודשירי • יוצרי מבטן לעבד לו •
צלטאן מהייר עלא • ויהי בימי אחשורוש •
מנצורי • עלי ומתעלי • מלך הוקם על
עלא גמיע אמיר וזירי • כברוש • נשא ורם על
וא עסא ראחא לו • כל קצין וראש • ויהוה
עום בסנת א תאלתא • הניח לו :

לצלטנתו • ליירוי • זמן בשנת שלש
לגמיע עבירו מרתכתו • למלכותו • להראות
והגאר א גוחר מטבקאת • לכל עבדיו תכונתו • ואבני נזר מתנוקסות

על אדמתו • ועפרות
והב לו :
חלק לכל בני שושן
נתן • והקדיש
קרואיו כחתן • בחצר
גנת ביתן • אנה למושב
לו :

טעם עשות רצון כל
איש ויצרו • ואין
אונם לאיש יין עברו •
ולתת לכל שואל די
מחסורו • אשר יחסר
לו :

יחד אפפו כל הנדרשים •
גם ושתה המלכה
עשתה משתה גשים •
ומשתה הנשים
באנשים • שבעת ימים יספרו לו :
כמוכ לב המלך ביין • אמר להביא לפניו

עלא ארציותו • ולזהב
מתל א טראב לו :
חצא עמא לגמיע אהל
שושן • והצר מעזומינו
כל אלתאן • בחוש גנינת
אל בסתאן • אשתהא
לייגלס לו :
אמר לייצנעון רצאת
גמיע רגא וכאטריוולים
מגצב לל רגאל לייאכדו
כמרו • ולייעטי לל רגא
עלא קרר עאותהו • אדי
יעתאז לו :

גמיעא אנגמעו אגנמאן •
איצא ושתה א צלטאנא
צנעת מגלס לל נסוואן •
ומגלס א נסוואן כל ארגא
כאן • סבע אייאם יעדון
לו :

למן טאב קלב א צלטאן
כל שראב • קא לירווי
כאנשים • שבעת ימים יספרו לו :
אמר להביא לפניו

לא חסון ושתי לל אצחאב •
בעת קלהא ומא קבלת
בל גוואב • קוות וגהא
וקאת לו :
לל קריבין איה א קאעדון
על באב א דיוואן סא
ודד גוואבו ממוכן • הוא
המן לל אסתנקאם
מתחצר בלסאן • קלבו •
יגמע עווג לו :

האדא שורו כאן מבארך
לאומתנא • שפא ועפא
מכביו ומכבא לאמראצנא •
אד לולא גמיע א בנאת
מא טלבו סלאמתנא • חתא
שרידא לס צארת לו :
שאור ליינאדי לגמיע א
גנמאן • לייגמעון גמיע
בנאת א בלדאן • ובנת
אדי תלוק בעין א צלטאן •
כטבא יכטבהא לו :

בפעניו • מהור ימהרנה לו :
גצן ליאיר ישרק פי נורו • סנסן ליאיר האיר וזרח •

את יפת העין • ותמאן
בדברו לאמר אין •
הענה פניה ותאמר לו :
לקרובים אליו היושבים
עלי כן • שאל
וי עצהו ממוכן • הוא
המן לפורענות מוכן •
לבו יקבץ און לו :

מועצותיו בדת נתונות •
היו לעמי
רפואות צפונות • כי
לולי אגרות ראשונות •
גם פליטה לא הייתה
לו :

נועץ לקרא לכל
המוניו • להביא כל
יפת תאר לפניו •
והנערה אשר היטב
בעיניו • מהור ימהרנה לו :

גצן ליאיר ישרק פי נורו • סנסן ליאיר האיר וזרח •

ישיש כגבור להויך
 ארחה מרם מכה ציין
 רפואה פרח כי הפלה
 יהוה חסיד לו :

עמו נאמנה הדסה
 תמה היא אסתר
 בת דודו ברה פחמה
 ובמות אביה ואמה
 לקחה מרדכי לו :

פגעה חן ותלך והלום
 ותלקח אסתר
 בית המלך גזרת יהלום
 ומרדכי צוה לה לכי
 לשלום כי הוא אדניך
 והשתחוי לו :

צדק לבשה בממלכתה
 לא הגידה אסתר
 עמה ומולדתה
 והמלך אהבה וירב
 תפארתה כי מיהוה היתה לו :

יסתר כל נבאר ליירפיץ
 פי מסירו אד קבל א
 שדא כלק א פרח וסרורו
 אד עזל א רב פאצל לו :

עגרו מתרבאיא תקייא
 נקייא היא אסתר בנת
 עמו פשמס א צווייה
 ובמות אבוהא ואמהא א
 צבייה אכלהא מרדכי
 לו :

נאלת חיץ ועז ואפראמא
 ונאלדת אסתר לבית א
 צלטאן כל עצאמא
 ומרדכי קא להא אמצי
 לסלאמא אד הוא סידך
 וסגרי לו :

ערל לבסת פי צלטנתהא
 לס כברת אסתר קומהא
 ומולדתהא ולצלטאן
 חבהא ופחד תפלתהא
 אד מן א צארת לו :

עמה ומולדתה
 והמלך אהבה וירב
 תפארתה כי מיהוה היתה לו :

א סיד מרדכי מלאזם פי
 באב א דיוואן סמע
 פלאם מן תם א גלמאן
 והום מתשאורין עלא
 קתל א צלטאן תעאלו
 נתחאייל לו :

רמות אסתר לל צלטאן
 באקוואל א אחסאן
 באסם מרדכי א יהודי
 ונכתבת בדפטר א דפראן
 אתפתשונוגדקראם פשף
 א גולאן אד ליר א גבא
 ינכתון לו :

תנינהום אנצלבו כדאך
 א תיני אד סמע מרדכי
 לסאנהום כל לתנינינסקי
 לצלטאן סם א מות
 כספיני ימפן יתסאלם
 ונטיק לו :

מסאעדה האדי מלבייא
 לגיל א תלאני אנכתבת
 בדפטר א דפראני לתציר
 לו מן א צלטאן

לדור אחרון נכתבה על ספר הזכרון
 להיות לו מן המלך

קשב רב קשב צרור
 המור מפריסי
 המלך הקבועים
 לשמור והנם חושבים
 על המלך לאמר הבה
 נתחכמה לו :

רחשה אסתר למלך
 באמרי שפר
 בשם מרדכי ונכתב
 בספר בקש ונמצא
 לפני צבי עופר כי
 כול הרים ישאו לו :

שניהם נתלו על העץ
 כי שמע מרדכי
 לשונם בהועץ נשקה
 למלך סם המות רועץ
 אולי יפתה ונוכלה לו :

תשועה זאת צפונה
 לדור אחרון נכתבה על ספר הזכרון
 להיות לו מן המלך

תגמול ויתרון • כי פועל
אדם ישלם לו :

אחר כל אלה הדברים •
אחשורוש את המן
הרים • וינשאהו מעל
כל השרים • ותועפות
הרים לו :

נמנע מרדכי מסגוד
לרשע • ניז עמלק
אשר מבטן פשע • וזה
הוסיף על השאתו
פשע • לא יאכה יהוה
סלח לו :

יום קרעו לו כל עבדי
המלך • ומרדכי
בתומו הולך • בקש
להרחר ריב על עם
דל והלך • עובר ומתעבר על ריב לא לו :
יעץ תחבולות פשכים תשאור חייל כספין

מנאזא ואחסאני • אד
פעל א אנסאן יופי לו :

מן בער גמיע האוולי א
פלאמאת • א אודשיר
עצם אא המן תעצימאת •
ועלאהו עלא גמיע אל
אמאראת • ופוק א חד
עלא לו :

אמתנע מרדכי מן יסגוד
לל לעיני • סלאלת
עמלק א עדו מן קדימי •
והאדא זייד עלאלטאייתו
מדהיני • למ יקבל א רב
יגפר לו :

יום סגדו לו גמיע עביד
א צלטאני • ומרדכי
מאשי בצפאוות קלבו א
אמאני • וקלב המן
משתעל פמא א ניראני •
האנג ומתהנג עלא
כצומא א מאהי לו :

עובר ומתעבר על ריב לא לו :

בלגבו • והול בעיונו
בפתרת אשתמלארו •
ליימד יד במרדכי לווחרו •
א יהול לל פלאם ישתאז
לו :

פתר פצא ודהב מן גיר
ערד ואחסאבי • וקא
בקלבו האדא וקת א עדו
לל עדאבי • ומשאורא
מן בעיר גמע וזאבי •
ליורת מסאפן א מאהי
לו :

ווקע קרעא ויידו בלפאל
מדא • ושאף אד באדר
מאת אבו א סעאדא •
ולס דכר אד היא וקת א
ולידא • סלוקת א ואדא
יגון לו :

דב א מפמן שארוהו
חסבנאתו • וסא סוא מן
סדאתו • ואיצא הוא סגון
א אסד סנאנו • וגוואריש
א לבווא לו :

ומתלעות לביא לו :

בצדו • ויבו בעיניו
בנאון חמדו • לשלוח
יד במרדכי לבדו • בן
לדבר יחבל לו :

הרבה כסף וזהב לבלי
חוק • ויאמר
בלבו זה עת לשחוק •
ויבא עצות מרחוק •
לרשת משכנות לא לו :

ויפל פור וידו בנוקל
הדה • וירא כי
באדר מרת אבי
התעודה • ולא זכר כי
היא עת הלידה • חבלי
יולדה יבאו לו :

דוב אורב יעצוהו
רעיוניו • וישאל
שאלה מאדוניו • וגם
הוא שני אריות שניו •

ומתלעות לביא לו :

הן עם אָחור נִזְרוּ •
וְדַתֵּיהֶם שׁוֹנוֹת
וְדַתְךָ בֵּל יִנְצֹרוּ • רוּחַ
יִזְרְעוּ וְסוֹפְתָה יִקְצֹרוּ •
קָמָה אֵין לוֹ :

הַכִּינּוֹתֵי כֶסֶף לַגְּנוֹיָךְ
יַעַל • לְאֶבֶד זֶה הַגְּנוֹי
הַנִּגְעָל • כָּל הַבְּרָכִים
אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל •
וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא
נִשְׁקָ לוֹ :

לְהַכִּיָּא אֶל גְּנוֹי הַמֶּלֶךְ
אוֹסֵף • עֲשֵׂרֶת
אֲלָפִים כֶּסֶף •
וְנִפְשׁ אֶבֶה לְכָל בֵּית
יוֹסֵף • פְּעַם אַחַת וְלֹא
אֶשְׁנָה לוֹ :

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנְךָ • וְזֹאת
טַבַּעְתִּי עַל יַד יְמִינְךָ •

הודא לוורא מתגנבינא •
ודינהום משהור ודיננא
מעפסינא • הווא יזרעון
וגאטרא יתצרונא • סנבל
ובידר לים לו •

היירת פצה לכזאיינך
תתוודא • לאערס אא
טאייפת יהודא • כל רכב
אדי לס פרעו לצנס א
עבאדא • ופל תס אדי לס
באס לו •

לאגיב אלא כזאין אל
צלטאן ואזידא עשר
תלאף קנטאר פצא
ואעידא • ונפוס אקתל מן
בית יוסף ויהודא • מרדא
ואתדא ולס אתני לו •
וקאל לו אל צלטאן יפון
לך שייך ומאלך •
והאדא מהדי אלתס עלא
מא יהוואלך •

ולקום לתצנע בי מתל מא
ילוק פי באלך • אד דנא
וקתו ולים מעין לו •
טלע ונאדא לגמיע א
פתאבינא • ופתבו
בגמיע מדינה ומדינה •
ובכל קום וקום כרגו
סאיעינא דיואס ארפאב
אדי לו •

פאן פלאמו מסתעגל
ומצמונו פרס א עזוי
ביום ואחר ליוקטפונו •
בתלסתעשר באדר כדוכי
ותממונו • לס אעאווד
בער אמר לו •

שק מרדכי תייאבו קדאס
א סאייק • וצאח ציחא
מרדא עלא האדי א
מצאייק • הל בנין לים
ליסראיל יא סאייק •
ואדת לים לו •

פריסא אנפרסו גמיע
נמאעתנא מני עטאלל
נהיבא

וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב
בְּעֵינֶיךָ • וּבֹא עַד קִצּוֹ
וְאֵין עֹזֵר לוֹ :

יֵצֵא וְסוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ
נִקְרְאוּ • וַיִּכְתְּבוּ כָּכָל
אֲשֶׁר הוֹרְהוּ • וּבְכָל עַם
וְעַם רָצִים יֵצֵאוּ • שְׂרֵי
הַרְכָּב אֲשֶׁר לוֹ :

הִיָּה דְבָרוֹ נְחוּץ לְאֹמֵר •
כָּרַם חֲמַד בְּיוֹם
אֶחָד לְזִמּוֹר • בְּשִׁלְשָׁה
עֶשֶׂר בְּאֶדֶר הַחֹל
וְנִמּוֹר • לֹא אוֹסֵף עוֹד
עֵבוֹר לוֹ :

קָרַע מְרֹדְכִי בְּגָדָיו לִפְנֵי
אֵל • וַיִּצְעַק מֵרַע
עַל גּוֹלַת אֲרִיֵּאל •
הַבָּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל •
אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ :

מֶרְךָ מֶרְךָ שְׂאֵר הַמוֹנִי • מִי נָתַן לְמַשְׁפָּה

יַעֲקֹב לְמוֹנֵי • וַיִּשְׂרָאֵל
לְבוֹזִים הֲלֹא יְהוָה • זֹו
חָמְאָנוּ לוֹ :

נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ
דָּבָר • שְׁמַעְנוּ
צַעֲקָה כִּי־עֲנִים בַּמִּדְבָּר •
וּמְרֻדְכֵי בְּלָבוֹשׁ שֶׁקֶ
עֵבֶר • לֹא יִדְעֵנוּ מֶה
הָיָה לוֹ :

בְּגָדִים שְׁלָחָה
לְהַלְבִּישׁוֹ • וְלֹא
קִבַּל מִמֶּרִירוֹת נִפְשׁוֹ •
וַתִּשְׁלַח לְהַתֵּךְ לְחֻקָּרוֹ
וּלְדַרְשׁוֹ • לְדַעַה מֶה
יַעֲשֶׂה לוֹ :

רוּחוֹ הוֹצִיָּא לְהַתֵּךְ
וְחוּהָ • וּפְרַשְׁתָּ הַכֶּסֶף לְפָנָיו שׁוּהָ •
וְהַפְתִּישְׁנָן שְׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צִוְהָ • לָבֵא אֶל
הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ :

יעקוב ואומתנא ויסראיל
לל נאהבין הולא רבנא
אד כסינא לו :
צבייאן אסתר לברוהא
בל אלכבאר • סמענא
ציהא פל נעאמא כל
בר • ומרדכי בלבס אל
שא עבר • לס ערפנא אש
צאר לו :

הרום בעתת לתלבסו •
ולסקבל מן מרוריות
נפסו • ובעתת להתך
לתשוף המו וגמו •
לתערף אש יחסווא לו :
לבכאטרו בעת להתך
ולבר • ושרה א דראהם
קדאמו סייר • ונקל א
פתאב עלא אסתר כל
וצאיאת פתור • לתגי אא
א צלטאן לתתחנן לו :

והפשתנן שלח ועל אסתר צוה • לבא אל
המלך להתחנן לו :

רדת לו גוואב והיא תקול
לו • אערף א ידכל לל
צלטאן בגיר דסתור
מקתולו • מן גיר אלדי
ימר לו אל צלטאן קציב
אל דהב פי טולו • למן
יתקרב אל דגאל לייסגר
לו :

אל סיד מרדכי למן סמע
פלאם אל יאסא • צאח
וקאל יא ויל מא בקא
לנא כלאצא • חופם א
עלא אל עין ולראסא • אד
כסינא לו :

בעת קאל להא לא
תכלמלין לתכלציין מן
בית אל צלטאן מן גמיע
קומי למסאפין • אד אנתי
ובית אבוכי הפייא
תנתפין • מן בער מא
אנבאע פכאך יציר לו :
מן מוצע אאכר יבעת
סלאמתו • מסווי סלאם

ממקום אחר ישלח שלומי • עושה שלום

בְּתִשְׁבֻּרְתָּהּ אָמְרָה
לְהַשִּׁיבֵנו • דַּע
כִּי בֶן מוֹת אֲשֶׁר לֹא
יִקְרָא וַיָּבֵא • לְבַד
מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ
אֶת שׂרְבִיט זְהָבוֹ •
בְּקִרְב־אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לוֹ :

יִקִּיר בְּשִׁמְעוּ דְבָרֵי
הַדְּפָה • צַעֲק
אָהָה כִּי אֵין מְנוּסָה •
זַעַף יְהוָה אֲשֶׁא • כִּי
חָמְאָתִי לוֹ :

שְׁלַח לָהּ לֵאמֹר אֶל
הַדְּרָמִי • לְהַמְלִיט
בֵּית הַמֶּדְךָ מִכָּל לְאֻמֵי •
כִּי אֶת תֵּאבְרֵי וְאוּלֵי
עָמִי • אַחֲרֵי־נִמְכַרְנָא לָהּ
תְהִיָּה לוֹ :

ממקום אחר ישלח שלומי • עושה שלום

במרומי • כי לא כלו
רחמי • על כן אוחיל
לו :

ותענהו לך כנוס כל
חוכי פדיום •
וצומו עלי שלשת ימים •
לילה ויום • ורחמים
בקשו מאל נורא ופאז •
ואל תתנו דמי לו :

אל נדרש בכל לב
ידרשנו • כי נכמרו
רחמי לעם יקראנו •
ויאמר עוד זכור
אזכרנו • על כן המו
מעו לו :

לבשה חן ביום השלישי
ותלך ותיקר עד
מאד בעיני המלך • ויבז
בכל אשר הוא מולך • ועל כל אשר יש לו :

בסמאואתו • או לם
כלצו רחמאתו עלא
האפלא אסתרגי לו •
וגאובתו רוח אנמע
גמיע מסתרגין
פכאפי • וצומו עלי תלת
תיאם ליל ונהאר בקלב
אל באפי • ורחמא
אטלבו מן טאייק אל
מליף ולזאפי • ולם
תעטון סכות לו :

אל טאייק אל מטלוב
בכל קלב יטלבוהו • אד
האגו רחמאתו לקום
ינאדוהו • וקאל בעד
דפרא אלפרוהו • עלא
האפלא אסתרגי לו •
לבסת חן ביום אל תאלת
ומצת • ותעזות בעין אל
צלטאן וחן נאלת • והזל
בעיונו בכל אלדי מלך
ותבת • ועלא כל אלדי
מאגור לו :

ועל כל אשר יש לו :

יא מליחא כל נסוואן
יא גרסת אל בסתאן •
אש מראדך וינעמי לפי
הל חין והל אן • וקאת
יגי א צלטאן והמן •
אא א מגלם אדי צנעת
לו :

לבפרא נאדתהום לסר
א מכתום • וטלע המן
בדאך א יום פרחאן וכאי
מן א המום • והוא בין א
צלסטין מעזוז ומפרום •
ולחפאם מצחכא לו :

וגאב מחבינו וזרשזולתו •
וחפא להום ואגבו
ופברוותו • ולמנאייה
ואקפא מקאבלתו • יא ויל
א יפתר מאל א מאהו לו •
שאררוהו אצנע לשבא
עלווהא למסין • וצלב
עליהא סלאתא מקרסין •
והייראה במראדך מן כל
לסתאדין •

קדשים • וילהכיננו כחפצו מכל חדשים •

היפה בנשים נטענ עמן
מה שאלתך כי
הכל מזמן • ותאמר
יבא המלך והמן • אל
המשתה אשר עשיתי
לו :

למחר קראתם לסוד
נכמס ויצא המן
ביום ההוא שמח ונגעלם •
והוא במלכים יתקלם •
ורוזנים משחק לו :

ויבא אהביו וזרש
אשתו • ויספר
להם כבודו וממשלתו •
ונזרה עומדת לעמתו •
הוי המרבה לא לו :

יעצוהו עשות עץ
גבוה חמשים •
לתלות עליו קדש
כחפצו מכל חדשים •

חֲרַשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ לוֹ :

נִזְאָר אֵל עֵאֵם יִפְתַּשׁ לוֹ :

אֶל הַיָּם עֵדֶר צֹנֹנוּ בִּקְרֹר
וְתִדְרַד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ

אֵל עֵאֵיִן לִקוּמוּ בְעֵיִן
שִׁפְקָא וּרְחִמָא וְתִאֲהֵת
מִן עֵיִן אֵל צִלְטָאֵן דְּאֵלְךָ
לִילָא אֵל נּוּמָא וְזֵאֵב
דְּפִתֵר אֵל דְּפִרְנָתָא וּפְתַשׁ
בְּחֵמָא אֵל צִבְחָא וַיִּיעֲרַף
אֵל אֵל אֵלֵי לוֹ :

עֵד יְהִי הוֹקֵר בְּסִפְרֵי
הַזְכָּרוֹנוֹת וְהָיָה בִּקְרֹר
וַיִּוֹדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ :

לִמֵּן וְגֵר פִּלְאָם מִרְדְּכִי
מִסְגַּל פִּי סִגְלָהוּ סֵא
אֵשׁ אֲנַצְנַע אֲוּוֹקָאֵר
וּפְכִרְוּוּא לְהוּ וְקֵאֵוּ מֵא
בֵּיִין לְנֵאֵשׁ כִּפְאֵן גְּוֹאֲתָהוּ
אֵשׁ יִתְסוּוּא לוֹ :

בְּמִצְאוֹ דְּבֵר מְרִדְי
מְפֹרֶשׁ מֵה

כִּשְׁףֵי חֲדוּת וּכְבֵר לְהַמֵּן
אֵשׁ יִנְצַנַע בַּל רַגְלָא
אֵלֵי דֵאֲצִי בְּאֲוּוֹקָאֵר
צִלְטָאֵן וְזֵאֲוּוֹב וְעִתֵר יֵא
וַיִּל מִן עִתְרָתָא אֵל לְסֵאֵן
תָּם אֵל גְּאֵהֵל כְּסֵרָא לוֹ :

נַעֲשֶׂה יִקְר וְגִדְלָה
דְּרֵשׁ וַיֵּאמְרוּ כִי לֹא
פֹרֶשׁ מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ :

מְחַתָּה לוֹ :

גָּלָה אֵזֶן הַמֶּן בְּדַבְּרוֹ
מֵה לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ

אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ
בִּיקְרוֹ וַיַּעַן וַיִּנְקֹשׁ

בְּמֵאמְרוֹ פִּי כְּסִיל
מִחַתָּה לוֹ :

דְּבֵר לַעֲדוּתוֹ בְּעַדֵּי
מְלָכִים וְלָלַכְתָּ

זֵאֲחֵר קִדְאֵמוּ עֲצִים אֵל
שֵׁאֵן וְקִלְבוּ בְּחִסְבָּאֲנָתוֹ
מֵאֲשֵׁי דְגֵשָׁאֵן וְלִים צְוּוּא
לוֹ :

לְפָנָיו אֶחָד מֵהַנְּסִיכִים
וְלָבוּ בְּמַחְשָׁבֵי הוֹלֵךְ
חֲשִׁכִים וַאֲיִן נוֹנָה לוֹ :

דְּגֵעְהוּ אֵל צִלְטָאֵן לֵאֲיִיק
תְּכַלְמַת אֲצַנַע לְמִרְדְּכִי
אֵל יְהוּדֵי כְּלָמִיעַ אֵלֵי
אֲמַרְתָּ אֵל הַאֲכִדָּא
שִׁדְעָךְ אֲנַחָא קִטְעַת פִּל
שִׁרַע הַאֲדָא יִתְסוּוּא לוֹ :

הַשִּׁיבוּ הַמֶּלֶךְ בֵּן דְּבִרְתֵי
עֲשֶׂה לְמִרְדְּכִי

הַיְהוּדֵי כְּכֹל אֲשֶׁר
אֲמַרְתָּ כֵּן מִשְׁפָּטֵיךְ

אֶתְּהַ חֲרִצְתָּ כְּמִשְׁפָּט
הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ :

וְרַגַע מִרְדְּכִי לְמִדְרַסְתּוֹ
וְהַמֵּן רֵאח אֵל בֵּיתוֹ
זְתוּוֹאֲעֵדוֹ מַחְבִּינֵנוּ וְזֹרֵשׁ
זוּגְתוֹ לִיִּגּוֹן לִיִּנּוֹדוֹן לוֹ
נִסַּל אֵל צֵאֲחִין דְּפִרוּ לוֹ
עֲלֵאמָאֲתוֹ כִּפְאֵן מֵאֲגוֹד
מִרְדְּכִי מִן סִלְאָתוֹ אֵלֵי
אֲסַתְבִּדִּית לְתוֹקַע קִדְאֵמוֹ
לִם תְּסִיק לוֹ :

וַיֵּשֶׁב מְרִדְכִי אֵל
מִשְׁמֵרְתּוֹ וְהַמֵּן

גִּדְחַף אֵל בֵּיתוֹ וַיִּנּוֹ עֵדוֹ
אֶהְבִּי וְזֹרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ

לְבֵא לְנוֹד לוֹ :

עֲלֵאֲמוּ בְעֵדְהוּם מִתְּכַלְמֵן
מַעוֹ וּמְכֵאֲצִי

זֶרַע יְשׁוּרוּן זְכָרוֹ נְכוֹנֵי
אִם יֵשׁ מְרִדְכִי אֶחָד

מִבְּנֵי אֲשֶׁר הִחְלֹתָ
לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ :

חֲכָמֵי עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסֵרִיסֵי

הַמֶּלֶךְ הַבְּהִיל וְהוּ
לְהַקִּימוֹ • וְלֹא רָאָה כִּי
יָבֵא יוֹמוֹ • אֲדֹנָי יִשְׁחַק
לוֹ :

מָדַם כָּלוֹת מִשְׁתַּח תִּיַּן
אָמַר הַמֶּלֶךְ אֵל
יַפֶּת הָעֵין • שְׂאֵלִי כִי
הַכֹּל לִנְגִדֶךָ כְּאֵין •
וּתְכַךְ וְתַתְּחַנֵּן לוֹ :

יִנְחַן לִי נַפְשִׁי בְשֵׂאֱלֹתַי •
וְעַמִּי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
בְּבִקְשָׁתִי • כִּי נִמְכַרְנוּ
לְצוּרֵר וְלֹא מִבְּרִיתִי •
תָּאוֹת לָבוֹ נִתְּתָה לוֹ :

כִּי מֵה הַפְּצִי אַחַר זֶה
הַצֵּעַר • וְכֹלִי הַקָּרֵב
שׁוֹת שְׁתּוֹ הַשֵּׁעַר •

הַיִּשְׁאֵג אֶרְצָה בַּיַּעַר • וְמִרְפָּא אֵין לוֹ :
לֵה אָמַר מִי הוּא זֶה מִכָּל אֲנָשִׁי • וַיֵּזֵי זֶה

אל צלמאן אסתעגלו
לייקיימוהו • ולם ערף אד
דנא וקתו • א יצחק לו :
קבל כלוץ מגלם א
כמרא • קא א צלמאן

לאסתר יא מפתכרה •
אטלבי לכי א עז ול
נצרא • וכפת ותחננת לו :
ינעמי לי נפסי בסואתי •
וקומי יא סידי א
צלמאן לאסתר פיי בתיי •
אד אנבאעינא לל עדו
ולם מן מאיפתי • שהוות
קלבו עסית לו :

אד אש מראדי עקב האדי
א צדמא • וליס יציר
כל דנייא מתל האדי א
גמא • הל ינחם א אסר כל
זור נהמא ופריסא לים לו :
קא להא מן הוא האדא
מן גמיע א אנסאן •
ואייהו האדא

מז גמיע א בלדאן •
ואייהו האדא מן גמיע א
דייאן • אדי בעתפום לו :
אסתעגלת לתנאוובו
האלאהמן אלאעיני •
אדי צנע אסתנקאם
בשעוב א צאחיני אויל
ול קבר לל צאמיני • אד
גזאת ידיה יתסווא לו :
אמתלא חמייא וראח לל
בסתאן • וברגועו
שאפו וקעעלא אפראש
המן • יבשפון א סמא
דנבו כשפאן • ול ארץ
מתקאוומה לו :

מז גמיע א בלדאן •
ואייהו האדא מן גמיע א
דייאן • אדי בעתפום לו :
אסתעגלת לתנאוובו
האלאהמן אלאעיני •
אדי צנע אסתנקאם
בשעוב א צאחיני אויל
ול קבר לל צאמיני • אד
גזאת ידיה יתסווא לו :
אמתלא חמייא וראח לל
בסתאן • וברגועו
שאפו וקעעלא אפראש
המן • יבשפון א סמא
דנבו כשפאן • ול ארץ
מתקאוומה לו :

כזי ואחד כשף כסאייתו •
הולה כשבא צנע
למרדכי בביתו • ואמר א
צלמאן לייצלבוהו עלא
כשבתו • אדי הייר לו :
וקפת אסתר לתמלב עלא
קומה • לתרגע

עמדה אסתר לבקש על עמה • להשיב

הוא מכל מגרשי • או
מי מנושי • אשר מכרתי
אתכם לו :

מהרה לענותו המן זה
הדע • אשר
פרעות בגוי צדיק פרעו •
אוי לרשע רע • כי
גמול ידיו יעשה לו :

נמלא חמה וקם אל
בנו • ובשוכו ראהו
נופל על בנו • יגלו
שמים עונו • וארץ
מתקוממה לו :

סריס אחר גלה חשאתו •
הן עץ עשה
למרדכי בביתו • ויצו
המלך לתלותו • על
העץ אשר הכין לו :

עמדה אסתר לבקש על עמה • להשיב

ספרי האף והחמה
 כי נחם יהוה על מכה
 עצומה ושכ ורפא לו:
 פתשגן הכתב להיזת
 היהודים להרוג
 בשונאייהם עתידים כי
 נפל פחד מרדכי על
 המורדים ושלום יהיה
 לו:

צוה מרדכי על עם
 לא אלמן מושיע
 ורכ ונגיד ונאמן והפקד
 על בית המן ועל כל
 אשר יש לו:

קדשתי לצוררי מזבח
 ואמן לבני
 ממבח בעון אביהם
 המרצח ואלה שמות
 הילודים לו:

דפאתר א גצב ול המא
 או נרם א עלא צרבת א
 עצימא ורד ועאפא לו:
 נקל א פתאב לתפון לל
 יהודו לייקתלון
 כבאנצינחום מסתעידו
 או וקעת כופת מרדכי
 עלא קום א מתמרדו
 וסלאם צאר לו:
 אתורל מרדכי עלא קום
 מסאפ מסאעד
 וכביר והאבם ואמין
 ותוופל עלא בית המן א
 לאעין ועלא גמיע א
 מאגוד לו:
 חצרתו לערוויני מלכח
 והיירתו לבנינו
 מלכח בלנב אבוהון אלו
 ראד ידבח והאוולי א
 אסאמי א מוולודין לו:
 סוקתו פרשנדתא דלפון
 אספתא
 רצצתי פרשנדתא דלפון אספתא

פורתא אדליא ארדתא
 פרמשתא אריסי ארדי
 ויזתא חתא דפנא לם
 צארת לו:
 גהבתו נאהביני וגלבתו
 תגליבאר אד
 צעד אל מספין מן אל
 תרא לל עלוואת וכלץ
 א פקיר מן א שפוואת
 ולייתים וליס מאזין לו:
 תנפוט האדי לגיל אל
 אלראני ולבנין
 א בנין תפון לל דפראני
 ופל א ידפרהא יסתר כל
 גבאני יא נייאל א קום
 אדי האפלא לו:
 פלו יא אצחאב אשרבו
 וספרו ואייאם א
 פורים כל פרח אחפצו
 ומע פרחתפום א מסאפין
 אדפרו ואבעתו כלאשיש
 לליס מהייר לו:
 האביונים זכרו ושלחו מנוח לאין נכון לו:

היתה לו:
 שוללתי שוללי וארזע
 ריע כי ערה
 משאול אביון גוע
 ומלט עני משוע ויתום
 ואין עוזר לו:

תכתב זאת לדור אחרון
 ולבני בניס תהיה
 לזכרון וכל המזכיר
 אותה ירון אשרי
 העם שפכה לו:

אכלו רעים שתו
 ושכרו וימי
 הפורים בשמחה
 שמרו ועם שמחתכם
 האביונים זכרו ושלחו מנוח לאין נכון לו:

נפסי אל מאז נשאנוני
ובנבכי הים
העבירוני ולכן כליותי
יסרוני דום ליהוה
והתחולל לו :

יום צאת פרעה אחרי
למרוץ באריה
עדרני נצבו בחומה
מימי משפרי ויתגעשו
כי חדה לו :

יצא צר אחרי עם
קדושו וישלח
צור עננו להפרישו
להיות צל על ראשו
להציל לו :

העבירו ביבשה וצרו
החריד בינו

ענאייב אל טאייק מן
חניד שרפוני
ובעמוק א בחר עברוני
ולאכן פלאווי יארבוני
אצטבר לא ואסתרגי לו
יום שלוע פרעון וראיי
לייפרס כל אסר
קטעאן מנאיי אנתצבו
כל סור גונאת מאיי
ורחנפו אל אשתד לו
כרג א ערו ודא קום
מקדסינו ובעת א
כאלק גמאמו לייעזל
בינגא ובינו לייציד פי
עלא ראסו לייעינו
לייכלץ לו :

עברו כל יבם וערווינו
אזעק בינו ובין
כאלבינו פרק ולאספל
אל קערא גרק מרסם
כל צכרא מסכן לו :

ובין רודפיו הפריד
ולתחתיות מצולה
אותם הוריד חוקקי בסלע משכן לו :

ברגוע א בחר לקראו
גרקפרעון וגמיע
עספרו אד א בחר תקל
מרפכאת אשתמלאו
ושאף אד לס יסיק לו
פרסאן אל גלילין כל
גלילין סאחו
ומתל א רצאן במאי א
פתידין ראחו סאלבין
א אסמו ימרחו כל
סבל ול גונר מגרו לו
ארוואנא ידו א עגיבא
עלא האפרה א
בחר א מהייובא אסכח
ללרבאד קדרתו עגיבא
כל תמאגיד נגלב לו
צנאנק עברו כל יבסא
וקראמהום טאייק
א קווי כל תקדיסא חניד
סכחו תסכיהא גדידא מע
מוסא מני מתלף כל
קוויין יא רב :

ובשוב הים לאיתנו
נמבע פרעה וכל
המונו כי הים
הכביר מרכבות גאוננו
וירא כי לא יכזר לו
דהרות אבירים
באדירים נפלו
וכעופרת במים רבים
צללו ודרושי יהוה
שמו יהללו בנבל
עשור זמרו לו :

הראנו ידו הנפלאה
על שפת הים
נוקאה אשידה ליהוה
כי גאה גאה בזמירות
גריע לו :

דגלים עברו ביבשה
ולפניהם אל גערץ
בקדשה אז שוררו שירה חדשה מי כמכה
באלים יהוה :

פורים שחל במוצאי שבת

אומרים למנצח על אילת השחר בדרך לל"ה וערבית כשאר הימים ומזכירין על הנסים בהודאה ואח"ך יהי שם וקדיש לעילא ומברכים בורא מאורי האש ואח"ך מגילה ומברכין לפניה ולאחריו ואחר כך שובה ואתה קדוש וכ"ו וקדיש תקבל ושיר המעלות לרוד לולי ושיר למעלות אשא וכו' וקדיש יהא שלמא ועלינו לשבויה וכ"ו כשאר מוצאי שבת :

ברוך בינה אתה חסד

יהוה ת"ת אלהינו

גבורה מלך העולם בינה

אשר יסוד קדשנו ת"ת

במצותיו נצחה היד וצונו על

על ידי היסוד מקדש

מגילה : מלכות

ברוך בינה אתה חסד

יהוה ת"ת אלהינו

גבורה מלך העולם בינה

שעשה אל"ף למ"ד נסים

אל"ף למ"ד לאבותינו נצח הוד בימים ההם דאבא

בזמן הזה : המתנגלים במלכות הנקרא זמן :

וכוין בכרכת שהחיינו זו לפסוק סעודת פורים ומשלוח מנות ביום אין אומרים שהחיינו ופושטא כאגרת וקוראה :

ברוך בינה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה

מלך העולם בינה שהחיינו יסוד וקימנו הוד

ווצלנא לל וקת האלא :

מבארך אנתא א אהנא

צלסאן א דנייא

אל מקאתל קתילנא ואל

עארע אלא שרענא ואל

מסתנקס א אסתנקאמנא

ואל ואפי מגאזא לגמיע

עדווין נפסנא ואל מסתוופי

לנא מן מצאייקינגא

מבארך אנתא א מ

לקומו טראיל מן גמיע

מצאייקינהום א טאייק א

מסאער :

זתום המן . מבארך

מרדכי . משתומא

זרש . מבארך אסתר .

גבורות רחל . ברוך אתה

יהוה הנפרע לעמו

ישראל מכל צריהם האל המושיע :

(ואח"ך יאמר ג"פ) ארור המן . (יכוין התלבשות ס"מ) ברוך

מרדכי . (יכוין התלבשות יסוד) רבא מירא דכיא ארוכה

זרש . יכוין התלבשות לילית ברוכה אסתר . (יכוין

התלבשות יסוד ותבונה)

נצח

והגיענו לזמן

הזה : מלכות

ואחר קריאתה נולל את המגילה כולה ומברך :

ברוך בינה אתה חסד

יהוה ת"ת אלהינו

גבורה מלך העולם בינה

הרב את ריבינו גבורות

אבא ם והדן את דיננו

גבורות אימא ן והנוקם

את נקמתנו גבורות ז"א

ן והמשלים גמול לכל

אויבי נפשנו גבורות לאת

ף והנפרע לנו מצרינו

גבורות רחל . ברוך אתה

יהוה הנפרע לעמו

ישראל מכל צריהם האל המושיע :

(ואח"ך יאמר ג"פ) ארור המן . (יכוין התלבשות ס"מ) ברוך

מרדכי . (יכוין התלבשות יסוד) רבא מירא דכיא ארוכה

זרש . יכוין התלבשות לילית ברוכה אסתר . (יכוין

התלבשות יסוד ותבונה)

של מוצאי שבת ופורים שרה כל ערבי

אֲדוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים • משחזמין למיעא צאלמין
(יכוין התלבשוה על הקליפות מכארפין למיע יסדאיל •
בהם) בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל • ואיצא חרבונא אנלכר
וְגַם הַרְבוּנָה (מספרו פנחס למליח :
והוא אלוהו) זְכוּר לְמוֹצַי : (מספרו סנדלפון)

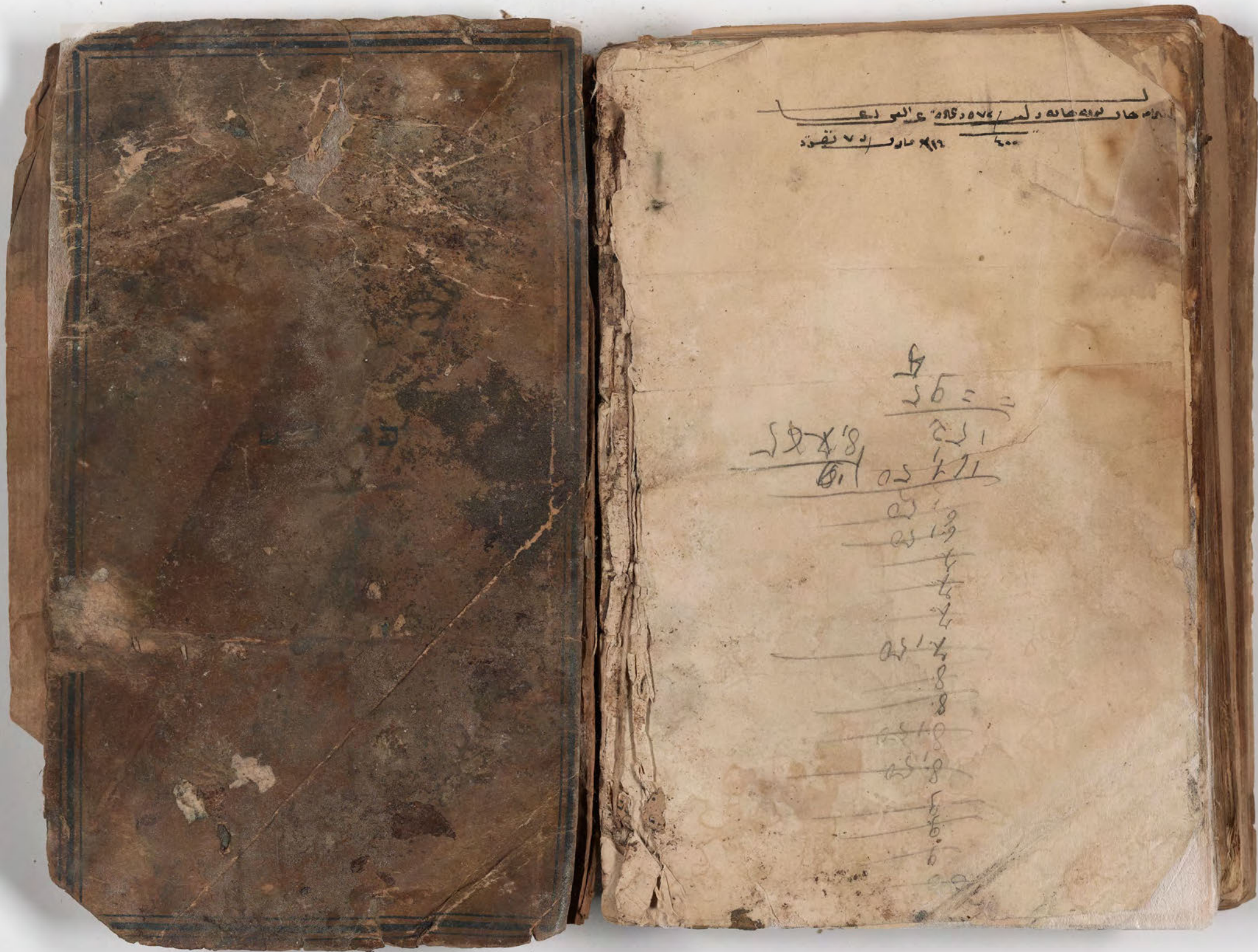
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד לֹאֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל : לֹאֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה
לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אֲדָם : יְיָ חַיִּים בְּדַעוּנוּ
בְּחֵרוֹת אִפְסֵנוּ בְּנוּ : אֲנִי הַמִּים שִׁמְפוּנוּ נַחֲלָה
עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲנִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמִּים
הַיְדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֵא נַחֲנָנוּ מִרְף
לְשִׁנֵּיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָמָה מִפֶּה יוֹקְשִׁים
הַפֶּה נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָמָנוּ : עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

שבת פרה

בשבת פרה מוציאין שני ספרין בראשון קורין שבעה גברי • ואומר קדיש לעילא • והמפסיר קורא בספר שני פרשת ואת חקת התורה • ואומר קדיש לעילא • ומפסירין ביחוקאל בן אדם בית ישראל וכו' : שבת החדש

בשבת החדש מוציאין שני ספרים • בראשון קורין שבעה גברי בפרשת השבוע • ואומר קדיש לעילא • והמפסיר קורא בספר שני בפרשת בא החדש הזה לכם • ואומר קדיש לעילא • ומפסירין ביחוקאל בראשון באחד לחדש • ואם הלכו ראש חדש ניסן מוציאין שלשה ספרים • בראשון קורין ששה גברי בסדר היום ואין אומרים קדיש • ורשני קורא השביעי בפרשת ר"ה • ואומר קדיש לעילא • ובשלישי קורא המפסיר פי' החדש הזה לכם ואומר קדיש לעילא :

תיו של ביע

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

